

REFORMA NEJEN JUSTIČNÍ

Nový zákon o přeměnách
společností

NEKALÉ OBCHODNÍ PRAKTIKY

Zřizování stálých
rozhodčích soudů v ČR

Profil advokátní kanceláře

Císař, Češka, Smutný a spol.

obsah

editorial

- 3 Podle sebe soudím tebe

názory

- 4 Reforma nejen justiční

rozhovor

- 6 Justiční akademie má novou ředitelku

aktuálně

- 9 Aktuality ze světa práva

z právní praxe

- 33 Nový zákon o nabídkách převzetí a zásadní novelizace ustanovení Obchodního zákoníku o squeeze-outu
- 34 Nový zákon o přeměnách společností
- 36 Zmatky při soudním přezkumu rozhodnutí správních orgánů ve věcech odnětí a omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu
- 42 Přes hranice mohou od července nově i české společnosti
- 43 Jak slepá má být spravedlnost
- 45 Návrh antidiskriminačního zákona
- 47 Duplicitní zápis vlastnictví k nemovitosti
- 49 Příklad jako součást nemovitosti či samostatná věc
- 50 Nekalé obchodní praktiky
- 53 Novela živnostenského zákona
- 54 Je možné požadovat navrácení

- uhrazené zálohy označené ve smlouvě jako nevratná?
- 55 Přeměny obchodních společností a družstev podle nového zákona
- 56 Postup celních orgánů v případech porušování práva duševního vlastnictví
- 60 Zřizování stálých rozhodčích soudů v České republice
- 63 Soutěžní právo – co přináší rok 2008
- 67 Konference Podnikový právník 2008
- 68 Určitost ujednání o smluvní pokutě v obchodních vztazích
- 69 Přihláška pohledávky v insolvenčním řízení – formalita nebo noční můra pro věřitele?
- 71 Novely obchodního zákoníku a změny pro podnikatele s tím související
- 73 Pronájem nemovitosti v podílovém spoluvlastnictví
- 76 Zákoník práce ve světle nálezu ÚS
- 78 Dispozice s majetkem ve společném jmění manželů
- 80 ČR se stala členem Akademie evropského práva v Trevíru (ERA – Europäische Rechtsakademie)
- 81 Konkurenční doložky při akvizicích

profil

- 85 Advokátní kancelář Císař, Češka, Smutný a spol.

judikatura

- 98 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu ČR

sbírka

- 106 Vyšlo ve sbírce zákonů (březen – květen)

knížní novinky

- 120 Domácí
130 Zahraniční

lifestyle

- 133 Restaurant Gourmet – místo pro pravé gurmány
- 134 Gastronomická cesta na Olymp
- 136 Palác Flóra odstartoval třítydenní oslavy u příležitosti svého pátého výročí
- 138 Golf Club Mladá Boleslav
- 142 Když se řekne Hostivař...
- 146 Vzniká muzeum a galerie kubistického designu

epravo.cz
MAGAZINE

Vydává: EPRAVO.CZ, a.s., IČ: 26170761 • Sídlo redakce: Pařížská 22, 110 00 Praha 1 • Telefon: 224 811 590 • Fax: 224 811 595 • www.epravo.cz • e-mail: info@epravo.cz

Šéfredaktor: Mgr. Jaroslav Vaško (jaroslav.vasko@epravo.cz) •

Obchodní a marketingové oddělení: Jakub Karas, obchodní ředitel (jakub.karas@epravo.cz) •

Grafický design a zpracování: IMPAX, spol. s r. o. • Tisk: Merkurtisk, a. s. • Registrace: MK ČR E 17011 pod č.j. 11769/2006 ze dne 31. 8. 2006, ISSN 1802-1492 • Fotografie na obálce: AK Císař, Češka, Smutný a spol. • Vychází 4x ročně, přetisk povolen jen se souhlasem redakce.

Podle sebe soudím tebe

mé či nepochybné. Pokud bych pak chtěl najít bod zvratu ve způsobu veřejné informovanosti o takových rozhodnutích, hledat ho nemusím, protože žádný není. Žurnalistika jako avantgarda (také hezký výraz) byla vždy v čele a vzhledem k tomu, že s axiomy pracovala vždy, nemusela se takovými hloupostmi jako jsou argumenty zabývat. Abych ale zcela nekřivdil, určité pokusy vyargumentovat tvrzení se objevila i zde, ale vzhledem k tomu, že argumentace není klip a vyžaduje určitý prostor (kdo by to ale četl, kdo by ten prostor zaplatil), že argumentaci musí někdo poslouchat a na jejím základě si utvořit vlastní názor (je ale třeba klid na práci a není vhodné znepokojovat se na základě argumentů, které nejsou nevyvratitelné, popřípadě na základě závěrů, které nepotvrdil nezávislý soud – z polistopadové doby myslím velice pěkná formulace, taková odpovědná), a vzhledem k tomu, že ten, kdo uvažuje, bude asi hůře ovlivnitelný (a to nikdy nikdo nechtěl, nechce a rozhodně ani chtít nebude, ale zároveň to nikdy nikdo nepřiznal a ani nepřizná, byť tvrdil a bude tvrdit pravý opak – vidíte, i já si osvojuji axiomy), autoři na tyto pokusy zapomněli, popřípadě jim bylo vysvětleno, nebo pochopili, že v rámci lidské dělby práce se lépe uplatní jinde.

V jednom z vydání učebnice teorie práva autora Viktora Knappa se v části věnované právní argumentaci a interpretaci uvádí, že „*teorie právní argumentace vycházejí, velmi zjednodušeně vyjádřeno, z toho, že právní věda není axiomatická, ale argumentativní*“.

Výše uvedené mi vždy připadalo logické, srozumitelné a domnívám se, že jsem s tím neměl žádný problém, protože více než zjednodušeně řečeno, použití argumentů mi v právu připadá pro aplikaci jednodušší a jediné možné. Jak jde ovšem čas, najednou začínám mít dojem, že v teorii došlo k radikálnímu obratu, který v rámci ekonomiky řízení (domnívám se, že by to mohlo být jediné vysvětlení) argumenty vytlačil na propadliště dějin (dovoloval jsem si použít tento výstižný termín, srovnatelný snad jedině se zaprodanci a zkrachovanci) a do práva hlavními dveřmi vstoupily axiomy.

Zamyslím-li se nad tím, kdy k tomuto obratu vlastně došlo, musím přiznat, že se jedná o relativně dlouhou dobu a náznaky se dají vysledovat v některých rozhodnutích soudů, popřípadě jiných orgánů státní správy, kdy takováto rozhodnutí obsahují pasáž, že soud (jiný orgán) dospěl k přesvědčení že, je zřejmé....., je nepochybné, apod. Proč však soud či jiný orgán dospěl k přesvědčení, popřípadě proč je zřejmé či nepochybné, to v takových rozhodnutích chybí, zřejmě právě proto, že je to zřej-

V současnosti jsme tak v bodě, kdy příslušné axiomy ještě nejsou zcela propracované, argumentace je ale poněkud jednodušší, takže myslím, že není zcela mimo titulky tohoto článku – stará formulace „podle sebe soudím tebe“ tak dostala zcela nový a veskrze současný (.....) obsah. ■

MGR. JAROSLAV VAŠKO, ŠÉFREDAKTOR

Reforma nejen justiční

Zcela neodvratně se schyluje k justiční reformě, Banální by bylo říci, že k další. Skalní optimisté ještě stále věří, že z toho nic nebude a skončí jen u politické deklarace. Jiní zas tvrdí, že reforma bude, ale dopadne to jako vždycky, tedy špatně. Co do své podstaty je obvykle reforma nějaké součásti státní mašinérie obrannou protiakcí, kterou podniká stát ve chvíli, kdy už to vypadá, že ho stávající správní uspořádání a jeho vnitřní mechanismy zcela zhubí, případně přemnožení úředníci sežerou. Současná situace v justici je ale poněkud jiná. Na jedné straně je sice patrné, že dosavadní systém, zejména pokud jde o rychlost řízení a komunikaci s účastníky, je neudržitelně těžkopádný, leč nikoliv nefunkční. Reforma není ve své podstatě obrannou reflexí, tím méně pak personální selekcí, její ambicí je prostě všechny procesy zrychlit a soudy více zpřístupnit těm, kteří o to mají zájem. Z mého pohledu je zajímavé, že přesně to se už, sice poněkud váhavě, začalo dít „samo“.

V rámci reformy je, krom jiného, plánováno zavedení elektronické komunikace zprvu s vybranými, později se všemi účastníky. Via facti se to už leckde děje. Při putování po soudech České republiky tak padnete na soudce, který žádost o zaslání protokolu z jednání, lhostejno zda trestního nebo

civilního, v elektronické podobě, považuje za cosi jen o kousek méně neslušného, než by byla výzva k nějaké sexuální intimitě. Jiní soudci takovými

Ambicí reformy je všechny procesy zrychlit a soudy více zpřístupnit těm, kteří o to mají zájem.

zábrany netrpí a když dostanou emailovou adresu, obratem, případně jakmile je protokol přepsán, ho touto cestou nechají doručit. V některých případech už jde celá agenda zcela mimo soudce, protože soudní úřednice jsou vhodně naprogramované a věc řeší samy. Pravda, i tyhle programy se liší. Ještě asi tak před měsícem mne vedoucí soudní kanceláře mimopražského soudu poté, kdy jsem ji zdvořile požádal o zaslání kopie protokolu z jednání, vyzvala, abych se dostavil osobně a přinesl si příslušné kolky za pořízení opisu. I tuhle obstrukci se ale podařilo vyřešit ve prospěch elektronické komunikace a obecně si troufám říci, že se snad měsíc od měsíce zvětšuje počet těch, kterým takhle forma nečiní žádné obtíže. Asi ve dvou či třech případech jsem již obdržel od soudce elektronicky sdělení ve věci.

Specialitou rozsáhlejších hlavních líčení byla předchozí nutnost vylustrovat spis a zjistit, kdo a na jakou hodinu byl pozván, aby bylo možné s klientem projednat postup obhajoby a také si udělat jakousi představu, co se vlastně pro futuro bude dít. Ještě tak před dvěma lety, pokud některý soudce svolil k tomu, že mi kancelář zašle jeho poznámky ve stylu: „K hlavnímu líčení na den ...pozvi ...“, jsem to vnímal jako mimořádnou přízeň, o které neradno se šířit. Nevím v kolika případech ještě soudci dávají pokyny kanceláři zmíněným způsobem, ale není už tak neobvyklé, že soupis svědků s hodinami, na které jsou pozváni, krasopisně vyvedeny

ve Wordu dostanu na požádání per e-mail.

Webové stránky soudů, na kterých si lze vyhledat i jejich rozhodnutí, už asi

Těžko říct, jak za daného stavu dopadnou všechny záměry, se kterými počítá oficiální záměr justiční reformy.

nelze považovat za průkopnický čin, ale za holou nezbytnost a samozřejmost. Možnost kohokoliv, kdo řeší určitý

právní problém, nalézt si rozhodnutí v obdobné věci, by, krom jiného, mohla vést i k odpadnutí části soudních sporů a nebo minimálně ke kultivaci právní argumentace. V dnešní, poněkud senzitivní atmosféře, panující v české justici, se nepustím do Paridova soudu adresného hodnocení toho, jak jsou na tom které webové stránky co do přátelskosti komunikace. Předpokládám ale, že každý, kdo se v branži pohybuje, ví, na které adrese je hledání pohodlné a na které by člověk k vydolování judikátů měl spíše nasazovat hackera. Ale i v tomto směru zaznamenávám velmi pozitivní vývoj.

Takřikajíc konstantními účastníky interjustiční komunikace jsou, řazeno abecedně, advokáti, exekutoři, notáři a státní zástupci. Pokud vím, krom prvních jmenovaných, se nikdo nebrání tomu, mít pevnou internetovou adresu a na tu dostávat veškerou soudní poštu. Cukají se někteří advokáti, či spíše je v rámci advokacie slyšet obavy z toho, že ne každý advokát má počítač, či přesněji, počítač připojený na internet. I přes mou nechuť být součástí nějakého uniformního davu se vnímám jako součást české advokacie a z tohoto titulu akceptuji i povinnost hájit a bránit navenek tento stav. Stěží však odpovědět na otázku, zda vůbec není pod úroveň či pod důstojnost advokáta 21. století, nemít počítač připojený k internetu a resp. e-mailovou komunikaci.

Těžko říct, jak za daného stavu dopadnou všechny záměry, se kterými počítá oficiální záměr justiční reformy. Pokud jde o zavedení elektronické komunikace, či přesněji, o elektronizaci soudních řízení a všeho, co s tím souvisí, není jiné cesty. A dokonce, jak vidno, primárně vůbec nejde o direktivy shora, ale o prostý fakt pochopení podstaty věci a schopností jisté, a zas ne tak velké, flexibility všech zúčastněných. Takže vlastně nejde jen o reformu justiční. ■

JUDR. TOMÁŠ SOKOL

Ilustrační foto: Sál na pražském Žofíně, ve kterém na konci minulého roku proběhla zásadní konference o reformě justice.

JUSTIČNÍ AKADEMIE má novou ředitelku

Justiční akademie je organizační složka státu spadající do rezortu ministerstva spravedlnosti. Existuje od roku 2002, navazuje na tradice dříve existující Justiční školy a jejím úkolem je poskytovat vzdělávání soudcům a státním zástupcům, vyšším soudním úředníkům, právním a justičním čekatelům, asistentům a dalším zaměstnancům justice.

Sídlo Justiční akademie je v Kroměříži a další pracoviště v Praze a Stráži pod Ralskem. Od 1. května 2008 stojí v čele Justiční akademie poprvé žena – JUDr. Daniela Kovářová.

Pozorný čtenář magazínu EPRAVO či jiných právnických časopisů je s Vaším jménem i publikační činností seznámen. Přesto byste nám mohla říci, co jste dělala předtím, než jste se stala ředitelkou Justiční akademie:

Absolvovala jsem Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (nyní Masarykova univerzita) v Brně. Po složení advokátních zkoušek jsem až do současné doby měla vlastní advokátní praxi v Plzni zaměřenou na trestní

právo, rodinné právo a smluvní agendu. V letech 2005 až 2008 jsem vedla odbor výchovy a vzdělávání České advokátní komory a připravovala jsem vzdělávání pro advokáty a advokátní koncipienty. Také jsem vyučovala a přednášela, zejména problematiku odměňování advokátů a etiku.

Proč jste se přihlásila do výběrového řízení na ředitele Justiční akademie?

Domnívala jsem se, že zkušenosti s přípravou vzdělávání pro advokáty mohou být použity i ve prospěch vzdělávání soudců a státních zástupců. Justiční akademie, podle mých informací i zjištění, za první dny působení funguje na velmi slušných základech a mým úkolem je stávající slušnou úroveň zlepšovat a zvyšovat. Byla bych ráda, kdy-

by Justiční akademie více pružněji reagovala na potřeby praxe i požadavky soudců a státních zástupců, aby nabídla široké spektrum akcí nejen co do délky nabízeného vzdělávání a obsahu, ale i co do formy a umístění v celé republice. Chtěla bych rozšířit nabídku vzdělávacích akcí v regionálních učebnách, které se nacházejí povětšinou v sídlech krajských soudů a mohly by svou znalostí místního prostředí nejen reagovat na krajové rozdíly v požadavcích, ušetřit cestovní náklady a čas a současně vyjít vstříc požadavkům na jednodenní akce konané v místě pracoviště. Také bych ráda více akcí umístila do Prahy a pro případné vícedenní akce zajistila i odpovídající ubytování.

Jakou činnost vyvíjí Justiční akademie a kolik má zaměstnanců?

Činnost Justiční akademie lze rozdělit do několika skupin. První skupinu tvoří kvalifikační vzdělávání – v této oblasti Justiční akademie zajišťuje studium pro vyšší soudní úředníky a vyšší úředníky státního zastupitelství, asistenty soudců, právní a justiční čekatele. Druhou skupinu tvoří celoživotní vzdělávání soudců, státních zástupců a zaměstnanců soudů a státních zastupitelství, které nabízí nejen široké spektrum pozitivních právních disciplín, ale i semináře z komunikačních strategií, manažerského řízení, mediální tréninky i výuku cizích jazyků. Třetí skupinu tvoří akce, které Justiční akademie spolupřepořádá s partnerskými subjekty, organizacemi a právními institucemi. Jde o celou řadu různých projektů, konferencí, seminářů na různá aktuální témata, za účasti významných osobností českých i zahraničních. Ve všech oblastech má stěžejní význam Rada justiční akademie, na jejíchž bedrech leží odborná stránka výchovné a vzdělávací činnosti Justiční akademie. Spolupracujeme také s celou řadou institucí v Evropě i mimo ni, jsme aktivním členem sítě EJTN (evropská síť vzdělávacích zařízení v justici) a sítě Lisbon Network (celoevropská síť vzdělávání v justici v rámci Rady Evropy). Předpokládám, že poté, co se Česká republika letos stala členem ERA, se bude rozšiřovat spolupráce i s touto evropskou právníkou vzdělávací institucí. Všechny aktivity zajišťují 74 zaměstnanci a téměř dvě stovky externích spolupracovníků a lektorů.

Vím, že Vaše plány s Justiční akademií se neomezují jen směrem dovnitř Justiční akademie, ale i navenek.

Domnívám se, že Justiční akademie by si zasloužila větší pozornost ze strany veřejnosti. Mám teď na mysli v první řadě veřejnost právníkou, proto bych byla ráda, kdyby Justiční akademie participovala také na akcích pořádaných profesními právníkými komorami – Českou advokátní komorou, Notářskou komorou, Exekutorskou komo-

rou, Soudcovskou unií, Unií státních zástupců. O pořádání společných akcí už jednáme. Předpokládám také užší spolupráci s právníkými fakultami; již nyní spolupracuje Justiční akademie na mnoha akcích a projektech s Právníkou fakultou v Olomouci i Právníkou fakultou v Brně. Byla bych také ráda, pokud by Justiční akademie pořádala více akcí napříč právníkými profesemi, při nichž by nad společnými problémy diskutovali soudci se státními zástupci, advokáty, notáři či exekutory. V druhé řadě bych byla ráda, kdyby se o existenci Justiční akademie dověděla i široká veřejnost, neboť například připravované bakalářské studium oboru vyšší justiční úředník by mohlo být velmi zajímavé pro zájemce, kteří nebyli úspěšní v přijímacím řízení na právníkou fakultu.

Co nám můžete říci o tomto studiu?

Jde o denní studium v bakalářském studijním programu studijního oboru vyšší justiční úředník, který by měla Právníkou fakulta Univerzity Palackého v Olomouci realizovat v prostorách Justiční akademie. V měsíci dubnu odsouhlasila Vědecká rada fakulty akreditační materiál, který bude předmětem jednání Akreditační komise. V případě jeho schválení jsme připraveni na otevření studia pro první stovku uchazečů již v akademickém roce 2008 – 009, přičemž dvě třídy by měly být otevřeny v Kroměříži a jedna v Praze.

Bydlíte nedaleko Plzně a máte dvě malé děti. Jak vypadá Váš pracovní týden?

V současné době, kdy pronikám do vnitřních vztahů v akademii, jsem tři dny v týdnu v Kroměříži, kde spím v hlavní budově Justiční akademie, a další dva dny trávím v Praze a na různých jednáních po celé republice. Musím v této souvislosti poděkovat za vstřícný přístup ze strany předsedů soudů všech stupňů, vedení profesních komor i ministerstva spravedlnosti, neboť všichni tyto představitelé justice jsou mi velmi nápomocni při seznamování se s problematikou a inspirují mě v krocích, které plánuju.

Pokud jde o rodinu – nedovedu si představit, že bych tuto práci zvládala bez podpory manžela a dětí a pomocí armády chův a příbuzných, kteří jsou připraveni pomoci se složitou rodinnou logistikou. Existence chůvy a pomocnice v domácnosti ovšem pro mou rodinu není nic nového, protože nás nezastupitelným způsobem provázejí od narození mých dětí.

Hodně štěstí ve všech dalších krocích a děkuji za rozhovor. ■

ROZHOVOR PRO EPRAVO MAGAZÍN
S DANIELOU KOVÁŘOVOU VEDL
MIROSLAV CHOCHOLA (1.6.2008)

Aktuálně

*aktuality
ze světa
práva*

Vyrovnání s církvemi má řešit sněmovní komise, čas má do 31. 12.:

Návrh majetkového vypořádání s církvemi má pomoci připravit sněmovní komise, kterou zřídila dolní komora. Výsledky své práce by měla předložit do konce roku. Sněmovna komisi ustavila poté, co se ukázalo, že kabinet zatím není schopen prosadit svou předlohu zákona o vyrovnání s církvemi. Kromě opozice totiž pro vládní normu v její současné podobě odmítli hlasovat i tři poslanci ODS v čele s Vlastimilem Tlustým.

Občanští demokraté Tlustý, Juraj Raninec a Jan Schwippel tvrdí, že kabinet při prosazování zákona o majetkovém vyrovnání operuje chybnými čísly, a uvádí tak sněmovnu v omyl. Stejně jako socialisté a komunisté tito poslanci ODS říkají, že stát chce být k církvím velkorysejší, než byl v minulosti k jiným restituentům. Pro vznik komise kromě opozice, Tlustého, Ranince a Schwippela hlasovali i občanští demokraté Karel Sehoř, Jan Klas, Zdeňka Horníková, Alena Páralová a Daniel Petruška. Pro byli i dva nezařazení Miloš Melčák a Michal Pohanka a dvě zelené poslankyně Olga Zubová a Věra Jakubková. Návrh tak nakonec získal podporu 109 ze 197 přítomných.

Ministerstvo kultury a další zastánci vládní normy kritikům oponují – propočty kabinetu jsou prý správné, navrhované majetkové vypořádání bude podle nich pro stát výhodné. Také premiér a šéf ODS Mirek Topolánek argumenty a tvrzení vnitrostraničských „rebelů“ v ODS odmítá. Předseda vlády stejně jako drtivá většina ostatních koaličních poslanců pro komisi nehlasoval.

Sobotka: Letiště by se mělo buď pronajmout, nebo prodat jen část

Letiště Praha by se podle sociálních demokratů mělo buď dlouhodobě pronajmout, nebo by vláda měla prodat jen část státního podílu. V pořadu Otázky Václava Moravce to řekl místopředseda ČSSD Bohuslav Sobotka. Místopředseda občanských demokratů a pražský primátor Pavel Bém naopak míní, že přímý prodej celého balíku v tendru znamená vyšší šanci na dosažení dobré ceny. O prodeji 100 procent akcií letiště přímo strategickému partnerovi rozhodla začátkem června vláda.

Stát by si měl podle Sobotky ponechat v letišti kontrolní podíl především z bezpečnostních důvodů. „Za mnohem výhodnější pro budoucí strategické zájmy České republiky bych pokládal letiště pronajmout,“ řekl Sobotka. Vláda by si

Ve sněmovně neuspěl návrh Petra Gandaloviče (ODS), aby komise předložila své závěry již do konce října. Dolní komora odmítla i požadavek Jana Kasala (KDU-ČSL), aby byly všechny strany zastoupeny rovnoměrně, neuspěl ani návrh, aby ODS měla v komisi pět členů, tedy o jednoho víc než ČSSD. Nakonec poslanci rozhodli, že nový sněmovní orgán má mít 12 členů, z toho čtyři místa připadnou ODS, čtyři ČSSD, dvě komunistům a KDU-ČSL a Strana zelených by měly mít každá po jednom členovi.

Zda v komisi bude sám Tlustý, závisí podle něj na tom, jestli ho do ní sněmovna zvolí. „Logické by to samozřejmě bylo,“ řekl novinářům Tlustý.

Šéf lidovců Jiří Čunek těsně před hlasováním uvedl, že KDU-ČSL vznik komise respektuje, ale nesouhlasí s ním. Nedomnívá se totiž, že by nový orgán mohl přinést něco jiného, než na čem už se dříve dohodli zástupci státu a církví. V pozdějším prohlášení Čunek nevyloučil změny v navrhovaném vládním zákonu. To se ale podle něj dalo udělat i standardní cestou, tedy při projednávání v parlamentních výborech, a nebylo kvůli tomu nutné zřizovat komisi. Do výborů však vládní norma zatím nedoputovala. Tlustý, Raninec a Schwippel totiž v minulých týdnech společně s opozicí její projednávání zablokovali.

Kabinet počítá s vrácením asi třetiny majetku zabaveného za komunistické vlády církevním řádům, zbytek by měla nahradit finanční částka ve výši 83 miliard korun. I s úrokem by to bylo za 60 let celkem asi 270 miliard korun. Podle Tlustého a dalších kritiků by měl ale stát církvím uhradit 62 namísto vládou předpokládaných 83 miliard. Celková suma, kterou by Česká republika za 60 let vyplatila, by tak prý činila nikoli 270 miliard, ale 204 miliardy korun. ■

podle něj díky tomu udržela kontrolu nad strategickým majetkem.

„Když jsem studoval vládní materiály, nenašel jsem tam žádné konkrétní vyjádření toho, jak chce vláda garantovat bezpečnostní zájmy ČR,“ uvedl Sobotka. Nelze podle něj zabránit, aby letiště v budoucnu neodkoupil investor z „rizikové“ země.

Poslanci ale nebudou moci mluvit do rozhodnutí o prodeji státního majetku, rozhoduje o nich pouze kabinet. Ten pak může požádat o stanovisko například i Bezpečnostní informační službu (BIS). „Při velkých privatizacích především zkoumáme, zda je zájemce transparentní. Zda se nejedná jen o nastrčený subjekt, za kterým stojí někdo další, o kom toho už moc nevíme. Zajímá nás také, zda nabídka nemá postranní úmysl,“ řekl ČTK mluvčí BIS Jan Šubert. Jedním z úkolů tajné služby je totiž chránit ekonomické zájmy státu a předem informovat před možnými riziky.

Bém usiluje, aby Praha získala před prodejem 34 procent akcií letiště. Premiér Mirek Topolánek ale před několika dny

řekl, že Praha nezíská akcie předem, ale že by možná mohla získat třetinu výnosů. „Jsem přesvědčen, že je nakonec dostaneme,“ řekl Bém. Důvodem je hlavně zátěž životního prostředí v okolí letiště; podíl v lokálních letištích podle něj obdržela i jiná města či kraje.

Sobotkovi se ale nelíbí především varianta, ve které by hlavní město získalo podíl na výnosech z prodeje. „Pokud by vláda prodala letiště a část toho prodeje poskytla pouze Praze, tak by to ve zbytku ČR mohlo budit určitý pocit nespravedlnosti,“ zdůraznil Sobotka.

S názorem, že prodej 100 procent akcií je právě nyní ekonomicky výhodnější, polemizuje šéf pražské burzy Petr Koblíček. Zapomíná se podle něj na „faktor času“, varianta přímého prodeje celého balíku může být nejvýhodnější jen při prodeji „právě teď“. Je třeba podle něj se dívat, v jakém okamžiku se stát zbavuje svého majetku.

„Načasování prodeje je nyní optimální,“ míní naopak generální ředitel letiště Miroslav Dvořák. „Nemyslím si, že může nastat doba, kdy bude investor ochoten platit ještě víc než stoletý budoucí výnos,“ uvedl. Očekávaná hodnota trans-

akce je totiž ve srovnání s loňským čistým ziskem téměř stokrát vyšší.

Státu by pomohla k dosažení vyšší kupní ceny dohoda se společností Penta, která vlastní část pozemků pod plánovanou vzletovou dráhou. „Vzhledem k postoji, s jakým přistupuje společnost Penta k jednání, jsem stále optimista,“ řekl Dvořák. Nedokázal však odhadnout, kdy by se obě strany mohly dohodnout. „Představa je samozřejmě před zahájením samotné privatizace,“ uvedl ředitel letiště. Jednání trvají již téměř rok.

Pražské letiště je nyní považováno za jednu z největších investičních příležitostí v oboru. Čistý zisk letiště loni vzrostl o 14 procent na 1,1 miliardy korun. Hodnotu podniků mají zvýšit i pozemky, které stát hodlá koupit pro budoucí novou ranvej. Valnou část pozemků vlastní finanční skupina Penta, která o prodeji se zástupci státu jedná.

Nový majitel letiště by měl být znám ve druhé polovině příštího roku. Vláda chce prodejem získat více než 100 miliard korun. ■

Občanský zákoník chce zavést domácí násilí do soukromého práva

Oběti domácího násilí by v budoucnu měly mít možnost nechat vystěhovat ze společného domova lidi, kteří je bijí či ohrožují. Umožnit jim to má nový občanský zákoník, který chce ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil v prosinci předložit vládě. Podle Václava Vody z legislativního oddělení ministerstva se tak domácí násilí bude poprvé moci řešit soukromoprávní cestou.

Od roku 2004 patří domácí násilí mezi trestné činy. Od loňského ledna smí policie lidi, kteří týrají své blízké, vykázat na deset dní z domova. Soud pak může předběžným opatřením dobu jejich vykázání prodloužit. Podle Vody je však důležité, aby se oběti násilí domohly soudní cestou dlouhodobějšího řešení, tedy rozhodnutí o vystěhování. „V současné době lze situaci řešit přes trestněprávní normy, ale ostatní evropské země již mají zakotveno v zákoně přímo právo slabší strany na ochranu,“ řekl Voda.

O vystěhování by měl mít možnost zažádat nejen jeden z manželů, ale každý, kdo žije s násilníkem v jedné domácnosti. „Tyranem rodiny může být například dědeček, a kterýkoli z členů rodiny

bude moci podat návrh na řešení situace,“ vysvětlil Voda. Soud podle něj na základě okolností rozhodne, na jak dlouho bude násilník z domova vyloučen.

Podle prezidenta soudcovské unie Jaromíra Jirsy návrh sice zjednoduší obětem situaci, domácí násilí však nevyřeší. Osoba, která se cítí ohrožena, mohla již nyní nechat vykázat násilníka a pak začít například pracovat třeba na žádosti o rozvod. Po rozvodu musel agresor společnou domácnost také opustit. „Bohužel většina obětí chce násilníka jen na chvíli potrestat, ale pak ho nechá se znovu vrátit,“ uvedl Jirsa.

Jirsa varuje před neustále narůstajícím trendem posilování role státu v soukromých záležitostech. „Posiloval bych spíše odpovědnost v lidech, aby chtěli situaci řešit a nechtěli žít s násilníkem,“ vysvětlil. Podle něj záleží především na oběti, jestli se chce opravdu ze svého postavení vymanit. Nový zákon však prý může pomoci v situacích, kdy se bude agresor snažit věci napravit, například půjde na protialkoholní léčení. U násilníků se totiž většinou ukazuje jako velký problém nadměrné požívání alkoholu a v poslední době i užívání drog.

Jirsa i Voda se shodli na tom, že návrh reaguje na fenomén domácího násilí, který je celkem novým problémem. „Je to nová věc, která vyplouvá na povrch až v tomto tisíciletí a všechny státy se snaží ji nově uchopit,“ řekl Voda. „Snažíme se jít stejnou cestou,“ dodal.

Kromě možnosti vystěhování osoby, která ohrožuje své okolí, chce nový občanský zákoník zavést také další podpůrná opatření. Násilník by například neměl mít po rozvodu nárok na výživné a nemohl by dědit. ■

Sněmovna navrhla vyznamenat Dejmalu, Preclíka nebo Moserovou

Bývalý ministr životního prostředí Ivan Dejmal, zakladatel první tkáňové banky v Evropě Rudolf Klen nebo bývalý politik a rektor Vysoké školy ekonomické Věňek Šilhán jsou mezi kandidáty, které Poslanecká sněmovna doporučila na státní vyznamenání. V seznamu 39 nominovaných jsou stejně jako loni bývalí senátoři Jaroslava Moserová a Václav Benda nebo sochař Vladimír Preclík. O tom, kdo

ocenění nakonec získá, rozhodne prezident Václav Klaus.

Dolní komora potvrdila rozhodnutí sněmovního podvýboru pro vyznamenání, který kandidáty již dříve vybral. Výbor se zabýval návrhy, které mu předložili občané, organizace a jednotliví poslanci, ne všechny ale podpořil. Například zpěvák Karel Gott a Helena Vondráčková, kardiolog Jan Pirk či členové protikomunistické odbojové skupiny bratří Mašínů se na seznam sněmovních kandidátů nedostali.

Mašíny a jejich spolubojovníky naopak doporučil už pátým rokem po sobě vyznamenat Senát, který o svých nominacích rozhodoval počátkem června. Celkem v rámci 34 nominací navrhl vyznamenat 38 osobností. Jsou mezi nimi profesor Oldřich Jirsák, jehož tým vyvinul jako první na světě stroj na výrobu nanovláken, nebo disident Pavel Wonka, který zemřel v roce 1988 v komunistickém vězení na následky bití. ■

Předsednictví EU se zúčastní desítky tlumočnicků a překladatelů

Jednání a schůzek při českém předsednictví EU se budou účastnit nejméně desítky tlumočnicků a překladatelů. Tlumočení neformálních zasedání ministrů bude zajišťovat tlumočnická služba Evropské komise, tlumočení ostatních zasedání na nižší úrovni bude zabezpečeno prostřednictvím agentur, které vyhrají výběrová řízení vypsaná úřadem vlády.

Výběrových řízení na překládání nebo tlumočení při předsednictví je řada, do jednoho z dříve vyhlášených tendrů na překládání se přihlásilo deset firem. Hodnocení této zakázky je u konce a vítěz soutěže by měl být znám nejspíš koncem června, sdělila mluvčí místopředsedy vlády pro evropské záležitosti Alexandra Vondry (ODS) Michaela Jelínková na dotaz ČTK.

Počet tlumočených a překládaných jazyků při předsednictví, kterého se ČR ujme od ledna na půl roku, se bude lišit podle úrovně a druhu zasedání. „Většina jednání ministerských rad bude tlumočena do všech 23 oficiálních úředních jazyků. Tyto služby bude poskytovat Generální ředitelství pro překlady a tlumočení Evropské komise, se kterým vláda za tímto účelem uzavře smlouvu,“ uvedla Jelínková.

Pokud by se tlumočilo či překládalo přímo z každého oficiálního jazyka do všech ostatních, všech dvojstranných kombinací by v současnosti bylo 506. Instituce EU proto postupně vyvinuly systém šesti základních jazyků, aby se odstranila nutnost hledat lidi, kteří jsou schopni tlumočit či překládat mezi dvěma málo používanými jazyky unie. Například slova česky mluvícího politika se tak nejdříve budou tlumočit do angličtiny, francouzštiny, němčiny, polštiny, italštiny nebo španělštiny. Tlumočníci ostatních jazyků se pak připojí na jeden z těchto takzvaných pivotních jazyků a z nich přetlumočí sdělení do požadovaného jazyka.

Zasedání nižší úrovně budou standardně tlumočena v angličtině, francouzštině a češtině, záleží ale vždy bude na konkrétních požadavcích resortu a zvyklostech daného zasedání.

Například v pražském Kongresovém centru, kde se má konat kolem 130 jedno až třídních schůzek, bude asi 70 procent jednání tlumočeno z češtiny, angličtiny a francouzštiny do těchto tří jazyků. Asi v jedné pětině zasedání bude navíc vyžadováno tlumočení v němčině a italštině, nebo španělštině. Zhruba osm procent jednání pak bude tlumočeno v režimu čtyř jazyků, a to češtiny, angličtiny, francouzštiny a němčiny.

Nejpožadovanějším jazykem bude podle všeho angličtina. Její podíl na překladech bude činit asi 60 procent. Překládat se bude obecně hlavně z češtiny do cizího jazyka. Zhruba 25 procent překladů bude ve francouzštině, pět v němčině a deset procent v češtině.

Mezi překládanými dokumenty budou kromě administrativních textů, jako jsou závěry z jednání, projevy nebo analýzy, také informace pro média a pro webovou stránku předsednictví. Zatím se však nedá odhadnout, kolik normostran bude přeloženo. Podle Jelínkové to záleží mimo jiné na výsledcích a průběhu ratifikace lisabonské smlouvy, která má reformovat EU. Členské státy o ní nyní rozhodují. Česko se zatím připravuje na předsednictví ve dvou verzích: *první* počítá s tím, že v té době už vstoupí v platnost lisabonská

smlouva, *druhá* alternativa je připravena pro případ, kdyby všechny státy EU do konce roku smlouvu neratifikovaly.

Nejen od tlumočnicků, ale také od překladatelů bude při předsednictví vyžadována vysoká kvalita i rychlost. Do procesu překladu a korektur proto podle Jelínkové budou zapojeni i rodilí mluvčí. Vzhledem ke značnému objemu překladů se do této činnosti zapojí také minitým interních překladatelů

angličtiny a francouzštiny Útvaru místopředsedy vlády pro evropské záležitosti. Od letošního listopadu do července 2009 tento tým posílí zkušený překladatel anglického jazyka, jenž pracuje u Evropské komise (EK), která ho po celou dobu bude také platit, dodala mluvčí.

Celkový počet tlumočnicků a překladatelů, kteří v Česku budou zajišťovat dorozumívání při předsednictví, se zatím nedá přesně určit. Zatímco na nižších zasedáních by podle Jelínkové měli být většinou asi čtyři tlumočníci, pro simultánní tlumočení 23 jazyků je podle webu Generálního ředitelství pro tlumočení potřeba alespoň 69 tlumočnicků. Pro tlumočnickou službu EK pracuje celkem asi 500 stálých a 2700 externích tlumočnicků. Kolem 400 z nich denně tlumočí na celkem až 60 zasedáních v Bruselu i jinde. V roce 2005 zaplatila Evropská komise za tyto služby zhruba 100 milionů eur (asi 2,5 miliardy korun). ■

Mezi překládanými dokumenty budou kromě administrativních textů, jako jsou závěry z jednání, projevy nebo analýzy, také informace pro média a pro webovou stránku předsednictví.

Podle plánů MD by řidiči mohli zjistit body pomocí SMS

Ministerstvo dopravy plánuje, že by od ledna 2009 řidiči mohli zjistit stav svého bodového účtu prostřednictvím SMS zpráv. Novinka má být součástí připravované novely silničního zákona. Informují o tom dnešní Hospodářské noviny (HN). Zjišťování stavu bodového účtu by pro lidi bylo mnohem komfortnější, přitom by ale zůstala zachována ochrana osobních údajů, řekl HN mluvčí ministerstva dopravy Karel Hanzelka.

„Řidič naťuká a odešle číslo svého řidičského průkazu a okamžitě mu SMS zprávou přijde, kolik má bodů,“ dodal Hanzelka. Osobní údaje tak budou chráněny, protože každý řidičský průkaz má své jedinečné číslo.

Novinku musí ministerstvo podle listu ještě projednat s mobilními operátory a domluvit zřízení speciálního telefonního čísla. Hanzelka však uvedl, že v samotném technickém provedení komplikace nejsou. Za SMS výpis se bude pravděpodobně platit pouze manipulační poplatek. Hanzelka rovněž upozornil na to, že když se novela silničního zákona bude projednávat v parlamentu, lze očekávat řadu pozměňovacích návrhů.

Dopravní experti podle deníku novinku vítají, o body přišel v Česku od předloňského zavedení systému zhruba každý jedenáctý řidič, proto by o novinku mohl být zájem.

Nejpozději od 1. ledna příštího roku by se řidiči k aktuálnímu výpisu stavu svého bodového účtu měli dostat na více než 2000 místech v tuzemsku. Podle ministerstva vnitra jim informace poskytnou také všechna kontaktní místa sítě Czech POINT, jež nyní zahrnuje asi 1400 míst na obecních úřadech a od července se do ní zapojí dalších až 1000 míst. V současné době mohou řidiči stav bodového konta zjistit na radnici nebo na magistrátu v místě bydliště. ■

MF: Bez dohody by stát Nomuře musel zaplatit přes 20 mld. Kč

Bez dohody uzavřené v listopadu 2006 by muselo Česko podle ministerstva financí zaplatit Nomuře místo 3,6 miliardy korun celkem 20,6 miliardy korun. Stát tak dohodou o smíru ušetřil 17 miliard korun, uvedl na dnešní tiskové konferenci šéf mezinárodně právního odboru MF Radek Šnábl. Ekonomickou část dohody včetně vzorce pro výpočet ocenění již ministerstvo zveřejnilo. Zbytek dohody do ukončení všech sporů, včetně sporů s ČSOB, zůstane tajný.

Dohoda pomohla rovněž snížit úroky z odškodnění, které stát musí platit. „Kdyby se to úročilo standardně, tak by byl úrok pět až šest miliard korun. Jenom úrok by tak byl vyšší než celé existující odškodnění,“ uvedl Šnábl.

Podle vzorce pro výpočet odškodnění bude hodnota IPB, oceněná na 34,2 miliardy korun, snížena o částku deset mili-

ard korun představující hypotetické požadované zvýšení základního kapitálu IPB jejími akcionáři. Nomura po uvalení nucené správy nabízela státu, že zvýší základní kapitál o tuto částku, a stát na tuto nabídku nereagoval. „Byl to významný argument Nomury v arbitráži, ve vzorci se nám podařilo jej využít v náš prospěch,“ uvedl Šnábl.

Dále je podle vzorce z částky vypočten podíl Nomury v IPB, který byl 46,16 procenta. Částka byla dále snížena o 8,4 miliardy, což představuje výnos Nomury z prodeje akcií IPB. O tyto obchody se vedou dlouholeté spory známé jako „České pivo“.

Česko neuspělo s argumentem, že to byla nelegální transakce, v Londýně ani v Paříži. ČSOB neuspěla v Británii a Holandsku.

K výsledné částce kompenzace se následně přičte úrok ve výši šestiměsíční mezibankovní sazby Pribor, a to od 16. června 2000.

Obecně podle Šnábla je vzorec postaven tak, že pokud by bylo ocenění nižší než 28,1 miliardy korun, ČR by neplatila nic. V případě ocenění vyššího než 40,3 miliardy korun by bylo odškodnění bez ohledu na částku sedm miliard korun.

Dosud nejvíce Česká republika po prohrané arbitráži zaplatila společnosti CME, která financovala rozjezd televize

Nova. Firma Ronalda Laudera za znehodnocení své investice získala přes deset miliard korun. Částka, kterou Česko musí zaplatit Nomuře, je tak dosud druhou nejvyšší náhradou vyplývající z prohrané arbitráže.

Ze strany Nomury byla zkrachovalá IPB ohodnocena na 68,5 miliardy korun, přičemž ohodnocení provedl dřívější partner společnosti McKinsey a uznávaný expert Tom Copeland. Za Česko provedla ohodnocení americká Navigant Consulting, jež IPB ohodnotila na 26,7 miliardy korun. Následně minulý týden o ceně IPB rozhodli arbitři.

Podle dřívějších vyjádření představitelů MF je výsledek arbitráže s Nomurou zásadní kvůli požadované částce pro další spor státu, který se týká pádu IPB, a to s ČSOB. „ČSOB vždy argumentovala, že IPB v době převzetí neměla žádnou hodnotu. Arbitrážní tribunál nyní stanovil, že hodnota očištěné IPB byla 34,2 miliardy korun. Tuto částku bude ČR v arbitrážním řízení od ČSOB vymáhat,“ uvedlo již dříve MF.

Stát zažaloval ČSOB o 27 miliard korun. Tvrdí, že bývalá banka IPB měla v době prodeje do rukou ČSOB podstatně větší hodnotu, než se dosud vědělo, a chce proto tuto sumu zpět.

ČSOB zase požaduje po státu zaplatit 1,7 miliardy korun. Částka představuje dluh firmy J.Ring Jaroslava Roušala vůči IPB, který ČSOB zdědila. Obě žaloby řeší jedna arbitráž.

Nomura, bývalý vlastník 46 procent akcií zkrachovalé IPB, zažalovala ČR kvůli nucené správě a prodeji banky ČSOB. Vláda podle Nomury porušila dohody o ochraně investic a Nomura za to požadovala až 40 miliard korun. ČR naopak v jiné arbitráži po Nomuře požadovala 111 miliard korun jako náhradu škody, jíž Nomura údajně způsobila tím, že se podílela na krachu IPB. V roce 2006 ČR arbitráž s Nomurou prohrála, výše částky však nebyla určena. V listopadu 2006 pak Česko podepsalo s Nomurou smír.

Stát v současnosti čelí arbitrážím za stovky milionů korun. Nejnovější arbitráží, které bude muset stát zřejmě čelit, je spor s největší tuzemskou dřevařskou firmou CE WOOD. Ta bude podle dnešního tisku žádat od státu kolem 2,5 miliardy korun kvůli údajné diskriminaci a korupci při zadávání veřejných zakázek státním podnikem Lesy ČR. ■

Premiér zatím nechce mluvit o možnosti nepřijetí smlouvy o radaru

Premiér Mirek Topolánek (ODS) zatím nechce spekulovat o důsledcích možného neschválení smlouvy o výstavbě radarové základny USA v Česku. „Až to bude aktuální, což je nepochybně za několik měsíců, tak se o tom můžeme bavit,“ řekl novinářům premiér Mirek Topolánek (ODS) v reakci na slova ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (za SZ). Ten v rozhovoru pro agenturu Reuters prohlásil, že by nabídl svou rezignaci, kdyby parlament neschválil smlouvu o radaru.

Radar pokládá Topolánek za důležitou věc stejně jako ministr zahraničí, ale „vyhlašovat to teď v létě, ještě před zimními mrazíky“, mu připadá předčasné.

Schwarzenberg během svého pobytu v USA prohlásil, že si není jistý, zda český parlament schválí rozmístění části amerického protiraketového štítu v Česku ještě v době, kdy bude v úřadu republikánský prezident George Bush, pokud tak vůbec učiní. Podle něj by za vlády republikánů kroky k realizaci protiraketové obrany byly rychlejší, zatímco za vlády demokratů by ten proces byl asi pomalejší. Schwarzenberg však věří, že Spojené státy budou s programem protiraketové obrany pokračovat, ať už bude příštím prezidentem zvolen kdokoli. ■

Nový zákoník práce zhodnotí odborná komise tripartity

Experti z ministerstva práce a sociálních věcí i akademické a podnikové sféry připravili návrh nového zákoníku práce. Ještě v červnu vznikne odborná komise složená ze zástupců tripartity, která navrhované změny zákona posoudí. ČTK to řekl ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas. „Byli bychom rádi, kdyby byl legislativní návrh hotový na podzim letošního roku,“ uvedl Nečas.

Nový zákoník práce, který i přes prezidentovo veto v parlamentu prosadila těsně před volbami v roce 2006 ČSSD spolu s komunisty, začal platit loni v lednu. Ústavní soud však v březnu 11 jeho ustanovení zrušil. Týkala se například pravomocí odborů či vazby pracovního kodexu na občanský zákoník.

Požadavek na zrušení či změnu asi tří desítek ustanovení k Ústavnímu soudu podali poslanci nynějších vládních stran. Rovněž Nečas zákoník od počátku kritizoval. Loni předložil novelu zákona, která měla zásadní nedostatky odstranit; v platnost vstoupila od letošního ledna.

Chystaná další novela zákona bude podle Nečase koncepční. Bude sice směřovat k „více liberálnímu a flexibilnímu trhu práce“, přesto údajně nehrozí, že by podle ní zaměstnanci neměli dostatečnou ochranu.

„Komise vyjádří stanovisko k jednotlivým koncepčním návrhům a na základě tohoto jednání pak rozhodnu, co se zahrne do této koncepční novely a co případně předložíme vládě,“ uvedl Nečas. Kdy by vláda mohla o novém zákoníku práce začít jednat, však zatím nevedl. „Bude to záviset na rychlosti práce expertní skupiny. Já je nechci limitovat, samozřejmě čím dříve to bude, tím lépe,“ prohlásil.

Podle rozhodnutí Ústavního soudu zaměstnavatel už nemusí uzavírat kolektivní smlouvu jen s nejsilnější odborovou organizací ve firmě. Odbory už také nemohou zastavit výrobu při případném ohrožení bezpečnosti práce. V situacích, které zákoník neupravuje, je pak možné na pracovní právo uplatnit občanský zákoník.

„My jsme přesvědčeni, že naše pracovní právo vyžaduje změny, doporučuji nám to všechny renomované mezinárodní instituce. Navíc některé změny máme v podstatě uloženy roz-

hodnutím Ústavního soudu. Ať se to odborům líbí nebo ne, tyto změny musí být zpracovány,“ uvedl Nečas.

Odboráři by současnou legislativu nejraději neměnili. „Zákoník práce přijatý v roce 2006 se ukázal funkční,“ řekl ČTK předseda Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS) Milan Štěch. Jednání o nové podobě zákona se však zástupci odborů zúčastní. „Diskusi se nebráníme, ale samozřejmě budeme velice pečlivě sledovat, jestli to nevede ke zhoršení postavení a práv zaměstnanců,“ konstatoval Štěch.

Odboráři neprozradili, jaké typy změn by v novém zákoníku pro ně byly nepřijatelné a nemohli by je podpořit. „Kdybych je jmenoval, tak bych k nim zaváděl diskusi. My víme, co je pro nás nepřijatelné, víme, jaké jsou trendy ve světě, takže budeme v tomhle duchu jednat, ale nebudu předjímat,“ dodal Štěch.

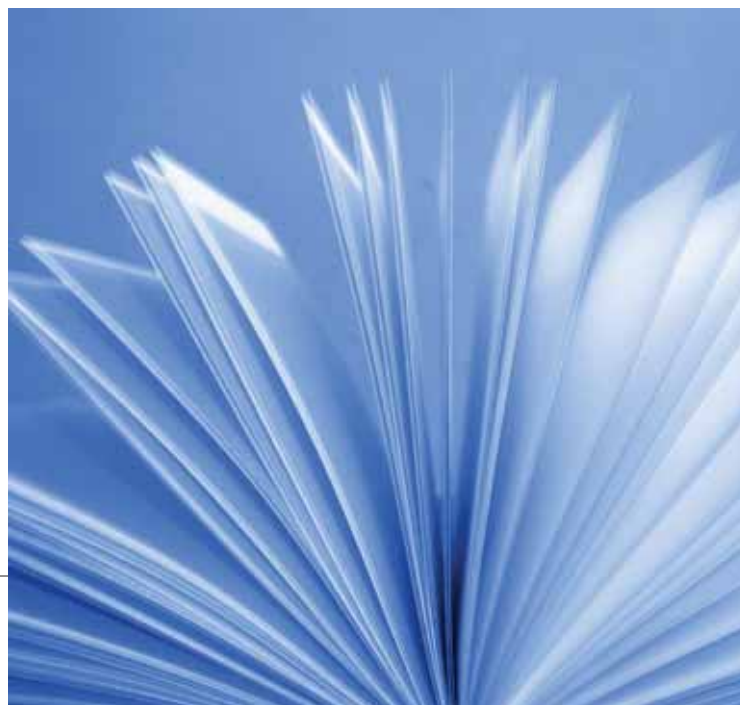
ČMKOS dlouhodobě sleduje počínání vlády s nedůvěrou.

V březnu konfederace vstoupila do stávkové pohotovosti na protest proti dopadům vládní reformy a proti dalším chystaným reformním krokům, od května uspořádala sérii demonstrací před úřadem vlády a na 24. června vyhlásila hodinovou výstražnou stávku. Svou účast na stávce již oznámila také řada dalších odborových svazů stojících mimo konfederaci.

Štěch již dříve připustil, že by odboráři v případě, že vláda bude

ve snahách o reformu pokračovat, mohli vyhlásit dokonce stávku generální. „Zejména odborový svaz Kovo skutečně hovoří v souvislosti se zákoníkem práce a pracovními podmínkami o generální stávce a tento svaz je velký a vlivný a dobře zorganizovaný, takže to nemůžu vyloučit,“ řekl Štěch v květnu ČTK. ■

„Komise vyjádří stanovisko k jednotlivým koncepčním návrhům a na základě tohoto jednání pak rozhodnu, co se zahrne do této koncepční novely a co případně předložíme vládě,“ uvedl Nečas.

Klaus pro Financial Times:

Euro nepředstavuje žádný velký úspěch

Společná evropská měna euro „není žádným velkým úspěchem“ a v blízké době ji čeká „vážná krize“, která ji důkladně prověří. Prohlásil to český prezident Václav Klaus v rozhovoru k desátému výročí zavedení měny pro deník Financial Times.

Evropská centrální banka zvolila podle Klause osvědčené metody práce a funguje relativně dobře. „Otázkou ale zůstává, zda také země eurozóny a jejich občané mají důvod k oslavám,“ dodává prezident.

Odpověď je podle Klause nejistá s ohledem na pomalý ekonomický růst, velké rozdíly rozvoje mezi jednotlivými zeměmi a značně rozdílnou inflaci, i když jednotná měna by měla mít tuto míru jen jednu.

Eurozóna zaznamenala nižší růst než Spojené státy, ale i Evropská unie jako celek. S rozšířením eurozóny mohou inflační rozdíly ještě vzrůst, píše Klaus a jako příklad uvádí Slovinsko, kde inflace z 1,7 procenta ročně před přechodem na společnou měnu vzrostla na 5,7 procent za rok 2007, kdy už euro platilo.

Vedle eura vidí Klaus jako důvod nedostatečného hospodářského růstu také ekonomickou politiku zemí EU a jejich neochotu zavést nezbytnou liberalizaci a protržní reformy. Po nich a po zdokonalení „paktu stability a růstu“ se sice volá, ale tyto výzvy nejsou brány vážně. Ignorují také skutečnost, že mnoho problémů eurozóny způsobilo zavedení společné měny do rozdílných skupin zemí, z nichž každá potřebuje jiné úroky a směnné kurzy.

Světová ekonomická situace se ale mění, velké země jako Čína a Indie usilují o větší roli. Mezinárodní konkurence zvyšuje poptávku po surovinách a potravinách, bruselští byrokratové ale nejsou schopni reagovat na měnící se podmínky. Podceňují boj o suroviny a tlak na ekonomickou emancipaci rozvojových zemí a slepě považují klimatické změny za svou hlavní prioritu.

„Jestliže se Evropa neprobudí, čekají ji zlé časy. A společná měnová politika jí nepomůže,“ varuje Klaus. Euro v praxi prokázalo, že nutit ekonomicky různorodou Evropu do homogenního celku prostřednictvím politického rozhodnutí je politickým inženýrstvím par excellence a má daleko k tomu, aby bylo prospěšné pro všechny země, uzavírá Klaus. ■

Česká spořitelna:

„Jako jediní Vám půjčíme 500 000 bez dotazů. Vaše členství v komoře je pro nás zárukou.“

Akcie můžete prodat i mimo RM-System či burzu

ČESKÁ SPOŘITELNA

Jsme Vám blíž.

S produkty **Kontokorentní úvěr Profesionál** a **Termínovaný úvěr Profesionál** nyní můžete získat až 500 tisíc a stačí Vám jen občanský průkaz a potvrzení o členství v příslušné profesní komoře. Peníze můžete čerpat nejpozději do druhého dne od podpisu smlouvy. Přejďte na vybranou pobočku České spořitelny a můžete si okamžitě sjednat úvěr bez dalšího dokladování. Seznam vybraných poboček a více informací o produktu získáte na www.csas.cz/svobodnapovolani nebo na bezplatné telefonní lince **800 207 207**.

Návrh občanského zákona přináší změny v dědickém právu

Zděláš můj majetek, pokud dostuduješ vysokou školu, nebo pokud se po mé smrti postaráš o našeho psa – i tak by mohlo v budoucnu znít ustanovení závěti. Zatímco současná právní úprava nepřipouští, aby testament omezovaly jakékoliv podmínky, podle návrhu nového občanského zákoníku to bude možné. Jde o jednu z celé řady změn, které návrh v oblasti dědického práva přináší. Mezi další novoty patří například to, že na dědice přecházejí veškeré dluhy z pozůstalosti. Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS) chce hotový kodex v prosinci předložit vládě.

Podle současného občanského zákoníku odpovídá dědic za dluhy z pozůstalosti pouze do výše ceny dědictví, které získal. Nová právní úprava stanoví, že na dědice obecně přecházejí všechny dluhy zůstavitele (tedy člověka, po kom se dědí). „Jde o ochranu věřitelů,“ vysvětlil ČTK právník Václav Voda z ministerstva spravedlnosti. Dodal, že by bylo nespravedlivé, kdyby měl věřitel přijít o své peníze proto, že jeho dlužník zemřel. Rodina dlužníka totiž často zapře část jeho majetku – například tak, že po smrti zůstavitele odveze z bytu sbírku vzácných obrazů.

Odpovědnosti za všechny dluhy zůstavitele se dědic bude moci zbavit tak, že si u soudu vyžádá sepsání a ocenění majetku z pozůstalosti – takzvanou výhradu soupisu. V takovém případě bude hradit opět jen dluhy do výše ceny svého dědictví.

Stávající právní předpis stanoví, že dědic může dědictví po smrti zůstavitele odmítnout. Návrh nového zákoníku dodává, že dědictví se lze také zříci předem – tedy ještě za zůstavitelova života, a to i ve prospěch jiné osoby. Možný dědic se zřekne práva na svůj dědický podíl tak, že se zůstavitelem uzavře notářsky ověřenou smlouvu.

Odmítnutím dědictví se dědic dědictví zcela odříká a nemůže si klást podmínky ohledně dalšího osudu pozůstalosti. Nový zákoník mu ovšem vedle toho umožňuje také vzdát se před soudem dědictví přímo ve prospěch jiného dědice, pokud s tím tato osoba bude souhlasit.

Zákoník nově zavádí také možnost sepsání dědické smlouvy mezi zůstavitelem a budoucím dědicem. Zůstavitel smí smlouvou přenechat maximálně tři čtvrtiny svého majetku. Od klasické závěti se dědická smlouva liší tím, že ji zůstavitel nemůže z vlastní vůle sám zrušit nebo změnit – musí se na tom dohodnout s druhou stranou smlouvy. Smlouvu navíc musí sepsat notář. Tuto dohodu mohou například vzájemně uzavřít manželé či snoubenci; následným rozvodem se tako-

vá smlouva automaticky nezruší, avšak na žádost jednoho z manželů ji může zrušit soud.

V závěti či v dědické smlouvě nově půjde ustanovit dědicem i zatím neexistující obchodní společnost – postačí, když společnost vznikne do jednoho roku od smrti zůstavitele. Jde o podstatnou změnu současného zákona, podle nějž zůstavitel může závěti pouze zřídit nadaci.

Zůstavitel bude mít také možnost využít takzvaný odkaz – tedy odkázání nikoliv celého dědictví nebo jeho části, ale jen jednotlivé věci z něj (například obrazu, automobilu nebo i peněz) určité osobě. V praxi to provede tak, že v závěti nebo v dědické smlouvě nařídí některému z budoucích dědiců, aby vydal určité osobě (odkazovníku) určený předmět. Výhodou pro odkazovníka je to, že se na rozdíl od dědiců nemusí podílet na úhradě případných dluhů, které po sobě zůstavitel zanechá. V jiných státech se proto tato úprava hojně používá při odkazování věcí na charitativní účely – nadacím, církvím či muzeím.

Novinkou pro zůstavitele je také to, že rozdělením své pozůstalosti může pověřit určitého člověka, k němuž má důvěru – člena rodiny, přítele nebo třeba advokáta.

Nový občanský zákoník pamatuje i na to, že psaní závěti mohou tížít některé extrémní situace. Proto připouští, že člověk v bezprostředním ohrožení života nemusí závěť sepsat

a podepsat – postačí, když svou poslední vůli ústně sdělí dvěma přítomným svědkům. Za určitých okolností může závěť člověka zaznamenat také starosta obce, velitel české námořní lodi nebo velitel české vojenské jednotky.

V závěti bude možné stanovit podmínky nebo příkazy, které musí dědic splnit, aby získal dědictví. Návrh ovšem nepřipouští například podmínku, na

Návrh ovšem nepřipouští například podmínku, na jejímž základě by se dědic musel oženit nebo naopak rozvést.

jejímž základě by se dědic musel oženit nebo naopak rozvést.

Pokud zůstavitel za svého života nesepeší ani dědickou smlouvu, ani závěť, dědictví připadá takzvaným zákonným dědicům, což jsou v určitém pořadí příbuzní zůstavitele a také osoby, které s ním alespoň jeden rok před jeho smrtí sdílely společnou domácnost. Nový kodex rozšiřuje oproti stávajícímu občanskému zákoníku okruh zákonných dědiců i o praprarodiče zůstavitele. Stanoví také, že zákonným dědicem se nemůže stát manžel, s nímž se zůstavitel v době své smrti rozváděl kvůli tomu, že se na něm manžel dopouštěl domácího násilí.

Dědic, který o zůstavitele delší dobu zdarma pečoval, za to bude mít při vypořádání dědictví právo požadovat od ostatních zákonných dědiců přiměřené vypořádání.

Do pozůstalosti budou nově spadat i zůstavitelova práva na bolestné, na satisfakci v penězích a podobně, pokud byla za jeho života uznána či pokud je uplatnil u orgánu veřejné moci (například u soudu). Podle současného zákoníku naopak tato práva zanikají smrtí člověka. ■

Opisující soudce se bude znovu zpovídat před Nejvyšším soudem

Vleklé kárné řízení se soudcem Vrchního soudu v Praze Zdeňkem Sovákem bude podruhé řešit Nejvyšší soud (NS). Olomoucký vrchní soud řízení se Sovákem, jenž údajně publikoval opsané odborné texty, v květnu zastavil, nicméně ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil využil svého práva a odvolal se. ČTK to potvrdil mluvčí NS Petr Knötig.

Sovák byl kvůli opisování i trestně stíhán, ovšem s poškozenými kolegy se dohodl na mimosoudním vyrovnání. Podle kárného senátu olomouckého vrchního soudu proto již nemůže být trestán v kárném řízení. „Šlo by o porušení zásad týkající se dvojího postihu pro jednu a tutéž věc,“ vysvětlil mluvčí olomouckého soudu Petr Angyalossy.

Ministerstvo přesto trvá na kárném postihu Sováka. V odvolání navrhuje, aby Nejvyšší soud rozhodnutí o zastavení řízení zrušil a sám rozhodl o vhodném trestu pro soudce. Nemá prý vracet případ do Olomouce, který řízení se Sovákem zastavil již dvakrát.

V kauze opisování odborných textů byl Sovák stíhán se státním zástupcem Liborem Nedorostem a bývalým rektorem brněnské soukromé Vysoké školy Karla Engliše Vladislavem Větrovcem. Texty jiných právníků tiskli pod svými jmény v odborných časopisech i v publikacích. Čelili proto obžalobě z porušování autorských práv a z podvodu. Plagiátoři se po dohodě s poškozenými omluvili a na veřejně prospěšné účely složili stotisícové částky.

Kárnou žalobu na soudce potom podala předsedkyně Nejvyššího soudu Iva Brožová. „Soudce, který opisuje, snižuje nejen vlastní důvěryhodnost, ale i důvěryhodnost justice,“ uvedla před kárnými senáty v Brně i Olomouci. Soudce Sovák se hájil, že nešlo o úmyslné opisování, ale o nešťastnou událost a omyl při zacházení s elektronickou poštou.

Sovák byl už dvakrát dočasně zproštěn výkonu funkce soudce. Poprvé to bylo v době, kdy ještě jako soudce Nejvyššího soudu čelil trestnímu stíhání právě kvůli opisování právnických textů. Tehdejší ministr spravedlnosti Pavel Němec se ale v lednu 2005 rozhodl opatření zrušit. Po roce ale Sováka znovu funkce zprostil kvůli kontaktům se členy skupiny kolem ústeckého soudce Berky, kteří mu prý pomohli zahladit dopravní nehodu. Všichni však byli zproštěni obžaloby a Sovák se vrátil k Vrchnímu soudu v Praze jako člen evidenčního senátu. ■

Stehlíková chce zjednodušit systém dotací neziskovým organizacím

Ministryně pro menšiny a lidská práva Džamila Stehlíková (SZ) chce zjednodušit systém dotací, jimiž stát podporuje nestátní neziskové organizace. „Dnes má každé dotující ministerstvo řadu prioritních oblastí a dotačních programů, některé z nich se navzájem překrývají. Naším cílem je, aby pro příští léta všechna ministerstva při vytváření dotačních programů vycházela z jednotného strategického dokumentu a dotační systém byl zřehledněn a zjednodušen,“ sdělila ČTK Stehlíková. Systém dotací neziskových organizací na příští rok v pondělí schválila vláda.

„Komunikace mezi státem a neziskovým sektorem by měla být srozumitelná a jasná na všech úrovních, a to včetně dotačních a grantových programů,“ míní Stehlíková.

V roce 2006 nestátní neziskové organizace ze státního rozpočtu získaly zhruba 5,5 miliardy korun; třetina z těchto peněz byla určena do oblastí rekreace, sportu a kultury. Přes dvacet procent prostředků obdržely organizace zaměřené na sociální služby, podobný podíl směřoval na všeobecné veřejné služby.

Z krajských rozpočtů v roce 2006 získaly neziskové organizace dalších 1,9 miliardy korun; dvě třetiny těchto peněz směřovaly na sociální služby a více než pětina na rekreaci, sport a kulturu. Údaje za loňský rok budou podle Stehlíkové k dispozici až na podzim. „S jakou částkou na podporu neziskových organizací počítá stát v letošním roce, zatím nevíme,“ řekl ČTK asistent Stehlíkové Miroslav Koranda. ■

Češi bez víz do USA asi od listopadu; systém ESTA od srpna

Rozšíření amerického bezvízového programu o další země, včetně České republiky, se očekává od letošního pozdního podzimu. Už dříve zmíněný termín dnes ve Washingtonu zopakoval americký ministr vnitřní bezpečnosti Michael Chertoff, když oznamoval zpřísnění bezvízového režimu.

Od 1. srpna spustí USA systém elektronického povolování cest do Spojených států (ESTA), jehož prostřednictvím budou turisté z bezvízových zemí muset předem žádat o souhlas s návštěvou USA. Ověření funkčnosti ESTA, které je jednou z podmínek zrušení víz, by mělo ministerstvo vydat na podzim. Diplomatičtí zdroje ve Washingtonu předpokládají, že se tak stane v listopadu.

Při podpisu česko-amerického vízového memoranda letos koncem února Chertoff uvedl, že první Češi bez víz by mohli do USA přicestovat v říjnu nebo v listopadu. O podobném termínu se nedávno zmínil i český vicepremiér Alexandr Vondra.

Ačkoli ESTA bude v provozu od srpna, bude jeho využívání zatím dobrovolné. Povinně budou muset zájemci o návštěvu USA z bezvízových zemí žádat prostřednictvím internetového formuláře o povolení cesty od 12. ledna příštího roku. Zatím jim k cestám do USA stačí jen cestovní pas. Po plném zavedení ESTA ovšem nebudou muset vyplňovat papírový formulář, který nyní předkládají imigračním úředníkům při vstupu na americké území.

Osoby, které mají platné vízum, budou moci nadále přijíždět do USA bez toho, aby o vstup žádaly prostřednictvím ESTA.

Pokud byly vízum nebo vstup do USA zájemci dříve odmítnuty, o povolení cesty prostřednictvím ESTA žádat nemůže. I nadále se musí obrátit na americký konzulát a požádat o vízum.

Elektronický formulář přístupný po internetu budou muset cizinci z bezvízových zemí vyplňovat nejméně tři dny před cestou. Souhlas vydaný americkými úřady bude platit dva roky a jeho držitel ho bude moci využít k více cestám. Poplatky se vybírat nebudou, i když je ministerstvo v budoucnosti nevyklučuje.

Povolení cesty by měl žadatel prostřednictvím ESTA obdržet obratem. Pokud mu bude vstup do USA odmítnut, bude muset zažádat o vízum a uhradit příslušný poplatek. I s povolením ESTA nebo s platným vízem ovšem může imigrační úředník na amerických hranicích vstup do země odmítnout, upozorňuje ministerstvo.

Nová regulace se bude vztahovat na 27 zemí zařazených nyní do bezvízového programu, mezi nimiž je většina západních členů Evropské unie. Vízová memoranda, která jsou

předpokladem pro zařazení do programu, zatím podepsalo s USA osm států, včetně ČR a Slovenska.

Ke zrušení víz je třeba splnit i další podmínky, mezi nimiž je především snížení počtu odmítnutých žádostí o víza pod deset procent. Češi a Slováci tomuto požadavku vyhovují. Počet osob z dané země zůstávajících v USA na černo musí také klesnout pod tři procenta. Systém, který bude kontrolovat odjezdy cizinců, mají USA schválit rovněž do konce roku.

Když americké ministerstvo před rokem naznačilo, že bude nutné se on-line zaregistrovat 48 hodin před odjezdem, řada evropských firem dala najevo obavy, že to ztíží cestování obchodníkům, kteří často musejí odletět na poslední chvíli. Nyní je tato lhůta ještě o den delší. Ministerstvo ale ve svých dokumentech uvádí, že v případě nouze a naléhavé potřeby je možné dobu na registraci zkrátit.

V on-line dotazníku budou zájemci o návštěvu USA muset uvést osobních údaje a cestovní plány a odpovědět na otázky týkající se mezi jiným jejich trestního rejstříku, zda berou drogy či trpí nakažlivými chorobami, zda se podíleli na špionáži či terorismu, zda chtějí v USA pracovat, zda odtud byli deportováni nebo zda jim někdy bylo odmítnuto vízum. Stejně otázky obsahují nynější formuláře při cestování do USA.

Americké úřady tvrdí, že nový systém má ztížit vstup do USA teroristům z bezvízových zemí. Jako příklad uvádějí Brita Richarda Reida, který chtěl spáchat atentát v letadle výbušninou ukrytou v botě, nebo Francouze Zacariase Moussaouiho, který byl usvědčen z podílu na přípravě útoku z 11. září 2001 a přijel do USA bez víza.

Údaje z internetového formuláře budou USA archivovat až 75 let, stejně dlouho, jako uchovávají informace z nynějších papírových formulářů. Sdílet je budou moci americké i zahraniční úřady a mezinárodní instituce odpovědné za vyšetřování zločinů, vymáhání práva či předcházení teroristickým činům.

Elektronický formulář bude možné po 1. srpnu vyplnit na internetové adrese <https://esta.cbp.dhs.gov/>, která zatím není funkční. Nejdříve bude k dispozici pouze anglicky, od poloviny října by měly přibýt další jazykové verze. Zda bude k dispozici i česká nebo slovenská, zatím není zřejmé. Odpovědi ovšem budou muset být vždy v angličtině. ■

Politici z koalice i opozice stále více prosazují jádro

Vládní i opoziční politici stále více vidí řešení případného nedostatku elektřiny ve výstavbě dalších bloků jaderných elektráren. Předseda sněmovního hospodářského výboru Oldřich Vojtěch (ODS) chce, aby na podzim začal proces, který by umožnil zahájit kroky nutné k přípravě výstavby nových jaderných bloků. K dostavbě Temelína se na dnešní energetické konferenci ČEPKON přihlásil i stínový ministr průmyslu a obchodu Milan Urban (ČSSD). Proti výstavbě jsou ale zelení.

„Je třeba umožnit, aby subjekt, který má peníze, projekt, mohl zahájit všechny kroky k přípravě výstavby jaderné elektrárny,“ řekl Vojtěch, aniž by přímo jmenoval jediného provozovatele jaderných elektráren v Česku, energetický gigant ČEZ. Zatím je to prý jeho individuální aktivita.

„V závěru roku je nutno vyhodnotit všechna pro a proti z hospodářského a politického pohledu a rozhodnout, aby roky 2009 a 2010 mohly být roky přípravnými,“ řekl Vojtěch.

Firma by podle Vojtěcha měla mít možnost podat studii k posouzení vlivu na životní prostředí (EIA). „Pokud (EIA) projde, pak by měla mít možnost pokračovat. Pokud ne, ať se odstraní nedostatky,“ uvedl Vojtěch.

Není už v Česku energetické konference, na níž by se ve větší či menší míře nehovořilo o nutnosti výstavby nových energetických zdrojů. A na prvním místě se vždy hovoří o dostavbě jaderné elektrárny Temelín.

„Problém je v tom, že to rozhodnutí nikdo neudělá. Diskuse jsou plané, když je nikdo nebere,“ řekl Urban. „Je třeba vymazat ony větičky z programového prohlášení,“ dodal s odkazem na program koaličního kabinetu. Vláda se v něm kvůli Straně zelených zavázala, že stavbu nových bloků jaderných elektráren podporovat nebude.

Energii z jádra podporují politici napříč politickým spektrem, proti jsou v zásadě jen zelení. Týdeník Ekonom před nedávnem přinesl výsledky vlastní ankety, v níž se pro vybudování nového jaderného zdroje vyslovilo 190 ze 200 poslanců. Pro jadernou budoucnost Česka se již několikrát vyjádřil i premiér Mirek Topolánek či ministr průmyslu a obchodu Martin Říman (oba ODS).

Urban řekl, že Česko se bude při růstu ekonomiky a spotřeby s nedostatkem elektřiny potýkat pravděpodobně kolem roku 2015. Přesný rok záleží na tom, jak se bude dařit hospodářství. Bez výstavby dvou bloků s výkonem 1200 megawattů v Temelíně to podle něj nepůjde vyřešit.

Urban dnes rovněž řekl, že do konce června se chystá předložit poslancům návrh státní energetické koncepce. Dosud ji schvalovala vláda, Urban ale již delší dobu usiluje, aby se k ní vyjadřoval parlament. „Bude otevřená novým závazkům České republiky i závěrům Pačesovy komise – pokud nějaké budou,“ podotkl Urban. ■

Vláda schválila zrušení stupně utajení u některých informací

Vláda schválila zrušení stupně utajení u některých informací, uvedl to web úřadu vlády. Ministerstvo vnitra tak například již nebude utajovat souhrnné informace o rozsahu a druzích policejní výzbroje a zásobách munice. Česká národní banka pak ze seznamu tajných údajů vyřadí operativní informace o jednotlivých přesunech peněz. V budoucnu mají tyto citlivé údaje chránit přísná vnitřní pravidla banky. Tajný zůstane jen souhrnný plán transportů hotovosti připravovaný s časovým předstihem.

Další schválenou změnou je přesun některých položek ze seznamů utajovaných informací k jiným institucím. Důvodem je především zrušení ministerstva informatiky

a Komise pro cenné papíry. Seznam tajných informací je totiž rozdělen podle jednotlivých institucí. Přesně vymezuje, které informace, například v působnosti jednotlivých ministerstev, jsou utajovány a v jakém stupni. Od nejnižšího – stupeň vyhrazené – až po nejpřísnější – přísně tajné.

V rámci přesunu některých informací z kolonky již zrušených úřadů do kompetence převážně ministerstva vnitra a ministerstva průmyslu obchodu se Národní bezpečnostní úřad (NBÚ) obrátil na další instituce s dotazem, zda nechtějí seznam změnit. Výsledkem připomínek pak jsou právě vládou schválené změny.

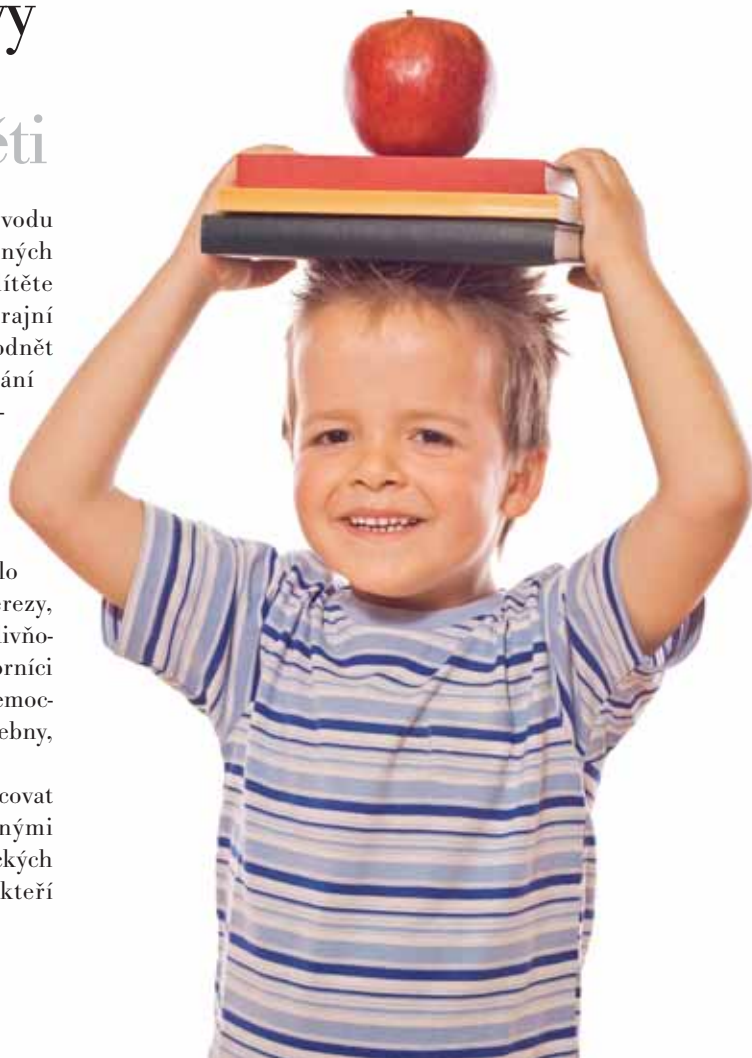
Dosavadní seznam utajovaných informací platil od 1. ledna 2006. Hlavní náplní činnosti NBÚ je prověřování osob, které přicházejí do styku s utajovanými skutečnostmi, a firem, které s nimi pracují. Zároveň vydává potvrzení o bezpečnosti technických a elektronických zařízení používaných k úschově a přenosu tajných informací nebo šifrovaných přístrojů. ■

Vláda schválila úpravy porozvodového uspořádání péče o děti

Pro případy složitých konfliktů mezi rodiči po rozvodu zřejmě v budoucnu bude k dispozici seznam takzvaných vhodných prostředí pro ohrožené děti. Umístění dítěte mimo rodinu by tak mělo být využíváno jen jako krajní řešení v případě bezprostředního ohrožení dítěte. Podnět Rady vlády pro lidská práva o porozvodovém uspořádání péče o děti v modifikovaném usnesení schválila vláda, řekl novinářům premiér Mirek Topolánek (ODS).

O sestavení sítě organizací, které by poskytly odbornou pomoc dětem rozvedených rodičů, kteří se dlouhodobě přou o alimenty a styk s dítětem, se začalo mluvit loni. Zájem vyvolal případ tehdy desetileté Terezy, o kterou se léta přou její rodiče. Aby nemohli děvče ovlivňovat, umístil ho soud loni v červnu na psychiatrii. Odborníci tehdy protestovali proti tomu, aby zdravé dítě bylo v nemocnici. Po deseti dnech se Tereza přesunula do dětské léčebny, kde strávila prázdniny.

Podnět rady vlády obsahuje také doporučení vypracovat etický kodex pro odborníky, kteří pracují s ohroženými dětmi. Vzděláváním v psychologii a dalších neprávnických oborech by měli v budoucnu projít všichni soudci, kteří rozhodují spory ve věcech péče o nezletilé. ■

Odpůrci komunismu mají realizaci svých požadavků za reálnou

Požadavky na odsouzení komunismu v rámci Evropy by mohly být alespoň zčásti vyslyšeny za předsednictví tří zemí, které od příštího roku postupně povedou Evropskou unii, tedy Česka, Švédska a Polska. Uvedli to organizátoři konference Svědomí Evropy a komunismus, jejíž účastníci své požadavky zformulovali do Pražské deklarace.

„Máme naději, že alespoň ty nejdůležitější požadavky z naší deklarace mají velice vysokou reálnou šanci na to, aby se na evropské úrovni o nich začalo velice vážně diskutovat. A možná některé z nich se podaří realizovat,“ uvedl senátor Martin Mejstřík při zhodnocení pražské konference.

Mezi 19 požadavků Pražské deklarace patří přijetí celoevropské odpovědnosti za zločiny komunismu, jejich uznání za zločiny proti lidskosti, ustavení dne památky obětí totalitních režimů a vznik Ústavu evropské paměti a svědomí, který by se měl zabývat nacismem a komunismem a být současně muzeem či památníkem obětí totalit.

Europoslankyně Jana Hybášková uvedla, že se konference konala pod záštitou vicepremiéra pro EU Alexandra Vondry a deklarace bude součástí řady událostí vztahujících se k jednomu z prioritních témat českého předsednictví EU, a to 20 let po pádu železné opony. Tématu se mají podle Hybáškové věnovat slyšení Evropské komise, což je jeden z požadavků. Jedná se o institucionalizovanou komisní záležitost, z níž mají vyplynout doporučení pro členské státy, uvedla europoslankyně.

Mejstřík to potvrdil s tím, že Vondra pokládá za jednu ze svých priorit práce na památníku či muzeu obětí totalitních režimů. „Opravdu se začíná zcela reálně pracovat na zpřesnění představy, jak by měl vypadat ten institut evropské paměti a svědomí,“ uvedl. O požadavcích Pražské deklarace se bude jednat také v rámci Evropské lidové strany, která vybídla k vytvoření ústavu i památníku už před čtyřmi lety, dodala Hybášková.

K úspěchu deklarace podle Mejstříka přispěje i to, že ji podepsali prakticky všichni aktéři konference včetně bývalého prezidenta Václava Havla, místopředsedy Parlamentního shromáždění Rady Evropy Görana Lindblada nebo místopředsedy Senátu Jiřího Lišky.

K požadavkům Pražské deklarace patří také výzva k formulování společného postoje k přijetí zákonů, které by umožnily odsoudit pachatele komunistických zločinů, k debatě o komerčním zneužívání komunistických symbolů nebo ke společnému připomenutí 20. výročí pádu berlínské zdi a masakru na pekingském náměstí Tchien-an-men v příštím roce. ■

Unie se na jednotných pravidlech pro rozvody neshodla

Evropské unii se na jednání ministrů spravedlnosti nepodařilo i kvůli odporu Česka shodnout na sjednocení pravidel pro rozvody v rámci zemí „sedmadvacítky“. Uvedl to náměstek ministra spravedlnosti Tomáš Boček, který ČR zastupoval. Navrhované nařízení mělo rozšířit a zpřehlednit možnosti rozvodu pro dvojice tvořené občany různých národností či páry, které žijí v jiné než domovské zemi.

„Týká se to asi 170 000 párů ročně, na které by se v EU vztahovalo toto nařízení,“ řekl Boček.

Většina států chtěla poměrně rozříštěné a rozdílné normy v jednotlivých státech sjednotit a vypracovat pravidla, která by určila, podle jakého práva by se zmíněné páry měly rozvádět.

Proti takovému kroku ale byly Švédsko, Nizozemsko a také ČR. Důvodem českého odporu je to, že obě komory českého parlamentu mají k navrhovaným změnám výhrady. Případá jim totiž, že v této oblasti není třeba národní legislativy sjed-

nocovat, neboť současná pravidla jsou dostatečná.

Nyní je to ale v praxi často tak, že ten z páru, který první podá návrh na rozvod, určí místo soudu, čímž pro sebe může získat určitou výhodu. Rozvodové právo se totiž v každé zemi liší – rozvést se v Irsku je mnohem složitější, než například ve Švédsku. Na Maltě se rozvést nedá vůbec.

Například pokud by se nyní rozváděl v ČR pár tvořený Čechem a Slovenkou, běžel by rozvod podle českého práva. Avšak pokud by šlo o slovenský pár, rozváděl by se podle slovenských norem i přesto, že by k rozvodu došlo v ČR. Problémem tedy je, že pravidla rozvodu se v každém státě liší a návrh to měl projasnit.

Úvahy o harmonizaci, alespoň mezi některými státy, nyní budou dál pokračovat. Jde o možnost takzvané posílené spolupráce. To je procedura, která dává možnost blíže spolupracovat a sblížovat normy jen mezi částí států unie, ačkoli jiné se k tomu nehodlají připojit.

Je docela možné, že vedení těchto jednání bude úkolem ČR, která se do čela unie postaví příští rok. „Kdyby to Francie nedotáhla do konce, tak bychom byli v poněkud obtížnější situaci, kdybychom vedli jednání o posílené spolupráci, na které bychom se s největší pravděpodobností neúčastnili,“ poznamenal Boček. ■

Senát schválil normu upravující svazky uzavírané cizinci

Pro uzavírání sňatků či registrovaných partnerství cizinců budou patrně platit výrazně mírnější podmínky, než původně plánovala vláda. Senát schválil novelu o registrovaném partnerství ve znění, které už v předcházejícím projednávání výrazně pozměnili poslanci. Vláda chtěla původními ustanoveními bojovat proti fingovaným manželstvím.

Sněmovna se ale postavila proti a z původních podmínek ponechala jen povinnost cizinců předložit policejní potvrzení o oprávněnosti pobytu na českém území. Kabinet kvůli časové tísní na změny přistoupil.

Senátoři uvažovali o tom, že by v návrhu upřesnili některé formulace, nakonec ale vyhověli žádosti vlády o co nejrychlejší přijetí. Část zákona má totiž začít platit už od 1. července. Norma horní komorou prošla o jediný hlas, hlasovalo pro ni 25 senátorů ze 46 přítomných, proti byl jeden.

Pokud normu podepíše prezident, uzavřít sňatek nebo registrované partnerství budou v Česku moci i cizinci, kterým hrozí vyhoštění nebo kteří jsou v evidenci nežádoucích osob.

Novela má rovněž propojit zákon o registrovaném partnerství, který byl schválen předloni, s dalšími souvisejícími normami, například zákony o občanských průkazech, o matrikách nebo o pomoci v hmotné nouzi. Má třeba sjednotit rozsah

dokladů předkládaných při vstupu do registrovaného partnerství s rozsahem dokladů potřebných k uzavření manželství. ■

Za jízdu bez řidičského průkazu nepůjdou lidé k soudu

Lidem, kteří řídí auto, aniž by absolvovali autoškolu, už nemá hrozit soud a vězení. Tuto změnu obsahuje podle dnešní Mladé fronty Dnes (MfD) novela trestního zákona, která v parlamentu prošla prvním kolem schvalování. Těm, kteří usednou za volant bez řidičského oprávnění, by tak za přestupek hrozila jen pokuta a zákaz řízení, píše list.

Změnu zákona dostalo ministerstvo spravedlnosti. „Nepřijde mi adekvátní aby někomu, kdo s půjčeným autem ujede pár metrů, hrozilo trestní stíhání a soud,“ řekl Pavel Šámal, který je hlavním tvůrcem úprav. „Proto navrhujeme, aby to byl jen přestupek,“ doplnil.

Podle MfD ministerstvo spravedlnosti změnu prosazuje kvůli tomu, že soudcům projednáváním trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění přibyla práce. Od července roku 2006 museli takových případů řešit 17 500.

Ministerstvo dopravy se změnou nesouhlasí. „Marně jsme vedení ministerstva spravedlnosti žádali, ať to zmírnění do zákona nedávají,“ řekla náměstkyně ministra dopravy Daniela Kovalčíková. ■

Kraje a obce: Nový odpadový systém bude drahý a neefektivní

Změny v odpadovém systému, které připravuje ministerstvo životního prostředí, povedou podle Svazu měst a obcí a Asociace krajů ke krachu dosavadního sběru tříděného odpadu a prodraží nakládání s odpady pro občany i obce. Zástupci obou organizací připravili analýzu nakládání s komunálním odpadem a záměrů v této oblasti. Jsou přesvědčeni, že současný systém je efektivní a zavedení zálohovaných PET lahví, o němž uvažuje ministr Martin Bursík (SZ), by ho poškodilo. Stěžují si také na nápad kompostování kuchyňských zbytků, a to zvláště na sídlišťích.

Ideu zavedení zálohovaných PET lahví chce Bursík vtělit do novely obalového zákona. Podle náměstka středočeského hejtmána Viléma Žáka je ale současný systém sběru tříděného odpadu založen právě na PET lahvích, protože je po nich jako druhotné surovině poptávka. Z výtěžku prodeje použitých PET lahví je financován sběr ostatních surovin. „K tomu ztratíme důvěru lidí, které jsme deset let učili, že PET lahve se sešlapávají a nosí do kontejnerů,“ řekl novinářům. Mluvíci ministerstva životního prostředí Jakub Kašpar ČTK potvrdil, že záměr zavést zálohový systém trvá. „Že to nevede ke zhroutení systému dobrovolného třídění, ukazuje dost přesvědčivě příklad Švédska, Německa i dalších zemí,“ uvedl.

Druhým sporným bodem připravovaných změn je tlak ministerstva na zavedení třídění bioodpadu. Ministerstvo tvrdí, že by chtělo začít s jeho separací ve vilových částech měst, odpůrci mají za to, že záměr je vhodný pouze pro malé obce. Podle nich povede sběr bioodpadu k tvorbě kompostu, který nikdo nechce. Z veřejných peněz by se podle nich neměly stavět zbytečné kompostárny, které ekonomicky skomírají, místo nich by měl stát podporovat výstavbu „moderních technologií přímého energetického využití“ – tedy spaloven.

Podle ministerstva má ČR recyklačních kapacit dostatek, navíc neustále vznikají nové. „Kapacity pro zpracování bioodpadu zatím dostatečné nejsou. Proto také novela nenavrhuje zavést

jeho oddělený sběr okamžitě, ale v postupném náběhu. Navíc právě proto sem – do recyklace a využití bioodpadu – směřujeme veřejné prostředky z operačního programu Životní prostředí,“ uvedl mluvčí. Podle krajů ale i určité množství bioodpadů je třeba skládkovat, k čemuž z evropských fondů čerpat finance nelze.

Obce a kraje rovněž nesouhlasí se zvýšením poplatků za skládkování. V případě, že ministerstvo svůj názor prosadí, hrozí podle zástupců obcí a krajů, že Česká republika do roku 2010 nesplní evropské závazky, což s sebou nese sankce. Protože stát slíbil snížit množství skládkovaných odpadů a řada skládek má být uzavřena, bude se podle krajů v republice hromadit odpad, stejně jako je to v sousedním Německu. V roce 2020 by neuložený a nespálený odpad podle výpočtů krajů mohl činit až třetinu z celkové produkce komunálních odpadů. Jako řešení navrhují posílení, nikoli však zásadní změnu současného systému sběru tříděného odpadu a výstavbu spaloven. Kompostovat pak navrhují pouze zbytky zeleně. Podle jejich výpočtů by po zavedení změn navrhovaných ministerstvem občané v roce 2013 platili za odpady zhruba 5400 korun ročně, tedy trojnásobek současných plateb. Kdyby došlo na návrhy krajů, činily by platby za odpad za pět let 2700 korun.

Podle Kašpara se ministerstvo snaží motivovat obce i občany k takovému nakládání s odpady, které povede k menšímu objemu odpadů, které by bylo třeba ukládat na skládkách či spalovat ve spalovnách. Obcím, jejichž obyvatelé budou víc třídít, by měl nový systém umožnit snížit ceny za svoz. „Tedy celkový hlavní zájem a cíl je výrazné zvýšení recyklace,“ konstatoval. Výstavbu spaloven ministerstvo nepodporuje. „Bylo by to nelogické – chceme-li primárně zvýšit využívání odpadů, nebudeme přece platit z veřejných prostředků zařízení, která odpad likvidují, pak není třeba ho třídít a využívat, stačí ho spálit,“ konstatoval.

Zástupci krajů si stěžují, že neměli prostor o záměrech s ministerstvem jednat. Odnesli proto své návrhy a analýzu do sněmovny a předali také zástupcům ministerstva. Podle Kašpara byly kraje a obce mezi subjekty, které se k návrhu vyjadřovaly v připomínkovém řízení. „Přišlo na 600 připomínek, ještě v červnu se uskutečnil jejich veřejné vypořádání formou konferenčních jednání za osobní přítomnosti všech těch, kdo poslali připomínky a kdo se jej budou chtít zúčastnit, tedy samozřejmě včetně krajů a obcí – na přelomu června a července,“ uvedl Kašpar. ■

Vláda schválila návrh zákona o nakládání s těžebním odpadem

Vláda schválila návrh zákona o nakládání s těžebním odpadem, který vypracovalo ministerstvo průmyslu a obchodu. Informuje o tom vládní server. Nový zákon má podle MPO do českého právního řádu zapracovat směrnici EU týkající se odpadů pocházejících z těžebního průmyslu. Směrnice stanovuje požadavky na ukládání odpadů vzniklých při těžbě nerostných surovin tak, aby nebylo ohroženo životní prostředí a lidské zdraví. Návrh musí ještě projednat parlament a podepsat prezident.

„Nová právní úprava stanovuje požadavky na provoz některých stávajících odvalů a odkališť. Jedná se o úpravu, která má řešit režim ukládání těchto nerostných hmot a zemin, pro které není v současné ani v dohledné době další využití a musejí proto být ukládány takovým způsobem, který neohrožuje životní prostředí,“ řekl ČTK mluvčí MPO Tomáš Bartovský.

Stejný požadavek podle něj platí i pro sanaci a rekultivaci těchto úložných prostor. „V případě odkališť by konečným stavem měla být bezvodá odkaliště s upravenými hrázi a vhodně upraveným povrchem sedimentového materiálu,“ podotkl Bartovský.

Navrhaná právní úprava i nadále počítá s tím, že jako součást technologického celku mohou fungovat odkaliště, která budou v průběhu těžby a úpravy nerostů pravidelně odtěžována. Na tato odkaliště se nová právní úprava nebude vztahovat. „Podobně tomu má být i s odvaly,“ uvedl Bartovský.

V navrhovaném zákoně jsou nově stanoveny také některé požadavky na provozovatele úložného místa, mezi které podle Bartovského patří povinnost vypracovat plán pro nakládání s těžebními odpady za účelem minimalizace, zpracování, využití a odstraňování těžebního odpadu.

Oblast nakládání s odpady z těžebního průmyslu nebyla v českém právu až dosud komplexně řešena, až do roku 2006 nebyla upravena jednoznačně ani podle legislativy Evropské unie. ■

Havel: Evropa nese zvláštní odpovědnost za totalitu i svobodu

Evropa nese podle bývalého prezidenta Václava Havla zvláštní odpovědnost za nacismus a komunismus jako totalitní systémy, které v ní vznikly, a za jejich následky. Zvláštní zvýšenou odpovědnost nese i za svobodu člověka ve světě, uvedl Havel při mezinárodní konferenci Svědomí Evropy a komunismus, která začala v sídle českého Senátu.

„Velmi aktuálním úkolem je Evropskou unii mít k tomu, aby se dokázala energičtěji stavět na stranu těch, kteří usilují o svobodu v zemích, které ještě svobodné nejsou,“ uvedl Havel. EU by podle něj měla podporovat opozici v zemích od Kuby přes Bělorusko po Barmu a tato podpora by neměla být omezována „zájmy prakticko-politickými či hlavně ekonomickými“. Havel v této souvislosti varoval před nepoučitelností z historie i před pacifismem jako předstupněm politiky ústupků, appeasementu.

Komunistický i nacistický režim mají podle Havla mnohé společné rysy – analogický způsob manipulace veřejnosti, vytváření zvláštních mimovojenských gard, rozšiřování tajné policie, dohled na obyvatelstvem, zvrácená justice, popravky, cenzura. Komunistický režim je co do počtu obětí horší než

nacistický, míní Havel. Komunismus přinesl podle některých informací smrt 135 milionů lidí, nacismus má na svědomí 85 milionů mrtvých.

Rozdíly mezi oběma totalitami tkví podle Havla mimo jiné v tom, že nacismus byl založen na obskurní ideologii a teoriích nadřazenosti jedné rasy a přinesl zřetelné rozdíly mezi vládnoucí vrstvou a ostatním obyvatelstvem. Komunistická ideologie působila serióznějším dojmem, „o to ovšem byly její důsledky horší“, podotkl Havel. Komunismus podle něj pronikal do duší každého člověka. „Každý byl jakýmsi způsobem jeho obětí, ale každý byl zároveň jeho spoluvůrcem,“ uvedl bývalý prezident a disident. „Navzdory těmto rozmanitým rozdílnostem důležité je, že oba tyto režimy byly podobné a oba byly zločinné,“ dodal.

Předsedkyně exilové Rady Běloruské demokratické repub-

liky Ivonka Survillová na konferenci hovořila o tom, jaké ničivé důsledky měla pro její zemi sovětská komunistická propaganda, které řada Bělorusů stále věří. Bělorusko se podle Survillové stalo obětí sovětské imperiální politiky a svět by se z toho měl poučit. Ruský novinář a bývalý disident Alexandr Podrabinek varoval před obnovou atributů komunistického režimu v současném Rusku. „Strašidlo komunismu stále obchází nejen Evropu,“ uvedl.

Dvoudenní konference má přispět mimo jiné k odsouzení komunismu jako zločinu proti lidskosti a dosáhnout vyhlášení Mezinárodního dne obětí totalitních hnutí, kterým by měl být 23. srpen. Organizátoři kvůli tomu pozvali na konferenci odpůrce komunismu z celého světa. Jedním z nich byl i někdejší litevský prezident Vytautas Landsbergis, který se ale na poslední chvíli omluvil kvůli úmrtí v rodině. ■

Zelení navrhují referendum o přímé volbě prezidenta

Skupina poslanců Strany zelených připravila ústavní zákon, který by mohl otevřít cestu k přímé volbě prezidenta. Návrh počítá s tím, že parlament by uzákonil referendum, v němž by občané sami rozhodli o tom, zda chtějí prezidenta volit přímo. Novinářům to řekl předseda zelených Martin Bursík. Iniciativa podle něj reaguje na situaci, kdy většina politických stran sice přímou volbu prezidenta slibuje, zákonodárci se na ní ale nedokážou shodnout.

„Sledujeme dlouhodobě neochotu politických stran skutečně formou zákonodárné iniciativy upravit ústavu tak, aby bylo umožněno volit prezidenta republiky v přímé volbě, a to je v příkrém rozporu s politickými pozicemi a prohlášeními,“ řekl Bursík.

Pokud by parlament návrh zelených přijal, rozhodli by občané o zavedení přímé volby prezidenta v referendu. Jeho výsledek by platil pouze v případě, že by se ho zúčastnila nadpoloviční většina voličů. Kdyby se lidé vyslovili pro přímou volbu, schválili by zároveň i její způsob a změna by se rovnou promítla do ústavy.

Průzkumy veřejného mínění ukazují, že většina Čechů by přímou volbu přivítala. Například v lednovém průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM) se pro přímou volbu vyslovilo 64 procent lidí.

Občané by podle návrhu zelených prezidenta volili ve dvoukolovém většinovém systému, jakým se nyní vybírají senátoři. V prvním kole je zvolen kandidát, který získá nadpoloviční většinu hlasů. Nepodaří-li se to žádnému kandidátovi, postupují dál dva nejlepší. Zvolen je pak ve druhém kole ten, který získá více hlasů.

Strany vládní koalice se již dříve dohodly, že o zavedení

přímé volby zahájí diskusi. Zelení se ale změnu ústavy nyní snaží prosadit prostřednictvím poslanecké iniciativy. Vzhledem k tomu, že podobné zásadní změny není možné prosazovat ke konci volebního období, je podle Bursíka nejvyšší čas začít o návrhu jednat. Zákon o referendu je ústavní změnou. Ke schválení proto potřebuje podporu tří pětin poslanců a tří pětin přítomných senátorů.

Ve sněmovně je nyní na stole také návrh opoziční ČSSD na zavedení přímé volby prezidenta. Sociální demokraté s ním přišli ještě před únorovou prezidentskou volbou, ve které nakonec parlament podruhé zvolil hlavou státu Václava Klause.

Zeleným se nelíbí, že sociálnědemokratický návrh mění také kompetence prezidenta. Imunitě by se prezident těšil jen během výkonu funkce. Předtím, než by jmenoval premiéra, by to musel projednat se stranami zastoupenými ve sněmovně. Podle zelených tato omezení pravomocí prezidenta mohou ohrozit hlavní záměr, tedy uzákonění samotné přímé volby.

O vlastním návrhu na uzákonění referenda k přímé volbě zelení chtějí jednat „v prvním plánu“ v rámci koalice a poté s celým politickým spektrem. Předsedkyně poslanců Strany zelených Kateřina Jacques nevyklučuje ani možnost dohody na předloze z dílny ČSSD. Zelení v prvním čtení návrhu poslanců ČSSD zřejmě pomohou postoupit do dalšího kola projednávání, řekla ČTK.

Pod návrh, který představil Bursík, Jacques a náměstek ministra spravedlnosti za zelené František Korbel, se kromě šéfa zelených a předsedkyně poslaneckého klubu strany podepsal také ministr školství Ondřej Liška a další poslanec SZ Přemysl Rabas. Pod předlohou chybí podpis poslankyň zelených Olgy Zubové a Věry Jakubkové. Podle Bursíka je to proto, že při jednání o této normě chyběly na poslaneckém klubu. Jacques míní, že obě poslankyňe návrh podpoří, protože prosazení přímé volby je dlouhodobou prioritou Strany zelených. ■

Klub Za starou Prahu kritizuje návrh památkového zákona

Posílení moci samosprávy na úkor odborné péče a redukcí počtu památek by mohl podle Klubu Za starou Prahu přinést nový památkový zákon. Klub kritizuje také to, že věcný záměr zatím počítá s vyloučením staveb žijících autorů ze seznamu památek. Návrh částí zákona, který má nahradit normu z roku 1987, kritizují i jiné zainteresované skupiny, například restaurátoři či samotní památkáři.

Klub Za starou Prahu sdružuje historiky, architektky, urbanisty a právě třeba i profesionální památkáře, kteří usilují o zachování kulturního bohatství hlavního města. Ministerstvo kultury, které zákon předkládá, ale uvádí, že jeho podoba se ještě může měnit. Po schválení vládou by jej chtěl ministr Václav Jehlička předložit parlamentu do 31. března 2009.

„Pokud by zákon v navrhované podobě vstoupil v platnost, památková péče v ČR by se výrazně zhoršila, a nejsou to kosmetické změny, bylo by to zhoršení systémové. Pokud se jednou oslabí odborná stránka, těžko se bude získávat zpět,“ řekl novinářům jednatel klubu Richard Biegel.

Navrhaný zákon neruší kritizovanou takzvanou dvoj- kolejnost památkové péče, tedy stav, kdy odborní pracovníci Národního památkového ústavu (NPÚ) vydávají doporučující

stanoviska, jimiž se výkonná složka památkové péče, tedy obce, nemusejí řídit. Nově by podle Biegela samospráva určovala i to, ke kterým zásahům na památkách by se měl NPÚ vyjadřovat. „Z NPÚ se stane pouhý statista, kterého se nikdo nebude na nic ptát,“ dodává v obavě z toho, že památková ochrana by tímto krokem utrpěla.

Ministerstvo ale k tomuto záměru říká, že chce úpravou vyjít vstříc vlastníkům památek, pro které bývá povolování oprav památek či jiných změn na nich zdoluhavou procedurou; NPÚ je podle ministerstva zavalen agendou a cílem zákona je snížit množství zásahů, k nimž se ústav musí vyjadřovat.

Otázka prohlašování památkou dila žijícího autora je nevyjasněná i mezi těmi, kdo se na přípravě zákona podíleli. Ti, kdo jsou pro to, aby se tyto stavby neprohlašovaly, argumentují autorským zákonem – ten podle nich zaručuje stavbám dostatečnou ochranu. Podle Klubu Za starou Prahu to ale nestačí. „Autorský zákon umožňuje, aby se v případě jeho porušení autor stavby soudil – kdo z architektů se bude soudit?“ říká Biegel.

Nedostatečná ochrana mladších staveb podle něj způsobila, že v Praze téměř neexistují památky dnes ceněného takzvaného bruselského stylu.

Obavy z redukce počtu památek klub opírá o záměr ministerstva do deseti let zrevidovat celý seznam kulturních památek čítající desítky tisíc položek. Klub míní, že takové množství nelze stihnout ve správním řízení znovu prohlásit – některé restituované památky mají i mnoho vlastníků, kteří jsou všichni účastníky řízení. Ministerstvo říká, že to stihne a povede zjednodušené, víceméně formální řízení. ■

Vondra: Konečný program českého předsednictví EU bude na podzim

Konečný program českého předsednictví Evropské unii bude hotov až dva měsíce před jeho začátkem. Na konferenci Den Evropy to dnes řekl vicepremiér Alexandr Vondra (ODS). Česká vláda se vedení Evropské unie ujme na půl roku od ledna 2009. Podle Vondry se během předsednictví zaměří hlavně na cíle, na kterých se členské státy EU mohou shodnout, a které je tak možné prosadit.

„Průběžně inovujeme jakýsi programový dokument, stále to ale není finální verze. Ta bude k dispozici na podzim a s tou předstoupíme i před veřejnost a budeme mít eminentní zájem se koncentrovat na to, co se dá dosáhnout,“ uvedl Vondra. Stejný způsob si podle něj volila vždy i předcházející předsednictví.

Vláda si zřejmě pro předsednictví stanoví tři klíčové priority. Už podle dřívějšího vyjádření Vondry bude Česko například chtít dokončit liberalizaci trhu práce, připravit výhled návrhu rozpočtové reformy po roce 2013 nebo otevřít diskusi o úpravě evropské směrnice o službách. Unie vedená Českem se asi bude zabývat také důležitými věcmi, které se týkají zemědělství nebo justice a vnitřních věcí, řekl dnes Vondra.

Podle Vondry si nelze během předsednictví stanovovat nereálné cíle. Zdůraznil, že v Evropské unii s 27 členskými státy je nutné dělat kompromisy.

Česká vláda koordinuje své předsednictví v Evropské unii spolu s Francií a Švédskem. Francie totiž bude předsedat unii před Českem od letošního července a Švédsko pak přebírá vedení příští rok po Česku. Všechny tři země se již shodly na společném osmnáctiměsíčním programu pro předsednictví. Součástí dohodnutého dokumentu jsou mimo jiné kapitoly týkající energetické a klimatické politiky, konkurenceschopnosti, bezpečnosti nebo růstu a zaměstnanosti v Evropě.

Vláda už také do Bruselu poslala program svého předsed-

nictví ve dvou scénářích – s lisabonskou smlouvou a bez ní. Lisabonská smlouva má nahradit zamítnutou euroústavu, reformovat EU a umožnit její další fungování po rozšíření na 27 států. V jednotlivých členských zemích nyní probíhá ratifikace smlouvy. Počítat s variantou, že smlouva vůbec nevstoupí v platnost, je podle Vondry nutné především kvůli „napínavé“ situaci v Irsku, kde je schválení dokumentu v referendu nejisté. ■

Novela zákona zpřísní pravidla využití příspěvku na sociální péči

Připravovaná novela zákona o sociálních službách zpřísní pravidla pro využití příspěvku na sociální péči, který mohou od loňska pobírat postižení lidé a senioři. Lidé tyto peníze

totiž často nepoužívají pouze k hrazení poskytnutých služeb sociální péče, ale i k jiným účelům. Nehospodárné využití příspěvku je navíc jedním z důvodů výrazného nárůstu státních výdajů na sociální služby.

„Významná část pobíratelů příspěvku na péči nesprávně pochopila jeho účel, že je to finanční příspěvek, který mají poskytnut státem na to, aby si za něj opatřili sociální služby. Oni ho berou spíše jako kompenzaci svých zdravotních problémů a používají ho pro svou vlastní potřebu,“ řekl ČTK ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas (ODS), jehož úřad novelu připravuje.

Podle zákona o sociálních službách mohou postižení a potřební senioři dostávat od státu příspěvky na péči ve výši 2000 až 11 000 měsíčně. Sami se pak mohou rozhodnout, zda si zaplatí ústav, stacionář či opatrování v rodině.

Výdaje státního rozpočtu na systém sociálních služeb však podle Nečase dramaticky vzrostly. V roce 2006 činily 13 miliard korun, loni 22 miliard korun a letos Nečas počítá dokonce s výdaji ve výši 25 miliard korun.

„Budeme klást větší důraz na průčtování příspěvku,“ uvedl Nečas. Lidem, kteří příspěvek využívají nezákonným způsobem, by tato dávka mohla být dokonce odebrána. Pokud by novelu zákona podpořila vláda, schválil parlament a podepsal prezident, mohla by začít platit již příští rok.

Nový zákon si pochvalují neziskové organizace, jež o seniory a postižené lidi pečují. Vadí jim však prováděcí vyhláška, podle níž na jejím základě totiž stát prostřednictvím krajů na jejich úkor podporuje téměř výhradně velká ústavní zařízení. Tento přístup krajských úřadů již dříve kritizovala také Národní rada osob se zdravotním postižením.

Neziskové organizace proto trpí nedostatkem peněz, příspěvky přislíbené od státu často dostávají až s velkým zpožděním. „Je to dlouhodobá bolest. Zákon o sociálních službách byl nakročením správným směrem, ale musí tam dojít ke změnám,“ připustil Nečas.

„Stále se po komunistickém vzoru budují další a další domy pro seniory, ačkoli veřejný výzkum prokázal, že téměř 70 procent starých lidí chce dožít doma,“ uvedl pro ČTK Martin Zíka z občanského sdružení Slunečnice z Děčína. Zástupci 19 neziskových organizací z celé republiky se minulý týden v Praze dohodli, že sjednotí své postoje a založí Alianci neziskových poskytovatelů sociálních služeb (ANĚ-POSS).

„Založení aliance se ukázalo jako nezbytné, protože všechny zastřešující organizace, které měly pohlídat, aby situace nedošla do dnešní krize, funkčně selhaly, ať už se jedná o radu vlády pro nevládní neziskové organizace či různé rady humanitárních organizací,“ prohlásil Zíka.

Nečas chce neziskovým poskytovatelům sociálních služeb novelou příslušného zákona vyjít vstříc, přesto jim doporučuje, aby se o své nároky více starali sami. „Tyto organizace si ne vždy zvykly na to, že dominantním způsobem financování sociálních služeb je příspěvek na péči a ony se musí naučit říci si o tu úhradu,“ dodal Nečas. ■

Nový zákon o nabídkách převzetí a zásadní novelizace ustanovení Obchodního zákoníku o squeeze-outu

DNE 1. DUBNA 2008 NABYL ÚČINNOSTI NOVÝ ZÁKON Č. 104/2008 SB., O NABÍDKÁCH PŘEVZETÍ A O ZMĚNĚ NĚKTERÝCH DALŠÍCH ZÁKONŮ (DÁLE JEN „ZÁKON O NABÍDKÁCH PŘEVZETÍ“). TENTO ZÁKON TAK S TĚMĚŘ DVOULETÝM ZPOŽDĚNÍM TRANSPONUJE DO ČESKÉHO PRÁVNÍHO ŘÁDU SMĚNICI EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2004/25/ES ZE DNE 21. DUBNA 2004, KTERÁ STANOVUJE POŽADAVKY NA NÁRODNÍ ÚPRAVU NABÍDEK PŘEVZETÍ, VČETNĚ NABÍDKOVÉ POVINNOSTI, JAKOŽ I TZV. SELL-OUTU A SQUEEZE-OUTU.

I. Nabídky převzetí

Obchodní zákoník nadále stanovuje pouze obecnou úpravu veřejného návrhu činěného akcionářům bez ohledu na charakter účastnických cenných papírů. Zákon o nabídkách převzetí pak upravuje nabídku převzetí, jakožto veřejný návrh činěný v souvislosti s ovládnutím cílové společnosti, která vydala účastnické cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu.

Nově je stanovena hranice pro vznik nabídkové povinnosti. Touto hranicí je získání nebo překročení 30 % podílu na hlasovacích právech společnosti, (za podmínky, že akcionář společnost skutečně ovládá) namísto dosavadní hranice dosažení nebo překročení 2/3 a 3/4 podílu na základním kapitálu nebo hlasovacích právech cílové společnosti. Zároveň se nově zavádí tzv. „dodatečná nabídka převzetí“ v případech, kdy navrhovatel získá na základě předchozí nabídky převzetí 90% podíl na cílové společnosti.

Zákon o nabídkách převzetí nově konstruuje vyšší protiplnění při povinné nabídce a umožňuje České národní bance, aby změnila vyšší ceny v případech, kdy lze předpokládat, že tzv. „prémiová cena“ nebo tzv. „průměrná cena“ nebude přiměřená. Prémiová cena je definována jako nejvyšší cena zaplacená za stejné akcie cílové společnosti osobou, která učinila nabídku převzetí, či osobami jednajícími s ní ve shodě (nově nazývány „spolupracující osoby“), a to v období 12 měsíců před tím, než vznikla povinnost učinit nabídku převzetí. Průměrná cena je pak stejně jako v předchozí právní úpravě dána průměrnou cenou, za níž byly akcie cílové společnosti obchodovány na veřejných trzích v období 6 měsíců před vznikem povinnosti. Česká národní banka může změnit vyšší protiplnění na základě znaleckého posudku, k jehož vypracování může navrhovatele vyžvat.

II. Nová úprava squeeze-outu

Zákonem o nabídkách převzetí došlo rovněž k novelizaci obchodního zákoníku v části upravující právo výkupu účastnických cenných papírů, tzv. squeeze-outu. Podle důvodové zprávy k zákonu se jedná pouze o drobné a technické úpravy s tím, že podstatnější změny právní úpravy squeeze-outu budou přijaty až po stanovisku Ústavního soudu o ústavnosti institutu squeeze-outu. Vzhledem k tomu, že Ústavní soud ve svém nálezu (Pl.ÚS 56/05 #1) ze dne 27. 3. 2008 již návrh skupiny senátorů na zrušení ustanovení § 183i až 183n obchodního zákoníku zamítl, dají se další změny očekávat.

Mezi podstatné změny úpravy squeeze-outu přijaté Zákonem o nabídkách převzetí patří především:

- (i) zrušení tříměsíční prekluzivní lhůty ode dne nabytí rozhodného podílu pro uplatnění práva hlavního akcionáře vytěsnit menšinové akcionáře (s výjimkou squeeze-outu vycházejícího z ceny při nabídce převzetí);
- (ii) zrušení dozoru České národní banky u účastnických cenných papírů, které nebyly přijaty k obchodování na regulovaném trhu;
- (iii) nadále zůstává dozor České národní banky u účastnických cenných papírů, které byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu s tím, že není nezbytně vyžadován znalecký posudek, ale ekonomické odůvodnění výše navrženého protiplnění;
- (iv) zavedení práva minoritních akcionářů na obvyklý úrok ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře, do dne úhrady protiplnění akcionářům; ■

AUTOR: MGR. JANA ILOVIČNÁ, ADVOKÁTKA
SPOLUAUTOR: MGR. DAVID NEVESELÝ, ADVOKÁT
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ HAVEL & HOLÁSEK

Nový zákon o přeměnách společností

**Havel &
Holásek**
advokátní kancelář

DNE 16. DUBNA 2008 BYL VE SBÍRCE ZÁKONŮ VYHLÁŠEN ZÁKON Č. 125/2008 SB., O PŘEMĚNÁCH OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ A DRUŽSTEV (DÁLE JEN „ZÁKON O PŘEMĚNÁCH“), KTERÝ NABUDE ÚČINNOSTI OD 1. ČERVENCE 2008 A MÁ V BUDOUCNU SPOLEČNĚ SE ZÁKONEM O NABÍDKÁCH PŘEVZETÍ A PŘIPRAVOVANÝM NOVÝM OBCHODNÍM ZÁKONÍKEM TVOŘIT ZÁKLAD KORPORÁTNÍHO PRÁVA.

CÍLEM ZÁKONA O PŘEMĚNÁCH JE (I) TRANSPOZICE SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY ES Č. 2005/56 Z 26. 10. 2005, O PŘESHHRANIČNÍCH FÚZÍCH KAPITÁLOVÝCH SPOLEČNOSTÍ (DÁLE JEN „DESÁTÁ SMĚRNICE“), DO ČESKÉHO PRÁVNÍHO ŘÁDU A (II) VYČLENĚNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY VNITROSTÁTNÍCH PŘEMĚN Z OBCHODNÍHO ZÁKONÍKU.

I. Přeshraniční fúze

Podle nové úpravy se přeshraničních fúzí mohou zúčastnit všechny české obchodní společnosti i družstva (s výjimkou investičních společností a investičních fondů), což současná právní úprava s výjimkou fúze do Evropské společnosti (Societas Europea) neumožňovala.

V případě přeshraniční fúze společností ze dvou různých států se v přípravné fázi bude každá společnost řídit svým právním řádem s tím, že vlastní dokončení přeshraniční fúze včetně zápisu do obchodního rejstříku se bude řídit právním řádem státu, ve kterém má nebo má mít nástupnická společnost své sídlo.

II. Nová úprava vnitrostátních přeměn

Účinností Zákona o přeměnách dojde k vypuštění příslušných ustanovení o přeměnách společností ze současného znění obchodního zákoníku (§ 220a a násl.). Toto vydělení právní úpravy přeměn do samostatného zákona právní úpravu zpřehlední, neboť dojde k odstranění „bludiště“ v odkazech paragrafů, které obsahuje současný obchodní zákoník.

Mezi základní změny, které přináší Zákon o přeměnách patří zejména:

- (i) sjednocení terminologie;
- (ii) prodloužení doby od rozhodného dne do podání návrhu na zápis fúze do obchodního rejstříku z 9 na 12 měsíců;
- (iii) vypuštění povinnosti sestavení zprávy dozorčí radou společnosti o přezkoumání projektu přeměny;
- (iv) stanovení povinnosti, podle níž mezitímní účetní závěrka musí být vyhotovena ne později než tři měsíce po vypracování projektu přeměny;
- (v) vypuštění povinnosti dvojího pořizování notářských zápisů u kapitálových obchodních společností a družstev;
- (vi) pro případ zjednodušeného procesu schvalování projektu fúze představenstvem (za splnění určitých podmínek) se nově stanovuje povinnost osvědčení rozhodnutí představenstva notářským zápisem;
- (vii) možnost zveřejnit projekt fúze splnutím bez uvedení osob, které budou orgány nebo členy orgánů nástupnické společnosti;

- (viii) vypuštění povinnosti podepisování návrhu na zápis vnitrostátní fúze do obchodního rejstříku společníky všech zúčastněných společností;
- (ix) výslovně se nově stanovuje, že právo akcionáře na vyplacení doplatku se nepromlčuje;
- (x) povinnost přezkoumání projektu přeměny pouze jedním znalcem;
- (xi) nově se doplňuje výjimka ze zákazu dvojího zastavení cenného papíru v akciové společnosti;
- (xii) revize institutu dorovnání,
- (xiii) vypuštění pravidla, podle něhož dnes může za zvýhodněných podmínek podat žalobu velký akcionář oproti akcionáři minoritnímu.

Úprava změny právní formy se přejímá z dosavadní úpravy jen s nevelkými legislativně-technickými úpravami.

III. Přejímací ustanovení

Podle přechodných ustanovení Zákona o přeměnách se přeměny dokončí podle dosavadní právní úpravy v obchodním zákoníku, pokud byl (i) návrh smlouvy o fúzi (nebo smlouvy o převzetí jmění společníka nebo projektu rozdělení) uložen do sbírky listin anebo pokud byl (ii) zveřejněn záměr přijmout rozhodnutí o změně právní formy v Obchodním věstníku přede dnem nabytí účinnosti Zákona o přeměnách, tj. do 30. června 2008.

IV. Související změny

Současně byl přijat i doprovodný zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím Zákona o přeměnách, a který promítá změny v celé řadě zákonů tak, aby byla zajištěna funkčnost Zákona o přeměnách a vzájemná provázanost s ostatními navazujícími úpravami.

Zákon č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev nabude účinnosti rovněž 1. července 2008.

Do příslušných ustanovení občanského soudního řádu se tak například doplňují ustanovení pro zápis tzv. následné vnitrostátní fúze, které se zúčastní společnost nebo družstvo, jež je nástupnickým subjektem při přeshraniční fúzi. Rovněž se doplňuje notifikační povinnost rejstříkového soudu ve vztahu k jiným rejstříkovým orgánům členských států EU.

Mění se i zákon o účetnictví, zákon o bankách, který oproti dosavadní úpravě umožňuje České národní bance regulovat vedle fúze a převodu jmění na společníka i rozdělování bank. Notářský řád stanovuje, že přezkum zákonnosti provedení přeshraniční fúze bude provádět notář.

Novela Zákona o dani z příjmů pak stanovuje mimo jiné podmínky pro daňovou neutralitu u přeshraničních fúzí. ■

AUTOR: MGR. JANA ILOVIČNÁ, ADVOKÁTKA
SPOLUAUTOR: MGR. DAVID NEVESELÝ, ADVOKÁT
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ HAVEL & HOLÁSEK

Zmatky při soudním přezkumu rozhodnutí správních orgánů ve věcech odnětí a omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu

- A) ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU A POLEMKA S ROZHODNUTÍM ZVLÁŠTNÍHO SENÁTU - PRÁVNÍ ÚPRAVA A ROZHODNUTÍ ZVLÁŠTNÍHO SENÁTU ZE DNE 8. 6. 2007, Č. J. KONF 4/2007-6 – POLEMKA S ROZHODNUTÍM ZVLÁŠTNÍHO SENÁTU
- B) JEDNOTLIVÉ ETAPY SOUDNÍHO PŘEZKUMU PODLE JUDIKATURY OD 1. 1. 2003
- C) ODSTRAŠUJÍCÍ PŘÍPADY

Analýza současného stavu a polemika s rozhodnutím zvláštního senátu

Právní úprava a rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 8. 6. 2007, č. j. Konf 4/2007-6

Dne 1. 1. 2007 nabyl účinnosti zák. č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), který by měl být komplexní právní úpravou rozhodování o vyvlastnění, i když již § 1 odst. 2 zákona stanoví, že vyvlastnění a vyvlastňovací řízení upravená zvláštními předpisy nejsou zákonem o vyvlastnění dotčena. Vyvlastněním se pro účely zákona o vyvlastnění rozumí odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (§ 2 písm. a) zákona o vyvlastnění).

Zvláštní senát zřízený podle zák. č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodnutím ze dne 8. 6. 2007, č. j. Konf 4/2007-6 (dostupné na www.nssoud.cz), rozhodl o tom, že od 1. 1. 2007 je příslušný vydat rozhodnutí ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění nemovitostí soud v občanském soudním řízení.

Polemika s rozhodnutím zvláštního senátu

Zvláštní senát učinil v odůvodnění svého rozhodnutí především dva závěry. Zvláštní senát zaprvé, na základě toliko jazykového výkladu § 28 odst. 1 a § 30 zákona o vyvlastnění, dospěl k závěru, že rozhodnout o žalobě směřující proti rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění má soud v občanském soudním řízení. Zvláštní senát zadruhé, pouze na základě § 30 zákona o vyvlastnění a zjištění neexistence přechodného ustanovení, dospěl k závěru, že počínaje dnem 1. 1. 2007 náleží rozhodování v těchto věcech soudům v občanském soudním řízení bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem.

Domnívám se, že prvý ze zmíněných dvou závěrů není správný

Zvláštní senát ve svém rozhodnutí stroze bez bližšího odůvodnění konstatoval, že § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění výslovně svěčuje projednání vyvlastnění řízení před soudem v občanském soudním řízení podle části páté o.s.ř., upravující řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, v ustanoveních § 244 až 250l.

Zákon o vyvlastnění v § 28 odst. 1 stanoví, že *k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení 15), je v prvním stupni příslušný krajský soud.* Zákon odkazuje na § 244 až 250l občanského soudního

řádu. Jazykovým výkladem § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění podle mého názoru nelze dospět k jinému závěru než, ať byl úmysl zákonodárce jakýkoli, že krajský soud, jednající podle § 244 až 250l o.s.ř., je příslušný pouze k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení. Krajský soud, jednající podle § 244 až 250l o.s.ř., naproti tomu nebude příslušný k řízení ve věci vyvlastnění, která nemá být projednána v občanském soudním řízení. Jazykovým výkladem nelze dospět k závěru, který učinil zvláštní senát, neboť právní norma by musela znít tak, že k řízení ve věci vyvlastnění je v prvním stupni příslušný krajský soud. Takto však § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění nezní. Zákon výslovně hovoří o věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení. Pouze v této věci je pak příslušný krajský soud jednající podle části páté o.s.ř. a pouze na tuto alternativu ustanovení § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění dopadá.

Zákon nedefinuje pojem „věc vyvlastnění“, pojem „věc vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení“, nedefinuje ani pojem „věc vyvlastnění, která nemá být projednána v občanském soudním řízení“. Zákon o vyvlastnění však obsahuje definici „*vyvlastnění*“, viz shora § 2 písm. a) zákona, a „*vyvlastňovacího řízení*“. Podle § 2 písm. d) zákona je vyvlastňovacím řízením řízení o odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, o přechodu vlastnického práva nebo o nabytí práva odpovídajícího věcnému břemenu k tomuto pozemku nebo stavbě a o poskytnutí náhrady za odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě. „*Věc vyvlastnění*“ je podle mého mínění nutné rozumět věc, která se nějakým způsobem dotýká vyvlastnění. Bude jí věc týkající se vyvlastnění samotného, stejně tak věc, která se dotýká vyvlastňovacího řízení.

Zákon výslovně hovoří o věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení. Pouze v této věci je pak příslušný krajský soud.

Věci vyvlastnění tak bude především rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění, rozhodnutí správního orgánu o poskytnutí náhrady za vyvlastnění, rozhodnutí správního orgánu o zastavení vyvlastňovacího řízení, či nečinnost správního orgánu ve vydání rozhodnutí ve věci vyvlastnění. Otázku, která z těchto věcí má být projednána v řízení před soudem v občanském soudním řízení a která v soudním řízení správním, dostatečně srozumitelně zodpověděla dosavadní judikatura. Na tomto místě je nutné zmínit zejména podrobně odůvodněné rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2004, č. j. 4 As 47/2003-125 (dostupné na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí stavebního úřadu o zřízení věcného břemene není

rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu ve smyslu § 68 písm. b) s.ř.s. Rozhodnutím ve věci soukromého práva je však rozhodnutí o určení způsobu a výše náhrady. K obdobným závěrům dospěl i zvláštní senát v několika desítkách rozhodnutí vydaných v letech 2005 až 2006. Rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění tedy bude přezkoumávat soud ve správním soudnictví podle soudního řádu správního, rozhodnutí správního orgánu o poskytnutí náhrady za vyvlastnění (resp. ve věci vyvlastnění) soud v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu. O žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení vyvlastňovacího řízení a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve vydání rozhodnutí ve věci vyvlastnění bude rozhodovat soud ve správním soudnictví podle soudního řádu správního. Vyplývá tak z usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 9. 2007, č. j. Konf 22/2006-8, a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2006, č. j. 6 Ans 2/2005-68.

Přes výše uvedené má ustanovení § 28 odst. 1 v zákoně o vyvlastnění své opodstatnění. Pokud by v zákoně absentovalo, byl by k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení, příslušný v prvním stupni okresní soud (§ 249 odst. 1 občanského soudního řádu). Má-li být v soudním řízení správním rozhodováno o žalobě směřující proti rozhodnutí o vyvlastnění krajským soudem (§ 7 odst. 1 soudního řádu správního), je zcela praktické, aby o náhradě za vyvlastnění podle části páté o.s.ř. rozhodoval také krajský soud. Okolnost, že žaloby budou projednávány u téhož soudu, umožní soudu rozhodujícímu podle části páté o.s.ř. vyčkat rozhodnutí soudu rozhodujícího ve správním soudnictví o tom, zda rozhodnutí o vyvlastnění, které je podmínkou pro přiznání náhrady za vyvlastnění, bude, či nebude shledáno zákonným.

Shora uvedené závěry nejsou podle mého názoru v rozporu s § 30 zákona o vyvlastnění, podle kterého, *nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu.* Ustanovení § 30 zákona o vyvlastnění pouze stanoví, že v občanském soudním řízení se ve věcech vyvlastnění postupuje podle občanského soudního řádu. Má-li být tedy „*věc vyvlastnění*“ projednána v občanském soudním řízení, bude v tomto řízení postupováno podle občanského soudního řádu. Ustanovení § 30 dopadá na situaci zmíněnou v § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění, tj. na řízení ve „*věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení*“. Ze slovního znění § 30 zákona o vyvlastnění nelze dovodit,

že by ve všech věcech vyvlastnění měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení podle občanského soudního řádu. V takovém případě by právní norma musela znít minimálně tak, že ve věcech vyvlastnění se rozhoduje v občanském soudním řízení podle občanského soudního řádu. Takto však právní norma nezní. Norma pouze stanoví, podle kterého procesního předpisu se postupuje v občanském soudním řízení, je-li v něm projednávána věc vyvlastnění. Nikoli, že všechny v úvahu přicházející věci vyvlastnění mají být projednány v občanském soudním řízení.

Konečně nelze pominout ani tu skutečnost, že z hlediska systematiky zákona o vyvlastnění se ustanovení § 30 nachází v části osmé zákona, označené jako společná, přechodná a závěrečná ustanovení. Naproti tomu ustanovení § 28 odst.1 se nachází v části sedmé, označené jako projednání vyvlastnění v řízení před soudem. Ustanovení vymezující věcnou příslušnost soudů ve věcech vyvlastnění je proto třeba hledat v části sedmé, nikoli části osmé zákona o vyvlastnění, neboť projednání vyvlastnění v řízení před soudem je upraveno v části sedmé zákona.

Ustanovení § 28 zákona o vyvlastnění je ustanovením, které je ve vztahu k občanskému soudnímu řádu a soudnímu řádu správnímu ve vztahu speciality. Odst. 1 je speciálním ustanovením ve vztahu k § 249 odst. 1 občanského soudního řádu, namísto okresního soudu bude v prvním stupni příslušný krajský soud. Odst. 2 je speciálním ustanovením ve vztahu k § 247 občanského soudního řádu, namísto lhůty dvou měsíců

od doručení rozhodnutí bude běh lhůty pro podání žaloby odvozen od právní moci rozhodnutí a délka lhůty je zkrácena na 30 dnů. Vzhledem k tomu, že lhůta k podání žaloby je oproti obecné lhůtě zkrácena, jsou součástí poučení rozhodnutí správního orgánu také náležitosti uvedené v § 24 odst. 3 písm. d) zákona o vyvlastnění. Odst. 3 je speciálním ustanovením k § 248 odst. 1 občanského soudního řádu a § 73 odst. 1 soudního řádu správního.

Pokud měl zákonodárce v úmyslu podrobit všechna rozhodnutí správních orgánů vydaná podle zákona o vyvlastnění soudnímu přezkumu v řízení podle části páté o.s.ř., tento úmysl nenalezl vyjádření v textu zákona. Domnívám se, že nekvalitně zpracovaný text zákona, není v žádném případě způsobilý zasáhnout do zásad dělby věcné příslušnosti mezi soudy rozhodujícími v občanském soudním řízení podle části páté o.s.ř. (§ 244 odst. 1 o.s.ř.) a soudy rozhodujícími v soudním řízení správním (§ 2 s.ř.s.). K tomu, aby se tak stalo, by bylo nutné, aby zákon výslovně stanovil, že veškeré věci týkající se vyvlastnění mají být rozhodovány v řízení podle části páté o.s.ř. Takové výslovné ustanovení však zákon o vyvlastnění neobsahuje.

Pokud měl zákonodárce v úmyslu podrobit všechna rozhodnutí správních orgánů vydaná podle zákona o vyvlastnění soudnímu přezkumu v řízení podle části páté o.s.ř., tento úmysl nenalezl vyjádření v textu zákona.

Domnívám se, že ani druhý ze zmíněných dvou závěrů není správný

Předně musím konstatovat, že shora uvedených důvodů, že nabytím účinnosti zákona o vyvlastnění nedošlo podle mého názoru ke změně věcné příslušnosti soudů ve věcech vyvlastnění. K řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění, žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení vyvlastňovacího řízení, či žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu by měl být nadále věcně příslušný specializovaný senát krajského soudu (§ 3 a § 7 s.ř.s.), a to bez ohledu na to, zda žaloba byla podána před 1. 1. 2007, nebo bude podána po 1. 1. 2007. K řízení o žalobě související s rozhodnutím správního orgánu o poskytnutí náhrady za vyvlastnění by měl být věcně příslušný soud v občanském soudním řízení jednající podle části páté občanského soudního řádu, který podle § 36 odst. 1 o.s.ř. rozhoduje jediným soudcem (samosoudcem). V tomto případě, v souladu se zásadou perpetuatio fori, by měly okresní soudy dokončit řízení o žalobách zahájených u nich před 1. 1. 2007, krajské soudy by měly rozhodovat teprve o žalobách podaných po 1. 1. 2007.

Zvláštní senát ve svém rozhodnutí zaujal názor, že v části osmé zákona o vyvlastnění, obsahující společná, přechodná a závěrečná ustanovení, ustanovení § 30 předepisuje, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu. Jinou úpravu v tomto ohledu zákon neobsahuje; to znamená, že počínaje dnem 1. 1. 2007 náleží rozhodování v těchto věcech soudům v občanském soudním řízení bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem. Z uvedeného plyne, že ve věcech vyvlastnění se v soudním řízení od uvedeného data postupuje podle občanského soudního řádu v občanském soudním řízení. Zvláštní senát, který rozhoduje podle aktuálního právního stavu, proto vyslovil, že rozhodnout ve věci přísluší soudu v občanském soudním řízení.

I v případě, že by byl správný závěr zvláštního senátu o tom, že všechny věci týkající se vyvlastnění mají být projednány krajskými soudy rozhodujícími v občanském soudním řízení podle části páté o.s.ř., není podle mého mínění správný jeho závěr uvedený v předchozím odstavci.

Domnívám se, že zvláštní senát zcela pomínil jednu ze základních zásad řízení, a to zásadu perpetuatio fori. Tato zásada je zakotvena v § 11 odst. 1 občanského soudního řádu a platí jak pro soud rozhodující v občanském soudním řízení, tak pro soud rozhodující v soudním řízení správním (§ 64 s.ř.s.). Podle § 11 odst. 1 o.s.ř. jsou pro určení věcné příslušnosti až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Účelem tohoto článku není podrobně popisovat smysl této zásady, a proto zmíním jen to, že zásada perpetuatio fori má především zajistit, aby jednou již zahájené řízení skončilo v rozumné době před soudem, u kterého bylo řízení zahájeno. Pokud by tato zásada neplatila, bylo by nutné při každé změně věcné

příslušnosti věc postoupit novému soudu, čímž by docházelo nejen ke zbytečným průtahům, ale mnohdy i k pozbytí účinků řady procesních úkonů v řízení již učiněných. Vzhledem k tomu, že zákon o vyvlastnění nemá přechodná ustanovení ve vztahu k soudním řízením zahájeným před nabytím jeho účinnosti, je nutné aplikovat v těchto řízeních zásadu perpetuatio fori. Řízení o žalobách zahájených před nabytím účinnosti zákona o vyvlastnění, tj. před 1. 1. 2007, proto měla být dokončena před soudy, u kterých byly žaloby podány, a žaloby měly být projednány podle zásad platných do 1. 1. 2007.

Byli tedy v době zahájení řízení věcně příslušným specializovaný senát krajského soudu jednající podle s.ř.s., nelze z případné změny věcné působnosti činit jakékoli závěry. Řízení je povinen dokončit tento senát, a to podle procesního předpisu, který je pro něj závazný, a to podle s.ř.s. V opačném případě by docházelo k neúměrnému prodlužování řízení. S ohledem na rozdílnost řízení podle s.ř.s. a o.s.ř. by měl žalobce zachovánu snad jen lhůtu pro podání žaloby, neboť výsledky řízení podle s.ř.s. by byly zcela nepoužitelné v řízení podle části páté o.s.ř. Petit žaloby je jiný a předmět řízení je také jiný. V řízení podle části páté o.s.ř. není předmětem řízení rozhodnutí o vyvlastnění, nýbrž vyvlastnění samotné. Stavebník by například v případě zamítavého rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění nemámil nezákonnost napadeného rozhodnutí, nýbrž by byl povinen tvrdit a prokázat, že jsou splněny všechny podmínky pro vydání rozhodnutí soudu o vyvlastnění. Například i veřejný zájem v dané věci. Dosavadní žalobu by proto bylo nutné zcela přepracovat. Soudce rozhodující podle části páté o.s.ř. by takové rozhodnutí nerušil, ale byl by nucen rozhodnout o vyvlastnění, a to například i za situace, kdy by správní orgán pochybil při zjišťování veřejného zájmu potřebného k vyvlastnění. Toto jsou nejen důvody potvrzující, že je nutné bezvýhradně trvat na prosazení zásady perpetuatio fori, ale také důvody potvrzující, že rozhodnutí správních orgánů o vyvlastnění by měla být přezkoumávána v soudním řízení správním, nikoli v řízení podle části páté o.s.ř.

Jednotlivé etapy soudního přezkumu podle judikatury od 1. 1. 2003

◆ I. etapa

od 1. 1. 2003 do 20. 12. 2004

- o věci vyvlastnění má jednat okresní soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř., např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2003, č. j. A 71/2000-44, ze dne 25. 3. 2003, č. j. 7 A 23/2002-36, či ze dne 19. 11. 2003, č. j. 3 As 8/2003

◆ II. etapa

od 20. 12. 2004 do 8. 6. 2007

- o věci vyvlastnění má jednat krajský soud v soudním řízení správním podle s.ř.s.

- o určení způsobu a výše náhrady za vyvlastnění má rozhodovat okresní soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř.
- rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2004, č. j. 4 As 47/2003-125
- následují desítky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a zvláštního senátu, s posledním v řadě, a to rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 5 As 17/2007-60

◆ III. etapa

od 8. 6. 2007 do současnosti

- o věci vyvlastnění má jednat krajský soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř.
- rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 8. 6. 2007, č. j. Konf 4/2007-6

Nejvyšší správní soud projednává kasační stížnosti směřující proti rozsudkům krajských soudů vydaným před rozhodnutím zvláštního senátu, přičemž v případě, že rozsudek soudu zrušuje, vysloví, že předmětná novela zákona o vyvlastnění výslovně neřeší problematiku střetu staré a nové úpravy ve vztahu k již běžícím řízením o žalobách proti rozhodnutím v těchto věcech. V takovém případě je ovšem z obecně platné zásady nepravé retroaktivity procesních norem (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 574/03, Sb. n. u. US, svazek č. 37, nálezy č. 80, str. 105, též www.judikatura.cz), tedy aplikace nových procesních norem pro dříve započatá řízení, nutno dovodit, že v řízení bylo nutno pokračovat dle pozdějšího zákona s tím, že právní účinky úkonů učiněných dříve, zůstávají v platnosti. Nejvyšší správní soud tedy učinil závěr, že řízení o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, zahájená před účinností zákona o vyvlastnění (tedy před 1. 1. 2007), dokončí soud, který bude po tomto datu rozhodovat, v občanském soudním řízení. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek (aniž by žalobu odmítl postupem podle § 46 odst. 4 s. ř. s.) a věc vrací krajskému soudu, který ji krátkou cestou předá soudu věcně příslušnému k rozhodnutí. Žalobu podal žalobce soudu příslušnému, v žalobním petitu jasně formuloval, čeho se domáhá. Je-li z návrhu žalobce nepochybné, že věc již nespadá (pro změnu věcné příslušnosti) k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu soudu pro věci správního soudnictví, ale má o ní rozhodovat jiný senát téhož soudu podle občanského soudního řádu, věc musí být krátkou cestou, interním neformálním postupem bez procesního rozhodování, předána příslušnému soudnímu oddělení k projednání a rozhodnutí (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 20. září 2007, č. j. Konf 22/2006 – 8; obdobně rozsudek NSS ze dne 22. prosince 2004, č. j. 3 As 4/2004 – 44, Sb. NSS č. 1069/2007). Takto stanovil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6. 12. 2007, č. j. 1 As 28/2007-103.

V rozporu s tím Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 28. 2. 2008, č. j. 9 As 5/2008-36, uvedl, že postup krajského soudu byl správný, když odmítl žalobu stěžovatele podle ust. § 46 odst. 2 s.ř.s., a to s odkazem na rozhodnutí zvláštního senátu, a zároveň stěžovatele poučil o jeho právu podat do jednoho měsíce od právní moci předmětného usnesení žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného dle ust. § 244 a násl. o.s.ř. u příslušného krajského soudu, neboť od 1. 1. 2007 již není dána pravomoc správních soudů přezkoumávat rozhodnutí správních orgánů ve věcech vyvlastnění, resp. zřízení věcného břemene, jak tomu je v souzené věci. Rozhodnout ve věci přísluší soudu v občanském soudním řízení. Nejvyšší správní soud tak posvětil postup, kdy jeden senát krajského soudu odmítá žalobu s tím, aby žalobce podal u téhož krajského soudu žalobu k jinému senátu téhož soudu. Tento postup je v rozporu s předchozím shora zmíněným judikátem Nejvyššího správního soudu. Rozhodnutí však obsahuje ještě další nepřesnost. Okolnost, zda má o věci jednat soud ve správním soudnictví nebo soud v občanském soudním řízení, není otázkou pravomoci, nýbrž otázkou věcné příslušnosti. ■

MGR. ALEXANDR KRYSL
SOUDCE KRAJSKÉHO SOUDU V PLZNI
ČLEN SPECIALIZOVANÉHO SENÁTU KRAJSKÉHO
SOUDU K VYŘIZOVÁNÍ VĚCÍ SPRÁVNÍHO SOUDNICTVÍ

ODSTRAŠUJÍCÍ PŘÍPADY

příklad č. 1 Horký brambor

Myslím, že tento případ nejlépe vystihuje zvolený název. Žalobce podal u Krajského soudu v Brně v roce 2004 žalobu proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 28. 6. 2004, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Tuřany o zamítnutí návrhu na omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene k pozemkům pro zřízení a provozování telekomunikační sítě. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16. 2. 2004, č. j. 30 Ca 202/2004-15, žalobu žalobce odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř. Žalobce podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 5. 2005, č. j. 6 As 30/2005-41, usnesení krajského soudu zrušil s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v soudním řízení správním podle s.ř.s. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 5. 10. 2005, č. j. 30 Ca 181/2005-21, žalobu žalobce zamítl. Žalobce podal proti rozsudku

krajského soudu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu rozsudkem ze dne 14. 6. 2007, č. j. 7 Afs 51/2006-53, zrušil. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 6. 8. 2007, č. j. 30 Ca 169/2007-16, žalobu žalobce odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř. Žalobce podal proti usnesení krajského soudu v Brně kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnost rozsudkem ze dne 28. 2. 2008, č. j. 9 As 4/2008-36, zamítl.

Nezbývá než shrnout, že žalobce se s definitivní platností v únoru roku 2008 dozvídá, ke komu má podat žalobu ve věci rozhodnutí správního orgánu z června roku 2004. Je zcela absurdní, že žalobce podal žalobu u Krajského soudu v Brně a po necelých čtyřech letech je mu sděleno, že má žalobu podat opět u Krajského soudu v Brně.

příklad č. 2 Zapomenutý spis

Žalobce podal u vrchního soudu dne 28. 2. 2002 žalobu proti rozhodnutí ministerstva dopravy a spojů ze dne 20. 12. 2001, kterým bylo zřízeno věcné břemeno užívání pozemku pro výkon vlastnického práva ke stavbě dálnice. V souladu s přechodným ustanovením k věcné příslušnosti soudů (§ 132 s.ř.s.) převzal věc k dokončení Nejvyšší správní soud (zde je nutné poznamenat, že ke změně věcné příslušnosti, na rozdíl od situace popisované v tomto článku, došlo na základě výslovného ustanovení zákona, které je speciálním ustanovením ve vztahu k § 11 odst. 1 o.s.ř., bez existence § 132 s.ř.s. by věc byl povinen dokončit vrchní soud). Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 3. 2003, č. j. 7 A 23/2003-36, žalobu odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř. Usnesením zvláštního senátu ze dne 16. 11. 2005, č. j. Konf 84/2005-11, bylo rozhodnuto, že se jedná o věc, o které má jednat soud v soudním řízení správním podle s.ř.s. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8. 8. 2007, č. j. 7 A 23/2002-79, žalobu odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.s.ř.

Na tomto případě je názorně vidět, že když není respektována zásada perpetuatio fori, umožňuje to soudu zbavit se věci, ačkoli byl o ní několik let povinen rozhodnout. Žalobce se po šesti letech od podání žaloby dozvídá, u koho má podat žalobu, a že se Nejvyšší správní soud jeho žalobou nebude věcně zabývat.

Přes hranice mohou od července nově i české společnosti

WEINHOLD LEGAL

Parlamentem České republiky nedávno schválený zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev („zákon o přeměnách“), který vstoupí v účinnost od 1. července letošního roku, přináší kromě vyčlenění samostatné ucelené úpravy přeměn společností z obchodního zákoníku do zvláštního zákona i prvek dosud v českém právu chybějící – možnost fúzí českých obchodních společností se společnostmi se sídlem v zahraničí (tzv. přeshraniční fúze).

Nově zavedená možnost přeshraničních fúzí, která představuje nejvíce očekávanou součást nového zákona, je povolena pro všechny formy obchodních společností – akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti, veřejné obchodní společnosti i družstva. Podmínkou je, že, jak český tak zahraniční fúzující subjekt, musí mít stejnou právní formu, t. j. podobně jako u vnitrostátních fúzí i přeshraniční fúze obchodních společností rozdílných druhů nejsou povoleny. Výjimkou jsou fúze společností s ručením omezeným a akciových společností a fúze komanditních a veřejných obchodních společností pod podmínkou, že legislativa příslušné členské země EU takové fúze povoluje.

Jednou ze zvláštností přeshraničních fúzí ve srovnání s vnitrostátními korporátními přeměnami je rozšířená účast zaměstnanců zúčastněných společností v procesu fúze. Především se informace o postupu zapojení zaměstnanců do záležitostí nástupnické korporace a o možných dopadech přeshraniční fúze na zaměstnance, včetně plánovaného propouštění zaměstnanců, musí objevit v projektu fúze a ve zprávě o fúzi. Dále musejí být zaměstnanci informováni o svém právu vyjadřovat se k projektu fúze a ke zprávě o fúzi a musí jim být poskytnut návrh projektu, zpráv a výše zmíněné informace před zveřejněním projektu fúze. Veškerá stanoviska zaměstnanců a/nebo odborových organizací musí být sdělena akcionářům na valné hromadě, která rozhoduje o souhlasu s fúzí.

Nový zákon o přeměnách dále dává zaměstnancům tzv. právo vlivu. To obecně zahrnuje právo volit a být volen do dozorčí rady nástupnické společnosti. Přestože nový zákon o přeměnách obecně dodržuje již existující limity týkající se členství zaměstnanců v dozorčí radě (minimálně 50 zaměstnanců v akciové společnosti), překračuje tyto limity v případě nástupnických společností s ručením omezeným a družstev. Pokud by některá ze zánikajících korporací při přeshraniční fúzi měla přes 500

zaměstnanců (a kdyby zároveň v této společnosti ještě před fúzí platilo právo vlivu), je právo vlivu zavedeno automaticky i v nástupnické korporaci. Zaměstnanci zúčastněných korporací mají být zastupováni vyjednávacím výborem zaměstnanců. Povinnost ustanovit tento výbor mají statutární orgány zúčastněných subjektů. Hlavním úkolem vyjednávacího výboru je dohodnout se na rozsahu práva vlivu se statutárními orgány zúčastněných subjektů, který má být formalizován ve smlouvě o rozsahu práva vlivu zaměstnanců. Zmíněnému procesu je možné se vyhnout, pokud valné hromady všech zúčastněných korporací rozhodnou, že zaměstnanci nástupnické společnosti budou mít právo vlivu v rozsahu vymezeném v zákoně o přeměnách.

Role notářů jednotlivých zúčastněných členských zemí je v porovnání s vnitrostátními fúzemi do určité míry větší. Čeští notáři budou mít nově povinnost vydat osvědčení přeshraniční fúze. Osvědčení by mělo obsahovat (kromě dalších informací) i osvědčení o dodržení zákonem předepsaného postupu. Jestliže bude návrh na zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku podán v České republice, notář bude dále povinen vydat osvědčení o zákonnosti dokončení přeshraniční fúze. Podrobnosti týkající se předepsaných písemností, které notáři musejí dodat zúčastněné společnosti, aby mohl vydat výše zmíněná osvědčení, budou určeny v prováděcích předpisech k zákonu o přeměnách.

Pokud by korporace, která usiluje o přeshraniční fúzi s korporací z jiné členské země EU byla v pozici 100% dceřiné společnosti této korporace, zákon o přeměnách zbavuje takovýto typ fúze určitých formálních požadavků. Konkrétně statutární orgány fúzujících subjektů nebudou muset vypracovávat zprávy o přeshraniční fúzi, znalec nebude povinen vypracovat znalecký posudek na fúzi a nebude ani vyžadováno schválení fúze valnou hromadou (jediným akcionářem). Místo toho bude postačovat, že fúzi schválí statutární nebo jiné vedoucí orgány zúčastněných korporací.

Nezbývá než doufat, že v praxi (zejména českých rejstříkových soudů, notářů a znalců) se koncept přeshraniční fúze udomácení natolik, že bude představovat vedle dalších způsobů přeměn společností běžnou formu korporátní reorganizace, a nikoli cizorodý prvek, který naráží na řadu administrativních překážek a výkladových nejasností. ■

IVAN SAGÁL, WEINHOLD LEGAL

Jak slepá má být spravedlnost

V ZÁPLAVĚ KONFLIKTNÍCH UDÁLOSTÍ A SENZAČNÍCH ZPRÁV OPRAVDU NENÍ SNADNÉ ROZLIŠIT, CO JE PĚNOU DNÍ A CO ZNAMENÁ HLUBŠÍ TREND, KTERÝ MÁ PRO SMĚŘOVÁNÍ ČESKÉ SPOLEČNOSTI ZÁSADNĚJŠÍ VÝZNAM. PROŽILI JSME VOLBU PREZIDENTA REPUBLIKY, ZAVEDENÍ POPLATKŮ U LÉKAŘE, ROZHODOVÁNÍ ÚSTAVNÍHO SOUDU O ZÁKONÍKU PRÁCE. TO JSOU TÉMATA, KTERÁ PLNILA A PLNÍ PRVNÍ STRÁNKY NOVIN.

Přítom v naší zemi probíhá pomalu ale zřetelně proces, momentálně spíše bitva, která je stranou pozornosti širší veřejnosti a která, podle našeho názoru, bude mít zásadní vliv na naše chování, úplně srovnatelný s ekonomickými reformami na počátku devadesátých let. Po letech se probouzí oblast výkonu práva a konečně začíná – i když konfliktně a nejednoznačně – uplatňovat nové postupy, skoro by se chtělo říct nové myšlení při rozhodování sporů.

Co má společného rozhodování soudů v kauze Čepro, a. s., konkursu na majetek zkrachovalého Ing. Václava Fischera a třeba v případě pana faráře Šimsy. V prvních dvou případech kancelář zastupovala a víme o nich vše, o třetí jsme se zajímali z běžně publikovaných informací. V prvním a třetím případě hraje slavnou roli Ústavní soud. Ve druhém roli tragickou soud Nejvyšší.

Všechny tyto případy mají společné jedno: formální aplikací práva nejméně jednou soudní instancí došlo ke zřetelné nespravedlnosti (Šimsa), byli vážně poškozeni věřitelé (zkrachovalý Fischer) a dokonce došlo k faktické podpoře trestného činu (Čepro).

Čepro bylo odsouzeno „v nepřítomnosti“ k miliardovým plněním všemi instancemi, a to i přesto, že lidé spojení s žalobcem se postarali v podatelně o ukradení předvolání zaměstnanci Čepa. Právně byla situace zcela beznadějná. Teprve Ústavní soud zjednal nápravu a uložil soudcům, aby posuzovali takové případy s přihlédnutím k okolnostem.

Ing. Fischer je nepochybně v hlubokém úpadku, když pravomocně dluží téměř 1 mld. Kč, konstatovaly to obě příslušné soudní instance svými pravomocnými rozsudky. Nejvyšší soud v dovolacím řízení tyto rozsudky z čistě formalistických důvodů zrušil. Fakticky to znamená rozhodnutí o věci a to způsobem,

který občanský soudní řád ve svých obecných ustanoveních výslovně odmítá. Toto rozhodnutí vydává nepěkné svědectví o roli Nejvyššího soudu ve formalistické aplikaci práva.

Pan farář Šimsa v sedmdesátých letech strčil do příslušníka StB při domovní prohlídce, bylo to kvalifikováno jako napadení; po dvaceti letech ho rehabilitoval Ústavní soud s tím, že věc měla nějaký KONTEXT.

A to je slovo, které tyto a jiné četné rozhodovací kauzy soudů spojuje. V naší zemi v srdci kontinentu je od dávných dob císařství právo chápáno pozitivně a rozhodovací praxe soudů se tedy jen málo smí odchýlit od pozitivistické interpretace litery zákona. Duch zákona – l'Esprit des lois – u nás zůstává okrajovou záležitostí, dobrou tak pro nějaké diskuse na fakultě. Tento model bez problémů fungoval a byl převzat v období 48 – 89 – vyhovoval a měnit jej, dosud vůbec nebylo v programu naší demokratické justice. Ta se zabývala hlavně otázkou nedotknutelnosti nezávislosti soudců, aniž přiřadila k tomuto institutu povinnost spravedlnost PROMÝŠLET.

Soudobá společnost je velmi komplikovaný organismus v trvalém pohybu a zápasu zájmů všech. Formální pozitivní aplikace práva škodí: je často nefunkční, alibistická, je nespravedlivá. Spravedlnost v dobré společnosti musí být dostupná (rychlá) a srozumitelná.

Česká právní komunita – na rozdíl od ekonomické – nikdy vážně ve větší diskusi nezkoumala roli práva v transformačním procesu. Převratná norma – nový občanský zákoník – vzniká v šeru profesorského kabinetu a přitom diskuse o něm je věcí širší veřejnosti; budeme podle něj žít my i naši potomkové. Chceme dnes na tento rozpor poukázat a povzbudit všechny soudce, aby zákony nejen aplikovali, ale aby se více řídili PRINCIPY a duchem, aby hlavně mladší soudci dobře studovali zákony v jejich obecné části a diskutovali a zejména pečlivě promýšleli svá stanoviska.

Věc se přitom netýká jen soudů. Řada občanů se se soudem nemusí nikdy setkat; jiní mají dobrý pocit, že v jejich případech bylo rozhodnuto moudře a spravedlivě. Zde je nutné říci, že soudy zásadně ovlivňují chování všech. Je to přece jen poslední lidská rozhodovací instance. A tak není jedno, jak rozhoduje. Dává příklad, spoluurčuje normy chování. Čestnost se musí vyplatit, podraz nemůže být honorován a chráněn. Diskuse o české národní povaze často zmiňují naše různé negativní vlastnosti. Tak soudci, teď je řada na vás. ■

JUDR. PAVEL SMUTNÝ

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.

PROCHÁZKA / RANDL / KUER

S VÝJIMKOU NĚKTERÝCH PRACOVNĚPRÁVNÍCH PŘEDPISŮ OCHRANU PŘED DISKRIMINACÍ ČESKÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY OBSAHUJÍ NEDOSTATEČNĚ, A TO I PŘES SKUTEČNOST, ŽE JEDNOU Z PODMÍNEK VSTUPU ČESKÉ REPUBLIKY DO EU V ROCE 2004 BYLA TRANSPOZICE PŘÍSLUŠNÝCH SMĚRNIC EU NA OCHRANU PŘED DISKRIMINACÍ.

Návrh antidiskriminačního zákona

České republice tak v současné době ze strany EU hrozí sankce. I proto byl současnou vládou připraven návrh nového antidiskriminačního zákona. Částečně navazuje na předchozí návrh antidiskriminačního zákona předložený minulou vládou, který však Poslaneckou sněmovnou PČR neprošel před volbami v roce 2006.

Vzhledem ke skutečnosti, že ze současného návrhu antidiskriminačního zákona byla vypuštěna některá ustanovení, která byla nad rámec úpravy požadované EU, lze předpokládat, že toto znění bude v dohledné době podepsáno prezidentem. Přestože se v případě návrhu antidiskriminačního zákona nejedná o dokonalou normu, není pochyb, že takto komplexní zákon by přes všechny výhrady, které k němu lze mít, obětem diskriminace mohl výrazně pomoci.

Hlavní principy navrhované úpravy

Návrh nového antidiskriminačního zákona by měl upravovat právo na rovné zacházení a ochranu před diskriminací v celé řadě rozličných oblastí běžného života. Působnost

navrhovaného zákona je tak stanovena pro oblast zaměstnávání, samostatné výdělečné činnosti, odborného vzdělávání, poradenství a rekvalifikace, členství a účasti v organizacích zaměstnanců nebo zaměstnavatelů, sociální ochrany včetně sociálního zabezpečení a zdravotní péče, sociálních výhod, vzdělání a přístupu ke zboží a službám, včetně bydlení, které jsou k dispozici veřejnosti.

Oproti předchozí právní úpravě zákazu diskriminace v oblasti pracovněprávních vztahů, jež stanovila diskriminační důvody v širším rozsahu než požadují předpisy EU, vychází navrhovaný zákon pouze z příslušných evropských směrnic. Diskriminačními důvody, tedy důvody, na jejichž základě nelze rozlišovat mezi jednotlivými osobami, by tak nově měly být pouze důvody týkající se rasy nebo etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení a náboženského vyznání, víry či světového názoru.

Nový návrh dále nepočítá se zavedením tzv. pozitivních opatření, která byla předpokládána v předchozím návrhu antidiskriminačního zákona. V případě přijetí antidiskriminačního zákona v současně navrhovaném znění tak nebude

umožněno rozdílné zacházení, jehož účelem by bylo odstranění důsledků diskriminace či vyrovnání nevýhod, které vyplývají ze skutečnosti, že konkrétní diskriminovaná osoba (tedy osoba, jejíž právo na rovné zacházení bylo porušeno) patřila do skupiny vymezené některým z diskriminačních důvodů (např. z důvodu rasy, pohlaví, věku apod.).

Mezi pozitivní dopady navrhované úpravy lze naopak zařadit přesné vymezení přípustných forem rozdílného zacházení, které přispěje k větší právní jistotě v případech, kdy pro rozdílné zacházení existuje určitý objektivní důvod.

Ochrana před diskriminací

Jedním ze základních pilířů ochrany před diskriminací je bezpochyby možnost se účinně bránit před důsledky diskriminačního jednání. Za tímto účelem navrhovaný zákon nově upravuje speciální žalobu, jejímž prostřednictvím se diskriminovaná osoba může u soudu domáhat zejména toho, aby bylo od diskriminace upuštěno, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučnění. Jde o poměrně zásadní průlom do současné praxe, kdy se kromě sporů vzniklých v důsledku uplatňování práva na zaměstnání (jinými slovy při diskriminaci, ke které došlo v rámci přijímacího procesu uchazeče o zaměstnání) a do konce roku 2006 i sporů vzniklých v rámci pracovních vztahů, bylo možné ochrany před diskriminací domáhat pouze obecnou žalobou na ochranu osobnosti.

Další důležitou změnou v rámci ochrany před diskriminací je bezpochyby i rozšíření uplatňování tzv. obráceného důkazního břemene. Návrhem antidiskriminačního zákona se navrhuje rozšířit okruh případů, kdy je povinností žalovaného (odpůrce) prokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení, je-li tvrzeno, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci žalobce. Vedle pracovněprávních vztahů se navrhuje přenést důkazní břemeno na žalovaného mj. i v případě diskriminace v jiné závislé činnosti včetně přístupu k ní, ve věcech týkajících se povolání, podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti včetně přístupu k nim. Zároveň se navrhuje přenést důkazní břemeno v případě diskriminace z důvodu rasy nebo etnického ho původu také ve věcech bydlení.

Jednou z nejfrekventovanějších otázek v oblasti uplatňování práva na ochranu před diskriminací je možnost náhrady nemajetkové újmy v penězích. Řešení této otázky se v zásadě neliší od současné úpravy občanského práva zajišťující ochranu osobnostních práv. Rovněž i podle navrhovaného zákona by mělo vzniknout právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích pouze v případě, že selžou předchozí možnosti zabránit průběhu diskriminačního jednání či jeho důsledkům a zároveň dojde ve značné míře ke snížení dobré pověsti nebo důstojnosti oběti nebo její vážnosti ve společnosti.

V této souvislosti je ovšem nutné upozornit na současnou praxi prisuzování finančních náhrad, které jsou, vzhledem k výši nákladů, jež musí domnělá oběť diskriminace během soudního řízení vynaložit, zjevně nedostatečné.

NÁVRH NOVÉHO ANTIDISKRIMINAČNÍHO ZÁKONA BY MĚL UPRAVOVAT PRÁVO NA ROVNÉ ZACHÁZENÍ A OCHRANU PŘED DISKRIMINACÍ V CELÉ ŘADĚ ROZLIČNÝCH OBLASTÍ BĚŽNÉHO ŽIVOTA.

Úkoly nevládních organizací

Výrazným zhoršením pozice obětí diskriminace se oproti předchozímu návrhu antidiskriminačního zákona jeví nově navrhovaná úprava týkající se přímé účasti právnických osob zabývajících se ochranou těchto obětí (podle zákonné definice se má ve většině případů jednat o tzv. nevládní organizace).

Předchozí návrh antidiskriminačního zákona totiž ulehčoval procesní postavení obětí diskriminace tím, že umožňoval, aby žalobu na jejich obranu podala přímo takováto právnická osoba, a to dokonce za neurčitý počet osob (obětí diskriminace).

Podle nového návrhu zákona však právnická osoba není vůbec oprávněna podávat žalobu – toto právo má mít pouze ten, kdo byl diskriminačním jednáním dotčen, tedy pouze konkrétní fyzická osoba. Právnické osoby jsou podle navrhovaného znění oprávněny pouze poskytovat informace o možnostech právní pomoci a pomáhat jednotlivým obětem při sepisování žaloby. Žalobu však oběti musí podat samy, a to včetně splnění souvisejících povinností (zejména zaplacení soudního poplatku).

Jako další možnost pomoci obětem diskriminace upravuje návrh zákona oprávnění právnické osoby podávat příslušným úřadům, které vykonávají kontrolu nad dodržováním právních předpisů včetně kontroly práva na rovné zacházení (např. úřady práce, ČOI apod.), podněty k provedení kontrol či podněty k zahájení správního řízení.

Institucionální zajištění ochrany

Povinnost zastřešit institucionálně ochranu osob před diskriminací vyplývá přímo z některých směrnic EU zabývajících se zákazem diskriminace.

Přes mnohé dohady, které se na toto téma vedly, byla nakonec v návrhu antidiskriminačního zákona dána před vytvořením

nové instituce přednost veřejnému ochránci práv (tzv. ombudsman). Navrhovatelé zákona odůvodňují jeho výběr zejména jeho současným postavením jako nezávislé instituce, která již poměrně dlouhodobě působí v oblasti ochrany lidských práv a svobod.

Návrh antidiskriminačního zákona se však oproti požadavkům směrnic EU rozchází v rozsahu diskriminačních důvodů, na které se má veřejný ochránce práv při výkonu své činnosti zaměřit. Přestože vytvoření zastřešující instituce požadují pouze příslušné směrnice zabývající se ochranou před diskriminací z důvodů pohlaví a rasy nebo etnického původu, měla by se působnost veřejného ochránce práv vztahovat na všechny diskriminační důvody vymezené příslušnými směrnicemi a potažmo tedy i antidiskriminačním zákonem.

Mezi základní činnosti veřejného ochránce práv v této oblasti má podle návrhu zákona patřit zejména poskytování metodické pomoci obětem diskriminace při podávání návrhů na zahájení řízení z důvodů diskriminace, vydávání doporučení k otázkám souvisejícím s diskriminací, provádění nezávislého výzkumu a poskytování informací veřejnosti. ■

JUDR. NATAŠA RANDLOVÁ, MGR. MATĚJ DANĚK
PROCHÁZKA/RANDL/KUBR, ČLEN IUS LABORIS

Poznámka redakce

V MEZIDOBÍ DOŠLO K VETOVÁNÍ ANTIDISKRIMINAČNÍHO ZÁKONA PREZIDENTEM REPUBLIKY

Duplicitní zápis vlastnictví k nemovitosti

Je možné, aby vlastnictví téže nemovitosti svědčilo dvěma či více vlastníkům, aniž by se jednalo o spoluvlastníky? Povaha vlastnického práva tuto situaci vylučuje, přesto se lze setkat s případy, kdy je např. u téhož pozemku v katastru nemovitostí uvedeno více „výlučných vlastníků“, i když je zřejmé, že všichni zapsaní vlastníky nejsou a ani být nemohou.

Tzv. duplicitní zápis vlastnictví (resp. případ, kdy na samostatném listu vlastnictví je vyznačeno vlastnictví k dané nemovitosti pro dva či více subjektů) nastává, je-li katastrálnímu úřadu postupně doručeno více pravomocných rozhodnutí a listin, z nichž každá prokazuje vlastnictví jiné osoby k téže nemovitosti. Katastrální úřad není orgánem oprávněným posoudit, která z předložených listin odpovídá skutečnému právnímu stavu a rozhodovat o vlastnictví uvedené nemovitosti; k tomuto bodu se v podrobnostech dostáváme níže.

Proto nezbývá, než namísto jednoho vlastníka zapsat v katastru u téže nemovitosti vlastníky dva nebo dokonce i vlastníků více. Tato situace však způsobuje nejistotu v právních vztazích k dotčené nemovitosti a je nutné ji odstranit.

Jak duplicitní zápis vzniká

Problematika dvojího vlastnictví souvisí se způsobem zápisu práv do katastru nemovitostí a častou příčinou je i nedůsledná evidence nemovitostí v dřívější době. Zápis dvojího vlastnictví totiž může v katastru nemovitostí vzniknout pouze při zápisu práv, která vznikají ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu, tzv. záznamem – nejedná se tedy o situace, kdy se změna vlastnictví zakládá na smlouvě kupní, darovací či jiné. Záznamovou listinu nemají katastrální úřady možnost řádně přezkoumat, případně zamítnout, a to ani v případě, že existují oprávněné pochybnosti o její platnosti, neboť jiná známá listina prokazuje z hlediska vlastnictví opak. Vzhledem k tomu, že v dřívější době byly

státními orgány vydávány nebo registrovány listiny dokládající převody vlastnictví, i když šlo o převody od nevlastníků, a ty byly následně zapisovány do dřívější evidence nemovitostí, řada listin předkládaných k záznamu neosvědčují skutečný právní stav. Typicky kolizními listinami, které zakládají dvojí zápis vlastnictví k nemovitosti jsou např. rozhodnutí o dědictví, kdy do aktiv dědictví byly chybně zahrnuty nemovitosti již dříve převedené na jinou osobu, listiny o nabytí vlastnictví v privatizaci či restitucích a další případy, kdy podkladem soudnímu rozhodnutí byly smlouvy o převodu nemovitosti od nevlastníka. Ovšem splňují-li tyto listiny formální náležitosti, tzn. neobsahují zřejmé chyby v psaní, počtech či jiné nesprávnosti, mají z pohledu katastrálního úřadu stejnou právní relevanci jako listiny jiné. Zatímco v řízení o vkladu práv vznikajících na smluvním základě by nesrovnalosti týkající se vlastnictví byly překážkou vkladu, vklad by tudíž nebyl povolen, takový postup nelze při provádění zápisu záznamem uplatnit. Záznamem tak může být proveden duplicitní zápis vlastnictví jedné osoby, ačkoli jiná osoba byla jako vlastník zapsána po dříve provedeném vkladovém řízení. Tím je dán základ pro spor, kdo je oprávněným vlastníkem nemovitosti.

Jak vyplývá z povahy vlastnického práva, úplným vlastní-

kem téže věci nemohou být zároveň různé osoby. Duplicitní zápis vlastnictví brání osobám zapsaným na příslušném listu vlastnictví s danou nemovitostí disponovat a až do doby vyřešení otázky, kdo je skutečným vlastníkem věci, je duplicita překážkou převodu vlastnického práva k nemovitosti. K rozhodnutí, kdo je oprávněným vlastníkem věci však v případě sporu není příslušný katastrální úřad, nýbrž jen soud.

Možnosti nápravy

Aby bylo možné vzniklou situaci napravit, nejprve katastrální úřad na tuto skutečnost upozorní vyhotovitele sporné listiny. Pokud vyhotovitel listiny potvrdí, že daná listina je z výše uvedených hledisek bez vad, vyrozumí o existenci duplicity všechny osoby, které jsou podle rozporných listin označeny za vlastníky a zároveň je vyzve, aby vzniklou situaci napravili. Případné řízení o vkladu práv k nemovitostem, u nichž je na příslušném listu vlastnictví veden duplicitní zápis, by měl katastrální úřad ve smyslu správního řádu přerušit, a to až do vyřešení předběžné otázky

týkající se vlastnictví k nemovitosti.

Jednou ze zákonných možností nápravy dvojího vlastnictví je dohoda zúčastněných, případně jednostranné uznání vlastnického práva druhé osoby. (Zde je však třeba upozornit, že proti tomuto postupu byla v odborné literatuře vznesena řada námitek, s tím, že uznání vlastnictví může být zpochybněno.) Dohodnou-li se strany, kdo je skutečným vlastníkem nemovitosti, je nutné, aby sepsaly dohodu o narovnání, resp. dohodu o uznání vlastnického práva. Pokud žádný z duplicitních vlastníků není ochoten uznat vlastnické právo druhého, nezbyvá než obrátit se na soud, aby určil, kdo je a kdo není oprávněným vlastníkem nemovitosti, tedy podat žalobu na určení právního vztahu ve smyslu § 80 písm. c) občanského soudního řádu. Nevýhodou tohoto postupu je, že se často jedná o mnohaleté soudní spory, než soud dospěje ke konečnému rozhodnutí.

K žalobě na určení práva zákon výslovně předpokládá existenci naléhavého právního zájmu osoby, která se určení práva domáhá. Právní praxe je toho názoru, že v případě dvojího vlastnictví má vlastník nemovitosti vždy naléhavý právní zájem na určení, kdo je vlastníkem věci. Tento zájem tak vyplývá ze skutečnosti, že stejná práva, tvořící obsah vlastnického práva, může k věci uplatňovat více osob. Existuje-li duplicitní zápis vlastnického práva, je tedy obecně důvod určovací žaloby dán. Pozitivní určení vlastnického práva má pak přednost před negativním určením, tj. určením, že žalovaný není vlastníkem sporné nemovitosti. Z negativního určení totiž nevyplývá jistě, kdo je skutečným vlastníkem

nemovitosti a takové rozhodnutí by nemohlo být podkladem pro provedení zápisu změn v katastru nemovitostí.

Rozsudkem, jímž soud určí vlastníka nemovitosti, je katastrální úřad vázán. Na základě tohoto pravomocného rozhodnutí katastrální úřad duplicitní zápis vlastnictví odstraní a údaje o vlastníkovi věci v katastru uvede v soulad se sku-

tečným právním stavem. Avšak než se situace vyřeší, budou u předmětné nemovitosti evidováni bez rozdílu všichni vlastníci, v jejichž prospěch svědčí existující listiny. ■

MGR. DANIEL ULIČNÝ, MGR. EVA CIGÁNKOVÁ
HAVEL & HOLÁSEK S.R.O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Přístavba jako součást nemovitosti či samostatná věc

V souvislosti s právní dispozicí nemovitostmi vzniká v praxi často otázka, zda konkrétní právní úkon učiněný ve vztahu k určité nemovitosti má rovněž právní důsledky pro její přístavbu.

Pro posouzení, zda osud nemovitosti v jednotlivém případě sdílí automaticky též její přístavba, je třeba přednostně vycházet ze zákonné definice součásti věci obsažené v ustanovení § 120 odst. 1 občanského zákoníku, která stanoví, že za součást věci se považuje vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. Naproti tomu není dle konstantní judikatury podstatné, zda oddělením dojde ke znehodnocení oddělované části či nikoli. Znehodnocením je pak třeba rozumět funkční újmu, kdy hlavní věc již nemůže sloužit původnímu účelu vůbec či v plné míře anebo hospodářské poškození hlavní věci, která již není schopna sloužit svému původnímu účelu buď vůbec, anebo z velké části (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 22 Cdo 1671/2005).

Ve vztahu k nakládání se součástí věci platí, že hlavní věc i její součást tvoří společně jedinou věc, v důsledku čehož se právní úkony, jež se týkají hlavní věci, vztahují bez dalšího rovněž na veškeré její součásti.

Právě uvedené obecné pravidlo je třeba zásadně vztáhnout rovněž na případy, kdy přístavba určité nemovitosti tvoří její součást. Otázkou však zůstává, zda přístavba bude vždy tvořit součást nemovitosti nebo též může být považována za věc v právním smyslu samostatnou. Na první pohled se může zdát, že odpověď na tuto otázku bude nutné hledat zejména v předpisech stavebního práva a z něj plynoucích individuálních rozhodnutí stavebních úřadů týkajících se posuzované přístavby. Jako příklad by bylo možné uvést stavební povolení či kolaudační rozhodnutí k přístavbě, v němž bude přístavba označena jako samostatná stavba či součást nemovitosti, popř. bude charakter přístavby vymezen stavebním úřadem nepřímo na základě jiného správního aktu.

Jak již však bylo v minulosti opakovaně judikováno českými soudy (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. ledna 2003 pod sp. zn. 10 Co 765/2003), řešení otázky vzniku stavby coby samostatné věci či součásti

původní nemovitosti je nutno odvíjet z občanskoprávního hlediska, nikoliv zakládat na existenci rozhodnutí z oblasti stavebního práva. Případné pochybení správního orgánu v otázce záměny přístavby mající charakter součásti nemovité věci za samostatnou stavbu a z toho se odvíjející rozhodnutí s důsledky promítnutými i ve vztahu ke katastru nemovitostí, nepředstavuje právní skutečnost, která by mohla mít právní vliv na vznik stavby z pohledu občanského práva.

Vznik stavby z občanskoprávního hlediska se proto stává podkladem rovněž pro regulaci v oblasti stavebního práva, když otázky spojené s případným porušením stavebně právních předpisů z hlediska vzniku stavby nejsou pro posouzení charakteru přístavby rozhodující, resp. nemají vliv na vznik přístavby jako samostatné stavby.

V uvedené souvislosti je třeba dále poukázat na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky pod sp. zn. 30 Cdo 3034/2006, v němž soud v projednávaném případě dovodil, že nemohlo dojít ke snížení hodnoty původního rodinného domu (znehodnocení) tím, že od něj byla oddělena přístavba, jež byla od počátku užívána samostatně, nezávisle na stavbě hlavní, a kterou je možno ze stavebně-technického hlediska považovat za stavbu samostatnou, oddělitelnou od stavby hlavní, na niž je napojena pouze přípojkami vody, elektřiny a plynu, přičemž i stavební povolení bylo vydáno na přístavbu rodinného domu, která nebude se stávajícím objektem propojena ani v suterénu, a objekt přístavby, vybudovaný podle stavebního povolení, byl také kolaudován. Napojení přístavby na hlavní stavbu ve vztahu k veřejným rozvodům tedy nemusí být překážkou pro posouzení přístavby jako samostatné stavby.

Na základě shora uvedeného lze uzavřít, že pro případ, kdy vlastník nemovitosti hodlá nakládat s určitou nemovitostí tvořenou rovněž přístavbou, lze doporučit, aby byl vždy náležitě zkoumal i charakter předmětné přístavby z pohledu, zda tato přístavba nemá povahu samostatné stavby resp. věci dle občanskoprávního hlediska. V kladném případě lze dále doporučit, aby přístavba byla v souvislosti s dispozičním úkonem řádně označena, popř. z dispozice výslovně vyloučena. ■

DALIBOR ŠIMEČEK, WEINHOLD LEGAL

DNE 12. ÚNORA NABYLA ÚČINNOST NOVELA ZÁKONA Č. 634/1992 SB., O OCHRANĚ SPOTŘEBITELE, KTERÁ ZPRACOVALA SMĚRNICI O NEKALÝCH OBCHODNÍCH PRAKTIKÁCH.[1] SMĚRNICE DEFINUJE, JAKÉ PRAKTIKY JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEKALÉ, A TUDÍŽ I ZA ZAKÁZANÉ.

Nekalé obchodní praktiky

Přímým cílem směrnice bylo sjednotit předpisy týkající se nekalých obchodních praktik, které vykazovaly značné odlišnosti. Nepřímým cílem bylo zvýšit důvěru spotřebitelů ve vnitřní trh a přeshraniční nákupy.[2]

Cesta k přijetí směrnice byla zahájena již Zelenou knihou o ochraně spotřebitele[3] z roku 2001, kde byla vytyčena hlavní myšlenka směrnice. Jádrem mělo být jasné a včasné seznámení spotřebitele s informacemi, což vychází již z článku 159 Smlouvy o založení Evropského společenství, který zakládá právo spotřebitelů na informace. Hlavním principem úpravy je jednotnost a transparentnost.[4]

Zákon o ochraně spotřebitele v § 4 obecně vymezuje zakázané nekalé obchodní praktiky, a dále je specifikuje v souladu se směrnicí do dvou skupin. První skupinu tvoří klamavé obchodní praktiky a druhou agresivní obchodní praktiky. Obě skupiny jsou definovány v obecném ustanovení, přičemž příloha zákona je doplněna o tzv. černou listinu (black-list),

kteřá obsahuje seznam praktik, které jsou automaticky považovány za nekalé, a tudíž za zakázané.

Obecná klauzule

Předně je třeba říct, že nekalá obchodní praktika je zakázaná. Obchodní praktika je dle § 4 zákona o ochraně spotřebitele považována za nekalou, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Odbornou péčí je třeba rozumět dle § 2 odst. 1 písm. s) úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat, a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.

Pro posouzení nekalosti se používá kritérium průměrného spotřebitele. K vymezení takového spotřebitele je klíčové samo pojetí spotřebitele, které však již ve směrnici uvedeno

není. V různých zemích se přistupuje k pojetí spotřebitele různě.[5] bude tedy třeba vycházet především z ustálené judikatury Evropského soudního dvora, aby byl zachován souladný výklad s právem komunitárním. Evropský soudní dvůr v četné judikatuře odkazuje na dobře informovaného, obezřetného a pozorného spotřebitele.[6] Nejvyšší soud ČR v podstatě odkázal na shodné pojetí v rozsudku sp. zn. 32 Odo 229/2006, ze dne 30. 5. 2007. Kritérium je objektivní a bude vždy záležet na posouzení příslušného orgánu, který bude nekalost hodnotit. Je nutné doplnit, že hledisko průměrného spotřebitele se výslovně zmiňuje i v § 4 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele a je specifikováno vzhledem ke skupině zvláště zranitelných spotřebitelů. Platí, že pokud je obchodní praktika zaměřena na spotřebitele, kteří jsou z důvodu duševní nebo fyzické slabosti nebo věku zvláště zranitelní, hodnotí se její nekalost z hlediska průměrného člena této skupiny.

Klamavé obchodní praktiky

Obecní vymezení klamavé praktiky je stanoveno v § 5 zákona o ochraně spotřebitele. Klamavou obchodní praktikou je

praktika:

1. obsahující nepravdivý údaj,
2. obsahující důležitý údaj, který je sice pravdivý, nicméně vzhledem k okolnostem a souvislostem, za nichž byl použit, může uvést spotřebitele v omyl,
3. vede-li způsob prezentace výrobku či služby, včetně srovnávací reklamy, nebo jejich uvádění na trh k záměně s jinými výrobky či službami, nebo rozlišovacími znaky jiného podnikatele, nebo
4. není-li dodržen závazek obsažený v kodexu chování, k jehož dodržování se podnikatel zavázal, jde-li o jednoznačný závazek, který lze ověřit, a podnikatel v obchodní praxi uvádí, že je vázán kodexem.

Dle výše stanovených kritérií se posuzují praktiky, které nejsou explicitně vymezeny v příloze č. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Příloha pak stanoví, že obchodní praktiky jsou bez dalšího považovány za klamavé, pokud podnikatel:

Návrh nového antidiskriminačního zákona by měl upravovat právo na rovné zacházení a ochranu před diskriminací v celé řadě rozličných oblastí běžného života.

- a) prohlašuje, že se zavázal dodržovat určitá pravidla chování (kodex chování) nebo že tato pravidla chování byla schválena určitým subjektem, ačkoli tomu tak není,
- b) neoprávněně používá značku jakosti nebo jiné obdobné označení,
- c) prohlašuje, že jemu, jeho výrobku nebo jím poskytované službě bylo uděleno schválení, potvrzení nebo povolení, ačkoli tomu tak není, nebo takové prohlášení není v souladu s podmínkami schválení, potvrzení nebo povolení,
- d) nabízí ke koupi výrobky nebo služby za určitou cenu, aniž by zveřejnil důvody, na jejichž základě se může domnívat, že nebude sám nebo prostřednictvím jiného podnikatele schopen zajistit dodávku uvedených nebo rovnocenných výrobků nebo služeb za cenu platnou pro dané období a v přiměřeném množství vzhledem k povaze výrobku nebo služby, rozsahu reklamy a nabízené ceny (vábíva reklama),
- e) s úmyslem propagovat jiný výrobek nebo službu nabízí výrobek nebo službu za určitou cenu a poté je odmítá ukázat spotřebiteli nebo odmítá přijetí objednávky nebo dodání výrobku nebo služby v přiměřené lhůtě nebo předvede vadný výrobek,
- f) nepravdivě uvádí, že výrobek nebo služba budou nabízeny pouze po omezenou dobu nebo že budou nabízeny pouze po omezenou dobu za určitých podmínek s cílem přimět spotřebitele k okamžitému rozhodnutí, aniž by mu poskytl přiměřenou lhůtu potřebnou k informovanému rozhodnutí,
- g) přislíbí poskytnout záruční a pozáruční servis spotřebitelům, s nimiž před uzavřením smlouvy jednal jazykem, který není úředním jazykem členského státu, v němž proběhlo jednání, a následně poskytne servis pouze v jiném jazyce, aniž to spotřebiteli jasně sdělil před uzavřením smlouvy,
- h) tvrdí nebo vytváří dojem, že prodávaný výrobek nebo poskytovaná služba jsou dovozené, i když tomu tak není,
- i) uvádí jako přednost nabídky práva, která vyplývají spotřebiteli přímo ze zákona,
- j) propaguje ve sdělovacích prostředcích výrobky nebo služby způsobem, při němž si spotřebitel nemusí uvědomit, že se jedná o placenou reklamu výrobku nebo služby,
- k) uvádí nesprávné údaje o povaze a míře rizika pro osobní bezpečnost spotřebitele nebo jeho rodiny, pokud si jeho výrobek nekoupí nebo nevyužije jím nabízenou službu,
- l) propaguje výrobek způsobem, který u spotřebitele může vyvolat dojem, že byl vyroben určitým výrobcem, ačkoliv tomu tak není,
- m) vytvoří, provozuje nebo propaguje program, ve kterém odměna pro spotřebitele závisí především na získání dalších spotřebitelů do programu, nikoli na prodeji

- nebo spotřebě výrobku (pyramidový program),
- n) učiní nepravdivé prohlášení, že zamýšlí ukončit svoji činnost nebo že přemísťuje provozovnu,
 - o) prohlašuje, že jím nabízené nebo prodávané výrobky nebo služby usnadní výhru ve hrách založených na náhodě,
 - p) nepravdivě prohlašuje, že výrobek nebo poskytnutá služba může vyléčit nemoc, zdravotní poruchu nebo postižení,
 - q) poskytuje nesprávné informace o tržních podmínkách nebo o možnosti opatřit si výrobek nebo službu, aby tak přiměl spotřebitele koupit si tento výrobek nebo nabízenou službu za méně výhodných podmínek, než jsou běžné tržní podmínky,
 - r) nabízí výrobky nebo služby prostřednictvím soutěže o ceny, aniž by byly ceny uděleny nebo aniž by ceny odpovídaly původní nabídce nebo byla udělena odpovídající náhrada,
 - s) uvádí u výrobku nebo služby slova „gratis“, „zdarma“, „bezplatně“ nebo slova podobného významu, pokud spotřebitel musí za výrobek nebo službu vynaložit jakékoli náklady, s výjimkou nezbytných nákladů spojených s reakcí na nabídku, s převzetím výrobku nebo služby nebo jejich doručením,
 - t) přiloží k propagačnímu materiálu výzvu k provedení platby s cílem vyvolat u spotřebitele dojem, že si nabízený výrobek nebo službu již objednal, ačkoli tomu tak není,
 - u) vyvolává dojem nebo nepravdivě uvádí, že nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo se prezentuje jako spotřebitel, nebo
 - v) vyvolává dojem nebo nepravdivě uvádí, že záruční i pozáruční servis k výrobku je poskytován i v jiném členském státě, než ve kterém je výrobek prodáván.

Agresivní praktiky

Agresivní obchodní praktiku definuje § 5a zákona o ochraně spotřebitele jako praktiku, která s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost rozhodnutí spotřebitele. Pro posuzování, zda je praktika agresivní, je stanoven demonstrativní výčet kritérií, která zahrnují:

- a) načasování, místo a doba trvání obchodní praktiky,
- b) způsob jednání, jeho výhrůžnost a urážlivost,
- c) vědomé využití nepříznivé situace spotřebitele,
- d) nepřiměřené překážky pro uplatnění práv spotřebitele, nebo
- e) hrozba protiprávním jednáním.

Příloha č. 2 zákona o ochraně spotřebitele obsahuje výše zmíněný seznam praktik, které jsou považovány za zakázané. V souladu s ní jsou za zakázané praktiky považovány praktiky, pokud podnikatel:

- a) vytváří dojem, že spotřebitel nemůže opustit provozovnu nebo místo, kde je nabízen nebo prodáván výrobek nebo

- poskytována služba, bez uzavření smlouvy,
- b) osobně navštíví spotřebitele v jeho bydlišti, ačkoli ho spotřebitel vyzval, aby jeho bydliště opustil a nevracel se, s výjimkou vymáhání splatných smluvních závazků způsobem, který je v souladu s příslušnými právními předpisy,
- c) opakovaně činí spotřebiteli nevyžádané nabídky prostřednictvím telefonu, faxu, elektronické pošty, nebo jiných prostředků přenosu na dálku, s výjimkou vymáhání splatných smluvních závazků způsobem, který je v souladu s příslušnými právními předpisy;
- d) požaduje na spotřebiteli, aby při uplatňování práva vyplývajícího z pojistné smlouvy předložil doklady, které nelze při posuzování oprávněnosti nároku pokládat za důvodné nebo neodpovídá na korespondenci, aby odradil spotřebitele od uplatnění práv vyplývajících ze smlouvy,
- e) prostřednictvím reklamy přímo nabádá děti, aby si nabízené výrobky nebo služby koupily nebo aby k jejich koupi přesvědčily dospělou osobu,
- f) požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal, nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy,
- g) prohlašuje, že pokud si spotřebitel výrobek nebo službu nekoupí, ohrozí tím jeho podnikání, pracovní místo nebo existenci, nebo
- h) vytváří klamný dojem, že spotřebitel vyhrál nebo vyhraje, pokud bude jednat určitým způsobem, ačkoli ve skutečnosti žádná taková výhra nebo výhoda neexistuje nebo pro získání výhry nebo výhody musí spotřebitel vynaložit finanční prostředky nebo jiné výdaje.

Dozor nad nekalými praktikami a negativní důsledky užití nekalých praktik

Zákon o ochraně spotřebitele v § 23 stanoví, které orgány provádí dozor nad užíváním nekalých praktik. Půjde především o Českou obchodní inspekci a Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci. Vždy ovšem záleží, na jakém úseku je dozor prováděn.

Směrnice předpokládá zavedení účinných a efektivních nástrojů pro boj proti nekalým obchodním praktikám, neboť bez sankcí by těžko mohla nastat změna v chování subjektů. Zákonodárce zvolil jako hlavní sankci pokutu za správný delikt, která může činit v souladu s § 24 odst. 9 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele až 5 milionů Kč.

Závěrem nezbývá než si přát, aby k nekalým obchodním praktikám nedocházelo a případná porušení zákona byla účinně sankcionována. ■

PETR SPRINZ, STUDENT 3. ROČNÍKU
PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY PALACKÉHO

Novela živnostenského zákona

PROCHÁZKA / RANDL / KUBR

S účinností od 1. července 2008 bude zákonem č. 130/2008 Sb. novelizováno znění živnostenského zákona (z. č. 455/1991 Sb.). Jedná se o novelu, jež přinese do živnostenského podnikání značná zjednodušení a usnadní přístup k podnikání. Zde jsou popsány nejpodstatnější změny, které novela přinese.

První důležitou změnou je **upuštění od prokazování bezdlužnosti podnikatele**. Novela dále zmírňuje požadavky na prokazování bezúhonnosti. Zatímco v současné právní úpravě se za bezúhonného nepovažuje také ten, kdo spáchal některý z druhů nedbalostních trestných činů, od tohoto principu se v novele upouští a bezúhonný není pouze člověk, jež spáchal úmyslný trestný čin.

Dalším usnadněním se má stát snížení počtu živností, k nimž je požadována odborná způsobilost, a také upuštění od vyžadování praxe v některých případech. Tato opatření by měla zejména pomoci začínajícím podnikatelům ke snazšímu vstupu na podnikatelský trh.

Institut živností provozovaných průmyslovým způsobem se vypouští. Důvody jsou dva, a to jeho malá využitelnost v praxi a také nový způsob vedení tzv. živnostenského rejstříku.

V budoucnosti již nebudou vydávána jednotlivá živnostenská oprávnění k provozování každé živnosti, ale budou nahrazena výpisem z živnostenského rejstříku, kde bude možnost se o podnikateli dozvědět, jaké živnosti provozuje. Takový výpis je možné přirovnat k výpisu z obchodního rejstříku, kde jsou na jednom dokumentu shrnuty nejpodstatnější informace o každé podnikající osobě. Počítá se také s tím, že živnostenský rejstřík bude plně digitalizovaný. Digitalizace s sebou přinese i další zjednodušení podávání žádostí o živnostenská oprávnění, které budou moci být podány kdekoli na území České republiky bez ohledu na sídlo nebo místo podnikání daného podnikatele.

Podle novely nebude napříště u volných živností nutné získat pro každou z nich jedno živnostenské oprávnění. Namísto toho bude podnikateli umožněno oznámit obor činností spadajících mezi živnosti volné, jež bude v rámci jednoho živnostenského oprávnění pro volnou živnost vykonávat.

Doposud byl za živnost považován pronájem nemovitostí, s nímž bylo spjato poskytování také jiných než základních služeb. Novela živnostenského zákona toto pravidlo zrušuje a k pronájmu nemovitostí, bytů a nebytových prostor nebude nově živnostenské oprávnění vůbec potřeba, a to bez ohledu na to, jaké služby hodlá pronajímatel v rámci nájemního vztahu poskytovat.

Právě schválená novela přinese bezesporu usnadnění a úsporu času a hlavně peněz podnikatelů. Sníží se počet úkonů, jež bude třeba k získání oprávnění provést. Navíc má novela přinést i nižší administrativní poplatky za vyřízení živ-

nostenského oprávnění. Za první živnost každého druhu bude nadále účtován poplatek 1000 Kč, za každou další živnost však už pouze 500 Kč. ■

MGR. TOMÁŠ SUM, LUCIA ZACHARIÁŠOVÁ
PROCHÁZKA/RANDL/KUBR, ČLEN IUS LABORIS

Je možné požadovat **navrácení** uhrazené zálohy označené ve smlouvě jako **nevratná**?

WEINHOLD LEGAL

SMLOUVA O SMLouvĚ BUDOUcí KUPNÍ ČASTO OBSAHUJE USTANOVENí, DLE NĚHOŽ SE SMLUVNí STRANY DOHODNOU NA TOM, ŽE ZÁLOHA POSKYTNUTÁ BUDOUcím KUPUJícím NA ÚHRADU KUPNí CENY JE PRO PŘÍPAD NEUZAVŘENí KUPNí SMLOUVY NEVRATNÁ, RESP. PRO TENTO PŘÍPAD PROPADÁ VE PROSPĚCH BUDOUcíHO PRO-DÁVÁJícíHO JAKO SMLUVNí POKUTA.

Dle ustanovení § 544 odst. 1 občanského zákoníku, sjednají-li si strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit, i když oprávněnému účastníku porušením povinnosti nevznikne škoda. Podle ustanovení § 544 odst. 2 občanského zákoníku lze smluvní pokutu sjednat jen písemně, přičemž v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení.

Podmínkou platnosti ujednání o smluvní pokutě je tedy vždy existence hlavního závazku, který smluvní pokuta zajišťuje. Má-li být závazek k zaplacení smluvní pokuty sjednán platně, musí z ujednání o smluvní pokutě jednoznačně vyplývat, splnění jaké konkrétní povinnosti má být tímto institutem zajištěno. Musí být tedy stanoveno, při porušení které povinnosti vzniká nárok na zaplacení smluvní pokuty, když tato povinnost musí současně platně vzniknout, aby mohla být smluvní pokutou zajištěna. Pokud totiž zajišťovaná povin-

nost, např. závazek uzavřít kupní smlouvu, nevznikla či nebyla vůbec sjednána, nemůže být ani porušena a nemůže tudíž vzniknout ani nárok na zaplacení smluvní pokuty (obdobně viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Odo 794/2002).

Za předpokladu, že kupní smlouva nebyla mezi účastníky uzavřena, vzniká budoucímu kupujícímu nárok požadovat zpět dříve uhrazenou zálohu na kupní cenu. Důvodem pro vrácení je bezdůvodné obohacení na straně budoucího prodávajícího, neboť v souladu s ustanovením § 451 občanského zákoníku v důsledku neuzavření smlouvy odpadl právní důvod pro zaplacení zálohy.

Toto pravidlo se však uplatní pouze tehdy, pokud se účastníci nedohodnou na jiném způsobu vypořádání poskytnuté zálohy. Účastníci se totiž při uzavření smlouvy o smlouvě budoucí mohou dohodnout na tom, že v případě neuzavření kupní smlouvy nevzniká budoucímu prodávajícímu povinnost zálohu vrátit. Takové ujednání je svou podstatou ujednáním o smluvní pokutě a mělo by splňovat všechny náležitosti, které zákon pro platnost takového ujednání stanoví, včetně ujednání, že nárok na smluvní pokutu vzniká budoucímu prodávajícímu v případě porušení smluvně převzaté povinnosti, tj., že budoucí kupující v rozporu se smlouvou o smlouvě budoucí poruší závazek uzavřít kupní smlouvu.

Pokud však povinnost k uzavření kupní smlouvy budoucímu kupujícímu vůbec nevznikne, např. proto, že mu výlučně svědčí právo vyzvat k uzavření kupní smlouvy, svého práva však ve sjednané lhůtě nevyužije, pak je budoucí prodávající povinen uhrazenou zálohu vrátit, třebaže byla stranami ve smlouvě o smlouvě budoucí označena jako nevratná. Stejný postup by bylo třeba aplikovat rovněž tehdy, pokud by smlouva o smlouvě budoucí byla shledána neplatnou, např. v důsledku absence některé ze zákonem předvídaných podstatných náležitostí.

Lze tedy uzavřít, že pro posouzení nároku na vrácení nevratné zálohy je nutné v individuálním případě nejprve zkoumat, zda nevratná záloha plní současně funkci smluvní pokuty. Je-li tomu tak, je třeba dále posoudit, zda k porušení povinnosti zajištěné smluvní pokutou skutečně došlo, či nikoli. Pokud nevratná záloha funkci smluvní pokuty nemá či k porušení zajištěné povinnosti nedojde, je účastník oprávněn požadovat vrácení zálohy nazpět. Posouzení shora uvedených otázek však často může záležet i na formulacích použitých účastníky ve smlouvě o smlouvě budoucí. ■

DALIBOR ŠIMEČEK
WEINHOLD LEGAL

Přeměny obchodních společností a družstev podle nového zákona

□ □ HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI

Dne 1. července 2008 nabude účinnosti nový zákon o přeměnách obchodních společností a družstev, který byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod číslem 125/2008 Sb. Při jeho přípravě byl zákonodárce veden snahou vytvořit systematický a vnitřně konzistentní zákon se sníženým počtem normativních odkazů a tím usnadnit aplikaci zákonné úpravy přeměn jednotlivých forem obchodních společností a družstev v praxi. Přestože část stávající úpravy přeměn obchodních společností se přesouvá z obchodního zákoníku do nového samostatného zákona, cílem tohoto článku je stručně poukázat na některé novinky v oblasti fúzí obchodních společností, které jsou v praxi častějším jevem než fúze družstev.

V rámci přípravy samostatného zákona o přeměnách obchodních společností zákonodárce mimo jiné využil příležitosti pro implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady o přeshraničních fúzích kapitálových společností do českého právního řádu. Nový zákon obsahuje obecnou právní úpravu společnou pro všechny druhy přeměn obchodních společností a družstev, upravuje vnitrostátní a přeshraniční fúze, rozdělení, převod jmění na společníka a změnu právní formy. Přeshraniční fúzi zákon rozumí fúzi jedné nebo více obchodních společností nebo družstev s jednou nebo více zahraničními korporacemi, které zákon rovněž definuje. Problematika přeshraničních fúzí si zaslouží samostatný příspěvek.

Zákon o přeměnách obchodních společností a družstev nepřebírá povinnost sestavení zprávy dozorčí radou společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti nebo kontrolní komisí družstva o přezkoumání projektu přeměny. Dále se upouští od povinnosti pořádat dva notářské zápisy u kapitálových obchodních společností a družstev, jeden osvědčující schválení návrhu smlouvy o fúzi, projektu rozdělení nebo smlouvy o převzetí jmění a druhý, jímž je naplněn zákonný požadavek na formu příslušných smluv. Zavádí se institut projektu přeměny (projekt vnitrostátní nebo přeshraniční fúze, projekt rozdělení, projekt převzetí jmění), k jehož vypracování v písemné podobě jsou povinny statutární orgány zúčastněných společností. Výslovně se stanoví, že projekt přeměny musí být schválen ve stejném znění všemi zúčastněnými obchodními společnostmi, musí obsahovat zákonem požadované údaje a musí být schválen ve znění, v jakém byl zveřejněn.

Přeměna obchodní společnosti musí být v případě kapitálových společností schválena valnou hromadou (při splnění stanovených podmínek je i nadále možné schválení představenstvem), v případě osobních společností všemi společníky. O rozhodnutí valné hromady, resp. souhlasu společníků s přeměnou, musí být pořízen notářský zápis, jehož přílohou je projekt přeměny. Na druhou stranu se odstraňuje institut smlouvy o fúzi, smlouvy o rozdělení a převzetí obchodního jmění a smlouvy o převodu jmění na společníka. Společník zúčastněné společnosti se může i nadále předem vzdát některých svých práv s tím, že nově se výslovně stanoví, že tak může učinit kdykoliv poté, co se dozví o zahájení přípravy přeměny. Dále se prodlužuje lhůta pro přípravu fúze, rozdělení a převzetí jmění z 9 na 12 měsíců, ovšem za podmínky, že rozhodný den fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka nemůže předcházet o více než 12 měsíců den, v němž bude podán návrh na zápis fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku.

Nově se výslovně stanoví, že pokud má alespoň jedna ze zúčastněných společností povinnost auditu svých účetních závěrek, povinně se auditují všechny konečné účetní závěrky a zahajovací rozvahy všech zúčastněných subjektů. Tím se však nezakládá povinnost nechat zpětně ověřit auditorem všechny již dříve sestavené účetní závěrky. Mezitímní účetní závěrka se sestavuje jen tehdy, byla-li konečná účetní závěrka sestavena z údajů ke dni, od něhož ke dni vyhotovení projektu fúze, rozdělení nebo převzetí jmění uplynulo více než 6 měsíců. Ode dne, k němuž je sestavena mezitímní účetní závěrka, do dne vypracování projektu fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka nesmí uplynout více než tři měsíce.

Informační princip a jednoměsíční lhůta pro zveřejnění projektu přeměny a zveřejnění oznámení o jeho uložení do sbírky listin budou platit i nadále. Právní účinky přeměny zůstávají vázány na provedení zápisu do obchodního rejstříku. Právní účinky přeshraniční fúze nastávají ke dni zápisu do českého nebo do zahraničního rejstříku. Následný výmaz zaniklé české zúčastněné korporace z českého obchodního rejstříku bude mít již jen deklaratorní účinky. V souvislosti s tímto novým zákonem lze doporučit věnovat pozornost i změnám řady souvisejících právních předpisů.

Závěrem je třeba uvést, že zákon o přeměnách obchodních společností a družstev se nedotkne transakcí, při nichž dojde k uložení návrhu smlouvy o fúzi nebo smlouvy o převzetí jmění společníka nebo projektu rozdělení nebo smlouvy o rozdělení a převzetí obchodního jmění do sbírky listin obchodního rejstříku anebo bude zveřejněn záměr přijmout rozhodnutí o změně právní formy v Obchodním věstníku před 1. červencem 2008. V uvedených případech se transakce dokončí podle dosavadní právní úpravy. To platí i pro řízení zahájená před tímto datem. ■

IVA VALOVÁ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

Z obchodního hlediska jde často o klíčový prvek podnikání zasluhující náležitou ochranu, neboť právě na její účinnosti může záviset úspěch navazujících podnikatelských aktivit v ostrém konkurenčním boji. V našich zemích dříve dosti opomíjené právo duševního vlastnictví tím získává stále více na významu, a to také díky integračním snahám v rámci Evropské unie.

Na úvod si položíme otázku, proč vlastně k porušování práv duševního vlastnictví dochází. Důvod je prostý a ryze ekonomický – snaha obohatit se na úkor majitele onoho nehmotného statku – např. vlastníka ochranné známky, majitele průmyslového vzoru. Předměty chráněné právy duševního vlastnictví jsou tak v rámci konkurenčního boje všemožně kopírovány, padělány a přetvářeny, a to za účelem klamání spotřebitele, který v domněnku, že nakupuje originální výrobky, kupuje více, či méně zdařilé napodobeniny či padělky. Tato situace je poměrně běžná a předpokládám, že každý čtenář si vybaví například padělky oděvů prodávané stánkaři, čínská auta svým designem kopírující renomované automobilky nebo nelegální kopie CD a DVD nosičů. Je evidentní, že nejčastěji jsou předmětem porušování práv duševního vlastnictví takové předměty, které jsou právě v módě, nebo takové, které jsou na trhu již zavedené, známé a považují se za kvalitní. Časté případy porušování práv duševního vlastnictví nastávají mimo jiné také proto, že duševní vlastnictví chrání nehmotný majetek, tedy cosi nehmotného, co vlastně není ani vidět.

Pro zjednodušení se v dalším výkladu budu věnovat především průmyslovým vzorům, přičemž čtenáře upozorňuji, že níže uvedený výklad lze téměř analogicky aplikovat na ochranné známky, užité vzory či na jiná práva duševního vlastnictví.

Co je to průmyslový vzor? Průmyslový vzor, zjednodušeně řečeno, zajišťuje ochranu vzhledu výrobku – designu – a splňující zákonem stanovená kritéria, je zapsán v příslušných národních či mezinárodních rejstřících. Počet takto registrovaných průmyslových vzorů každoročně roste: v roce

Postup celních orgánů v případech porušování práva duševního vlastnictví

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ, JAKO VŠEOBECNÝ POJEM PRO PRÁVA K NEHMOTNÉMU MAJETKU, KTERÝ JE VÝSLEDKEM DUŠEVNÍCH SNAH AUTORA, ZAHRNÚJE PŘEDEVŠÍM PATENTY, OCHRANNÉ ZNÁMKY, UŽITNÉ VZORY, PRŮMYSLOVÉ VZORY A AUTORSKÉ PRÁVO.

2006 bylo Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) zapsáno téměř 70 000 průmyslových vzorů Společenství.

Vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

Na vnitřním trhu

Je pochopitelné, že majitelé průmyslových vzorů chtějí na svém průmyslovém vzoru co nejvíce profitovat, a proto ve vlastním zájmu s větší, či menší úspěšností zasahují proti nejrůznějším napodobeninám či padělkům, které se objevují na trhu. V České republice se vlastníků těchto práv, příp. nabyvatelům licence nebo organizacím na ochranu těchto práv, nabízí celá řada postupů, jak svá porušená práva vymáhat. Určité možnosti v tomto směru oprávněným osobám poskytuje zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.

Při dovozu

Těžiště tohoto příspěvku však nespočívá v interpretaci výše zmíněného zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, ale v nastínění možného postupu a procedurálních kroků v případě zachycení padělků či nedovolených napodobenin již při samotném vstupu do země. Poměrně efektivně se totiž lze proti hrozícímu nebezpečí bránit již při samotném dovozu padělků či napodobenin do České republiky. Pokud je totiž zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví, zachyceno již na hranicích (rozuměj při celní kontrole), lze zamezit jeho propuštění do volného oběhu a usnadnit si tak práci při pozdějším pracném „odchytu“ zboží na volném trhu. A právě o tomto postupu pojednává dále detailněji tento příspěvek.

Prvotní zajištění spolupráce s celním orgánem

K výše naznačenému lze úspěšně aplikovat ustanovení Nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (dále jen „Nařízení“), resp. prováděcí zákon č. 191/1999 Sb. (dále jen „Zákon“), které dává celním orgánům konkrétní pravomoci a držitelům práv duševního či průmyslového vlastnictví velmi významné ochranné instituty.

Zajištění spolupráce celních orgánů, ať již v jednom státě nebo v rámci celé Evropské unie (to v případech, že majitel práva je držitelem ochranné známky Společenství, průmyslového vzoru Společenství, označení původu či zeměpisného označení chráněného Společenstvím), je možné dosáhnout prostřednictvím tzv. „žádosti o přijetí opatření celních orgánů“ (upraveno v článku 5 Nařízení). V uvedené žádosti majitel práva nebo jím pověřený zástupce uvede

Poměrně efektivně se totiž lze proti hrozícímu nebezpečí bránit již při samotném dovozu padělků či napodobenin do České republiky.

především popis zboží, jehož se dotýká porušování práv z duševního nebo průmyslového vlastnictví společně s důkazy dokládajícími existující ochranu (např. osvědčení o zápisu průmyslového vzoru). Pokud má majitel práva současně informace o tom, kudy se zboží dováží, kdo je dovozcem, kde se zboží vyrábí, v jakých obalech je zboží dopravováno či jakékoliv další indicie usnadňující odhalení takového zboží, je samozřejmě vhodné tyto informace uvést již v žádosti a poté již kdykoli později stačí celní orgány o nových informacích uvědomit. Konečně je nezbytné uvést kontaktní údaje na osobu oprávněnou jednat jménem majitele práva, tj. osobu, která bude schopna průběžně komunikovat s celními orgány za účelem přijímání konkrétních kroků v případě identifikovaných porušení práv duševního vlastnictví. Kvůli možnosti zneužití tohoto nástroje je majitel práva současně povinen prohlásit, že přejímá odpovědnost za případnou škodu vzniklou třetím osobám postupem celních orgánů (např. pokud uvede nesprávné údaje o ochranné známce, zamílčí ukončení platnosti ochranné známky apod.).

Snad jen uvedme, že vyřízení žádosti nepodléhá žádnému správnímu poplatku. Celní orgány, pokud shledají žádost jako důvodnou, rozhodnou o jejím přijetí a evidenci po dobu zpravidla jednoho roku – po tuto dobu celní orgány při výkonu celního dozoru okamžitě přijímají nezbytná opatření, pokud zaznamenají dovoz zboží, jež je důvodně podezřelé z porušování práv duševního nebo průmyslového vlastnictví.

Zadržení zboží a další postup

Výše uvedené kroky jsou nezbytné k tomu, aby příslušné celní orgány mohly zadržovat zboží podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví a konat další související úkony. Nyní si podrobněji popíšeme, jakým způsobem postupuje celní orgán v případě, že je při kontrole zásilky zjištěno zboží, které se podobá v žádosti uvedenému průmyslovému vzoru (nebo jinému právu duševního vlastnictví popsanému v žádosti).

Zjištění zboží při kontrole

Celní orgán uvědomí majitele práva nebo jeho zástupce uvedeného v žádosti (dále jen „oprávněnou osobu“) o skutečnosti, že při kontrole dovezené zásilky bylo zjištěno zboží, které může porušovat průmyslová práva. Celní orgán obvykle ke svému sdělení připojí také fotografie a vyzve oprávněnou osobu k zaslání posouzení. Oprávněná osoba posoudí, zda zjištěné zboží skutečně zasahuje do jeho průmyslových práv a pokud ano, zašle celnímu úřadu své stanovisko a žádost, aby předmětné zboží bylo zadrženo (dále jen „žádost o zadržení“).

V praxi se může stát, že celní orgány tento administrativní krok vynechají, a aniž by čekaly na stanovisko majitele práva, podezřelé zboží ihned zadrží – jedná se zejména o případy flagrantního porušování práv duševního vlastnictví.

Rozhodnutí o zadržení

Poté, co celní úřad obdrží od oprávněné osoby výše uvedenou žádost o zadržení, vydá neprodleně „sdělení o zadržení zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví“. Tímto krokem je podezřelé zboží fakticky zadrženo a ani příjemce, odesílatel či dopravce nemohou se zbožím jakkoli disponovat. Obsahem rozhodnutí bývá také přesný počet zadržného zboží a další poučení vyplývající z Nařízení nebo ze Zákona.

Poskytnutí informací

Základním oprávněním vyplývajícím z Nařízení je možnost zadržného zboží za splnění určitých podmínek zničit. Aby bylo možné docílit likvidace zadržného zboží, je třeba především od celního úřadu vyžádat informace o odesílateli a příjemci zásilky. Tímto způsobem je možné odhalit identitu deklaranta a adresovat mu k podpisu souhlasné prohlášení s likvidací zboží, jak je uvedeno dále.

Žádost o likvidaci

Oprávněná osoba, chce-li dosáhnout ve stanovené desetidenní lhůtě zničení zadržného zboží, může požádat vlastníka (resp. deklaranta či držitele) zadržného zboží o souhlas s likvidací. Tento souhlas je však v praxi poměrně obtížné získat, neboť s ním zpravidla vlastník nevysloví souhlas nebo nelze vlastníka vůbec zastihnout a odeslaná pošta se vrací jako nedoručená. Oprávněné osobě tak nezbyvá obvykle nic jiného, než podat celnímu úřadu žádost o likvidaci zboží. Pokud se vlastník zadržného zboží ve stanovené lhůtě k žádosti o likvidaci nevyjádří, nastává fikce, že souhlas s likvidací byl vlastníkem udělen a nic nebrání tomu, aby zadržené zboží bylo zlikvidováno.

Souhlas je však v praxi poměrně obtížné získat, neboť s ním zpravidla vlastník nevysloví souhlas.

Vlastník zadržného zboží ovšem může proti výše stanovenému postupu vznést námitky, popř. jej zpochybnit (jak je upraveno v čl. 11 odst. 2 nařízení) – v takovém případě lze zničení dosáhnout pouze prostřednictvím soudního rozhodnutí nebo pozdějším získáním souhlasu vlastníka se zničením.

Oprávněná osoba si v této fázi navíc musí důsledně hlídat stanovenou desetidenní lhůtu, ve které je třeba celnímu orgánu doložit, že byla k soudu podána žaloba na ochranu práv oprávněného. Nepodání žaloby ve stanovené desetidenní lhůtě může mít pro oprávněného poměrně fatální důsledky, neboť celní orgán nebude mít zákonnou možnost zboží nadále zadržovat a hrozí, že zadržené zboží bude propuštěno do volného oběhu nebo se jeho zadržení ukončí.

Poskytnutí jistoty

Institut jistoty, neboli kauce, je prostředkem, který slouží k ochraně vlastníka, deklaranta, dovozce nebo příjemce v případech, kdy se některá z těchto osob domnívá, že zadržené zboží je celním úřadem zadržováno neprávem. V rámci konkurenčních bojů se může stát a také se to děje, že majitel práva bude zadržovat jakýkoli výrobek, který se i vzdáleně podobá jím vlastněnému průmyslovému právu, což by v důsledku vedlo k situaci, kdy na trhu budou k prodeji pouze předměty majitele práva, zatímco konkurenční produkty budou neoprávněně zadržovány na hranicích.

Nařízení ve svém článku 14 upravuje institut jistoty, který je rovněž, byť velice stručně, upraven také v § 13 odst. 2 Zákona. Účelem jistoty je možnost vlastníka, deklaranta, dovozce nebo příjemce za stanovených podmínek dosáhnout propuštění zadržného zboží. V České republice nebyl tento institut dosud využíván, a proto dosud chybí příslušná správní praxe nebo judikatura pro určování výše jistoty – Nařízení uvádí pouze vágní formulaci, že jistota „musí být dostatečně vysoká, aby ochránila zájmy držitele práva“. Velmi stručně řečeno, jistota de facto vyjadřuje škodu, která by mohla nastat, kdyby bylo zboží propuštěno do volného oběhu, resp. kdyby nebylo celním orgánem vůbec zadrženo.

Následně celní úřad vydá „rozhodnutí o určení výše jistoty“ s určením částky, která je dostatečná k tomu, aby mohlo

být zboží propuštěno nebo ukončeno jeho zadržení. Jistota může být složena v hotovosti na účet celního úřadu nebo může být nahrazena bankovní zárukou. Jistota je u celního úřadu vázána až do doby, než příslušný soud rozhodne o možné náhradě škody. Proti rozhodnutí celního orgánu je přípustné ve lhůtě patnácti dnů odvolání.

Likvidace zboží a úhrada nákladů

Pokud s likvidací nevyloví souhlas vlastník zadržené věci, jak jsme se již zmínili výše v části 0, může likvidaci zboží nařídit také soud na základě podané žaloby. Bylo-li pravomocně soudem rozhodnuto, že předmětné zboží je zbožím, kterým jsou porušena práva k duševnímu vlastnictví, uhradí náklady spojené s udržováním zboží pod celním dohledem při dovozu dovozce, při vývozu nebo zpětném vývozu vývozce, v ostatních případech vlastník nebo držitel zboží. Zničení

zboží se děje rovněž na náklady dovozce, popř. na náklady majitele práva, není-li dovozce znám.

Je smutnou pravdou, že soudní řízení ve věcech průmyslového vlastnictví bývají mnohdy poměrně komplikovaná a ve většině případů jsou nutné odborné znalecké posudky. Soudní řízení tak může trvat celou řadu měsíců, zatímco zadržené zboží je uskladněno v celním skladu. Potenciálně se tak zvyšují náklady sporu té straně, která nakonec utrpí porážku. I přesto doufáme, že Vás tento výklad neodradil od snahy účinně a rázně bránit svá práva i např. s pomocí celních orgánů a naopak Vám ukázal další možné cesty v tvrdém boji s konkurencí, která ne vždy volí čestné prostředky. ■

MGR. IVAN RÁMEŠ, KONCIPIENT
HAVEL & HOLÁSEK S. R. O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Zřizování stálých rozhodčích soudů v České republice

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ UPRAVUJE V ČESKÉ REPUBLICE ZÁKON Č. 216/1994 SB., O ROZHODČÍM ŘÍZENÍ A O VÝKONU ROZHODČÍCH NÁLEZŮ (DÁLE TĚŽ JAKO ZÁKON). JEHO § 13 ODS. 1 HOVOŘÍ O ZŘIZOVÁNÍ STÁLÝCH ROZHODČÍCH SOUDŮ. JE PŘEKVAPIVÉ, ŽE EXISTUJÍ VELMI ROZPORNÉ NÁZORY NA VÝKLAD TOHOTO USTANOVENÍ, PŘIČEMŽ PRÁVĚ TENTO JE KLÍČOVÝM PRO ZHODNOCENÍ, ZDA V ČESKÉ REPUBLICE MOHOU NEBO NEMOHOU BÝT ZŘIZOVÁNY TZV. SOUKROMÉ ROZHODČÍ SOUDY.[1]

Paragraf 13 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení zní: „Stálé rozhodčí soudy mohou být zřízeny pouze na základě zákona.“ Zásadní výkladový problém vyvolává překvapivě v normativních aktech hojně užívané slovní spojení „pouze na základě zákona“. Možnosti jeho výkladu jsou v zásadě dvě:

a) Na základě zákona znamená zákonem, resp. zvláštním zákonem. Musí tedy existovat nějaký další zákon kromě samotného zákona o rozhodčím řízení, který se bude týkat zřízení stálého rozhodčího soudu. Do jaké míry bude tento zvláštní zákon zřizování rozhodčích soudů upravovat – zda obecným mechanismem nebo bude sám rozhodčí soudy zřizovat, to nelze v tuto chvíli určit.

b) Na základě zákona znamená, že Zákon umožňuje, aby vznikaly stálé rozhodčí soudy na základě úkonu soukromoprávní povahy podle nějakého – jakéhokoli zákona. Musí tedy být zřízeny zákonem způsobem na základě nějakého zákona a budou potom vykonávat činnosti stálého rozhodčího soudu podle zákona o rozhodčím řízení. Kupř. na základě obchodního zákoníku vzniká akciová společnost, společnost s ručením omezeným atd. a ty budou fungovat jako stálé rozhodčí soudy.

Přijmeme-li výklad ad a), tedy tvrzení, že pouze zákon může zřídit stálý rozhodčí soud, pak můžeme s jistotou tvrdit, že pokud takový zákon nebude schválen, nemůže u nás existovat žádný stálý rozhodčí soud a jakékoli rozhodčí řízení musí probíhat nutně pouze na bázi ad hoc rozhodčího řízení.

Přijmeme-li výklad ad b), pak v České republice existuje zcela volný systém zřizování stálých rozhodčích soudů. Stálý rozhodčí soud potom může provozovat v podstatě kdokoli. Stačí si jen vybrat nějaký zákon, na základě kterého bude založena nějaká právnická osoba, která bude posléze jako rozhodčí soud fungovat.

Výklad § 13 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení

Při výkladu § 13 zákona o rozhodčím řízení je nutno uvažovat jak o jeho smyslu, důvodech jeho znění, zavedené praxi, tak o jeho historii. Současně je třeba prozkoumat mechanismus jeho působení v současnosti i v minulosti.

Začněme historii. Podíváme-li se do předchozí úpravy rozhodčího řízení, tedy zákona č. 98/1963 Sb., o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů, zjistíme, že v době jeho účinnosti zněl jeho § 8 odst. 1 a 2, týkající se stálých rozhodčích soudů, takto: „Strany mohou v rozhodčí smlouvě též ujednat, že o sporech mezi nimi (§ 3) má rozhodovat stálý rozhodčí soud. Zřízení stálých rozhodčích soudů upravují zvláštní předpisy.“ Toto ustanovení tedy říká, že zákon o rozhodčím řízení sám o sobě zřizování stálých rozhodčích soudů jinak neupravuje

a nechává toto na zvláštních zákonech, které budou vydány později. Neříká se zde nic o tom, že by stálý rozhodčí soud měl být zřízen pouze zákonem, ale pouze to, že způsob zřizování stálých rozhodčích soudů bude upraven ve zvláštních zákonech.

Zákon č. 98/1963 Sb. byl zrušen až zákonem č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení. Posuňme se nyní ke stávající úpravě v § 13 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb.: „Stálé rozhodčí soudy mohou být zřízeny pouze na základě zákona.“ Co je jejím smyslem?

Důvodová zpráva k Zákonu[2] ohledně stálých rozhodčích soudů uvádí: „Cílem navrhovaného zákona, který upravuje rozhodčí řízení a výkon rozhodčích nálezů a má tedy povahu procesního předpisu, není zřizovat stálé rozhodčí soudy nebo upravovat mechanismus jejich zřizování. Osnova proto jen vyjadřuje, že stálé rozhodčí soudy mohou být zřízeny pouze na základě zákona. Tím také petrifikuje legislativní praxi

r. 1992. Bude pak záležet na těchto nových zákonech, do jaké míry připustí státní ingerenci v otázce např. statutů a řádů nově vznikajících stálých rozhodčích soudů.“[3] Cílem Zákona tedy není zřizovat stálé rozhodčí soudy ani upravovat mechanismus jejich zřizování, Zákon nechává tuto otázku na nových zákonech – v tomto nový Zákon kopíruje ten předěšlý, i když to ve svém textu vyjadřuje jinými slovy.

Důvodová zpráva hovoří o petrifikaci legislativní praxe z roku 1992. A ta byla následující. Na základě stále platného zákona č. 98/1963 Sb. došlo k vydání zákona č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, a zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Tyto zákony jsou těmi „zvláštními předpisy“, jejichž vydání předvídal zákon o rozhodčím řízení z roku 1963. Rozebereme nyní jednotlivá ustanovení obsažená v těchto zvláštních zákonech, která se týkají zřizování stálých rozhodčích soudů.

Zákon č. 214/1992 Sb. v § 30 odst. 1 ve znění z roku 1992 stanoví: „Burzovní rozhodčí soud zřizuje burzovní komora pro rozhodování sporů z burzovních obchodů uzavřených na burze.“

Zákon č. 229/1992 Sb. v § 28 odst. 1 ve znění z roku 1992 stanoví: „Při burze může působit burzovní rozhodčí soud jako stálý nezávislý orgán pro rozhodování sporů uvedených v odstavci 3 nezávislými rozhodci.“

Zákon č. 301/1992 Sb. ve svém znění z roku 1992 v § 19 odst. 1 ustanovuje: „Hospodářská komora a agrární komora mají právo po vzájemné dohodě zřídit rozhodčí soud jako stálý nezávislý orgán pro rozhodování sporů o majetkové nároky nezávislými rozhodci podle předpisů o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku.“

Zásadní výkladový
problém vyvolává
překvapivě v normativních
aktech hojně užívané
slovní spojení „pouze na
základě zákona“.

Jaký je mechanismus zřízení stálých rozhodčích soudů dle těchto zvláštních předpisů? Rozhodně to není zřízení zákonem. Ani jeden z těchto zákonů sám o sobě nezřizuje žádný stálý rozhodčí soud. V zákoně č. 301/1992 Sb. se zřízení dává do rukou komorám, které mají právo stálý rozhodčí soud zřídit. Podle zákona č. 214/1992 Sb. nezřizuje burzovní rozhodčí soud zákon, ale burzovní komora. A dle 229/1992 Sb. při komoditní burze může, nikoli musí, působit nebo působí rozhodčí soud.[4]

Pokud měl tedy Zákon petrifikovat stav z roku 1992, znamená to, že jeho cílem bylo zakotvit a navázat na legislativní praxi z roku 1992. Úprava zřizování stálých rozhodčích soudů v novém zákoně je tedy v podstatě stejná jako úprava v zákoně z roku 1963, jen je vyjádřena jinými slovy, což dnes působí tak zoufalé interpretační potíže.

Přijetí zákona o rozhodčím řízení z roku 1994 mělo vliv pouze na změnu zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, a to vzhledem ke sloučení Československé obchodní a průmyslové komory s Hospodářskou komorou České republiky. Tehdy se změnil § 19 tohoto zákona hovořící o stálém rozhodčím soudu následujícím způsobem: „Při Hospodářské komoře České republiky působí jako stálý rozhodčí soud Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky jako nezávislý orgán pro rozhodování sporů nezávislými rozhodci podle předpisů o rozhodčím řízení.“ Tuto změnu ovšem nemůžeme považovat za zřízení stálého rozhodčího soudu zákonem. Rozhodčí soud působící při Československé obchodní a průmyslové komoře existoval již od roku 1949.[5] Zákonem č. 223/1994 Sb., o sloučení Československé obchodní a průmyslové komory s Hospodářskou komorou České republiky, se pouze tento rozhodčí soud stal tím stálým rozhodčím soudem, který dle §19 zákona č. 301/1992 Sb. působí při Hospodářské komoře a Agrární komoře ČR.[6]

Úprava zřizování stálých rozhodčích soudů v novém zákoně je tedy v podstatě stejná jako úprava v zákoně z roku 1963, jen je vyjádřena jinými slovy, což dnes působí tak zoufalé interpretační potíže.

Závěr k výkladu § 13 odst. 1 zákona

Sám zákon o rozhodčím řízení tedy nemá za cíl zřizovat rozhodčí soudy, tuto pravomoc předává „novým zákonům“, jak důvodová zpráva podotýká. Zákonodárce možná předpokládal, že některý z těchto nových zákonů vytvoří obecný mechanismus zřizování stálého rozhodčího soudu. V teoretické rovině by tak mohly existovat zvláštní zákony, které samy budou zřizovat stálé rozhodčí soudy, zákony, které budou pověřovat nějakou instituci ke zřízení stálého rozhodčího soudu, a zákony, které budou umožňovat osobám soukromého práva za určitých podmínek zřídit stálý rozhodčí soud. Bohužel, žádný takový zákon prozatím vydán nebyl. V platnosti zůstává pouze zákon 229/1992 Sb., o komoditních burzách, na základě kterého je možné zřídit rozhodčí soud při komoditní burze. Druhým dnes platným zákonem, který hovoří o možnosti zřízení rozhodčího soudu, je zákon 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, který umožňuje zřídit burzovní soud při burze cenných papírů.[7]

Na základě výše uvedeného, tedy znění důvodové zprávy, historie úpravy tohoto institutu, legislativní praxe a logických argumentů, se přikláníme k výkladu § 13 odst. 1 v tom smyslu, že stálé rozhodčí soudy mohou být zřízeny pouze na základě zvláštního zákona. A jakým způsobem tento zvláštní zákon týkající se zřizování rozhodčích soudů toto bude upravovat, je zcela na samotném zákonodárci. Ovšem žádný zákon upravující obecně zřizování rozhodčích soudů po účinnosti zákona o rozhodčím řízení vydán nebyl.

Z toho jednoznačně plyne, že je vyloučeno zřizovat soukromé rozhodčí soudy jako právnické osoby podle obecných zákonů upravujících zřizování právnických osob (občanský zákoník, zákon o sdružování občanů, obchodní zákoník apod.), aby vykonávaly funkce stálého rozhodčího soudu podle zákona o rozhodčím řízení. ■

SIMONA TRÁVNÍČKOVÁ

Poznámky

- [1] Soukromým rozhodčím soudem rozumíme instituci, která je zřízena jako soukromá právnická osoba a vykonává činnosti dle zákona o rozhodčím řízení, které jsou vyhrazeny stálému rozhodčímu soudu.
- [2] PČR, PS 1993-1996, tisk 1136000 [citováno dne 28. 1. 2008]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t113600.htm>.
- [3] Zvýrazněno autorkou.
- [4] Konkrétně v tomto případě je mechanismus poněkud složitý, protože v zakladatelské smlouvě komoditní burzy musí být prohlášení, zda se zakladatelé dohodli na zřízení burzovního rozhodčího soudu. To je první krok. Druhým krokem je potom získání státního povolení ke vzniku burzy. Stálý rozhodčí soud tak tedy není v žádném případě zřízen zákonem, ale

jsou k tomu potřeba dva úkony: nejprve soukromoprávní akt - rozhodnutí zakladatelů o jeho zřízení při komoditní burze - a poté správní akt - vydání státního povolení.

působící při Československé obchodní a průmyslové komoře se dnem účinnosti tohoto zákona stává stálým rozhodčím soudem působícím při Hospodářské komoře České republiky a jeho označení se mění na Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.“

Soutěžní právo

– co přináší rok 2008

27. ÚNORA 2008 ULOŽILA EVROPSKÁ KOMISE DOSUD NEJVYŠŠÍ POKUTU ZA PORUŠENÍ PRAVIDEL KARTELOVÉHO PRÁVA VE SVÉ HISTORII. JAKKOLI RŮZNĚ MŮŽEME TUTO VĚC HODNOTIT, SANKCE VE VÝŠI 899 MILIONŮ EURO ULOŽENÁ SPOLEČNOSTI MICROSOFT PŘINEJMENŠÍM ZŮSTÁVÁ DOBRÝM DŮVODEM, PROČ SOUTĚŽNÍMU PRÁVU VĚNOVAT POZORNOST. ALESPŮN STRUČNÝ KOMENTÁŘ K NĚKTERÝM UDÁLOSTEM V EVROPSKÉM SOUTĚŽNÍM PRÁVU JE TAK PŘEDMĚTEM TOHOTO ČLÁNKU. PŘÍPAD MICROSOFT TOTIŽ ZDALEKA NENÍ JEDINOU UDÁLOSTÍ, KTEROU JE UŽITEČNÉ ZAZNAMENAT.

Sektorová prověrka farmaceutického průmyslu

Jedním z prvních cílů pozornosti Evropské komise se letos staly farmaceutické společnosti. Již 16. ledna tohoto roku byla zahájena sektorová prověrka mezi farmaceutickými společnostmi. V jejím rámci jsou vyžadovány informace a podklady od řady společností, mezi kterými jsou zastoupeni výrobci patentově chráněných i generických léčiv. Tato prověrka sice neznamená zahájení řízení proti konkrétním společnostem – jde o informativní nástroj Evropské komise a jejím proklamovaným cílem je právě zajištění informací podkladů, jež by později nemuselo být možné; teprve na základě učiněných zjištění hodlá Komise rozhodnout o dalších krocích.

Pochybnosti o náležitém fungování evropského farmaceutického trhu však již od Komise zazněly – podle vyjádření evropské komisařky pro hospodářskou soutěž, N. Kroes, v Evropě dochází k útlumu vývoje nových léčiv i k prodávám v uvádění na trh generik, a proto je potřebné zjistit příčiny tohoto jevu. Je tak možné, že řízení proti některé z prověřovaných farmaceutických společností nebo přímo návrhy legislativních změn na sebe nenechají dlouho čekat. Více o možných budoucích krocích však naznačí až výsledky probíhající sektorové prověrky – definitivně budou známy zhruba za rok, zveřejnění předběžné zprávy je očekáváno v průběhu letošního roku na podzim.

Farmaceutický trh je jednou z oblastí, kde se snad nejnervnější protíná kartelové právo s právem ochrany duševního

vlastnictví, zároveň se na něm (z pochopitelných důvodů) výrazně uplatňují státní regulace, zejm. regulace schvalování léčiv a systémů jejich úhrad. To vše, spolu se strukturou trhu, kterou lze z hlediska možností narušení soutěže označit za rizikovou, vytváří komplikovanou situaci. Z poslední doby jsou tak známé případy, kdy byla farmaceutická společnost postihována za zneužívání systémů registrace léčiv a systémů patentové ochrany k omezování přístupu na trh svým konkurentům (AstraZeneca[1]). Zároveň v jiných souvislostech zazněly od evropského Soudu prvního stupně (překvapivě) úvahy o přípustnosti uplatňování dvojích cen léčiv (pro domácí spotřebu a pro vývoz v rámci EU) výrobcem vůči distributorům; případně úvahy o tom, zda při posuzování uplatňování množstevních kvót, jako zneužívání dominantního postavení, nemají být (coby ospravedlnění) brány v potaz i odlišnosti systémů úhrad léčiv v jednotlivých státech (obojí se týkalo společnosti GlaxoSmithKline)[2]. Jakékoliv vyjasnění pravidel by tedy bylo ku prospěchu věci – sledovat další vývoj v tomto sektoru tak rozhodně bude zajímavé.

Případ Microsoft

Rozhodnutí Evropské komise a evropského Soudu prvního stupně, týkající se případu Microsoft, čítají stovky stran. Alespoň stručně je však v této souvislosti dobré zmínit, že zdaleka nejde o ojedinělý zákrok evropského regulátora proti

této společnosti. Naopak – uložená sankce je vyústěním téměř deset let trvajících sporů a výhrad Evropské komise k praktikám, které Microsoft vůči konkurentům uplatňoval. Na počátku, v prosinci 1998, byla stížnost společnosti Sun Microsystems na to, že Microsoft odmítá poskytovat ostatním softwarovým výrobcům technické informace a specifikace nutné k propojení a komunikaci jejich systémů se systémy vytvářenými Microsoftem. Po předběžných šetřeních, v srpnu 2000, bylo Evropskou komisí zahájeno proti společnosti Microsoft řízení. Rozhodnutím z března 2004 jí pak byla uložena pokuta ve výši 497 mil. EUR a uložena povinnost požadované informace, nutné pro interoperabilitu systémů, konkurentům poskytovat. (Rovněž bylo společnosti Microsoft zakázáno vázat prodej operačního systému Windows poskytování programu Windows Media Player tím, že Komise přikázala nabízet Windows i ve verzích bez tohoto programu. Důvodem byla snaha odstranit znevýhodnění výrobců ostatních programů, tento krok však nebyl považován za příliš efektivní – o verze bez Windows Media Player nebyl velký zájem.)

Microsoft se proti rozhodnutí Komise odvolal k evropskému Soudu prvního stupně (CFI), nicméně tomuto odvolání CFI nepřiznal odkladný účinek – a od toho okamžiku začala Komise plnění uložených povinností po společnosti Microsoft vyžadovat. Souběžně s řízením před CFI pak po tři roky zároveň probíhaly spory mezi Komisí a společností Microsoft o dodržování předmětného rozhodnutí, zejm. pak o cenu, za kterou mají být požadované informace konkurentům poskytovány. Původně Microsoft požadoval za zpřístupnění informací po svých konkuretech řádově procenta z tržeb z prodeje produktů vytvořených s využitím takto poskytovaných informací, což bylo Komisí opakovaně odmítáno a za trvalý neplnění povinností uložených rozhodnutím stanovovala společnost Microsoft hrozící denní pokuty (původně do 1,5 mil. EUR denně, později do 3 mil. EUR denně). Od těchto denních pokut byla odvozena sankce uložená 12. července 2006 ve výši 280,5 mil. EUR, za porušování uložených povinností v období od prosince 2005 do června 2006.

V září 2007 bylo původní rozhodnutí Komise evropským Soudem prvního stupně (s určitými změnami, netýkajícími se přímo merita věci) potvrzeno, Komisí vytýkané jednání společnosti Microsoft však trvalo až do října 2007. A právě to, že společnost Microsoft se nepodřídila uloženým povinnostem ani v období od června 2006 do října 2007, bylo důvodem pro uložení nebývale vysoké sankce 27. února tohoto roku.

Ani tímto rozhodnutím však spory mezi Komisí a společností Microsoft nekončí. Naopak, 14. ledna tohoto roku bylo Komisí zároveň oznámeno zahájení nového vyšetřování proti společnosti Microsoft, a to v reakci na stížnosti softwarové společnosti Opera a asociace ECIS (European Committee for Interoperable Systems). Jak se bude vyvíjet tento případ, ukáže teprve čas. Nicméně díky rozhodnutím v předešlém pří-

padu, zejména pak rozhodnutí CFI ze září 2007, dostala pravidla v této specifické oblasti o poznání zřetelnější obrysy.

Rozhodnutí Komise v odvětví automobilového průmyslu

Případ Microsoft (i případy zmiňované v souvislosti se sektorovou prověrkou farmaceutického odvětví) je zajímavým příkladem, že ve vysoce sofistikovaných odvětvích dochází ke specifickým formám protisoutěžního jednání – a že Evropská komise neváhá do těchto oblastí napřít pozornost, ačkoliv přesné vymezení postihovaných skutků a zejména pak stanovení požadované nápravy (vedle uložené sankce) může být obtížnější, než u „obvyklých“ soutěžněprávních deliktů. Určitou paralelu pak lze vidět dokonce i v posledně zveřejněných rozhodnutích Komise, týkajících se protisoutěžního jednání v oblasti automobilového sektoru – konkrétně v sérii rozhodnutí Komise ze 13. září 2007[3]. Těmito rozhodnutími bylo automobilovým výrobcům DaimlerChrysler, Fiat, Toyota a GM (značky Opel a Vauxhall) uloženy a podrobněji specifikovány povinnosti poskytovat neautorizovaným opravcům servisní informace k vyráběným vozům. Pozitivní skutečností je, že v těchto případech bylo dosaženo smírného řešení, spočívajícího v tom, že Komise neukládala sankce

a za uložené povinnosti k nápravě byly přijaty závazky, navrhované samotnými výrobci.

Základním principem těchto rozhodnutí je zásada, že (zpravidla menší) nezávislí opravci nemohou být vytlačováni z trhu tím, že by jim bylo odpíráno poskytování servisních informací, které jsou poskytovány opravcům autorizovaným, vázaným smluvně na výrobce[4]. Výrobce sice může odepřít poskytnutí informací týkajících se zařízení proti krádeži nebo k omezení výkonu[5], nesmí to však být důvodem k odepření informací, jež s těmito funkcemi přímo nesouvisí. Právě tyto zásady poskytování servisních informací, technické podmínky, za kterých je jejich poskytování považováno za dostatečné, jakož i okolnosti, za kterých lze jejich poskytnutí odmítnout, jsou předmětem uvedených rozhodnutí. Jednotlivá rozhodnutí se v podrobnostech liší podle okolností jednotlivých případů, zabývají se poskytováním servisních informací prostřednictvím neveřejného informačního systému na internetu, na DVD, poskytováním katalogů, bulletinů, ale i specializovaných elektronických nástrojů pro opravy a diagnostiku. Konečně způsoby stanovení ceny za tyto informace a nástroje nesmí být odrazující či diskriminující vůči opravcům, kteří se na danou značku nespécializují, nebo potřebují takové informace jen zřídka či v malém rozsahu.

V konkrétních případech je tak tato cena rozhodnutými stanovována zejm. podle délky trvání přístupu do informačního systému s uvedením pevných sazeb, případně podle (stránkového) rozsahu poskytovaných informací.

Obecná otázka poskytování informací a technických specifikací konkurentům, resp. zákazu jeho protisoutěžního odírání, tak prochází napříč odvětvími. Vzhledem k rostoucí důležitosti výměny takovýchto informací pro účast vzájemně si konkurujících subjektů na trhu lze jen očekávat, že předpisy soutěžního práva i rozhodovací praxe příslušných orgánů bude tuto výměnu podporovat a vynucovat stále důrazněji.

Vyhodnocení blokové výjimky pro oblast distribuce motorových vozidel

Automobilového sektoru se bude týkat i významná očekávaná událost – do konce května tohoto roku má Evropská komise zveřejnit hodnotící zprávu, nakolik byly splněny cíle očekávané od přijetí stávajícího Nařízení Komise (ES) č. 1400/2002, tj. blokové výjimky, upravující vztahy v oblasti distribuce motorových vozidel, náhradních dílů a poskytování servisních služeb. Zatím jsou díky této blokové výjimce (za splnění v ní stanovených podmínek) vztahy mezi výrobcí a autorizovanými distributory a opravci, jakož i vztahy těchto subjektů vůči prodejcům a opravcům neznačkovým, vyňaty z obecné působnosti základních norem evropského kartelového práva, konkrétně z dosahu čl. 81 Smlouvy o ES. Navíc zvláštní význam má tato (i ostatní) blokové výjimky v České republice, kde byly převzaty a jejich působnost rozšířena i pro vztahy, ovlivňující hospodářskou soutěž na výhradně vnitrostátní úrovni.

Platnost této blokové výjimky však má vypršet 31. května 2010. Je tak pochopitelné, že otázka, co bude následovat po tomto datu, začíná být aktuální. Síť pro distribuci motorových vozidel jsou charakteristické nutností vysokých investic na straně jednotlivých distributorů, náročným výběrem vhodných obchodních partnerů pro výrobce i dlouhodobými smlouvami o spolupráci s relativně omezenými možnostmi výpovědi (např. sjednávání nejméně dvouletých výpovědních lhůt je jednou ze zmiňovaných podmínek, stanovených uvedenou blokovou výjimkou). Proto je pro subjekty v tomto sektoru potřebné znát legislativní změny s co největším předstihem.

Evropská komise své další záměry zatím nespécifikovala. Užitečné signály o vývoji v blízké budoucnosti tak mohou vyplynout právě ze zmiňované hodnotící zprávy. S ohledem na dosavadní vývoj (i z hlediska celkového účelu evropského soutěžního práva) lze předpokládat, že trend (institucionální) podpory pro volnou soutěž bude pokračovat. To obecně znamená zužování rozsahu existujících blokových výjimek a také zpřísnění podmínek, za kterých se mohou uplatnit. Výsledkem má být především více možností výběru a lepší podmínky pro koncového zákazníka, a to díky větší konkurenci mezi výrobcí i mezi jednotlivými distributory. V praxi to však zároveň znamená větší omezení dodavatelů a výrobců ohledně toho, k čemu mohou své obchodní partnery zavazovat, jakým způso-

bem mohou organizovat své distribuční sítě a také jak mohou či nemohou postupovat vůči svým konkurentům.

Variant dalšího vývoje je samozřejmě více. Např. profesní asociace CECRA (the European Council for Motor Trades and Repairs) prosazuje prodloužení platnosti stávající blokové výjimky č. 1400/2002 s tím, že se úprava osvědčila a její přínos je pozitivní. Evropská komise však může stávající úpravu (pro výrobce) i zpřísnit – za určitý indikátor nedostatečnosti stávající úpravy mohou být jak přetrvávající rozdíly v cenách totožných vozů mezi jednotlivými zeměmi EU-25[6], tak zjišťované klesající podíly nezávislých opravců na evropském trhu. Zrušení stávající blokové výjimky bez náhrady by představovalo zcela zásadní zvrat. Nutno totiž podotknout, že ke stejnému datu pozbývá platnosti i bloková výjimka daná Nařízením Komise (ES) č. 2790/99, týkající se distribuce zboží a služeb obecně. Distribuce motorových vozidel by se tak v Evropě dostala pod přímý účinek čl. 81 Smlouvy o ES a lze mít za to, že velká řada stávajících dohod v této oblasti by (též vzhledem ke struktuře trhu a tržním silám jednotlivých výrobců) spadala do kategorie dohod zakázaných. Byť jde o variantu krajní, není zcela nepravděpodobná.

Charakter ani rozsah změn pravidel distribuce motorových vozidel v Evropské unii od 1. června 2010 zatím znám není (stejně tak v případě obecné úpravy distribuce zboží a služeb). Je zde však významná pravděpodobnost, že ke změnám dojde a pro řadu výrobců to může znamenat nutnost podstatných změn v organizaci vytvořených distribučních sítí, rozhodně však nutnost změn dosavadních smluv, případně i úvahy o koncepční změně celého systému distribuce – například přechodem od systému dodávek samostatným distributorům k modelům obchodního zastoupení či vertikálním koncentracím (vytváření vlastních distribučních sítí v rámci koncernu výrobce). To vše je důvodem, proč lze avizovanou hodnotící zprávu k blokové výjimce č. 1400/2002 netrpělivě očekávat.

Závěrem

Událostí významných pro evropské soutěžní právo bylo v poslední době jistě mnohem více, např. i v oblasti kontroly koncentrací. Výše uvedené příklady však něco naznačují také o jeho budoucím vývoji. A také naznačují, že i nadále nás čekají změny, byť některé jsou ohlášeny či očekávány. Samozřejmě, že k významným událostem nedochází jen na evropské úrovni – rok 2008 tak zatím přinesl např. i zpřísnění přístupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vůči zemědělským odbytovým družstvům, deklarované v tisku a specifikované v novém informačním dokumentu ÚOHS, zveřejněno bylo oznámení ÚOHS o alternativním řešení některých soutěžních problémů (míněno prohřešků) a oznámení ÚOHS o přednotifikačních kontaktech (pro oblast fúzí), nehledě na řadu rozhodnutí v jednotlivých případech. To však již zůstává námětem pro příští vydání Nové legislativy. ■

JUDR. ING. TOMÁŠ KOROTVIČKA
CÍSAŘ, ČESKA, SMUTNÝ A SPOL.

Poznámky

- [1] případ COMP/37.507, jde o rozhodnutí Komise z 15. června 2005
- [2] viz např. rozhodnutí Soudu prvního stupně ve věci T-168/01 nebo případ Syfait, C-53/03
- [3] případy COMP/E-2/39.140, COMP/E-2/39.141, COMP/E-2/39.142 a COMP/E-2/39.143
- [4] stanoví zejm. článek 4 odst. 2 Nařízení Komise (ES) č. 1400/2002
- [5] upřesňuje zejm. recital 26 preamble Nařízení Komise (ES) č. 1400/2002
- [6] viz Evropskou komisí pravidelně publikovaný Car price report (dostupný též na internetových stránkách Komise, http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/prices/report.html)

Konference Podnikový právník 2008

Již tradiční konference pořádaná Uníí podnikových právníků ČR proběhla 3. dubna 2008. Po úvodním slově ing. Drahomíra Ruty, předsedy představenstva a generálního ředitele Pražské energetiky, a. s., v jejímž sále se konference konala, přivítala přes 70 účastníků tohoto setkání předsedkyně UPP ČR Marie Brejchová.

Blok přednášek zahájil Jan Passer, soudce Nejvyššího správního soudu ČR. Jeho přednáška s názvem Správní soudnictví – některé aspekty ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu ČR a Ústavního soudu, poskytla stručný exkurs do novodobé historie správního soudnictví v České republice se zaměřením na srovnání judikatury Nejvyššího správního soudu ČR a Ústavního soudu ČR. Účastníky konference seznámil s přehledem zásadní judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu ve věcech správního soudnictví. Konstatoval, že ve vztazích uvedených dvou soudních institucí naštěstí nedochází k situaci, které jsme byli svědkem v nedávné historii v případě činnosti Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu, a která byla nadneseně označována jako „válka soudů“.

Přednáška na téma Hospodářská soutěž v EU v podání Roberta Pelikána z advokátní kanceláře Linklaters, generálního sponzora konference, se po úvodním slově Kamila Blažka soustředila na judikaturu Evropského soudního dvora v oblasti dominantního postavení a na kolektivní dominanci. Na řadě rozhodnutí ESD demonstroval vývoj rozhodovací praxe v oblasti chování oligopolů a odmítnutí přístupu k duševnímu vlastnictví.

Dopolední část zakončil Han Kooy, nový prezident ECLA (European Company Lawyers Association). Informoval posluchače o vývoji případu Akzo Nobel a motivech, které podpo-

rují boj o udělení výsady „legal privilege“ i podnikovým právníkům.

Odpolední blok zahájily daňová poradkyně Dana Trezziová a advokátka Nataša Randlová, které se podle své specializace soustředily na změny v daňových a souvisejících předpisech u zaměstnanců a managementu v roce 2008, změny v odvodech pojistného hrazeného zaměstnavatelem a na souběh výkonu funkce vedoucího zaměstnance a statutárního orgánu nebo jeho člena. Kontroverzní téma možnosti souběhu funkce a pracovního poměru vyvolalo živé diskuse jak v průběhu přednášky, tak i v následných neformálních rozhovorech účastníků.

Poslední příspěvek dne se týkal změn živnostenského zákona a přednesl jej Josef Prosický, vedoucí živnostenského odboru Městské části Prahy 12. Ve své přednášce se věnoval zejména novele živnostenského zákona, která nabude účinnosti 1. července 2008. Touto novelou se ruší živnostenské listy, jak je známe nyní a budou nahrazeny pouhým výpisem ze živnostenského rejstříku, který tak bude fungovat na obdobném principu jako obchodní rejstřík. Volné živnosti budou sloučeny pod jednu živnost „výroba, obchod a služby“ a pouze živnostenský úřad bude evidovat různé obory této živnosti. Nově by měl mít podnikatel možnost obracet se na kterýkoli živnostenský úřad a nikoli pouze na ten, u kterého je registrován. Cílem novely je také větší posun k elektronickému styku s živnostenským úřadem.

Závěrečná diskuse a následná debata po skončení konference potvrdily aktuálnost přednášených témat a potřebnost podobných akcí a jejich přínos pro praxi podnikových právníků. Aktuální zprávy z činnosti Unie podnikových právníků ČR o. s. najdete na www.uppcr.cz. ■

JUDR. MARIE BREJCHOVÁ
PŘEDSEDA UNIE PODNIKOVÝCH PRÁVNÍKŮ ČR

Určitost ujednání o smluvní pokutě v obchodních vztazích

WEINHOLD LEGAL

V PRAXI SE ČASTO SETKÁVÁME S PROBLÉMEM NEURČITÉHO UJEDNÁNÍ O SMLUVNÍ POKUTĚ, AŽ UŽ SE JEDNÁ O NEPŘESNÉ OZNAČENÍ SMLUVNÍ POKUTY (JAKO PENÁLE, POPLATEK Z PRODLENÍ), NEJASNOST V PŘÍPADĚ VÝPOČTU VÝŠE SMLUVNÍ POKUTY NEBO NEURČITÉ STANOVENÍ POVINNOSTÍ, JEJICHŽ PORUŠENÍ JE SANKCIONOVÁNO SMLUVNÍ POKUTOU.

Nejčastěji se neurčitost smluvní pokuty vyskytuje v případě výpočtu její výše, kdy je smluvní pokuta stanovena jako procentní sazba z určitého pevného základu za dané časové období, dojde-li k porušení jisté smluvní povinnosti (např. 0,01 % z ceny zboží za každý den prodlení). Problém nastane, chybí-li nebo není-li přesně stanovena jakákoli z těchto složek způsobu výpočtu smluvní pokuty, přičemž těmto nejasnostem a následným nepříjemnostem v soudním řízení by se dalo jednoduše zabránit pouhou pozorností při definování smluvní pokuty.

Nejvyšší soud ČR se zabýval řadou případů, kdy způsob určení smluvní pokuty nebyl stanoven jednoznačně. Ve svém rozhodnutí 32 Odo 1172/2003 ze dne 9. března 2004 označil kupříkladu za neurčité, tedy neplatné, ujednání o smluvní pokutě, kdy základ, ze kterého má být smluvní pokuta vypočtena jako procentuální částka za den prodlení, není zřejmý ze smlouvy. V předmětné smlouvě o dílo jsou pod článkem „Cena díla“ uvedeny různé výše cen díla, jako montážní, projektové, inženýrské práce, atd. Není tedy zřejmé, z jaké ceny má být procentuelně výše pokuty stanovena.

V některých případech lze zdánlivě neurčitá ustanovení vyložit dle vůle smluvních stran. Při výkladu ustanovení o smluvní pokutě je proto nutné kromě jazykového vyjádření

také přihlídnout ke všem okolnostem případu a k tomu, zda je možné sporné ujednání vyložit dle vůle a úmyslu jednajících stran nebo dle významu, který mu je obvykle přikládán, a to v souladu s ustanoveními § 35 odst. 2 občanského zákoníku a § 266 obchodního zákoníku. Podle ustanovení § 266 odst. 1 až 4 obchodního zákoníku se projev vůle vykládá podle úmyslu jednajících osoby, jestliže tento úmysl byl straně, které je projev vůle určen, znám nebo jí musel být znám.

V tomto smyslu rozhodoval Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku 32 Odo 1085/2006 ze dne 28. listopadu 2007. V daném případě se smluvní strany dohodly, že „v případě pozdní úhrady faktury zaplatí kupující smluvní pokutu z prodlení ve výši 0,1 % za každý den prodlení“. Je zřejmé, že byla dohodnuta povinnost uhradit včas fakturu, jejíž porušení bude sankcionováno smluvní pokutou, a v případě výše smluvní pokuty byla sjednána její procentní sazba, aniž by byl výslovně uveden základ, z něhož bude smluvní pokuta vypočítávána.

Nejvyšší soud dovodil, že i když z předmětného ujednání výslovně nevyplývá, že základem pro výpočet smluvní pokuty je částka uvedená na faktuře, je zcela zřejmé, že základem pro výpočet smluvní pokuty je fakturovaná částka, a v případě prodlení se zaplacením pouze části fakturované částky je základem tato část. Tento závěr lze dovodit z jazykového vyjádření ujednání o smluvní pokutě i z toho, že takovýto význam by takovému ujednání přikládala osoba, jíž byl tento úkon určen. ■

IRENA GALOCZOVÁ
WEINHOLD LEGAL

Příhláška pohledávky v insolvenčním řízení – formalita nebo noční můra pro věřitele?

WEINHOLD LEGAL

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „IZ“), v platném znění, obsahuje mimo jiné i komplexní úpravu pro přihlašování pohledávek v insolvenčním řízení. V této nové právní úpravě lze rovněž nalézt i celou řadu ustanovení, která mění dosavadní zažitá pravidla pro postup věřitelů v souvislosti s přihlašování pohledávek v insolvenčním (konkursním) řízení. Níže je uveden stručný přehled podstatných změn, se kterými se věřitelé od 1. ledna tohoto roku při přihlašování svých pohledávek mohou setkat.

Předně je třeba upozornit na to, v jaké fázi insolvenčního řízení je podání přihlášky věřitele přípustné.

Na rozdíl od předchozí právní úpravy v zák. č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZKV“), která upravovala možnost dodatečného přezkumu i těch pohledávek věřitelů došlých po přihlašovací lhůtě, které byly věřiteli přihlášeny nejpozději do dvou měsíců od prvního přezkumného jednání (§ 22 ZKV), nová právní úprava v IZ již s žádným dodatečným přezkumem nepočítá. Dále je třeba poukázat na to, že dosavadní právní úprava (§ 21 ZKV) nestanovila pro konkursní soud ani žádnou lhůtu pro svolání přezkumného jednání. Naopak IZ zcela jednoznačně nařizuje insolvenčnímu soudu, aby v rozhodnutí o úpadku stanovil lhůtu k přihlášení pohledávek, která nesmí být kratší než 30 dnů a delší než 2 měsíce. IZ dále stanoví, že k přihláškám podaným po uplynutí lhůty stanovené insolvenčním soudem nebude v insolvenčním řízení přihlíženo a takto opožděně uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují.

V praxi insolvenční soudy ve většině případů stanovují nejkratší zákonnou lhůtu pro přihlášení pohledávek, tedy lhůtu 30 dní. Tato lhůta běží ode dne, kdy nastanou účinky rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku – tedy uveřejněním rozhodnutí insolvenčního soudu v insolvenčním rejstříku.

Jak z výše uvedeného vyplývá, nová právní úprava i dosavadní praxe insolvenčních soudů zásadním způsobem koncentruje lhůtu, v níž je přípustné přihlásit pohledávku v insolvenčním řízení. Tato skutečnost klade zvýšené nároky na aktivní přístup věřitelů k ověřování aktuální majetkové situace dlužníka, neboť jediným zaručeným postupem pro věřitele, jak nepřijít v insolvenčním řízení o možnost uplatnit své pohledávky vůči dlužníkovi, je pouze opakované nahlí-

žení do insolvenčního rejstříku za účelem zjištění, zda u dlužníka nebyl zjištěn příslušným insolvenčním soudem úpadek.

Na rozdíl od dosavadní právní úpravy v ZKV, která pro přihlášku pohledávek v konkursním (vyrovnačím) řízení nepředepisovala žádnou formu, nová právní úprava v IZ za účelem unifikace podoby přihlášek a tím i zrychlení procesu zpracování pohledávek v insolvenčním řízení nově stanoví, že přihlášku pohledávky lze podat pouze na zvláštním formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis k IZ.

Z příslušných ustanovení IZ lze dovodit, že jinak bezvadná přihláška, kterou však věřitel nepodá na předepsaném formuláři, nemůže být insolvenčním správcem přezkoumána, přičemž platí, že není-li pohledávka přihlášena na předepsaném formuláři, je insolvenční správce povinen vyzvat věřitele k odstranění této vady přihlášky. Zmeškání lhůty k odstranění vady přihlášky vede k tomu, že k takovéto přihlášce nebude v insolvenčním řízení přihlíženo a pohledávka uplatněná v této přihlášce se v insolvenčním řízení neuspokojí.

Vzhledem k tomu, že nová koncepce IZ přesouvá celou řadu pravomocí (včetně klíčového rozhodnutí o způsobu řešení úpadku) na věřitele, resp. věřitelské orgány a vzhledem k tomu, že v insolvenčním řízení rozhodují věřitelé na věřitelských orgánech hlasováním, přičemž váha hlasu každého věřitele se řídí nominální hodnotou přihlášené pohledávky, je zřejmé, že zákonodárce byl nucen legislativně ošetřit možné zmanipulování hlasování v rámci insolvenčního řízení v souvislosti s účelovým přihlášením pohledávky (resp. jejího zajištění) v rozsahu, na které insolvenční věřitel nemá nárok.

Zákonodárce tento problém vyřešil velmi striktním ustanovením v IZ, které stanoví, že v případě, bude-li po přezkoumání postupem podle IZ přihlášená pohledávka zjištěna tak, že skutečná výše přihlášené pohledávky činí méně než 50 % přihlášené částky, pak nejenom, že se k přihlášené pohledávce nebude přihlížet ani v rozsahu, ve kterém byla zjištěna, ale insolvenční soud navíc uloží věřiteli, aby ve prospěch majetkové podstaty zaplatil částku, o kterou přihlášená pohledávka převýšila rozsah, ve kterém byla zjištěna (tedy rozdíl mezi přihlášenou a skutečně zjištěnou výší pohledávky).

V případě, kdy věřitel uvede v přihlášce pohledávky větší rozsah zajištění, než na které má nárok, tedy, že, jinými slovy, taková pohledávka bude zjištěna tak, že věřitel má právo na uspokojení ze zajištění přihlášené pohledávky v rozsahu menším než 50 % hodnoty zajištění uvedené v přihlášce nebo že má právo na uspokojení ze zajištění v pořadí horším, než uvedl v přihlášce pohledávky, platí obdobná právní úprava jako u přihlášky pohledávky v neoprávněné výši (majetková sankce pro věřitele v rozsahu v němž přihlášená výše zajištění přesahuje skutečně zjištěnou výši zajištění).

Tato – byť z hlediska obecné koncepce IZ pochopitelná – ustanovení však pro věřitele mohou mít velmi nepříznivý ekonomický dopad. Zákonodárce totiž „hodil do jednoho pytle“ nepoctivé a poctivé věřitele, přičemž těm poctivým nedal žádnou možnost, aby v případě, pokud mají ambice aktivně se účastnit insolvenčního řízení (tj. v průběhu řízení vykoná-

vat svá práva spojená s přihlášenou pohledávkou), výše uvedené drastické důsledky jakkoli eliminovali. Zákonodárce tak v IZ bohužel ne zcela docenil rozmanitost současných ekonomických vztahů dlužníků a věřitelů, kdy ne vždy bude objektivně možné ve velmi krátké lhůtě (jak bylo uvedeno, v praxi jde o lhůtu 30 dní od účinků rozhodnutí o úpadku) jednoznačným způsobem posoudit výši pohledávky případně jejího zajištění.

I když lze očekávat, že k některým sporným ustanovením IZ bude v budoucnu dostupný návod k použití v podobě příslušné judikatury, již nyní lze říci, že nová právní úprava klade zvýšené nároky na kvalifikovaný postup věřitelů (případně jejich právních zástupců) v příslušných insolvenčních řízeních. ■

ALEŠ EPPINGER
WEINHOLD LEGAL

Novely obchodního zákoníku a změny pro podnikatele s tím související

KONCEM ROKU 2007 BYLY VE SBÍRCE ZÁKONŮ PUBLIKOVÁNY DVĚ NOVELY OBCHODNÍHO ZÁKONÍKU, A TO NOVELA Č. 296/2007 SB., ÚČINNÁ OD 1. LEDNA 2008 A NOVELA Č. 344/2007 SB., JEŽ NABYLA ÚČINNOSTI DNE 1. BŘEZNA 2008.

Havel & Holásek
advokátní kancelář

Změna obchodního zákoníku v souvislosti s novou úpravou úpadku

Prvně zmiňovaná novela úzce souvisí s novou právní úpravou úpadku. Hlavním účelem této novely je zajistit obsahový soulad nové právní úpravy úpadku s ostatními právními předpisy, mimo jiné obchodním zákoníkem („ObchZ“) či živnostenským zákonem.

Novela v první řadě zavádí do ObchZ novou terminologii a instituty dle nového insolvenčního zákona.

Pokud se jedná o věcné změny zavedené touto novelou, jde zejména o zavedení povinnosti zapisovat do obchodního rejstříku údaje o zahájení insolvenčního řízení, omezení práv dlužníka nakládat s majetkovou podstatou na základě rozhodnutí insolvenčního soudu, prohlášení konkurzu, jméno a bydliště nebo obchodní firma a sídlo insolvenčního správce, povolení reorganizace a schválení reorganizačního plánu.

V této souvislosti novela taxativně ukládá též povinnost ukládat listiny související s insolvenčním řízením do sbírky listin, a to usnesení o:

- zahájení insolvenčního řízení;
- předběžných opatřeních;
- prohlášení konkursu a o schválení konečné zprávy;
- povolení reorganizace a o schválení reorganizačního plánu a jeho změn;
- ukončení insolvenčního řízení;
- úpadku či jiné rozhodnutí o insolvenčním návrhu.

Novela č. 296/2007 Sb. také upřesňuje okamžik, od kterého se začíná uplatňovat překážka výkonu funkce pro členy statutárního orgánu či jiného orgánu společnosti (např. dozorčí rady) ve smyslu § 38l ObchZ. Je to ode dne nabytí právní moci usnesení o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující, nebo ode dne právní moci usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku.

K nové právní úpravě úpadku je nutno poznamenat, že podle nového insolvenčního zákona nenastává automaticky zrušení společnosti v případech, kdy byl zamítnut insolvenční návrh pro nedostatek majetku úpadce.

Pokud se jedná o přeměny společnosti (fúze, rozdělení, převzetí jmění, změna právní formy), probíhá-li insolvenční řízení, v němž se řeší úpadek nebo hrozící úpadek společnosti, jsou přeměny společnosti přípustné pouze v rámci reorganizace.

Novela obchodního zákoníku č. 344/2007 Sb.

Novela č. 344/2007 Sb. přinese změny současné právní úpravy zejména ve vztahu k:

- rozsahu povinných údajů, jež je nutno uvádět na internetových stránkách podnikatelů a na smlouvách;
- zápisům do obchodního rejstříku;
- povinnostem ohledně ukládání dokumentů do sbírky listin;
- změny úpravy výše úroků z prodlení pro závazkové vztahy z mezinárodního obchodu a změnu;
- v právní úpravě finančního zajištění.

Uveřejňování informací o podnikateli

V souladu s požadavky první směrnice EU se dosavadní povinnost podnikatelů uvádět na obchodních listinách, tj. na objednávkách, obchodních dopisech a fakturách, údaje vypočtené v současném ustanovení § 13a ObchZ rozšiřuje tak, že tyto informace je nadále nezbytné uvádět též na webových stránkách podnikatelů a na všech smlouvách. Toto ustanovení rovněž dopadá i na zahraniční podnikatele, pokud jde o jejich podniky či organizační složky na území České republiky.

Elektronizace a europeizace obchodního rejstříku

Druhou změnou je tzv. elektronizace a europeizace obchodního rejstříku. Dle nové úpravy vydá, oproti minulému právní úpravě, rejstříkový soud úředně ověřený elektronický opis na výslovnou žádost, a to bez omezení formy takové žádosti.

Dále podle nové právní úpravy platí zásada, podle níž návrh na zápis se podává a zápis se provádí v českém jazyce avšak navrhovatel může požádat, aby byl zápis proveden

den paralelně taktéž v jakémkoliv cizím jazyce. Soud takovému návrhu vyhová, bude-li k návrhu přiložen úředně ověřený překlad navrhovaného znění. V případě existence nesouladu mezi zněním obsahu zápisu v obchodním rejstříku v českém a cizím jazyce se může třetí osoba domáhat znění zveřejněného v cizím jazyce, ledaže podnikatel prokáže, že tato třetí osoba znala znění obsahu zápisu v českém jazyce. Totéž ustanovení platí pro listiny uložené ve sbírce listin.

U úředních jazyků členských států EU, resp. EHP nebude nadále nutně vyžadováno, aby tento překlad byl úředně ověřen; u ostatních jazyků se takové ověření vyžadovat bude.

Sbírka listin

Pokud se jedná o sbírku listin, nově novela zavádí povinnost listiny ukládat do sbírky listin vyhotovovat v českém jazyce, tzn. v češtině musí být vyhotoven již originál listiny. Tím však není vyloučeno, aby podnikatel uložil do sbírky listin paralelně též zahraniční překlad listiny.

Novela dále stanoví, že se do sbírky listin již nadále nebudou ukládat návrhy smluv převodu či nájmu podniku nebo jeho části, ale pouze tyto smlouvy samotné. Pro úplnost je nutno uvést, že novela upravila též podmínky pro ukládání účetních dokumentů do sbírky listin.

Sankce za porušení

Některé výše uvedené změny se promítly též do zákona o přestupcích, když příslušná ustanovení přestupkového zákona prohlašují porušení § 13a ObchZ přestupkem, za nějž lze podnikateli uložit pokutu až do výše 50 000,- Kč, popř. mu až na jeden rok zakázat činnost. Stejně sankci podléhá porušení ustanovení ObchZ o podání návrhu na zápis, změnu nebo výmaz zápisu do obchodního rejstříku nebo uložení listiny do sbírky listin.

Úprava výše úroků z prodlení pro závazkové vztahy z mezinárodního obchodu

Oproti dosavadní úpravě činí rozdíl mezi domácím právem vztahem a vztahem s mezinárodním prvkem, budou nadále sazby úroků z prodlení sjednoceny a tím právní úprava zjednodušena. Bez ohledu na zahraniční prvek se nadále vždy uplatní ustanovení § 369a ObchZ, tedy pokud smlouva nestanoví jinak, vzniká věřiteli právo na úrok z prodlení

odpovídající výši repo sazby České národní banky zvýšené o sedm procentních bodů.

Finanční zajištění

Novela přinesla i modifikace v oblasti právní úpravy finančního zajištění. Institutem finančního zajištění se rozumí zajištění pohledávky finančního charakteru sjednané mezi poskytovatelem a příjemcem takového zajištění v podobě zástavního práva k finančnímu nástroji či k penězům

nebo v podobě jejich zajišťovacího převodu. Dohody o finančních zajištěních vykazují všeobecně vyšší míru volnosti smluvních stran. Z přijaté novely je patrná snaha učinit tento institut dostupným ještě širšímu okruhu osob, na něž lze ustanovení o finančním zajištění vztáhnout. Od 1. března tak mohou být příjemci, ale také poskytovateli finančních zajištění libovolné právnické osoby bez ohledu na jejich velikost či právní formu. Novela též vyjasňuje, v jakých případech bude režim dohod o finančním zajištění použit, a to tak, že při absenci odlišné dohody bude režim dohod o finančním

Novela zavádí zejména: povinnosti zapisovat do obchodního rejstříku údaje o zahájení insolvenčního řízení, omezení práv dlužníka nakládat s majetkovou podstatou na základě rozhodnutí insolvenčního soudu, prohlášení konkurzu, jméno a bydliště nebo obchodní firma a sídlo insolvenčního správce, povolení reorganizace a schválení reorganizačního plánu.

zajištění mezi smluvními stranami aplikován přímo ze zákona. Novela také podstatně zjednodušuje právní úpravu zajišťovacího převodu finančního kolaterálu, když dle nové právní úpravy záleží pouze na stranách dohody, co ve smlouvě v této věci sjednají.

Další změny

Mezi další změny ObchZ provedené novelou č. 344/2007 Sb. patří taktéž změny v ustanovení o podnikání zahraničních fyzických osob, kdy novela stanoví, že právní režim vztahující se na české fyzické osoby bude aplikován nejen na občany členských států EU či občany jiného státu tvořícího EHP, ale také na občany Švýcarské konfederace a rovněž na osoby, které mají v České republice právo pobytu, které mají postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta v členském státě EU a na rodinné příslušníky těchto osob.

Novelou se též uvádí do souladu znění ObchZ a zákona č. 256/2006 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, kdy novela z ObchZ vypouští ustanovení týkající se užšího prospektu a pojem „důvěrné“ informace vystřídal pojem informací „vnitřních“.

Nutné upřesnění přinesla novela č. 344/2007 Sb. i do úpravy týkající se dokumentů souvisejících s přeměnou společnosti. ■

MGR. DAVID NEVESELÝ, ADVOKÁT
HAVEL & HOLÁSEK S. R. O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Pronájem nemovitosti v podílovém spoluvlastnictví

proti vůli menšinového spoluvlastníka osobě propojené s většinovým spoluvlastníkem

za nápadně nevýhodných podmínek

Vjudikatuře je již poměrně konzistentně vyřešeno, že se podílový spoluvlastník, který užívá společnou nemovitost nad rámec svého spoluvlastnického podílu bez uzavření dohody (alespoň v konkludentní formě) s ostatními spoluvlastníky a bez placení úhrady za takové nadměrné užívání, obohacuje na úkor ostatních spoluvlastníků, jednotný však není právní názor na jednání většinového spoluvlastníka, který proti vůli ostatních spoluvlastníků rozhodne, že bude společná nemovitost pronajata za nápadně nevýhodných podmínek (pro spoluvlastníky) třetí osobě, která

je s majoritním spoluvlastníkem majetkově či personálně propojena. Přestože může být úmysl majoritního spoluvlastníka obohatit se na úkor ostatních spoluvlastníků poměrně zřejmý, jsou možnosti obrany ostatních spoluvlastníků relativně omezené.

Ačkoli je praxe hospodaření s nemovitostmi v podílovém spoluvlastnictví různorodá, budu se v tomto příspěvku zabývat pro zjednodušení modelovou situací, kdy tříčtvrtinový podílový spoluvlastník přes nesouhlas čtvrtinového spoluvlastníka rozhodne, že bude lukrativní dům v centru města

pronajat společnosti s ručením omezeným, ve které figuruje většinový spoluvlastník jako společník, a to za nájemné, které dosahuje čtvrtiny úrovně tržně realizovaných nájemných za obdobné objekty v téže lokalitě, přičemž tento záměr uzavřením nájemní smlouvy prosadí.

Podle § 139 odst. 2 a 3 o. z. rozhodují o hospodaření se společnou věcí spoluvlastníci většinou počítanou podle velikosti podílu. Při rovnosti hlasů nebo nedosáhne-li se většiny nebo dohody, rozhodne na návrh kteréhokoliv spoluvlastníka soud. Pokud jde o důležitou změnu společné věci, mohou přehlasovaní spoluvlastníci žádat, aby o změně rozhodl soud. Pod pojem hospodaření se společnou věcí lze subsumovat i užívání věci v podobě pronájmu třetí osobě. Nejvyšší soud přitom opakovaně judikoval, že rozhodnutí spoluvlastníků o tom, komu a za jakých podmínek bude pronajata společná nemovitost, jejíž účelové určení zůstává nezměněno, nelze považovat za důležitou změnu společné věci, tudíž nemůže v tomto případě minoritní spoluvlastník žádat, aby o pronájmu nemovitosti rozhodl soud.[1]

Pokud tedy většinový spoluvlastník poskytne menšinovému spoluvlastníku možnost vyjádřit se k záměru nemovitost pronajmout a následně i přes jeho nesouhlas nájemní smlouvu sám uzavře, musí minoritní spoluvlastník s výhradami uvedenými níže toto rozhodnutí respektovat. Pokud by však většinový spoluvlastník neumožnil menšinovému spoluvlastníku vyjádřit se k zamýšlenému uzavření nájemní smlouvy, pak by taková nájemní smlouva byla absolutně neplatným právním úkonem pro rozpor se zákonem.[2]

Většinový spoluvlastník může rozhodnout, zda se nemovitost pronajme, zda bude ponechána neobsazena, případně ji bude sám užívat (a v jakém rozsahu). Tato dvě posledně uvedená rozhodnutí, jimiž je menšinový spoluvlastník vyloučen z užívání nemovitosti, nejsou podmíněna souvztažným rozhodnutím o náhradě za toto vyloučení.[3] Většinový spoluvlastník však musí za toto vyloučení z užívání poskytnout minoritnímu spoluvlastníku náhradu v případě, že sám na úkor minoritního spoluvlastníka společnou nemovitost nad rámec svého podílu užívá. V judikatuře Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR panuje rozkol ohledně právního titulu nároku na tuto náhradu. Podle názoru Nejvyššího soudu ČR se majoritní spoluvlastník v tomto případě na úkor minoritního spoluvlastníka bezdůvodně obohacuje. Ústavní soud ČR naopak judikoval, že se nejedná o plnění bez právního důvodu, neboť institut bezdůvodného obohacení má toliko subsidiární pova-

hu, proto pokud se podílový spoluvlastník domáhá náhrady vůči druhému podílovému spoluvlastníku z důvodu, že tento užívá společnou věc nad rámec svého spoluvlastnického podílu na společné věci bez dohody s ním, opírá se tento nárok o ustanovení § 137 odst. 1 o. z., který určuje, v jakém rozsahu se spoluvlastníci podílejí na právech a povinnostech vyplývajících ze spoluvlastnictví ke společné věci. Proto se zde jedná o nárok na plnění z ustanovení § 137 odst. 1 o. z., a jako zákonný nárok tak nemůže být nárokem z bezdůvodného obohacení.[4] Nejvyšší soud ČR si nicméně tento právní názor dosud nepřisvojil.[5]

Minoritnímu spoluvlastníku by tak v našem modelovém případě náležela náhrada tehdy, jestliže by majoritní spoluvlastník společnou nemovitost nad rámec svého podílu sám užíval. Vystává však otázka, zda takový nárok vznikne i v případě, že proti vůli minoritního spoluvlastníka většinový spoluvlastník pronajal celou nemovitost třetí osobě, a to za nevýhodných podmínek pro spoluvlastníky. Podle mého názoru se zde nemůže jednat o bezdůvodné obohacení,

neboť z takové nájemní smlouvy profituje třetí osoba,

byť je s majoritním spoluvlastníkem propojená. Majoritní spoluvlastník totiž v relaci

výše podílů z nájmu získá na nájemném stejně jako menšinový spoluvlastník, tudíž se na jeho úkor nemůže bezdůvodně obohacovat.

Na úkor minoritního spoluvlastníka se pak nemůže

bezdůvodně obohacovat ani tato třetí osoba, neboť nemo-

vitost užívá na základě nájemní smlouvy, která byla

na straně pronajímatele uzavřena majoritním spoluvlastní-

kem jednajícím za oba spoluvlastníky navenek jako jedna

osoba. Minoritní spoluvlastník se

nemůže domáhat svého nároku ani

z titulu majetkového vypořádání podle

míry užívání společné věci dle ustanovení

§ 137 odst. 1 o. z. ve smyslu shora předestřené-

ho právního názoru Ústavního soudu ČR, když většinový

spoluvlastník nemovitost neuvžívá nad rámec svého podílu,

neboť nemovitost „užívá“ ve formě inkasování nájemného,

které si podle podílů s menšinovým spoluvlastníkem rozdělu-

je.

Další do úvahy přicházející právní nástroj k obraně zájmů

menšinového spoluvlastníka přináší institut náhrady škody.

Aby však mohl nárok na náhradu škody minoritnímu spoluvlastní-

kovu vzniknout, musel by se většinový spoluvlastník

dopustit protiprávního jednání. Rozhodnou-li však spoluvlastníci

většinou hlasů počítanou podle velikosti podílů, že

nebude nemovitost po určitou dobu pronajata, případně

bude pronajata za nevýhodných podmínek, nemůže hlasová-

ni žádného ze spoluvlastníků představovat per se porušení právní povinnosti, byť by toto rozhodnutí bylo pro oba či jednoho ze spoluvlastníků ekonomicky nevýhodné, neboť majoritní spoluvlastník pouze využívá svého práva daného ust. § 139 odst. 2 o. z., to však za předpokladu, že při výkonu svého hlasovacího práva neporuší zákonnou povinnost či zákaz. Pokud tedy při rozhodování podle majoritního principu spoluvlastník nejedná nezákonným způsobem, nemůže jinému spoluvlastníku vůči němu vzniknout žádný nárok.

Podle ust. § 3 odst. 1 o. z. nesmí výkon práv a povinností z občanskoprávních vztahů bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných osob a nesmí být v rozporu s dobrými mravy. Podle ust. § 39 o. z. je neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům. Ve světle těchto ustanovení je pak namísto zkoumat jednání většinového spoluvlastníka, který zamýšlí obohatit propojenou osobu na úkor menšinového spoluvlastníka, a rovněž platnost samotné nájemní smlouvy. V tomto ohledu by bylo nutno posoudit míru rozporu sjednaného nájemního s nájemným obvyklým a intenzitu vazeb majoritního spoluvlastníka na třetí osobu (nájemce). Pokud by bylo nájemné výrazně nižší než nájemné obvyklé a zároveň by byli majoritní spoluvlastník a nájemce relevantně propojené osoby, měl by soud v případném sporu dospět k závěru, že je nájemní smlouva neplatná. Zde by však musela být prokázána vysoká intenzita propojení a nevýhodnost nájemní smlouvy, neboť závěrem o neplatnosti nájemní smlouvy bude zasaženo do práv nájemce. I kdyby zde byla reálná naděje na docelení závěru soudu o neplatnosti nájemní smlouvy, zůstává otázkou, v jakém řízení a vůči jakému subjektu by se měl menšinový spoluvlastník svých práv domáhat. Předně by menšinový spoluvlastník mohl žalovat nájemce o vydání bezdůvodného obohacení ve výši obvyklého nájmu, když by v řízení prokazoval, že nájemce užívá nemovitost z neplatného právního titulu, a zároveň by ho mohl žalovat o vyklizení protiprávně užívané nemovitosti. Soudní praxe i právní teorie se shodují v názoru, že žalobu na vydání věci (když pod tento institut spadá i žaloba vyklizovací) a žalobu záporní může podat každý spoluvlastník i bez souhlasu ostatních spoluvlastníků.[6] Jestliže ustanovení § 391 odst. 1 o. z. uvádí, že z právních úkonů týkajících se společné věci jsou oprávněni a povinni všichni spoluvlastníci společně a nerozdílně, můžeme extenzivním výkladem dospět k závěru, že společně a nerozdílně budou

spoluvlastníci oprávněni a povinni i z náhrady škody a bezdůvodného obohacení. Přestože o hospodaření se společnou věcí rozhodují spoluvlastníci většinou, nejedná se u těchto žalob dle mého názoru o hospodaření, nýbrž o prostředky ochrany vlastnického práva. Minoritní spoluvlastník by tak mohl žalovat nájemce o vyklizení a vydání bezdůvodného obohacení i bez souhlasu většinového spoluvlastníka.

Dále by se mohl menšinový spoluvlastník teoreticky domáhat nároku na náhradu škody vůči většinovému spoluvlastníkovu způsobené jeho jednáním obcházejícím účel zákona a nacházejícím se v rozporu s dobrými mravy. Zde by se však mohl menšinový spoluvlastník ocitnout v důkazní nouzi ohledně atributů náhrady škody, zejména příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním a vzniklou škodou.

Na tomto místě si dovoluji opětovně zdůraznit, že pravděpodobnost úspěchu shora specifikovaných žalob závisí na míře nevýhodnosti nájemní smlouvy a intenzitě propojení většinového spoluvlastníka s nájemcem. V situaci, kdy se většinový spoluvlastník snaží neoprávněně finančně profitovat na úkor menšinového spoluvlastníka, vyvstává otázka, zda by neměl menšinový spoluvlastník zvážit, zda raději svůj spoluvlastnický podíl neprodá, případně nepodá žalobu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, neboť se jeví neúčelným setrvávání ve spoluvlastnických vztazích, ve kterých panují tak neutěšené poměry. Přesto je pochopitelný i postoj menšinového spoluvlastníka, který se v pokračujícím trendu nárůstu cen nemovitostí nebude chtít zbavovat lukrativního majetku a podlehnout tak nátlaku většinového spoluvlastníka.

Málokteré spoluvlastnické vztahy jsou idylické, většinou spoluvlastníci proto budou nadále hledat cesty, jak své rozhodovací převahy využít ke svému obohacení. Přestože občanský zákoník umožňuje menšinovému spoluvlastníkovu poměrně efektivní obranu, judikatura není zdaleka jednotná a jednoznačná, čímž vzniká riziko vleklých soudních sporů a horentních nákladů soudního řízení. Soudy by proto i přes svou zahlcenost měly revidovat svůj dosavadní restriktivní přístup a přispět k předcházení sporů analyzovaných v tomto příspěvku tím, že pod důležitou změnu společné věci ve smyslu ust. § 139 odst. 3 o. z. subsumují i uzavírání nájemních smluv, a to alespoň takových, kterými se spoluvlastníci dlouhodobě zbavují možnosti volně nakládat se společnou nemovitostí. ■

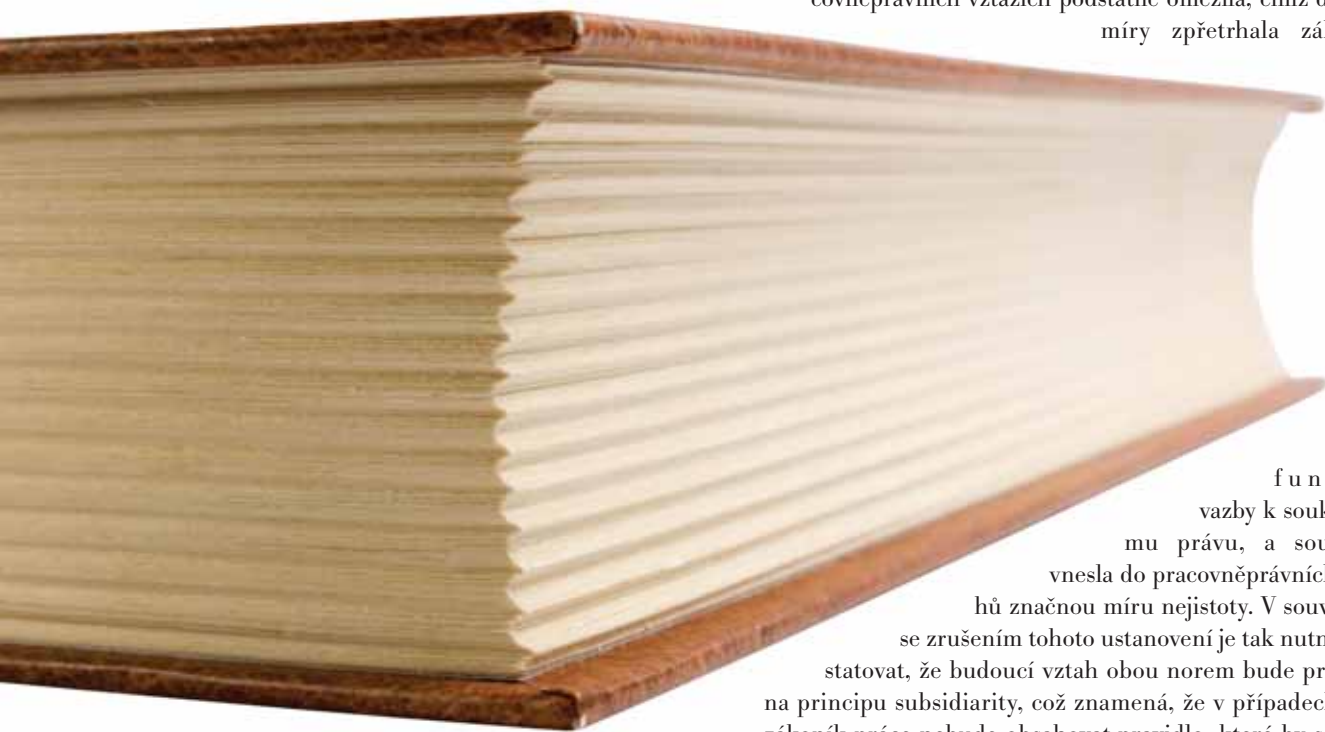
MGR. PAVEL ŠIMÁK,
ADVOKÁTNÍ KONCIPIENT V TÁBOŘE

Zákoník práce ve světle nálezu ÚS

PROCHÁZKA / RANDL / KUBR

Ústavní soud („ÚS“) dne 12. 3. 2008 po více než roce projednávání, částečně vyhověl návrhu skupiny poslanců ve věci zrušení některých ustanovení zákoníku práce. Tato ustanovení Ústavní soud zrušil dnem, kdy bude náleží ÚS Pl ÚS 82/06 publikován ve Sbírce zákonů.

kteří upravuje vzájemný vztah zákoníku práce a občanského zákoníku. Toto ustanovení uvádí v zákoníku práce princip delegace, dle kterého je v současnosti možné použít ustanovení občanského zákoníku pouze pokud na něj zákoník práce přímo odkazoval. ÚS dospěl k závěru, že metoda delegace použitá v § 4 podpůrné uplatnění občanského zákoníku v pracovněprávních vztazích podstatně omezila, čímž do jisté míry zpřetrhala základní

Úprava kogentnosti

Zřejmě nejpodstatnější změnou, která se projeví ve všech sférách pracovněprávních vztahů, je zrušení § 2 odst. 1 věty druhé, třetí a páté. Uvedený paragraf má zásadní význam při určení, od kterého ustanovení zákoníku práce se lze odchýlit a od kterých nikoliv. ÚS konstatoval, že napadená ustanovení jsou pro adresáty příliš komplikovaná a do značné míry i neurčitá, což narušuje princip srozumitelnosti, přehlednosti a jasnosti právního řádu. Konkrétně se tedy nově nebude moci odchýlit od zákoníku práce pouze v případech, kdy to zákoník práce zakazuje nebo z povahy ustanovení vyplývá, že se od něj nelze odchýlit a od ustanovení, kterými se zpracovávají předpisy Evropských společenství.

Vztah k občanskému zákoníku

Další neméně významnou změnou je zcela jistě zrušení § 4,

funkční vazby k soukromému právu, a současně vnesla do pracovněprávních vztahů značnou míru nejistoty. V souvislosti se zrušením tohoto ustanovení je tak nutné konstatovat, že budoucí vztah obou norem bude pracovat na principu subsidiarity, což znamená, že v případech, kdy zákoník práce nebude obsahovat pravidlo, které by se vztahovalo na konkrétní situaci, použije se podpůrně občanského zákoníku.

Současně s propojením zákoníku práce a občanského zákoníku vyvstalo několik otázek, zda některé instituty běžné v občanském právu lze použít i v pracovněprávních vztazích. Mimo jiné se zejména jednalo o možnost sjednat si odstoupení od pracovní smlouvy. Použití institutu odstoupení od pracovní smlouvy sebou podle ÚS přináší vysokou míru sociální nejistoty; umožňuje obcházet úpravu skončení pracovního poměru a porušovat zásadu stability pracovního procesu. Odstoupení od pracovní smlouvy není sice institutem, který by měl být vyloučen; podle ÚS je však třeba, aby v jeho právní úpravě byly stanoveny hranice, které by znemožňovaly jeho zneužití. Taková úprava však v pracovním právu chybí. Z tohoto důvodu ÚS zrušil část § 18 ve které odkazuje na § 48 a 49 občanského zákoníku.

Neplatnost právního úkonu

V případě otázky neplatnosti právního úkonu v pracovněprávních vztazích zrušil ÚS ustanovení § 20 věty 1 za středníkem. ÚS dospěl k závěru, že pokud je zákoník práce postaven na principu relativní neplatnosti právních úkonů, nepřispívá k právní a sociální jistotě účastníků pracovněprávních vztahů, jestliže některé právní úkony (v současnosti se jedná o vznik pracovního poměru a uzavření dohody o práci konané mimo pracovní poměr) jsou z obecné úpravy vyňaty a jejich neplatnost je řešena formou absolutní neplatnosti.

Prakticky tato změna znamená, že všechny právní úkony, které obsahují nějakou právní vadu a tedy by měly být neplatné, jsou považovány za platné, avšak pouze do té doby, kdy se jejich neplatnosti někdo dovolá.

Rady zaměstnanců a zástupce pro BOZP

V případě rady zaměstnanců a zástupce pro BOZP se jedná o instituci sociálního dialogu, jehož smyslem je výhradně zajišťování komunikace mezi zaměstnanci a zaměstnavatelem a která nenahrazuje funkci odborové organizace. ÚS v této souvislosti zrušil veškerá zvýhodnění odborové organizace před radou zaměstnanců a zástupcem pro BOZP, tedy příslušné části ustanovení § 278 odst. 1, § 281 odst. 1, § 282 odst. 1 a 2. Jako důvod pro toto rozhodnutí vidí ÚS ve skutečnosti, že zrušovaná ustanovení neadekvátně znemožňují přímou realizaci ústavního práva zaměstnanců zvolit si ten orgán, který je bude v oblastech vymezených předmětnými ustanoveními zastupovat. Současná situace totiž nutí nepřímo zaměstnance k založení odborové organizace, a to bez ohledu na to, jaká je jejich skutečná vůle.

Radě zaměstnanců včetně zástupce pro BOZP tak bude nově umožněno koexistovat u zaměstnavatele současně vedle odborové organizace.

Vztah zaměstnavatele a odborové organizace

Nepříliš překvapivou změnou je jistě zrušení poměrně často kritizovaného § 24 odst. 2 věty druhé, dle kterého je zaměstnavatel, pokud odborové organizace nejednají ve společné shodě, oprávněn uzavřít kolektivní smlouvu s odborovou organizací nebo více odborovými organizacemi, které mají největší počet členů u zaměstnavatele. ÚS v případě tohoto rozhodnutí argumentuje zejména principem svobody odborového sdružování, z něhož plyne i rovnost odborových organizací tak, že žádná odborová organizace působící u zaměstnavatele nesmí být zvýhodňována před ostatními a to ani vzhledem k tomu, jaké zaměstnance sdružuje, ani se zřetelem k počtu svých členů.

Zaměstnavatel tak bude do budoucna povinen jednat o uzavření kolektivní smlouvy se všemi odborovými organizacemi i v případě, že se tyto navzájem nedohodnou.

V oblasti vztahu zaměstnavatele a odborové organizace došlo také k významným změnám, které zřejmě ocení spíše

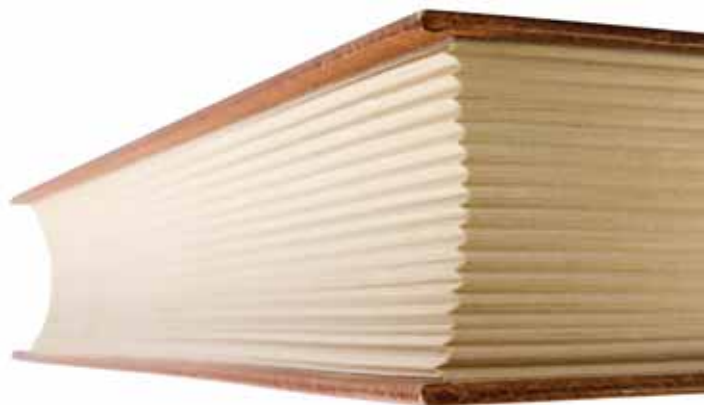
zaměstnavatelé. Předně zrušením § 305 odst. 1 již nebude zaměstnavatel do budoucna omezován ve svém právu vydat vnitřní předpis i v případě, že u něj existuje odborová organizace. Problematickou byla u tohoto ustanovení zejména příslušná judikatura, dle které povinnost zaměstnavatele respektovat odborovou organizaci není podmíněna předchozím oznámením, že u něho odborová organizace působí. Protože zaměstnavateli v této souvislosti plyne řada povinností, vytváří se pro něj stav právní nejistoty o těchto povinnostech; zaměstnavatel může v dobré víře vydat vnitřní předpis, který je neplatný. Tím je tedy narušen princip seznatelnosti právního stavu a předvídatelnosti právního rozhodnutí.

Naproti tomu napadená povinnost vyžádat si souhlas odborové organizace s vydáním pracovního řádu stále v zákoníku práce trvá.

Poslední změny týkající se odborové organizace se vztahují především k oprávnění odborové organizace provádět u zaměstnavatele kontrolu nad dodržováním právních předpisů a stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. V této souvislosti ÚS zrušil ustanovení § 321 odst. 2, 3, 4 a § 322 odst. 2 a 3. Ustanoveními § 321 a § 322 byla odborové organizaci svěřena činnost, která má všechny znaky výkonu veřejné správy. Odborová organizace tedy vystupuje vůči zaměstnavateli autoritativně, byť takové právo nelze dovodit ani z Ústavy ani z žádné mezinárodní smlouvy závazné pro ČR, ani z práva EU. K přenesení výkonu státní správy na odborové organizace (s výjimkou kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci) přitom není žádný důvod.

Veškeré výše uvedené změny jsou účinné ode dne vyhlášení ve Sbírce zákonů ČR. V této souvislosti bychom Vás také rádi upozornili, že obsah článku je zpracován pouze na základě ústního odůvodnění nálezu ÚS a sdělení ÚS na jeho webových stránkách, přesné znění nálezu, včetně jeho argumentace, bude známo až po jeho publikaci ve Sbírce zákonů ČR. ■

JUDR. NATAŠA RANDLOVÁ ADVOKÁT,
MGR. MATĚJ DANĚK KONCIPIENT
PROCHÁZKA/RANDL/KUBR, ČLEN IUS LABORIS

Dispozice s majetkem ve společném jmění manželů

SOUDNÍ PRAXE | 1 | A PRÁVNÍ TEORIE DOPOSUD ZASTÁVÁ PRÁVNÍ NÁZOR, ŽE K PLATNOSTI SMLOUVY O PŘEVODU VLASTNICKÉHO PRÁVA, PRO KTEROU JE ZÁKONEM STANOVENA PÍSEMNÁ FORMA, VE SPOLEČNÉM JMĚNÍ MANŽELŮ I VYŠŠÍ HODNOTY NENÍ NUTNÉ, ABY SMLOUVU PODEPSALI OBA MANŽELÉ SPOLEČNĚ JAKO NEDÍLNÍ SPOLUVLASTNÍCI, NÝBRŽ ŽE POSTAČUJE I JEN ÚSTNÍ, PŘÍPADNĚ KONKLUDENTNÍ SOUHLAS DRUHÉHO Z MANŽELŮ K TOMUTO PRÁVNÍMU ÚKONU.

V ýše uvedený právní názor nepovažuji za správný, přičemž nově ustálená judikatura Nejvyššího soudu ČR týkající se absolutní neplatnosti dohody o převodu členských práv a povinností uzavřené ve smyslu ustanovení § 230 obč. zákoníku jen jedním z manželů jako společných členů bytového družstva naznačuje revizi výkladu ustanovení § 145 odst. 2 obč. zákoníku. [2]

Mám za to, že již ze samotného znění ustanovení § 145 odst. 1 obč. zákoníku vyplývá rozsah aplikace ustanovení § 145 odst. 2 obč. zákoníku a tím i rozsah správy majetku ve společném jmění manželů; ustanovení § 145 odst. 2 obč. zákoníku se týká jen správy společného majetku v rozsahu jeho užívání a udržování oběma manžely a nikoli již převodu vlastnického práva ve prospěch třetí osoby, který je samostatným a od správy majetku odlišným právním institutem.

Správu majetku ve společném jmění manželů (BSM) ve smyslu ustanovení § 145 obč. zákoníku nelze zaměňovat se správou národního (státního) majetku v oblasti obchodního (hospodářského) zákoníku ani se správou obecního majetku, kterou nad rozsah vlastního institutu správy majetku výslovně definovaly a i nadále definují zvláštní právní předpisy o správě národního (státního) či obecního majetku včetně práva správce k dispozicím s tímto majetkem za zákonem stanovených podmínek.

Správa majetku ve společném jmění manželů (BSM) ve smyslu ustanovení § 145 obč. zákoníku je nepoměrně užší než správa národního (státního) či obecního majetku, která na základě zvláštního zákona zásadně zahrnuje i možnost dispozic s tímto majetkem, když v oblasti občanského zákoníku právo správy majetku samo o sobě vylučuje převod vlastnického práva vyšší hodnoty ze společného jmění manželů (BSM) ve prospěch třetí osoby.

Za obvyklou správu majetku náležejícího do společného jmění manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 věta první obč. zákoníku lze z praktických důvodů považovat i právní dispozi-

ce s majetkem nižší hodnoty, kdy nejsou zásadně podstatným způsobem dotčena majetková práva opomenutého manžela.

Za nikoli obvyklou správu (ostatní záležitosti) majetku náležejícího do společného jmění manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 věta druhá obč. zákoníku nelze považovat převod vlastnického práva vyšší hodnoty ve prospěch třetí osoby.

Mám za to, že správou společného majetku ve smyslu § 145 odst. 2 občanského zákoníku není převod vlastnictví věci nebo převod majetkového práva větší hodnoty ve prospěch třetí osoby, neboť se nejedná o vlastní správu společné věci (práva), nýbrž o její zcizení. Za správu společné věci či práva nelze zásadně – v závislosti na jejich hodnotě – považovat převod vlastnictví na jinou osobu.

Je-li sjednána či zákonem stanovena písemná forma pro právní úkon při dispozici s majetkem ve společném jmění manželů, například smlouva o převodu vlastnického práva k nemovitosti či smlouva o převodu akcií, je nutno udělit souhlas obou manželů k právnímu úkonu v písemné formě včetně jejich podpisů, jinak je právní úkon neplatný pro nedostatek formy;

tento závěr vyplývá již z ústavního požadavku právní jistoty jako nedílné součásti demokratického právního státu.

Nebyla-li dodržena dohoda o písemné formě právního úkonu, je dotčený právní úkon relativně neplatný ve smyslu ustanovení § 40a odst. 1 obč. zákoníku; stanoví-li písemnou formu výslovně zákon, má nedodržení stanovené písemné formy za následek absolutní neplatnost právního úkonu.

Souhlas manžela týkající se majetku ve společném jmění manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 obč. zákoníku je právním úkonem dle ustanovení § 34 obč. zákoníku, z čehož vyplývá i hmotně právní podmínka nutnosti zachování sjednané či zákonem stanovené formy právního úkonu i pro vlastní souhlas.

Souhlas manžela k právnímu úkonu týkající se užívání a udržování majetku ve společném jmění manželů ve smyslu ustanovení § 145 obč. zákoníku je hmotně právní podmínkou platnosti vlastního právního úkonu.

Souhlas manžela v ostatních – nikoli obvyklých – záležitostech musí mít stejnou formu, jaká je sjednána či zákonem stanovena pro vlastní právní úkon, jinak je neplatný.

Poruší-li manžel povinnost vyžádat si souhlas druhého z nich k dispozici s majetkem ve společném jmění manželů vyšší hodnoty, odpovídá opomenutému manželovi za škodu vzniklé porušením právní povinnosti ve smyslu ustanovení § 420 odst. 1 obč. zákoníku s přihlédnutím k ustanovení § 415 obč. zákoníku.

Společným zástupcem pro výkon práv a povinností z obchodního podílu ve společném jmění manželů ve smyslu § 114 odst. 3 obchodního zákoníku je ex lege v rozsahu obvyklé správy majetku dle § 145 odst. 2 občanského zákoníku do rozvodu manželství (zániku společného jmění manželů) ten z manželů, který se za trvání manželství stal společníkem obchodní společnosti nebo členem nebytového družstva; k výkonu práv a povinností k obchodnímu podílu mimo obvyklou správu je až do vypořádání společného jmění manželů (BSM) dle § 150 občanského zákoníku třeba souhlasu obou manželů, jinak je právní úkon neplatný

Mám za to, že smlouva o převodu vlastnického práva nemovitosti či o převodu akcií (obchodního podílu) ve společném jmění manželů (BSM), pro kterou je ex lege stanovena písemná forma, musí být uzavřena (podepsána) oběma manžely jako nedílnými spoluvlastníky nemovitosti či akcií (obchodního podílu), jinak je absolutně neplatná ve smyslu § 39 občanského zákoníku.

Je-li sporné, zda je smlouva o převodu vlastnického práva ve společném jmění manželů absolutně neplatná včetně opomenutí druhého z manželů jako nedílného spoluvlastníka převáděného majetkového práva, lze jen doporučit narovnat sporná práva mezi všemi dotčenými osobami dohodou uzavřenou ve smyslu ustanovení § 570 odst. 1 obč. zákoníku – privativní novací – s možností sjednání právních následků nově uzavřené dohody o narovnání sporných práv s účinky ex tunc. ■

LUBOŠ CHALUPA, ADVOKÁT, PRAHA
WWW.AKCHALUPA.CZ

Poznámky

- [1] např. R 15/1964, R 21/1972, R 42/1972, R 15/1973
[2] např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 11. 2006 sp. zn. 26 Cdo 2220/2006: „Nejvyšší soud České republiky již v rozsudku ze dne 19. listopadu 2003, sp. zn. 26 Cdo 501/2003, uveřejněném pod C 2105 ve svazku 27 Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu, dovedil, že je-li k uzavření dohody o převodu členských práv a povinností spojených s členstvím v bytovém družstvu ve smyslu § 230 obch. zák. legitimován člen družstva a ve skutečnosti dohodu uzavřel pouze jeden ze společných členů (žalobkyně), je takováto dohoda absolutně neplatná podle § 39 obč. zák. pro rozpor se zákonem (s ustanovením § 230 obch. zák.). K uvedenému právnímu názoru se Nejvyšší soud přihlásil rovněž v rozsudcích ze dne 28. července 2005, sp. zn. 26 Cdo 2440/2004, a ze dne 19. října 2005, sp. zn. 29 Odo 582/2005, a neodchyluje se od něj ani v projednávané věci.“

ČR se stala členem Akademie evropského práva v Trevíru

(ERA – Europäische Rechtsakademie)

RYCHLÝ ROZVOJ EVROPSKÉ INTEGRACE A EVROPSKÉHO PRÁVA VYVOLAL JIŽ V 90. LETECH POTŘEBU ZAVEDENÍ STÁLÉHO VZDĚLÁVÁNÍ PRÁVNÍKŮ VŠECH PROFESÍ (ADVOKÁTŮ, SOUDCŮ I DALŠÍCH) I DISKUSNÍHO FÓRA, ABY SE ZAJISTILA STÁLÁ AKTUALIZACE JEJICH ZNALOSTÍ. V ROCE 1990 EVROPSKÝ PARLAMENT DOPORUČIL EVROPSKÉ KOMISI VYBUDOVAT CENTRUM PRO STÁLÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRÁVNÍKŮ, ABY SE ZLEPŠILA SCHOPNOST APLIKACE EVROPSKÉHO PRÁVA. TAK BYLO VYVOLÁNO ZALOŽENÍ ERA – AKADEMIE EVROPSKÉHO PRÁVA. TREVÍR BYL VYBRÁN PRO SVOJI DOSTUPNOST Z LUCEMBURKU, SÍDLA EVROPSKÝCH SOUDNÍCH INSTITUCÍ.

ERA je nadací, která nabízí svým členům, jimiž jsou zpravidla ministerstva spravedlnosti jednotlivých evropských zemí, vzdělávání v evropském právu pro soudce, advokáty, notáře, akademiky, ale i další profese, které potřebují znalost evropského práva. Činí tak jak formou plánovaných seminářů na různá aktuální témata evropského práva pro ty, kteří se přihlásí, tak formou bilaterálních seminářů, vyžádaných ad hoc některou z institucí toho kterého státu k aktuálním tématům.

ERA po dlouhá léta – již od r. 1993 – organizovala jak pro potřeby justice tak advokacie řadu seminářů, které byly vesměs na vysoké odborné úrovni a pomohly i k přípravě přístupu České republiky do Evropské unie. Týkaly se nejen evropského práva, ale i oblasti lidských práv. V průběhu let se také ukázalo, že s organizátory ERA do ČR přicházejí přednášet ti nejlepší evropské právní odborníci. Počet členů (patronů) ERA postupně rostl, nicméně Česká republika mezi nimi až do tohoto roku nebyla.

Je třeba podotknout, že Česká advokátní komora (zejména její bývalý předseda JUDr. Karel Čermák a současný předseda JUDr. Vladimír Jirousek), po léta nabízela, že se v případě

nedostatku finančních prostředků k zaplacení vstupních poplatků z rozpočtu ministerstva spravedlnosti, bude na financování vstupu do ERA podílet. Ukázalo se však, že pravidla Nadace ERA neumožňují přímé členství nevládní organizace.

Je jistě potěšující, že dnem 7. března 2008 se Česká republika konečně stává členem ERA, jako 21. stát z členských států EU. Kromě nich je členy 16 spolkových zemí Německa, Velkovévodství Lucemburské a město Trevír, Skotsko a Sparkasse Trier Bank. Česká republika a její zástupce ve správní radě Nadace ERA bude moci ovlivňovat její další rozvoj, programové plány a metody.

Českým advokátům tato nová situace přináší výhodnější možnost zúčastnit se seminářů, konferencí a jiných akcí ERA za snížené poplatky – lze uplatnit slevu 40 %.

Českému státu by pak mohla přijít vhod nabídka ERA spolupracovat na přípravě seminářů, konferencí i na publikační činnosti související s předsednictvím ČR v Radě EU. ERA nabízí také jazykové kurzy, tréninkové programy pro začínající právníky či přístup do fondů knihovny zaměřené na literaturu o evropském právu. ■

JUDR. JANA WURSTOVÁ, ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA

Konkurenční doložky při akvizicích

WEINHOLD LEGAL

NĚKTERÉ TYPY TRANSAKČÍ MEZI DVĚMI PODNIKATELI (SOUTĚŽITELI) VYŽADUJÍ PŘÍSLUŠNOU ÚPRAVU JEJICH PODNIKATELSKÉHO CHOVÁNÍ VŮČI TŘETÍM OSOBÁM. SMLUVNÍ PARTNEŘI MOHOU MÍT V ÚMYSLU PO DOBU TRVÁNÍ VZÁJEMNÉHO SMLUVNÍHO VZTAHU, A POPŘ. I PO URČITOU DOBU PO JEHO SKONČENÍ, STANOVIT MANTINELY VZÁJEMNÉHO PODNIKATELSKÉHO CHOVÁNÍ, A TÍM DODAT VLASTNÍMU PODNIKÁNÍ VĚTŠÍ MÍRU EKONOMICKÉ JISTOTY. PŘÍKLADEM TAKOVÉHO OMEZENÍ JSOU TZV. KONKURENČNÍ DOLOŽKY.

Nejčastějšími případy konkurenčních doložek jsou doložky, které omezují jednoho popř. oba smluvní partnery v podnikání – provozování určité činnosti, která je konkurenční k aktivitě druhého partnera, omezují území, na kterém

mohou partneři působit, nebo vymezují okruh zákazníků, kterým může ten který smluvní partner (soutěžitel) exkluzivně dodávat své zboží a služby. Tyto doložky ovšem mohou být v rozporu s právem na ochranu hospodářské soutěže reprezentovaným v českém prostředí zejména zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění („ZOHS“).

Na konkurenční doložky pamatují zejména ustanovení § 3 odst. 2 písm. b) a c) ZOHS, která příkladmo jako zakázaná uvádějí ujednání o omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu, vývoje nebo investic a rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů. Důsledkem porušení tohoto zákazu je neplatnost takových ujednání a možnost udělení pokuty do výše 10 mil. Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu soutěžitele dosaženého za poslední ukončené účetní období.

Mezi transakce, kde dojde k uplatnění konkurenčních doložek, patří zajištění i fúze a akvizice. Nejtypičtějším případem v praxi je situace, kdy zájemce (nabyvatel) o nabytí kontroly nad určitou společností, např. formou koupě akcií či

nabytí obchodního podílu, má v úmyslu omezit chování stávajícího akcionáře (společníka) této cílové společnosti (převodce) po uskutečnění akvizice. Důvodem je, že převodce disponuje značnými znalostmi o jím ovládané společnosti, zejména o jejich zákaznických, situaci na trhu apod. Pokud by takové informace převodce použil po uskutečnění akvizice, resp. by začal cílové společnosti vlastní podnikatelskou aktivitou konkurovat, cílovou společnost (a tím i nabyvatele) by to mohlo do značné míry poškodit. Investice nabyvatele by se tak stala rizikovou. Typickými konkurenčními doložkami v případě akvizice jsou ujednání, která:

- zakazují převodci podnikat v oborech, které jsou konkurenční aktivitám cílové společnosti (omezení výroby),
- zakazují převodci provozovat činnost na určitém území (rozdělení trhu),
- zakazují převodci vstupovat do smluvních vztahů s dodavateli či odběrateli cílové společnosti, a to jak aktivně, tak i pasivně (rozdělení nákupních zdrojů a zákazníků);
- zakazují převodci kontaktovat zaměstnance cílové společnosti za účelem jejich získání pro své podnikatelské aktivity.

Samostatnou kategorií jsou pak konkurenční doložky, které vztahují zákaz převodce konkurovat nejen vůči cílové společnosti, ale také vůči nabyvateli cílové společnosti.

Z obecného zákazu konkurenčních doložek podle ZOHS jsou vyjmuty dohody na horizontální úrovni, pokud společný podíl smluvních partnerů na relevantním trhu nepřesahuje 10 %, a na vertikální úrovni, pokud podíl žádného ze smluvních partnerů na relevantním trhu nepřesahuje 15 %. Této výjimky ovšem nelze využít v případě pro hospodářskou soutěž zvláště nebezpečných ujednání (hard-core kartely/konkurenční doložky), jimiž jsou horizontální dohody o přímém nebo nepřímém určení cen, omezení nebo kontrole výroby nebo odbytu anebo o rozdělení trhu, nákupních zdrojů nebo zákazníků nebo vertikální dohody o přímém nebo nepřímém určení cen kupujícímu pro další prodej zboží nebo o poskytnutí kupujícímu pro tento další prodej úplné ochrany na vymezeném trhu.

Nejčastější konkurenční doložky v případě akvizičních transakcí mají podobu právě těchto hard-core doložek. Evropská komise však shledala, že i některé tyto doložky nemusí narušovat hospodářskou soutěž, pokud jsou ovšem nezbytné pro danou akvizici, resp. nabytí kontroly či spojení (anglicky merger/concentration). Tyto doložky je možné sjednat, pokud splňují požadavky stanovené Sdělením komise ES o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných (2005/C 56/03) („Sdělení“). Sdělení vychází z čl. 6 odst. 1 písm. b) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků, dle kterého se rozhodnutí Komise prohlášující spojení za slučitelné se společným trhem vztahuje

také na omezení přímo související a nezbytná pro uskutečnění spojení (v angličtině se pro tato omezení používá výraz ancillary restraints). Obdobné ustanovení obsahuje také § 17 odst. 2 ZOHS. Pokud jsou tedy konkurenční doložky v souladu se Sdělením Komise, budou spolu s daným spojením (akvizicí) povoleny, ačkoliv by jinak byly v rozporu se zákazem takových ujednání vyplývajícím z § 3 ZOHS (tedy v rozporu s kartelovým právem).

Konkurenční doložky mohou v souladu se Sdělením stanovit povinnost pouze převodci, a to na omezenou dobu. Konkurenční doložky mohou být sjednány nejvýše na dobu tří let, pokud daná akvizice zahrnuje převod zákaznické loajality v podobě goodwill a know-how. Pokud akvizice zahrnuje pouze goodwill, mohou omezení trvat pouze dvě léta. Zeměpisná oblast působnosti konkurenčních doložek musí být omezena na oblast, v níž převodce působil před akvizicí (což zahrnuje také oblast působ-

Konkurenční doložky mohou v souladu se Sdělením stanovit povinnost pouze převodci, a to na omezenou dobu.

nosti cílové společnosti, jako společnosti ovládané převodcem), popř. na území, na která převodce plánoval vstoupit v době akvizice, pokud již do takové přípravy vložil prostředky. Konkurenční doložky musí být také omezeny pouze na výrobky a služby, jež tvoří hospodářskou činnost cílové společnosti. Zavázaným z konkurenčních doložek může být pouze převodce, resp. jeho dečinné společnosti či obchodní zástupci, nikoliv však třetí osoby či nezávislí odběratelé. Konkurenční doložky mohou také omezovat právo převodce nabývat podíly (akciové účasti) ve společnostech konkurenčních k cílové společnosti, ovšem s výjimkou nákupu či držení akcií čistě pro investiční účely.

Sdělení také upravuje ujednání o převodech práv z duševního vlastnictví, která souvisí s akvizicí, a dále ujednání o dočasných nákupech a dodávkách. Sdělení se také vztahuje na doložky o zákazu konkurence mezi společným podnikem (joint-venture) a tento společný podnik kontrolujícími mateřskými společnostmi. Tyto konkurenční doložky mohou být v souladu s právem hospodářské soutěže, i pokud trvají po celou dobu trvání společného podniku. Nelze ovšem těmito doložkami skrytě (nepřímo) omezit konkurenci mezi mateřskými společnostmi nebo mezi společnostmi, které nad společným podnikem nevykonávají kontrolu.

Výše uvedené konkurenční doložky budou v souladu s právem hospodářské soutěže v případě kladného rozhodnutí Komise (a v českém právním prostředí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) o povolení spojení soutěžitelů. Lze se však domnívat, že konkurenční doložky nebudou zakázány i v případě, kdy daná akvizice nesplní obratová kritéria a nebude nutné ji nechat schválit příslušným soutěžním úřadem, ovšem za předpokladu, že budou v souladu se Sdělením Komise. ■

JÍŘÍ BURYAN
WEINHOLD LEGAL

Profil advokátní kanceláře

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL. se již patnáct let směle řadí mezi nejvýznamnější české advokátní kanceláře. Tuto pozici a renomé si získala díky vysoké a stále se rozvíjející odbornosti svých právníků a profesionalitě poskytovaných služeb klientům. V advokátní kanceláři působí pod vedením zkušených advokátů a univerzitních profesorů specializované týmy, které pomáhají klientům naplnit optimálním způsobem jejich vize.

Uvzniku advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. stáli před více než 15 lety dva společníci JUDr. Pavel Smutný a JUDr. Jaromír Císař, ke kterým se o rok později přidal bývalý rektor Univerzity Karlovy v Praze prof. JUDr. Zdeněk Češka, CSc. Od samého počátku se kancelář drží několika základních zásad, které zajišťují neustálou kontinuitu a kvalitu poskytování právních služeb klientům. Jednou z nejdůležitějších je přesvědčení, že právo nesmí a nemůže být překážkou zdravému podnikání; naopak mu má a musí pomáhat. K tomu se přidávaly další, postupem času se upevňující zásady, které dnes představují nedílné hodnoty a předpoklady pro poskytování kvalitních právních služeb klientům.

Od svého vzniku v roce 1993 je advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. ryze českou advokátní kanceláří, disponující dokonalou znalostí

domácího prostředí. Díky perfektním znalostem cizích jazyků a bohatým zahraničním zkušenostem svých členů splňuje nezbytné podmínky pro poskytování

Zakládáme, pomáháme v začátcích, radíme s rozvojem a zachraňujeme v obtížích.

právního poradenství řadě zahraničních subjektů v jejich rodných jazycích. Samozřejmostí je velká jistota, s jakou se kancelář orientuje i v Evropské unii. Aby byly potřeby klientů co nejlépe naplněny, spolupracuje s předními advokátními kancelářemi po celém starém kontinentě.

Kosmopolitní duch společně s hlubokou znalostí domácího prostředí a bezpodmínečným úsilím poskytovat vždy jen ty nejlepší služby, charakterizují advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA,

SMUTNÝ a spol. Nejen to garantuje českým i zahraničním klientům kanceláře právní služby přesně podle jejich zájmů a potřeb. Svým klientům poskytuje vysoce kvalifikovaný právní servis ve všech fázích a oblastech podnikání, pracovním právem počínaje a nejsložitějšími otázkami obchodního práva konče. Ve snaze o dosažení co největší odbornosti, neustálého rozšiřování znalostí a vědomí rozvoje analytických schopností se právníci advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. účastní vědecké činnosti a vytváření nových řešení.

Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. je členem mnoha českých, ale i mezinárodních obchodních a odborných organizací, jako je např. Francouzsko – česká obchodní komora, Česko – izraelská smíšená obchodní komora, Obchodní komora Švýcarsko – Česká republika, Český národní výbor frankofonního ekonomického fóra nebo Business Leaders Forum.

ODBORNÝ TÝM advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. pečlivě naslouchá svým klientům a hledá řešení, která budou nejlépe vyhovovat jejich potřebám. Neváhá hledat inspiraci v zahraničí a prosazovat řešení u nás dosud nepoužitá. Je přesvědčen, že i dnes musí být právo uměním dobrého a spravedlivého. Nejzkušenější právníci zastávají pozice vedoucích týmů sestavených přesně podle požadavků konkrétního případu nebo podle přání klienta. Toto spojení různých „právnických generací“ pak umožňuje skloubit cenné zkušenosti a zároveň vytvářet nová, kreativní a doposud nepoužitá řešení.

ČINNOST advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. pokrývá všechny oblasti života podniku. Její činnost je zaměřena na všechny problémy, které s podnikáním souvisejí, zejména na oblast obchodního práva, práva hospodářské soutěže, obchodních arbitráží, soudních a jiných řízení a trestního práva, především hospodářských trestných činů. Pověst si advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. vybuodovala výhradně na vysoké odbornosti a profesionalitě, která je zdrojem prestiže, ale zároveň zavazuje i do budoucnosti.

KLIENTY advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. jsou významné české i zahraniční společnosti, stejně tak jako střední a menší podniky činné v nejrůznějších oblastech hospodářství. Všem svým klientům zaručuje advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. širokou škálu kvalitních a efektivních právních služeb přizpůsobených jejich potřebám, a to v jazyce podle jejich volby. Kancelář klade důraz na dlouhodobou spolupráci mezi kanceláří a klientem, protože je přesvědčena, že právě toto dlouhodobé vzájemné poznávání přináší nejlepší výsledky díky možnosti přesně identifikovat potřeby, vize a cíle klienta. Vždy dává přednost účastnit se projektu již od počátku, aby mohla předejít možným nesnázím a komplikacím, před řešením problémů již vzniklých.

ČLENY advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. jsou renomo-

Právní servis pro Váš business...

vaní odborníci požívající mezinárodního uznání v oborech své právní specializace, řada z nich působí i na univerzitní půdě. Někteří rovněž zastávali či zastávají významné funkce v českých i evropských právních institucích. Vedle nich v kanceláři působí mladí talentovaní právníci. Právě toto spojení a týmový duch jsou předpokladem výjimečných výsledků. Všichni členové advokátní kanceláře byli vybráni nejen pro své vynikající studijní výsledky, výborné znalosti cizích jazyků upevněné během studijních pobytů a stáží v zahraničí, ale také pro své zkušenosti a charakterové vlastnosti.

Kromě výkonu advokacie jsou členové advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. také aktivní ve veřejném životě, a to nejen české společnosti, a podílejí se na kritickém zkoumání právních problémů. Jsou členy českých, ale i zahraničních kulturních a odborných institucí. Pravidelně se vyjadřují a komentují právní aspekty politického dění v české společnosti, ale také čistě odborné otázky speciálního charakteru. Vystupují jako hosté na odborných konferencích, působí jako vysokoškolští učitelé a odborní lektori, jsou autory článků v odborných periodikách a monografiích.

Hlavní těžiště práce advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. spočívá v poskytování právních služeb podnikům a všem ostatním podnikatelským subjektům. S tím úzce souvisí i vlastní odborné zaměření, které pokrývá všechny fáze a etapy podnikání, stejně tak jako situace, které při podnikání mohou nastat. Zásadním předpokladem pro poskytování služeb, maximálně přizpůsobených požadavkům klienta, je důkladná znalost obchodních činností a potřeb klienta, na niž se klade velký důraz. Služby kan-

celáře se vždy co nejvíce přizpůsobují klientovi podle toho, zda se jedná o nadnárodní korporaci, českého podnikatele nebo orgány státní správy. To proto, aby bylo možné pro klienta vždy maximalizovat výsledek právní pomoci a zároveň minimalizovat její náklady.

Sama činnost advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. je velmi široká a rozmanitá a zahrnuje jak tradiční spornou a nespornou agendu, tak i např. bohaté publikační a pedagogické zkušenosti. Klientům poskytuje, při dlouhodobé spolupráci, pomoc v obou oblastech. Jádrem práce leží

v základních činnostech advokáta, jako je zastupování klientů v řízení před soudy, ať už civilními nebo trestními a jinými státními orgány, právní poradenství, příprava právních stanovisek a rozborů, sepisování smluv a jiných dokumentů a jejich analýzy. Kancelář svého klienta všestranně podporuje při jednáních s protistranou, vytváří právní rozbor řešení navrhovaných protistranou a konzultuje další postup.

Mezi hlavní činnosti advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. patří:

SOUDNÍ, ROZHODČÍ ŘÍZENÍ A ZASTUPOVÁNÍ PŘED JINÝMI ORGÁNY

Soudní spory patří mezi činnosti advokáta jako právního zástupce klienta od nepaměti. Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. považuje tuto činnost za základ mistrovství advokáta a dokládá je výsledky při úspěšném zastupování klientů před všemi soudními instancemi až po soudy nejvyšší a soud Ústavní. Mimo to praxe společníků a expertů zahrnuje i činnost nezávislých arbitrů u rozhodčího soudu. Úspěchy v řízeních před Ústavním soudem jsou dokladem schopností a profesionality členů kanceláře. Při ochraně zájmů klientů v soudních řízeních kancelář plně využívá rozsáhlé zkušenosti svých advokátů s vystupováním jak před soudy civilními a správními, tak před soudy rozhodčími. Významnou část činnosti kanceláře rovněž představuje zastupování klientů v řízeních před správními úřady všeho druhu.

SMLUVNÍ AGENDA

Příprava smluv a právních dokumentů nesporně patří mezi další důležité činnosti advokáta. V dnešní době navíc dvojnásob platí, že problémům je lépe včas předcházet, než je následně obtížně řešit. I proto pro své klienty kancelář zajišťuje kompletní právní poradenství při přípravě textu, projednávání obsahu a realizaci smluv v oblasti obchodního, občanského a pracovního práva. Odborníci advokátní kanceláře jsou připraveni vyhotovit pro klienty návrhy znění smluvních dokumentů, provést detailní analýzy smluv navržených protistranou, nebo asistovat při přípravných jednáních s obchodními partnery. Tyto služby kancelář poskytuje mnoha zahraničním i tuzemským klientům.

PORADENSKÁ ČINNOST

Mimo smluvní agendy a zastupování ve sporech advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. připravuje odborná stanoviska k různorodým právním problémům vznikajícím během podnikání, a to nejen ve vztahu k českému právu. Další významnou část činnosti představuje poradenská a analytická práce při určování další strategie podnikání, investic, organizace a rozvoje podnikání. Při přípravě odborných vyjádření využívá kancelář bohatých zkušeností z této oblasti i stále prohlubovaných teoretických znalostí. V dnešní „době Evropské unie“ všechna stanoviska samozřejmě zahrnují i komunitární pohled a soulad nejen s legislativou českou, ale i unijní.

- Zastupování ve sporech a konzultace ve věcech občanskoprávních a obchodněprávních
- Soudní řízení ve všech stupních
- Řízení před Ústavním soudem
- Rozhodčí řízení české i mezinárodní
- Alternativní způsoby řešení sporů

- Obchodní smlouvy
- Distribuční smlouvy (agenturní prodej, koncesionářská síť, frančizová síť)
- Joint venture

- Odborná stanoviska
- Právní analýzy, rozborů a doporučení
- Podpora při jednáních s obchodními partnery

VZDĚLÁVÁNÍ A PUBLIKACE

Za nedílnou součást své činnosti považuje kancelář rozvoj vědeckých aktivit a prohlubování teoretických znalostí, aby byla schopna pružně reagovat na vývoj právního řádu a neustálé legislativní změny. Členové advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. působí jako vysokoškolští pedagogové, pořádají přednášky, semináře, účastní se konferencí a publikují odborné články a monografie. Kancelář své klienty pravidelně informuje o legislativních novinkách a chystaných zákonech mimo jiné formou odborného časopisu Nová legislativa.

- Přednášky, konference, semináře
- Monografie, odborné články
- Časopis Nová legislativa

Mezi nejvýznamnější právní oblasti specializace advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. patří především obchodní a občanské právo a dále všechny právní obory, které s podnikáním a existencí podniku souvisí. Do krátkého demonstrativního přehledu alespoň těch nejdůležitějších právních oborů, kterými se kancelář pravidelně zabývá, náleží:

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. poskytuje svým klientům komplexní poradenství při zakládání společností, zahrnující vypracování zakladatelských dokumentů, zápisy do obchodního rejstříku, asistenci při získání podnikatelských oprávnění a mnohé další. Samozřejmě zajišťuje právní servis spojený s každodenním chodem společností, jako je konání valných hromad, zvyšování a snižování základního kapitálu, změny společenských smluv a stanov, zápisy změn do obchodního rejstříku, převody obchodních podílů a akcií. Cenné zkušenosti má kancelář s restrukturalizací společností a s realizací přeměn. Důležitou aktivitou kanceláře je i právní poradenství týkající se zakládání a fungování celých skupin společností, včetně optimalizace jejich struktury.

- Zakládání a změny obchodních společností, likvidace
- Správa korporátních záležitostí
- Fúze a akvizice
- Restrukturalizace společností
- Optimalizace struktur společností

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

V této oblasti práva nabízí kancelář svým klientům právní služby týkající se především problematiky uzavírání dohod mezi soutěžiteli, jednání soutěžitelů ve shodě, zneužití dominantního či monopolního postavení. Dlouhodobě uznávané renomé má kancelář rovněž z tvorby a praktické aplikace distribučních smluv. V této oblasti spolupracujeme s významnými odborníky, např. prof. JUDr. Josefem Bejčkem, CSc., kteří jsou zárukou profesionálního zastupování v řízeních před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, z nichž má kancelář bohaté zkušenosti, a to i v citlivých případech.

- Dohody mezi soutěžiteli
- Zneužití dominantního postavení
- Spojování soutěžitelů
- Distribuční vztahy

NEKALÁ SOUTĚŽ

Advokátní kancelář má rovněž potřebné zkušenosti ze zastupování svých klientů ve sporech týkajících se uplatňování práv z nekalé soutěže, ať již jde o posouzení nekalosoutěžního jednání konkurence, zabránění nekalé soutěži, vymáhání bezdůvodného obohacení, či náhradu nemajetkové újmy. Samozřejmostí je též poradenství ohledně reklamy klientů z pohledu práva nekalé soutěže.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY A VEŘEJNÉ PODPORY

Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. pomáhá svým klientům při účasti na veřejných zakázkách, zadávaných státními nebo místními orgány, stejně tak jako při jiných veřejných soutěžích a výběrových řízeních. Vypracovává zadávací dokumentaci pro své klienty tak, aby byla v souladu se všemi legislativními požadavky a zároveň přesně odpovídala představám klienta.

- Příprava dokumentace pro výběrové řízení
- Zpracování nabídek uchazečů
- Podpora dodavatelů ve výběrovém řízení
- Příprava právních stanovisek a analýz

INSOLVENCE

Komplexní právní služby zahrnují i pomoc spojenou s ochranou oprávněných zájmů věřitelů, jakož i osob, které se ocitly v úpadku. V této oblasti má kancelář zkušenosti při řešení hrozícího úpadku, úpadku samotného, podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení nebo přihlášky pohledávek věřitelů. Členové kanceláře využívají své hodnotné zkušenosti ze zastupování klientů v komplikovaných incidenčních sporech, včetně sporů s přeshraničním prvkem.

FINANČNÍ PRÁVO A BANKOVNICTVÍ

V oblasti práva finančního a bankovního se kancelář soustřeďuje na oblast práva cenných papírů, bankovníctví i pojišťovnictví. Může nabídnout zkušenosti se zakládáním finančních institucí, při realizaci operací s finančními nástroji, při odkupu a financování podniků. Pro své klienty zajišťuje advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. právní služby v maximálním rozsahu těchto činností, od právních stanovisek, přes vypracování smluv, až po jejich realizaci, včetně zajištění řádného chodu společnosti z právního hlediska.

PRÁVO NEMOVITOSTÍ

Kancelář svým klientům poskytuje právní služby, které se týkají všech druhů transakcí souvisejících s nemovitostmi. Samozřejmostí je pomoc při nákupu, prodeji, či pronájmu bytových i nebytových prostor, zřízení zástavních práv a dalších forem zajištění. Kancelář je schopna zajistit realizaci developerských projektů, ať se jedná o výstavbu nákupních středisek a prodejních center, výstavbu bytových prostor či výstavbu výrobních závodů v různých průmyslových zónách nejen v České republice.

PRÁVO DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

V právu duševního vlastnictví mohou klienti advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. využít znalostí zejména v záležitostech ochranných známek, patentů, průmyslových a užitných vzorů, označení původu výrobků, včetně zastupování klientů v řízeních před Úřadem průmyslového vlastnictví a v řízeních soudních.

PRACOVNÍ PRÁVO

V životě většiny obchodních společností je třeba řešit nejenom otázky obchodní, ale též pracovněprávní. Proto kancelář svým klientům nabízí pomoc při komplexní aplikaci pracovněprávních a souvisejících předpisů v praxi, ať již se jedná o přípravu smluvní dokumentace, zajištění pracovních podmínek zaměstnanců v souladu s právními předpisy, ukončování pracovních poměrů, a to i v rámci hromadného propouštění, včetně zastupování klientů ve sporech o neplatném rozvázání pracovního poměru, či o přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.

TRESTNÍ PRÁVO

V trestní oblasti je hlavním těžištěm služeb advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. zastupování poškozených v trestním řízení v souvislosti s hospodářskou kriminalitou, a to již od přípravného řízení až po hlavní líčení, včetně využití řádných i mimořádných opravných prostředků.

- Insolvenční řízení
- Reorganizace společnosti
- Vyjednávání s věřiteli
- Vymáhání pohledávek

- Bankovní právo
- Pojišťovací právo
- Právo cenných papírů
- Finanční trhy

- Nákup a prodej nemovitostí
- Nájemní smlouvy pro nájemce i pronajímatele
- Project development

- Registrace ochranných známek a patentů
- Licence, franchising
- Zastupování před soudy a před Úřadem průmyslového vlastnictví

- Příprava i analýza všech pracovněprávních dokumentů
- Manažerské smlouvy
- Firemní mzdové systémy a zaměstnanecké výhody
- Spory vzniklé z pracovněprávních závazků

- Odborná stanoviska
- Trestní oznámení
- Zastupování v přípravném řízení
- Zastupování před soudem
- Zastupování v řízení o řádných i mimořádných opravných prostředcích

Právní tým ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.

Pracovní tým advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. tvoří v současné době přes třicet členů, z toho 22 právníků a právních asistentů. Jádrem týmu, který se navzájem synergicky doplňuje, jsou níže představovaní společníci, partneři, a další experti; profily ostatních členů kanceláře jsou umístěny na internetových stránkách www.akccs.cz.

PROF. JUDR. ZDENĚK ČEŠKA

Společník, advokát

Na počátku své profesní kariéry začínal prof. Zdeněk Češka jako vyučující na pražské Právnické fakultě Univerzity Karlovy, kde mj. zastával také funkci proděkana a poté děkana. Za své pedagogické činnosti vchoval celé generace právníků. Dosáhl nejvýznamnějších funkcí na staroslavné Karlově univerzitě - byl prorektorem a po 14 let jejím rektorem. Od roku 1991 se prof. Zdeněk Češka věnuje advokacii. V roce 1993 se stal společníkem advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol., kterým je dodnes. Prof. Zdeněk Češka se kromě jiného podílel na přípravě občanského soudního řádu, je autorem či spoluautorem mnoha odborných knih a komentářů, např. k občanskému soudnímu řádu.

Specializace: občanské právo, obchodní právo, občanské právo procesní

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Jazyky: čeština, angličtina, němčina, ruština

K úloze advokacie:

“Úloha advokacie je nezastupitelná. V každém demokratickém právním systému musí existovat inštituce, jež je povolána k tomu, aby fyzickým i právnickým osobám poskytovala právní pomoc. Prvořadým úkolem advokátů je poskytovat právní služby tak, aby napomáhali respektování a prosazování zákonů a přispívali ke spravedlivému řešení jednotlivých právních záležitostí.”

JUDR. JAROMÍR CÍSAŘ

Společník, advokát

JUDr. Jaromír Císař začínal jako odborný asistent na Právnické fakultě v Praze, od roku 1993 se plně věnuje advokacii, kde má bohaté zkušenosti s řešením rozsáhlých a komplikovaných sporů pro široké spektrum klientů, jak ze soukromého sektoru tak i státní správy. V současné době mimo jiné působí jako rozhodce Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR v Praze; nadále přednáší právní dějiny na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. JUDr. Jaromír Císař je autorem řady odborných knih, článků a právnických učebnic.

Specializace: obchodní právo, právo obchodních společností, insolvenční právo

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, stáže na pařížské Sorboně a v Radě Evropy

Jazyky: čeština, angličtina, francouzština, němčina, ruština

K nové definici úpadku formou předlužení:

„Nová definice stavu úpadku právnické osoby nebo fyzické osoby podnikatele ve formě předlužení zahajuje další kolo právních sporů mezi dlužníkem a věřiteli o vznik a trvání stavu úpadku. Absence zákonného požadavku splatnosti pohledávek vnáší prvek nejistoty do ekonomických vztahů mezi podnikateli a současně rozšiřuje prostor pro nejrůznější formy nepřátelských útoků. Soudy tak stojí před nelehkým úkolem dotvořit a sjednotit koncepci úpadku formou předlužení a toto judikatorní pojetí prosadit i v praxi.”

JUDR. PAVEL SMUTNÝ

Společník, advokát

JUDr. Pavel Smutný je právníkem, který se jako zkušený advokát vyjadřuje také k širším právním problémům a komentuje veřejné dění z nezávislé pozice. Veřejně činný je i na evropské úrovni; účastní se debaty kladoucí si za cíl kultivaci českého právního prostředí. JUDr. Pavel Smutný je kromě jiného prezidentem Kruhu přátel Opery Národního divadla, členem evropského výboru World Monuments Fund, členem několika mezinárodních obchodních komor, členem správních rad řady kulturních organizací, např. evropské asociace FEDORA a viceprezidentem Českého národního výboru frankofonního ekonomického fóra, členem výboru Česko – izraelské smíšené obchodní komory a Obchodní komory Švýcarsko – Česká republika.

Specializace: obchodní právo, právo obchodních společností, investiční vztahy

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, stáže na pařížské Sorboně a v Radě Evropy.

Jazyky: čeština, angličtina, francouzština, němčina, ruština

K trestní odpovědnosti právníků osob:

“Trestní odpovědnost právníků osob problematizuje osvědčený systém fundamentálních principů evropské kontinentální právní kultury. Ustupuje od zásady individuální trestní odpovědnosti, když tuto zásadu relativizuje. Trestní právo ve své moderní podobě vždy počítalo s pachatelem jako osobou fyzickou, nikoliv s osobou nemateriální – právní fikcí. Stranou zájmu zůstává skutečnost, že právníkové osoby nejsou způsobilé samostatně jednat a nelze tedy jednoznačně stanovit principy zavinění. Nevhodnost trestněprávní sankce je daná v situaci, kdy lze delikt ní odpovědnost řešit jinými, zejména správněprávními nástroji.“

JUDR. JAROSLAV SRB

Partner, advokát

JUDr. Jaroslav Srb je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Po složení advokátních zkoušek působil v různých právních pozicích na Ministerstvu zahraničních věcí; jako zástupce státu se účastnil řady mezinárodních vládních konferencí. Cenné zkušenosti získal jako člen a později vedoucí expertních delegací pro sjednávání smluv s jinými státy a především jako vedoucí Konzulárního oddělení Velvyslanectví v Tokiu. Po návratu z Japonska navázal na svou předchozí advokátní praxi a nastoupil jako advokát v jedné z předních zahraničních advokátních kanceláří u nás. JUDr. Jaroslav Srb je ostříleným advokátem se zkušenostmi ze složitých právních sporů. Vedl mj. týmy konsorcií advokátů v několika multidisciplinárních kauzách po prodeji tuzemské banky, zajišťoval spolupráci se zahraničními advokáty při mezinárodní obchodní arbitráži, v poslední době pak tým právníků zakládající pobočku zahraniční banky v České republice.

Specializace: občanské právo, obchodní právo, bankovní právo, mezinárodní právo soukromé a právo EU

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, stáž mj. na Haagské akademii mezinárodního práva

Jazyky: čeština, angličtina

K pronikání právní kasuistiky do občanského práva:

„Znovudoplněním ustanovení § 425 a násl. OZ došlo k zasažení již i tohoto zákonníku obecně nežádoucím jevem – právní kasuistikou. Obecná ustanovení o odpovědnosti za škodu byla konkretizována ustanoveními zvláštními např. o odpovědnosti základní umělecké školy za škodu, která vznikla žákům během vyučování nebo o odpovědnosti orgánu moci veřejné vůči dárci krve. Daná novelizace byla provedena ve jménu dodržení mezinárodních závazků ČR k provedení harmonizace v oblasti odpovědnosti za škodu. Škoda jen, že podle názoru zákonodárce právní norma „každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti“ nedopadá na základní umělecké školy, orgány moci veřejné a jiné numerativně uvedené subjekty.“

JUDR. PETR MICHAL

Partner, advokát

JUDr. Petr Michal je členem kanceláře již od svých právnických studií na pražské Právnické fakultě, posléze advokátním koncipientem pod vedením prof. Zdeňka Česky a od roku 2008 jejím advokátem. JUDr. Petr Michal dále prohlubuje své teoretické znalosti postgraduálním studiem na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Věnuje se významným strategickým klientům kanceláře a specializuje se na insolvenční řízení, včetně insolvenčních řízení s přeshraničním prvkem, zejména v Německu. Jako partner advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol. vede právní týmy, činné v oboru jeho specializací, a zajišťuje poskytování kompletního právního servisu klíčovými klientům advokátní kanceláře.

Specializace: Občanské právo, obchodní právo, právo obchodních společností, insolvenční právo

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Humboldtova Univerzita v Berlíně

Jazyky: čeština, angličtina, němčina

K zákazu diskriminace v soukromoprávní sféře:

„V nedávné době opětovně projednáváný návrh antidiskriminačního zákona ukazuje, jak nepřesně je vnímán obsah ústavně zaručených základních práv a svobod. Ústava, Listina základních práv a svobod, jakož i mezinárodní smlouvy o ochraně lidských práv, kterými je Česká republika vázána, zaručují občanům určitý minimální standard chování orgánů moci veřejné. Zároveň zmíněné dokumenty tvoří základní katalog právních principů, které pronikají do celého právního řádu. Těžko si lze však vysvětlit záměr předkladatelů antidiskriminačního zákona, kteří se snaží učinit i soukromoprávní subjekty adresáty povinností vyplývajících z uvedených norem. Netřeba snad připomínat, že právo na rovné zacházení je ústavněpolitickým regulativem činnosti orgánů moci veřejné a nikoliv soukromoprávním nárokem například mezi obchodními společnostmi navzájem.“

JUDR. EMERICH SLAVÍK

advokát

JUDr. Emerich Slavík vystudoval pražskou Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a absolvoval stáž na ministerstvu dopravy v Paříži. Dlouhou dobu působil ve vysokých expertních pozicích státní správy, kde rovněž zastával funkci vedoucího oddělení na Ministerstvu spravedlnosti ČR, které se zabývá především tvorbou právních posudků k mezinárodním úvěrovým a garančním smlouvám, jejichž účastníkem je Česká republika. Šest let byl vládním zmocněncem pro zastupování České republiky v řízení před Evropskou komisí a Evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku. Zastával také pozici rozhodce v mnoha arbitrážích s mezinárodním prvkem. JUDr. Emerich Slavík je autorem řady odborných článků a publikací.

Specializace: občanské právo, obchodní právo, mezinárodní právo, rozhodčí řízení

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Jazyky: čeština, francouzština, ruština

K vynutitelnosti zákonů:

„Má-li svobodný stát existovat, musí se dovolávat služeb těch, kteří uznávají svou povinnost poslouchat zákon, aby vynutili tuto poslušnost na těch, kteří tuto povinnost neuznávají. Základním principem zákona je oddanost k němu, ne násilí, ale svobodný stát musí užívat pomoci těchto oddaných, aby zákonu zjednali platnost.“

JUDR. MILAN HOUŽVIČKA

JUDr. Milan Houžvička je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Svou profesní kariéru začal jako podnikový právník v České námořní plavbě, a. s., kde získal cenné zkušenosti v mnoha odvětvích práva. Po této praxi se zabýval, mimo dalšího, vymáháním úvěrových pohledávek a jejich restrukturalizací v Komerční bance, a. s. Na to se dva roky věnoval advokacii, především nesporné agendě a ochranným známkám. Své zkušenosti zúročil při svém působení v České konsolidační agentuře, kde zastával i funkci vedoucího právního oddělení. Zde si osvojil mimo jiné své manažerské schopnosti. Od letošního roku JUDr. Milan Houžvička poskytuje právní poradenství klientům advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.

Specializace: občanské právo, obchodní právo, směnečné právo, insolvenční právo, veřejné zakázky

Vzdělání: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Jazyky: čeština, angličtina

K ochranným známkám:

„Známkové právo musí být vykládáno tak, aby se nikdy neocitlo v rozporu s principem soutěžní slušnosti. Užití i zapsané ochranné známky může být jedním v rozporu s dobrými mravy soutěže, a tedy jedním nekalým, proti kterému se druhá strana má právo bránit a soud je povinen její dotčené právo chránit.“

PROF. JUDR. JOSEF BEJČEK, CSC., advokát

Prof. Josef Bejček je mezinárodně uznávaným odborníkem v oblasti obchodního práva závazkového a soutěžního. Šest let působil jako děkan Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. V současné době je vedoucím Katedry obchodního práva na téže fakultě. Jako znalec byl přizván k řadě významných mezinárodních arbitráží. Od počátku existence Rozkladové komise Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je jejím členem a pracoval také jako člen mnoha odborných komisí, které se podílely na přípravě návrhů nových právních předpisů (občanského zákoníku, zákona na ochranu hospodářské soutěže, zákona o zadávání veřejných zakázek). Působí také jako Rozhodce Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a při Agrární komoře České republiky. Prof. Josef Bejček je autorem a spoluautorem celé řady článků, studií a učebnic v oboru soutěžního a obchodního práva.

Specializace : obchodní právo, soutěžní právo

Vzdělání : Právnická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně

KONTAKT

www.akccs.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.

Dlouhá 39
110 00 Praha 1
Tel: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
Email: ak@akccs.cz

AKCCS, CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL. O nás Služby Náš tým Kariéra Kontakt

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

AKCCS

Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL. se od 15. května 1992 máo registrace číslo 24664. Advokátní kancelář, ve které podniká se 180 právníky včetně profesionálů a odborníků svých oborů, která kancelář zabývá již od svého založení v roce 1992.

Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL. je 100% českou advokátní kancelář a Regionální Advokátní kancelář Brno, která poskytuje širokou škálu právních služeb svým klientům v celé a široké Evropě a po celé Evropě.

Kompetentní tým kanceláře působí v oblasti právního zastupování a bezplatného právního poradenství všem, kteří to potřebují. Charakteristika advokátní kancelář CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL. spočívá v garantovaném a profesionálním poskytnutí právních služeb svým klientům a partnerům.

Zastupování ve sporích

Konvikce

Tržba právních servisů

Vydávání a publikace

Kontakt

Sloužba 39
110 00 Praha 1
Česko, Republika

Tel: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
Email: ak@akccs.cz

Novinky

30. 4. 2009
Nové rozhodnutí ve finanční oblasti
Součástí právního poradenství je i právní zastupování v oblasti finanční právního poradenství.

18. 4. 2009
Právní poradenství v oblasti právního zastupování
V rámci právního poradenství je i právní zastupování v oblasti právního poradenství.

17. 4. 2009
Právní poradenství v oblasti právního zastupování
V rámci právního poradenství je i právní zastupování v oblasti právního poradenství.

DRAMATICKO-SYMFONICKÝ AKTIV ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ A SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol., jedna z nejvýznamnějších českých advokátních kanceláří, slaví v letošním roce patnáct let od svého založení. Při této příležitosti připravila pro své hosty, mezi kterými bylo mnoho významných osobností českého veřejného života, velkého businessu a kultury, netradiční setkání v Obecním domě v Praze.

Hlavní událostí večera byly proslovy společníků kanceláře, na obrázku právě hovoří prof. JUDr. Zdeněk Češka, CSc.

V přímém kontrastu s vystoupeními společníků byly dialogy z divadelního představení „Lhář“ Carla Goldoniho v neopakovatelném podání herců Divadla v Dlouhé Jana Vondráčka (vpravo) a Jiřího Wohanky.

Netradiční charakter setkání se skrývá především v nekonvenční umělecké formě večera – „Dramaticko-symfonickém aktivu advokátní kanceláře“. Tato forma v sobě obsahuje několik symbioticky propojených uměleckých prvků dohromady. Včetně skvělé interpretace vážné hudby v podání Virtuosi di Praga pod vedením Oldřicha Vlčka, tématických proslovů společníků, ukázky z divadelního představení, krátkého filmu a árií z Rusalky v podání talentované sopranistky Yukiko Kinju, která dodala večeru opravdu světový rozměr. Tento výjimečný večer pokračoval rautem v nádherných neformálních prostorách Kulečnickové herny Obecního domu v Praze.

Neočekávaný zvrat v charakteru večera přinesly „Střepiny speciál“, které velmi trefně a vtipně ukázaly zásadní milníky v životě kanceláře. Tento zábavný a osobitý sestih připravili Stanislav Brunclík s Andreou Němcovou.

Jako zlatý hřeb večera se hostům představila talentovaná sopranistka Yukiko Kinju, která zazpívala árie z Rusalky a jako přídavek „Měsíček nad Kjótem“.

Po skončení hlavního programu ve Sladkovského sále se hosté přesunuli do Kulečnickových heren Obecního domu.

Mezi hosty Dramaticko-symfonického aktivu, kteří netrpělivě očekávají jeho začátek, byli i zprava v popředí prof. JUDr. Aleš Gerloch, CSc., děkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, s chotí; zprava v pozadí Ing. Mojmír Hampl, Ph.D., MSc., viceguvernér České národní banky, prof. Ing. Kamil Janáček, CSc., hlavní ekonom Komerční banky a Ing. Stanislava Janáčková, CSc., poradkyně prezidenta republiky.

◀ O zpestření večere se postarali mistři České republiky v argentinském tangu Radka Šulcová a Marek Štefan, kteří svým vystoupením posunuli večer k veselé zábavě.

◀ Čím asi baví své přátele Alexis Juan? Na snímku zleva JUDr. Petr Michal, partner advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol., Alexis Juan, dřívější generální ředitel Komerční banky, JUDr. Jaromír Císař a JUDr. Pavel Smutný, společníci kanceláře.

▶ Nebyla by to správná oslava bez krájení dortu; u krájení nemohli chybět všichni významní muži večera. Zleva Alexis Juan, dřívější generální ředitel Komerční banky, prof. JUDr. Zdeněk Češka, CSc., společník kanceláře, Oldřich Vlček, dirigent Virtuosi di Praga, JUDr. Pavel Smutný a JUDr. Jaromír Císař, společníci kanceláře a Stanislav Brunclík, TV NOVA.

◀ **J. E. Juan Eduardo Fleming, velvyslanec Argentinské republiky v ČR v rozhovoru s Mgr. Emily Čechovou, ředitelkou zahraničního odboru Ministerstva kultury ČR**

foto: Prague Leaders Magazine

foto: Prague Leaders Magazine

▲ **V prostorách Obecního domu diskutují JUDr. Aleš Hušák, generální ředitel společnosti Sazka, a. s. a prof. JUDr. Aleš Gerloch, CSc., děkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze.**

◀ **Mezi mnoha zajímavými hosty byl i významný bankéř Sergiusz Najar (vpravo), na snímku se společníkem kanceláře JUDr. Jaromírem Císařem.**

foto: Prague Leaders Magazine

▶ **V přátelském rozhovoru zleva Ing. Jiří Maceška, poradce ministra financí ČR, Oldřich Fiala, prezident Českého národního výboru frankofonního ekonomického fóra a Benke Aikell, vydavatel Prague Leaders Magazine**

Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu ČR

Plný text judikátu naleznete na www.epravo.cz/judikatura/číslo
(číslo každého judikátu je uvedeno u jeho nadpisu)

54903 Porušování povinnosti při správě cizího majetku

Majetkem ve smyslu § 255 tr. zák. se rozumí souhrn všech majetkových hodnot, tj. věcí, pohledávek a jiných práv a penězi ocenitelných jiných hodnot ve smyslu § 118 a násl. občanského zákoníku a § 6 odst. 1 obchodního zákoníku. Útok u tohoto trestného činu může směřovat proti celému spravovanému či opatrovanému majetku nebo i jen proti jeho části. V právním státě je zásadně nepřipustné, aby prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy, nejsou-li vedle toho splněny všechny předpoklady vzniku trestněprávní odpovědnosti, resp. nejsou-li tyto předpoklady zcela nepochybnitelně zjištěny.

54669 Zásah do práva na ochranu osobnosti fyzické osoby

Jsou-li v kritice k charakterizaci určitých jevů a osob použity výrazy, jejichž míra expresivity je ve značném nepoměru k cíli kritiky, resp. je-li obsah kritiky zcela neadekvátní posu-

zovanému jednání kritizovaného, přičemž z ní vyplývá úmysl kritizovanou osobu znevážit či urazit (tzv. intenzivní exces), jde o kritiku nepřiměřenou, která je způsobila zasáhnout do práva na ochranu osobnosti fyzické osoby.

54668 Vznik škody a příčinná souvislost

O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li škoda následkem porušení právní povinnosti škůdce či právem kvalifikované okolnosti, tedy je-li jeho jednání a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku, a tudíž je-li doloženo, že nebýt protiprávního úkonu (škodné události), ke škodě by nedošlo. Byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost za škodu nenastává; příčinou škody může být jen ta okolnost, bez jejíž existence by škodný následek nevznikl. Přitom nemusí jít o příčinu jedinou, nýbrž stačí, jde-li o jednu z příčin, která se podílí na nepříznivém následku, o jehož odškodnění jde, a to o příčinu podstatnou. Je-li příčin, které z časového hlediska působí následně (jde o tzv. řetězec postupně nastupujících příčin a následků), více, musí být jejich vztah ke vzniku

škody natolik propojen, že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku. Časové hledisko pak není rozhodujícím a jediným kritériem a příčinnou souvislost nelze zaměnit za souvislost časovou, neboť újma může být důsledkem škodné události, i když nevznikla v době škodné události, ale později.

54667 Výpověď zástupce účastníka řízení

Vypovídá-li advokát, zástupce účastníka řízení, v tomtéž řízení jako svědek o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb tomuto účastníku řízení, je věrohodnost jeho výpovědi již z důvodu existence smluvního vztahu o zastoupení mezi účastníkem řízení a advokátem výrazně oslabena a soud při hodnocení tohoto důkazu musí k této okolnosti přihlížet; zpravidla bude takový důkaz jen součástí logického důkazního řetězce, který nenařazuje, nikoli důkazem rozhodujícím.

54666 Právo na ochranu osobnosti

Zveřejnění zprávy, fakticky označující (a současně tak kritizující) konkrétní osobu jako "neplatiče nájemného", bez současného akcentování okolností tohoto konkrétního případu, je nepřipustná kritika, která je porušením práva na ochranu osobnosti.

54665 Ocenění nemovitosti pro účely vypořádání SJM

Oprávněné užívání domu, oceňovaného pro účely vypořádání SJM (bezpodílového spoluvlastnictví), třetí osobou na dobu neurčitou či s právem na bytovou náhradu pro případ vyklizení je významným cenovým faktorem, snižujícím poptávku po takovém domě.

54664 Haagská úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí

Důvodem k nenavrácení dítěte musí být takové riziko, které není jen vážné, ale musí se jednat o podstatnou a nikoli jen triviální újmu.

54572 Žaloba o nařízení soudního prodeje zástavy

Žaloba o nařízení soudního prodeje zástavy (§ 200y odst. 1 o.s.ř.), která neobsahuje údaj o výši zajištěné pohledávky, popřípadě též o výši jejího příslušenství, jež mají být uspokojeny z výtěžku zpeněžení zástavy, trpí vadou, která brání dalšímu pokračování v řízení a o její odstranění je soud povinen se pokusit postupem podle ustanovení § 43 odst. 2 o.s.ř. Usnesení o nařízení soudního prodeje zástavy, které neobsahuje označení výše zajištěné pohledávky, popřípadě též výše jejího příslušenství, jež mají být uspokojeny z výtěžku zpeněžení zástavy, je z materiálního hlediska (§ 261a odst. 4 o.s.ř.) nevykonatelné.

54571 Vrácení věci

Rozhodnutí podle § 80 odst. 1 věta druhá přichází v úvahu jedině tehdy, jestliže vzhledem k zjištěným okolnostem (např. prokázanému vlastnickému právu) o uplatněném právu na věc ze strany konkrétní osoby nevznikají žádné pochybnosti.

54570 Vázanost účastníků řízení jejich skutkovými tvrzeními

Vznesou-li účastníci shodná skutková tvrzení ve smyslu § 120 odst. 4 o. s. ř., nemá to za následek, že by účastníci v řízení před soudem prvního stupně byli těmito tvrzeními vázáni; pokud jeden z nich později vznáší námitku, která správnost tohoto tvrzení zjevně vylučuje anebo pokud toto tvrzení výslovně popře, musí se soud tímto jeho pozdějším projevem zabývat a nemůže bez dalšího považovat tvrzení účastníků i nadále za shodná.

54569 Právo na spravedlivý proces

Pochybení v procesu dokazování, resp. při zjišťování skutkového stavu, může být zásahem do práva na spravedlivý proces.

54568 Poškození cizích práv

Podávání lživých informací Policii ČR sice může za splnění dalších podmínek zakládat trestní postih pachatele takového jednání, například pro trestné činy krivého obvinění podle § 174 tr. zák., krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 tr. zák., ve speciálních případech pak rovněž trestných činů krivého tlumočení podle § 175a tr. zák., případně padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů podle § 175b tr. zák., avšak ze samotné sankcionovatelnosti tohoto jednání nelze mechanicky dovozovat právo Policie ČR na to, aby jí byly poskytovány výhradně pravdivé informace.

54567 Odkup akcií

Splní-li investiční fond povinnost stanovenou mu v § 35i odst. 2 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, a k uzavření smlouvy nedojde jen proto, že akcionář ve stanovené lhůtě nabídku na odkup akcií nepřijal, netrvá nadále povinnost společnosti akcie od něj odkoupit.

54566 Nesrozumitelnost právního úkonu v pracovníprávních vztazích

Sama okolnost, že právní úkon, mající jinak smysl, je sepsán (projeven) v cizím jazyce, neznamená, že právní úkon je bez dalšího neplatný pro nesrozumitelnost. O vadný (nesrozumitelný) projev vůle způsobující neplatnost právního úkonu půjde tehdy, jestliže cizí jazyk, v němž byl projev vůle učiněn, je nesrozumitelný osobě, jíž byl adresován.

54565 Návrh na výkon rozhodnutí

Je-li exekucním titulem rozhodnutí vydané soudem v občanském soudním řízení, vychází soud především z připojeného

stejnopisu rozhodnutí opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti (§ 261 odst. 2 o.s.ř.), případně z potvrzení vykonatelnosti vyznačeného přímo na návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (§ 261 odst. 3 o.s.ř.); v případě pochybností je však oprávněn (a povinen) provést potřebná zjištění přímo ze spisu o řízení, v němž bylo vydáno vykonávané rozhodnutí (zejména zjištění, zda rozhodnutí bylo řádně doručeno).

54564 Leasingová smlouva

Skutečnost, že v době uzavření leasingové smlouvy nebyla ještě věc, jež je přenechávána do leasingového nájmu, vyrobena, nezpůsobuje neplatnost této smlouvy.

54464 Zrušení smlouvy o postoupení pohledávky

Důsledkem zrušení smlouvy je vznik povinnosti každého z účastníků vrátit druhému vše, co podle ní dostal a není-li to možné, poskytnout peněžitou náhradu. V případě zrušení smlouvy o postoupení pohledávky tak přichází v úvahu jen „vydání“ pohledávky postupníkem postupiteli anebo, není-li to možné, protože pohledávka již zanikla, poskytnutí peněžité náhrady.

54463 Zastavení řízení o dědictví a jiné řízení

Zastavením řízení o dědictví podle ustanovení § 175h odst. 1 nebo 2 o.s.ř., není (a nemůže být) pro účely jiného řízení (řízení, v němž žalobce uplatňoval své nároky vůči zůstaviteli) závazně stanoveno, že zůstavitel nezanechal majetek nebo že zanechal majetek jen nepatrné hodnoty. Ten, kdo žalobou uplatnil své nároky proti zůstaviteli (zpravidla zůstavitelův věřitel), totiž není účastníkem řízení o dědictví a usnesení o zastavení dědického řízení podle ustanovení § 175h odst. 1 nebo 2 o.s.ř. není pro něj závazné (srov. § 159a odst. 1 a 4 o.s.ř.); může proto v řízení o své žalobě tvrdit a prokazovat, že rozsah, popřípadě cena zůstavitelem zanechaného majetku byla vyšší, než bylo zjištěno v řízení o dědictví.

54462 Promlčení zástavního práva a zajištěná pohledávka

Zástavní právo se nemůže promlčet dříve, dokud marně neuplyne promlčecí doba u zajištěné pohledávky. Není přitom významné, zda se promlčení zajištěné pohledávky řídí obecnou promlčecí dobou nebo zda nastala taková právní skutečnost, která měla za následek její "prodloužení"; z pohledu ustanovení § 100 odst.2 věty třetí občanského zákoníku je rozhodné pouze to, kdy se - podle příslušné hmotněprávní úpravy - promlčuje věřitelova pohledávka za (osobním) dlužníkem, zajištěná zástavním právem, i kdyby jeho předmětem byl majetek jiné osoby než dlužníka této pohledávky.

54461 Porušování povinnosti při správě cizího majetku

Skutková podstata trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku chrání majetková práva v nejšířším smyslu a nepřímou chrání také zvláštní vztah důvěry.

54458 Obnova řízení

Okolnost, že odůvodnění nálezu Ústavního soudu zahrnuje posouzení právní otázky, kterou soud posoudil v jiné věci dříve jinak, nečiní z nálezu rozhodnutí, jež by bylo důvodem obnovy řízení podle ustanovení § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

54268 Žaloba podle § 175k o.s.ř.

Žaloba podaná ve smyslu ustanovení § 175k odst. 2 o.s.ř. není určovací žalobou ve smyslu § 80 písm. c) o.s.ř., ale je žalobou na určení právní skutečnosti, u níž naléhavý právní zájem vyplývá z právního předpisu. Taková žaloba proto nemůže být zamítnuta pro nedostatek naléhavého právního zájmu na požadovaném určení a žalobce není povinen tvrdit a prokazovat skutečnosti o takovém právním zájmu. Tyto závěry ovšem platí opět pouze v případě, že žaloba splňuje požadavky vymezené ustanovením § 175k odst. 2 o.s.ř.

54267 Výklad právního úkonu

Pomocí výkladu právního úkonu není dovoleno měnit smysl a obsah jinak jasného právního úkonu.

54266 Vrácení plnění

Majetkovým vyjádřením prospěchu, který vznikl v důsledku užívání nemovitosti na základě neplatné kupní smlouvy, je peněžitá částka, která odpovídá částkám vynakládaným obvykle v daném místě a čase na užívání věci, zpravidla formou nájmu a důvodně se poměřuje s obvyklou hladinou nájemného. Bylo-li nájemné v posuzovaném období regulováno cenou, nemůže výše bezdůvodného obohacení přesáhnout částku omezenou cenovými předpisy.

54265 Překážka věci rozhodnuté

Pro posouzení, zda je dána překážka věci pravomocně rozhodnuté, není významné, jak byl soudem skutek (skutkový děj), který byl předmětem původního řízení, posouzen po právní stránce. Překážka věci pravomocně rozhodnuté nastává i tehdy, jestliže skutek (skutkový děj) byl soudem v původním řízení posouzen po právní stránce nesprávně nebo neúplně.

54264 Procesní nástupnictví

Navrhl-li žalobce před rozhodnutím odvolacího soudu, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo dosavadního účastníka (žalovaného), a již v řízení před soudem prvního stupně byla prokázána právní skutečnost, z níž je dovozován přechod práva nebo povinnosti, není potřebné k uplatnění procesního nástupnictví dle § 107a odst. 1 o.s.ř. v odvolacím řízení uvádět nové skutečnosti, popřípadě důkazy.

54263 Jednání vedoucího organizační složky

Zmocnění vedoucího organizační složky podniku upravené v § 13 odst. 3 obch. zák. je zákonným zmocněním, které

je nepřenosné, neboť se vztahuje výlučně k osobě vedoucího organizační složky. Z tohoto ustanovení je oprávněn jen vedoucí organizační složky podniku osobně, který vzhledem k ustanovení § 24 obč. zák. (podle jehož první věty zástupce musí jednat osobně a dalšího zástupce si může ustanovit, jen jestliže je to právním předpisem stanoveno nebo účastníky dohodnuto) není oprávněn zmocnit dalšího zástupce.

54262 Hodnocení důkazů

Předpokladem náležitosti a také se zákonem souladného hodnocení důkazu je to, že informace z hodnoceného důkazu zůstane bez jakékoliv deformace v procesu jeho hodnocení zachována a výlučně jenom jako taková se promítne do vlastního vyhodnocení jako konečného úsudku soudu. Jakkoliv vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit spolehlivý a zejména zákonný podklad pro odsuzující výrok soudu, který musí být vždy výrazem lidsky dosažitelné jistoty, plynoucí především ze zákonem stanoveného procesu zjišťování a následného vyhodnocení rozhodných skutečností tak, aby se skutkové závěry soudního rozhodnutí neocitly v (extrémním) rozporu s vlastním obsahem provedených důkazů.

54261 Dvojitá trestání

Nikoliv každé pravomocné rozhodnutí o přestupku vytváří překážku věci rozhodnuté pro trestní stíhání ohledně trestného činu spáchaného na tomtéž skutkovém základě. Přímá aplikace ustanovení článku 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o zákazu dvojitá trestání je v konkrétním případě závislá na tom, zda v přestupkovém řízení bylo rozhodnuto o tomtéž skutku, a zda se jednalo o činy se stejnými rozhodnými znaky skutkové podstaty.

54217 Pěstování konopí setého

Pěstování rostliny konopí setého není samo o sobě výrobou omamné látky podle § 188 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák.

54216 Obecné ohrožení

Jízda osobního motorového vozidla realizovaná jeho řidičem po dálnici v protisměru je závažným porušením příslušných ustanovení zák. č. 361/2000 Sb. (zákon o silničním provozu) a může vyvolat obecné nebezpečí ve smyslu znění § 179 odst. 1 tr. zák., a to jako jiné podobné nebezpečné jednání. Zda takové bezprostřední nebezpečí vzniklo, je však nutno vždy posuzovat v souvislosti se všemi okolnostmi konkrétního případu, se způsobem provedení činu, s časem i místem spáchání činu a s jeho povahou, zejména s účinností prostředků, které pachatel použil. Obecné nebezpečí vznikne, když nebezpečí v zákoně uvedené povahy a intenzity hrozí bezprostředně, což znamená výrazné přiblížení se k poruše. Nestací proto, když jednáním pachatele byla vytvořena jen taková situace, v níž obecné nebezpečný následek může sice vzniknout, avšak jen po splnění dalších podmínek, které jsou ještě v moci pachatele nebo jiných osob. Pro stav obecného nebezpečí - i když k poruše vůbec

nemusi dojít - je typická živelnost a neovladatelnost průběhu události, při nichž je vznik poruchy závislý na nahodilých okolnostech, vymykajících se vlivu pachatele i ohrožených osob.

54215 Maření výkonu úředního rozhodnutí

K naplnění znaků trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. se vyžaduje závažné jednání, tedy jednání vykazující rysy výraznější intenzity, zpravidla soustavnější, jehož důsledkem bude maření nebo podstatné ztížení výkonu rozhodnutí ve smyslu znemožnění, případně znesnadnění dosažení účelu trestu či vazby. Závažným jednáním nebude ojedinelý méně intenzivní akt, který nebude reálně spojen s mařením či podstatným ztížením výkonu rozhodnutí. Závažnost jednání je třeba posuzovat podle jeho povahy, rozsahu, intenzity, délky jeho trvání a následku ve vztahu ke stupni porušení zájmu chráněného ustanovením § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák.

54075 Vydržení obchodního podílu

Za situace, kdy o možnosti vydržet akcii (jako věc movitou) nelze podle platné právní úpravy mít - přesto, že i akcie představuje souhrn práv a povinností akcionáře, tak jako obchodní podíl představuje souhrn práv a povinností společníka společnosti s ručením omezeným - žádné pochybnosti, by byl závěr, že obchodní podíl vydržet nelze, zcela nelogický. Ve prospěch závěru, že vydržení obchodního podílu je možné, lze argumentovat i teleologickým výkladem úpravy držby a vydržení a za použití zásad, na kterých spočívá obchodní zákoník, zejména za použití zásady právní jistoty (§ 1 odst. 2 obch. zák.).

54074 Smlouva o přepravě

Úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) je svou povahou komplexní úpravou, která řeší závazkové vztahy založené jakýmkoli smlouvami o přepravě zásilek za úplaty silničním vozidlem, pokud místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání, jak jsou uvedena ve smlouvě, leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem této Úmluvy. Úmluvou jsou tedy řešeny i otázky nároků na přepravné a odpovědnostních nároků, a to včetně promlčecích dob, v nichž je nutno nároky uplatňovat.

54073 Pozvánka na valnou hromadu společnosti

Účelem ustanovení § 129 odst. 1 obch. zák. je zajistit, aby byli společníci s dostatečným časovým předstihem informováni o tom, že se bude valná hromada konat a mohli si tak vytvořit předpoklady pro účast na ní. K tomu účelu musí společnost učinit vše, co po ní lze spravedlivě požadovat, aby takovou informovanost společníků zajistila. Odeslala-li společnost pozvánku na valnou hromadu s odpovídajícím předstihem a pozvánka nebyla doručena z příčin, jež nespočívají na straně společnosti, nelze společnosti vytýkat nesplnění povinnosti uložené v ustanovení § 129 odst. 1 obch. zák.

54072 Povinnosti podle § 186a obchodního zákoníku

Za rozhodnutí, kterým má dojít k obejití povinností stanovených v ustanovení § 186a obch. zák. pro případ zrušení registrace účastnických cenných papírů, lze považovat jen takové, kdy bude bez velmi vážného důvodu pro takový postup rozhodnutím nastolen stav, kdy akcie společnosti nebudou obchodovatelné na žádném z veřejných trhů.

54071 Odbočování vlevo

Po řidiči vozidla, odbočujícího vlevo, nelze bez dalšího požadovat, aby se při odbočování nepřetržitě či průběžně díval za sebe a nevěnoval se náležitě odbočovacímu manévru, jakož i nesledoval, co se děje ve směru jeho jízdy. Vozidla jedoucí za odbočujícím vozidlem, které má řádně zapnutý směrový ukazatel ohlašující změnu směru jízdy, si mají počínat tak, aby na tuto změnu stihly za normálních okolností zareagovat včas.

54062 Ocenění majetku pro účely předlužení

Při ocenění majetku pro účely předlužení nelze paušálně říci, zda má znalec vycházet z cen účetních či z cen tržních, bez zohlednění dalších skutečností. Argumentem pro použití účetní ceny je její přesná zjistitelnost. Vzhledem k tomu, že v konkursu bude majetek úpadce tvořící konkursní podstatu zpeněžen nikoli za účetní, nýbrž za tržní ceny, nelze při posuzování předlužení tuto skutečnost pominout. Při ocenění pak totiž je třeba vycházet z reálné průměrné ceny, za kterou lze majetek v historicky konkrétní době prodat, u nemovitostí pak z ceny v daném místě a době obvyklé.

54012 Hodnocení důkazů

Při důkazu výpovědi svědka musí soud vyhodnotit věrohodnost výpovědi s přihlédnutím k tomu, jaký má svědek vztah k účastníkům řízení a k projednávané věci a jaká je jeho rozumová a duševní úroveň, k okolnostem, jež doprovázely jeho vnímání skutečností, o nichž vypovídá, vzhledem ke způsobu reprodukce těchto skutečností a k chování při výslechu (přesvědčivost, jistota, plynulost výpovědi, ochota odpovídat na otázky apod.) a k poznatkům, získaným na základě hodnocení jiných důkazů (do jaké míry je důkaz výpovědi svědka souladný s jinými důkazy, zda jim odporuje, popřípadě, zda se vzájemně doplňují); celkové posouzení z uvedených hledisek pak poskytuje závěr o pravdivosti či nepravdivosti tvrzených (prokazovaných) skutečností.

54041 Uznání dluhu

Uznání dluhu je po formální stránce možné prostřednictvím protokolu o předání předmětu nájmu. Forma uznání dluhu je obligatorně písemná, uznání musí být zcela jasně vyjádřeno v textu právního úkonu a nelze prakticky očekávat, že by mohlo být provedeno konkludentně ve smyslu § 35 odst. 1 věty za středníkem o. z.

54011 Důkazní břemeno

V moderním právním státě je i důkazní břemeno limitováno požadavkem proporcionality.

54006 Dobrá víra

Pro hodnocení dobré víry držitele pozemku je při posuzování poměru nabyté a skutečně držené plochy pozemků třeba vycházet nikoli z parcelní výměry nabytého pozemku, ale z celkové výměry pozemku, který tvoří přirozený funkční celek, byť neodpovídá geometrickému či parcelnímu ztvárnění podle příslušného katastrálního operátu.

53944 Zastavení výkonu rozhodnutí

Fyzická osoba, jež je statutárním orgánem právnické osoby, nemá právo jednat jménem této právnické osoby ve sporu, který s ní vede; tento závěr se uplatní i v řízení o návrhu povinného na zastavení výkonu rozhodnutí.

53943 Věcné břemeno cesty

Okolnost, že zřízení práva cesty přes přilehlý pozemek se domáhá vlastník stavby, který si nejenže nezajistil přístup ke stavbě, ale jde navíc o stavbu nepovolenou (tzv. černou stavbu), tj. stavbu, o jejíž povolení vlastník podle stavebního zákona nepožádal nebo ji stavebnímu úřadu neohlásil, je zásadně důvodem, pro který by soud věcné břemeno cesty zřídit neměl.

53916 Spravedlivá rovnováha mezi obecným zájmem a právem pokojného užívání majetku, zákon o půdě a restituční tečka

Byl-li účastníkovi zabaven majetek z důvodu veřejného zájmu v situaci, kdy tento neprovozuje typicky rizikové aktivity, má nárok jen na symbolickou výši náhrady, uplatnil svá práva před uplynutím restituční tečky a naplňuje účel zákona o půdě, kterým je veřejný zájem na péči o zemědělskou půdu a na hospodářském rozvoji venkova, nelze než uzavřít, že došlo k porušení spravedlivé rovnováhy mezi obecným zájmem a právem pokojného užívání majetku účastníkem v podobě legitimního očekávání.

53841 Pasivní věcná legitimace a rozsudek pro uznání

Zkoumání pasivní věcné legitimace žalovaného nepatří mezi předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání a nejde ani o věc, v níž nelze uzavřít smír. Otázka pasivní věcné legitimace je hmotněprávním institutem, nikoliv podmínkou řízení.

53840 Odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím

Předpokladem objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím je podle zákona č. 58/1969 Sb. skutečnost, že pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno příslušným orgánem (§ 4 odst. 1 zákona), a to i když jde o pravomocné rozhodnutí o zadržení

řidičského průkazu do konečného rozhodnutí vydávané správním orgánem podle § 15 odst. 3 vyhlášky č. 87/1964 Sb. v souvislosti s trestním řízením.

53839 Konkurs a splatnost vypořádacího podílu společníka

Pohledávka na vyplacení vypořádacího podílu společníka společnosti v konkursu vzniká ke stejnému okamžiku, ke kterému se již existující pohledávky úpadce stanou splatnými, tzn. tato pohledávka není splatnou prohlášením konkurzu, neboť k tomuto datu pohledávka ještě neexistuje.

53716 Stav v době vyhlášení rozsudku

Podle § 154 o. s. ř. sice platí, že pro soud je rozhodující stav v době vyhlášení rozsudku, avšak není tím míněno, že soud rozhodující o uložení povinnosti žalovaného na základě hmotněprávního úkonu učiněného v minulosti může odepřít takovému účastníkovi právo na soudní ochranu jen formalistickým odkazem na § 154 o. s. ř. Skutečnost, že pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení, se nedotýká ustanovení hmotného práva, které váží vznik, změnu či zánik práva nebo povinnosti k určitému času.

53715 Právo nebýt souzen a trestán dvakrát za týž čin

Porušením zásady ne bis in idem - práva nebýt souzen a trestán dvakrát za týž čin - je ve smyslu § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř. ve spojení s článkem 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod i vedení trestního stíhání a odsouzení obviněného za čin, který příslušný správní orgán v přestupkovém řízení posoudil tak, že nebylo prokázáno, že by se stal.

53714 Právní povaha rozsudku

Rozsudek je aktem rozhodovací činnosti soudu, a nelze ho pokládat za jednostranný hmotněprávní úkon smluvní strany.

53713 Odvolání a § 261 tr. ř.

Okolnost, že u osob, jež odvolání nepodaly, a jímž odvolací důvod prospívá, mezitím rozhodnutí nabylo právní moci, není procesně významná, neboť aplikace zásady dle § 261 tr. ř. je průlomem do právní moci rozsudku. V takovém případě je takovéto pravomocné a vykonatelné rozhodnutí zrušeno.

53712 Nedovolené překročení státní hranice

Znak trestného činu nedovoleného překročení státní hranice podle § 171a odst. 1 tr. zák. (ve znění účinném do 11. 7. 2007) vyjádřený slovy "státní hranice", je třeba chápat tak, že jde pouze o státní hranice České republiky se sousedními státy, nikoliv tedy o jakékoliv státní hranice mezi kterýmikoliv státy.

53711 Mimořádné snížení trestu odnětí svobody

Za „okolnosti případu“ ve smyslu § 40 tr. zák. se považují všechny skutečnosti, které mají vliv na stupeň nebezpečnosti

činu pro společnost a možnost nápravy pachatele. Mezi takové skutečnosti lze zahrnout především okolnosti, jejichž význam z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty výrazněji vybočuje z obvyklých případů určitých trestných činů a odůvodňuje shovívavější postup při trestání. Pod pojem „okolnosti případu“ lze zahrnout i psychický stav pachatele, vyvolaný působením tíživých okolností, jejichž vznik sám nevyvolal.

53575 Vyčlenění z družstva

Členy nového družstva se (za předpokladu splnění podmínek pro vyčlenění) stávají všichni členové družstva dosavadního, kteří jsou nájemci či vlastníky bytových nebo nebytových jednotek v budově, jíž se vyčlenění týká, bez ohledu na to, zda projevíli s vyčleněním souhlas. Přejednost vlastnického práva ve smyslu ustanovení § 29 odst. 3 zákona o vlastnictví bytů ve svých důsledcích může znamenat, že vyčleněnému družstvu připadne větší podíl z majetku mateřského družstva, než by mu s ohledem na členské podíly jinak náležel.

53574 Smlouva o fúzi

Ustanovení § 153a odst. 12, věty třetí a čtvrté obch. zák. je nutno vyložit tak, že nástupnická společnost se může stát majitelem vlastního obchodního podílu pouze tehdy, nedojde-li takovým postupem k „majetkovému poškození“ společníků. Stejný závěr lze učinit i ve vazbě na ustanovení § 220a odst. 5 obch. zák. Takový stav však přichází v úvahu pouze výjimečně (bude tomu tak tehdy, vzdají-li se společníci zanikající společnosti práva na výměnu obchodních podílů). Ve všech ostatních případech je třeba dát přednost zájmům společníků zanikající společnosti a dovést, že mají právo na takový podíl v nástupnické společnosti, jaký odpovídá – co do podílu na majetku – jejich majetkovému podílu v zanikající společnosti.

53573 Právo na náhradní pozemek

Nároky podle § 11 odst. 2 zákona o půdě mají přednost před postupem prodeje pozemků podle zákona č. 95/1999 Sb. Pokud nárok podle zákona o půdě nebyl dlouhodobě uspokojen, mají soudy zkoumat, zda nešlo se strany žalovaného o libovůli či dokonce svévoli při plnění jeho závazku, a žaloba na převod konkrétního pozemku může v takovém případě představovat jediný prostředek proti libovůli.

53572 Plnění za jiného a bezdůvodné obohacení

Plnění za jiného nemusí být pouze na základě smlouvy, ale rovněž na základě sjednané zálohy ve smyslu § 498 obč. zák.

53571 Písemná forma právního úkonu

Neuvedení jména a příjmení osoby jednající jménem smluvních stran (popř. za ně), nebo nečitelnost podpisu této osoby, nemá význam z hlediska dodržení zákonem požadované písemné formy právního úkonu.

53570 Odpovědnost členů představenstva

Z titulu ručení se mohou na členech představenstva investiční společnosti domáhat plnění sami podílníci, tím však není dotčena aktivní věcná legitimace investiční společnosti spravující (obhospodařující) majetek podílníků, k uplatnění tohoto práva vlastním jménem na účet podílníků.

53559 Neplatnost právního úkonu z důvodu omylu

To, že si účastníci smlouvy o převodu akcií byli vědomi toho, že výčet závazků společnosti, jejíž akcie byly předmětem převodu, nemusí být úplný a pro ten případ sjednali způsob vypořádání práv z odpovědnosti za vady, nevylučuje současně bez dalšího použití § 49a obč. zák.

53546 Komisionářská smlouva

Při samovstupu komisionáře se z povahy věci nepoužije ustanovení § 585 obch. zák., podle něhož je komisionář povinen bez zbytečného odkladu převést na komitenta práva získaná při zařizování záležitosti a vydat mu vše, co přitom získal, neboť na rozdíl od ostatních způsobů provedení komitentova pokynu do právního vztahu nevstupují třetí osoby jako strany prováděcí smlouvy s komisionářem.

53466 Započítání doby strávené ve vazbě

Ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák. o započítání doby vazby strávené pachatelem v cizině (pokud je takový postup vzhledem k druhu uloženého trestu možný) se vztahuje i na případy, kdy pachatel byl v cizině ve vazbě nejen výlučně pro tžž skutek, za který mu byl uložen trest soudem České republiky, ale také pro další skutky, za které v České republice vůbec odsouzen nebyl.

53465 Vyloučení orgánů, činných v trestním řízení

Zákonným kritériem vyloučení podle § 30 odst. 1 tr. ř. není skutečnost, zda soudce činný v trestním řízení je či není podjatý, nýbrž to, jak se navenek, tj. z hlediska veřejnosti a z hlediska stran řízení, jeví.

53464 Smlouva o obchodním zastoupení a konkurenční doložka

Závazek obchodního zástupce po zániku výhradního obchodního zastoupení nekontaktovat klienty zastoupeného, může obsahově naplňovat znaky konkurenční doložky podle § 672a obch. zák., a proto s ním může být možné spojit též právní účinky co do spravedlivého odškodnění podle § 669 obch. zák.

Plný text judikátu naleznete na www.epravo.cz/judikatura/číslo (číslo každého judikátu je uvedeno u jeho nadpisu)

SBÍRKA (březen – květen)

VYŠLO:

Částka 24, rozeslána dne 5. března 2008

80/2008 Sb.

Účinnost od: 5. března 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. února 2008 o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 – 2012

81/2008 Sb.

Účinnost od: 5. března 2008

SDĚLENÍ Ministerstva životního prostředí ze dne 22. února 2008 o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu

82/2008 Sb.

Účinnost od: 5. března 2008

SDĚLENÍ Ministerstva životního prostředí ze dne 22. února 2008 o evropsky významných lokalitách, které nebyly zařazeny do evropského seznamu

Částka 25, rozeslána dne 11. března 2008

83/2008 Sb.

Účinnost od: 11. března 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji, a nařízení

vlády č. 462/2002 Sb., o institucionální podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o hodnocení výzkumných záměrů, ve znění nařízení vlády č. 28/2003 Sb.

84/2008 Sb.

Účinnost od: 11. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 26. února 2008 o správné lékařské praxi, bližších podmínkách zacházení s léčivými přípravky v lékárnách, zdravotnických zařízeních a u dalších provozovatelů a zařízení vydávajících léčivé přípravky

85/2008 Sb.

Účinnost od: 11. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 26. února 2008 o stanovení seznamu léčivých látek a pomocných látek, které lze použít pro přípravu léčivých přípravků

86/2008 Sb.

Účinnost od: 11. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 26. února 2008 o stanovení zásad správné laboratorní praxe v oblasti léčiv

87/2008 Sb.

Účinnost od: 11. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 25. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 579/2006 Sb., kterou se stanoví způsob volby a volební řád pro volby do správních rad a dozorčích rad resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťoven

Částka 26, rozeslána dne 12. března 2008**88/2008 Sb.**

Účinnost od: 12. března 2008

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 31. ledna 2008 ve věci návrhu na zrušení některých částí zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a na zrušení některých ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

89/2008 Sb.

Účinnost od: 12. března 2008

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 157/1993 Sb., zákonem č. 323/1993 Sb., zákonem č. 244/1994 Sb., zákonem č. 132/1995 Sb., zákonem č. 211/1997 Sb., zákonem č. 333/1998 Sb., zákonem č. 363/1999 Sb., zákonem č. 492/2000 Sb., zákonem č. 126/2002 Sb., zákonem č. 260/2002 Sb., zákonem č. 176/2003 Sb., zákonem č. 438/2003 Sb., zákonem č. 669/2004 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 545/2005 Sb., zákonem č. 223/2006 Sb., zákonem č. 261/2007 Sb. a zákonem č. 296/2007 Sb. (ZÁKON o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů)

Částka 27, rozeslána dne 12. března 2008**90/2008 Sb.**

Účinnost od: 12. března 2008 s výjimkou

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 29. ledna 2008 ve věci návrhu na zrušení § 400 odst. 1 a § 398 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

91/2008 Sb.

Účinnost od: 12. března 2008

SDĚLENÍ Národního bezpečnostního úřadu ze dne 3. března 2008 o vyhlášení převodních tabulek stupňů utajení podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána

Částka 29, rozeslána dne 14. března 2008**95/2008 Sb.**

Účinnost od: 15. března 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. března 2008 o stanovení některých podmínek poskytování oddělené platby za rajčata určená ke zpracování

96/2008 Sb.

Účinnost od: 15. března 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.

Částka 28, rozeslána dne 19. března 2008**92/2008 Sb.**

Účinnost od: 19. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 7. března 2008 o stanovení seznamu zemí referenčního koše, způsobu hodnocení výše, podmínek a formy úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely a náležitostech žádosti o stanovení výše úhrady

93/2008 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 10. března 2008 o vyhlášení Národní přírodní památky Prameniště Blanice stanovení jejich bližších ochranných podmínek

94/2008 Sb.

Účinnost od: 19. března 2008

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6. března 2008 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně a dodatků ke kolektivním smlouvám vyššího stupně

Částka 31, rozeslána dne 26. března 2008**99/2008 Sb.**

Účinnost od: 31. března 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 242/2004 Sb., o podmínkách provádění opatření na podporu rozvoje mimoprodukčních funkcí zemědělství spočívajících v ochraně složek životního prostředí (o provádění agroenvironmentálních opatření), ve znění pozdějších předpisů

100/2008 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 11. března 2008 o vydání bankovek po 1 000 Kč vzoru 2008

101/2008 Sb.

Účinnost od: 26. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 11. března 2008 o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun u příležitosti vstupu České republiky do schengenského prostoru

102/2008 Sb.

Účinnost od: 26. března 2008

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. března 2008 o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

Částka 30, rozeslána dne 27. března 2008**97/2008 Sb.**

Účinnost od: 27. března 2008

VYHLÁŠKA ze dne 28. února 2008 o vzorech služebních stejnokrojů příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky, jejich používání a způsobu vnějšího označení, a vzoru služebního průkazu (vyhláška o vystrojování a služebním průkazu příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky)

98/2008 Sb.

Účinnost od: 27. března 2008

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 17. března 2008 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 32, rozeslána dne 31. března 2008**103/2008 Sb.**

Účinnost od: 15. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 25. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 14/2008 Sb., o způsobu vnějšího označení, odznaků, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky

Částka 33, rozeslána dne 1. dubna 2008**104/2008 Sb.**

Účinnost od: 1. dubna 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008 o nabídkách převzetí a o změně některých dalších zákonů (zákon o nabídkách převzetí)

105/2008 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 25. března 2008 o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol

106/2008 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 20. března 2008 o správné praxi prodejců vyhrazených léčivých přípravků a o odborném kurzu prodejců vyhrazených léčivých přípravků

107/2008 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 13. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 107/2005 Sb., o školním stravování

Částka 34, rozeslána dne 4. dubna 2008**108/2008 Sb.**

Účinnost od: 4. dubna 2008 s výjimkou

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. února 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech, ve znění nařízení vlády č. 219/2007 Sb.

109/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. března 2008 o podmínkách poskytování zvláštních cen veřejně dostupné telefonní služby

110/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

VYHLÁŠKA ze dne 14. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 439/2005 Sb., kterou se stanoví podrobnosti způsobu určení množství elektřiny z kombinované výroby elektřiny a tepla a určení množství elektřiny z druhotných energetických zdrojů

Částka 35, rozeslána dne 4. dubna 2008**111/2008 Sb.**

Účinnost od: 4. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 31. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění pozdějších předpisů

Částka 36, rozeslána dne 14. dubna 2008**112/2008 Sb.**

Účinnost od: 15. dubna 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008 o stanovení některých podmínek poskytování národních doplňkových plateb k přímým podporám

113/2008 Sb.

Účinnost od: 15. dubna 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě

114/2008 Sb.

Účinnost od: 15. dubna 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření

115/2008 Sb.

Účinnost od: 14. dubna 2008

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. března 2008 o závaznosti kolektivní smlouvy vyššího stupně

Částka 37, rozeslána dne 14. dubna 2008**116/2008 Sb.**

Účinnost od: 14. dubna 2008

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 12. března 2008 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce

Částka 38, rozeslána dne 15. dubna 2008**117/2008 Sb.**

Účinnost od: 1. června 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008 o zahájení činnosti Krajského soudu v Brně – pobočky v Jihlavě

118/2008 Sb.

Účinnost od: 15. dubna 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

119/2008 Sb.

Účinnost od: 15. dubna 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

120/2008 Sb.

Účinnost od: 15. května 2008 s výjimkou

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 39, rozeslána dne 15. dubna 2008**121/2008 Sb.**

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008 o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů

122/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

123/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

124/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Částka 40, rozeslána dne 16. dubna 2008**125/2008 Sb.**

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008 o přeměnách obchodních společností a družstev

126/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev

127/2008 Sb.

Účinnost od: 31. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 1. dubna 2008, kterou se mění vyhláška

č. 113/2005 Sb., o způsobu označování potravin a tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů

128/2008 Sb.

Účinnost od: 16. dubna 2008
SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 3. dubna 2008 o vydání cenového rozhodnutí

Částka 41, rozeslána dne 16. dubna 2008

129/2008 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2009
ZÁKON ze dne 19. března 2008 o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů

Částka 42, rozeslána dne 17. dubna 2008

130/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008
ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 43, rozeslána dne 21. dubna 2008

131/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 2. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění nařízení vlády č. 336/2007 Sb.

132/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008
VYHLÁŠKA ze dne 4. dubna 2007 o systému jakosti při provádění a zajišťování činností souvisejících s využíváním jaderné energie a radiačních činností a o zabezpečování jakosti vybraných zařízení s ohledem na jejich zařazení do bezpečnostních tříd

133/2008 Sb.

Účinnost od: 21. dubna 2008
SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. dubna 2008 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně a dodatků ke kolektivním smlouvám vyššího stupně

rs 43/2008 Sb.

Účinnost od: 21. dubna 2008
SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce č. 105/2008 Sb., o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol

Částka 44, rozeslána dne 25. dubna 2008

134/2008 Sb.

Účinnost od: 25. dubna 2008
ZÁKON ze dne 20. března 2008 o přijetí úvěrů Českou republikou od Evropské investiční banky na financování národních podílů u projektů spolufinancovaných z Operačního programu doprava v programovém období 2007 až 2013

135/2008 Sb.

Účinnost od: 10. května 2008
ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

136/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008
ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů 137/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008 s výjimkou

ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

138/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008
ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

139/2008 Sb.

Účinnost od: 25. dubna 2008
ZÁKON ze dne 26. března 2008, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

140/2008 Sb.

Účinnost od: 25. dubna 2008
ZÁKON ze dne 26. března 2008, kterým se mění některé zákony na úseku cestovních dokladů

141/2008 Sb.

Účinnost od: 25. dubna 2008
ZÁKON ze dne 26. března 2008, kterým se mění zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách)

Částka 45, rozeslána dne 29. dubna 2008

142/2008 Sb.

Účinnost od: 29. prosince 2009
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, ve znění nařízení vlády č. 127/2004 Sb.

143/2008 Sb.

Účinnost od: 29. dubna 2008
VYHLÁŠKA ze dne 15. dubna 2008 o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidské krve a jejích složek (vyhláška o lidské krvi)

144/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008
VYHLÁŠKA ze dne 7. dubna 2008 o vydání zlatých mincí „Národní kulturní památka řetězový most ve Stádlci“ po 2 500 Kč

Částka 46, rozeslána dne 29. dubna 2008

145/2008 Sb.

Účinnost od: 29. dubna 2008
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí

146/2008 Sb.

Účinnost od: 14. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 9. dubna 2008 o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb

Částka 47, rozeslána dne 30. dubna 2008

147/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008 o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zachování hospodářského souboru lesního porostu v rámci opatření Natura 2000 v lesích

148/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 239/2007 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy, a nařízení vlády č. 308/2004 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.

149/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008 o stanovení některých podmínek poskytování diverzifikační podpory pěstitelům cukrové řepy

150/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 23. dubna 2008 o kontrole výroby a oběhu lihu a o provedení dalších ustanovení zákona o lihu s tím souvisejících

151/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 16. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 89/2004 Sb., kterou se stanoví vnější označení příslušníka Vězeňské služby České republiky, zvláštní barevné provedení a označení služebních vozidel a prokazování příslušnosti k Vězeňské službě České republiky, ve znění vyhlášky č. 474/2005 Sb.

152/2008 Sb.

Účinnost od: 1. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 25. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění vyhlášky č. 168/2006 Sb.

153/2008 Sb.

Účinnost od: 30. dubna 2008

VYHLÁŠKA ze dne 18. dubna 2008 o vzorech tiskopisů žádostí o udělení povolení k předávání, nabývání, vývozu, dovozu a tranzitu výbušnin

154/2008 Sb.

Účinnost od: 30. dubna 2008

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. dubna 2008 o závaznosti kolektivní smlouvy vyššího stupně

155/2008 Sb.

Účinnost od: 30. dubna 2008

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 21. dubna 2008 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

rs 47/2008 Sb.

Účinnost od: 30. dubna 2008

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce č. 132/2008 Sb., o systému jakosti při provádění a zajišťování činností souvisejících s využíváním jaderné energie a radiačních činností a o zabezpečování jakosti vybraných zařízení s ohledem na jejich zařazení do bezpečnostních tříd

Částka 48, rozeslána dne 7. května 2008

156/2008 Sb.

Účinnost od: 7. května 2008 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 28. dubna 2008 o zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a o změně vyhlášky č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb.

Částka 49, rozeslána dne 12. května 2008

157/2008 Sb.

Účinnost od: 15. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 24. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití, ve znění pozdějších předpisů

158/2008 Sb.

Účinnost od: 12. května 2008

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 28. dubna 2008 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 50, rozeslána dne 13. května 2008

159/2008 Sb.

Účinnost od: 28. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 18. dubna 2008 o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun ke 150. výročí narození Viktora Ponrepa

160/2008 Sb.

Účinnost od: 13. května 2008

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 13. března 2008 ve věci návrhu na zrušení zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů, nebo jeho jednotlivých ustanovení, a na zrušení jednotlivých ustanovení některých dalších zákonů

Částka 51, rozeslána dne 15. května 2008

161/2008 Sb.

Účinnost od: 15. května 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. dubna 2008 o technickém plánu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání (nařízení vlády o technickém plánu přechodu)

162/2008 Sb.

Účinnost od: 15. května 2008

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění nařízení vlády č. 288/2007 Sb.

163/2008 Sb.

Účinnost od: 30. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2008 o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského televizního vysílání

164/2008 Sb.

Účinnost od: 15. května 2008

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 28. dubna 2008 o vydání výměru MF č. 03/2008, kterým se mění seznam zboží s regulovanými cenami

rs 51/2008 Sb.

Účinnost od: 15. května 2008

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskových chyb v zákoně č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů

Roste Vaše firma? Přišel čas zefektivnit správu Vašeho firemního softwaru.

Multilicenční nabídka je ušitá přímo na míru firmám s menším počtem počítačů.

Multilicenční nabídka je speciálně vytvořena tak, aby co nejlépe vyhovovala firmám používajícím pět a více počítačů. Nabízí cenovou výhodnost, jednoduchou správu a pružnost používání softwaru.

Jednoduchá správa

- Jen jedna smlouva na množstevní nákup softwaru.
- Jediný produktový klíč a jedno médium pro hromadnou instalaci a reinstalaci.
- Přístup na webové rozhraní eOpen – <https://eopen.microsoft.com> – nabízející:
 - snadnou správu a evidenci nakoupeného softwaru,
 - generované instalační klíče,
 - možnost stažení produktů.
- Nákupem multilicenčních produktů máte možnost přinstalovat původní krabicové licence FPP (Full Package Product) nebo OEM licence právě multilicenčním klíčem a médiem (tzv. Re-Imaging).

Flexibilita

- Multilicenční produkty se nevážou na hardware – kdykoli je můžete přenést na jiný počítač.
- Automaticky máte možnost využívat nižší verzi zakoupeného produktu.
- Kdykoli máte právo přechodu na jinou jazykovou verzi.

Hodnota

- Multilicence jsou k dispozici již od pěti licencí.
- Část produktů (např. Microsoft Office) obsahuje rozšířenou funkcionalitu a další přidané aplikace.
- U některých dalších produktů můžete jednu licenci instalovat až třikrát.

V případě varianty se Software Assurance (SA)

- Přístup k novým verzím softwaru do budoucna zdarma.
- Zdarma přístup na živá i elektronická školení a nárok na technickou podporu.
- Při nákupu operačního systému nárok na instalování edice Microsoft Windows Vista Enterprise nebo Microsoft Windows Vista Ultimate.
- U sady Microsoft Office právo na použití zakoupené licence také na domácím počítači.

S dalšími informacemi o produktu se můžete seznámit na www.jednoduchasprava.cz

**Máme téměř
2 miliony zákazníků
na celém světě!**

Skupina International Personal Finance

MEZINÁRODNÍ FINANČNÍ SKUPINA

Mezinárodní finanční skupina International Personal Finance vznikla v roce 2007 oddělením mezinárodní divize od mateřské společnosti Provident Financial ve Velké Británii. Tato společnost se v roce 1997 rozhodla vstoupit na zahraniční trhy. Byly založeny první pobočky ve dvou středoevropských zemích – v České republice a v Polsku – které začaly nabízet krátkodobé hotovostní půjčky do domácností.

V roce 2001 společnost vstoupila také na maďarský a slovenský trh, v roce 2003 došlo ke spuštění pilotního provozu v Mexiku a v roce 2006 na rumunském trhu. Systém poskytování hotovostních půjček je založen na britském modelu. Po obchodní stránce je nově vzniklá International Personal Finance zatím mimořádně úspěšná. Ve zmíněných šesti zemích podniká IPF stále pod názvem Provident Financial.

PROVIDENT FINANCIAL V ČESKÉ REPUBLICCE

Provident Financial je jedním z největších poskytovatelů krátkodobých půjček do domácností v České republice. Brzy po zahájení podnikání v České republice v listopadu 1997 začala firma kopírovat úspěch z Velké Británie. V současné době má u nás Provident Financial 25 poboček a 112 kontaktních míst. Zázemí firmy tvoří zhruba 600 zaměstnanců, což ji řadí mezi největší britské společnosti v České republice z hlediska počtu zaměstnanců.

SPOLEČENSKÁ ZODPOVĚDNOST

Společenská zodpovědnost tvoří důležitou součást podnikání Provident Financial s.r.o. V České republice naše společnost podporuje pestrou škálu dobročinných občanských akcí – nejen na regionální úrovni v místech, kde působí její obchodní zástupci, zaměstnanci a zákazníci, ale i na celostátní úrovni. Všechny tyto aktivity Provident Financial realizuje v rámci programů „Společnost, která má srdce“ a „Provident Financial regionům“.

Společnost, která má srdce

Podporujeme mimo jiné Nadaci Naše dítě, občanské sdružení Zdravotní klaun i Nadaci Archa Chantal. Déle než tři roky se angažujeme ve společensky prospěšných projektech ekologického zaměření – např. v projektu Ekoškola zabývající se podporou ekologického vzdělávání na základních školách. V žebříčku „Top Firemní filantrop 2006“ se společnost Provident Financial umístila na 18. místě z 50 zařazených společností s celkovým objemem 7,2 milionu korun darovaných prostředků.

**PROVIDENT
FINANCIAL**

Máte se na koho obrátit

Částka 52, rozeslána dne 19. května 2008

165/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

VYHLÁŠKA ze dne 2. května 2008, kterou se stanoví rozsah a struktura údajů pro vypracování návrhu zákona o státním rozpočtu a termíny jejich předkládání

166/2008 Sb.

Účinnost od: 30. června 2008

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 23. dubna 2008 ve věci návrhu na zrušení některých částí zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů

Částka 53, rozeslána dne 19. května 2008

167/2008 Sb.

Účinnost od: 17. srpna 2008 s výjimkou

ZÁKON ze dne 22. dubna 2008 o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů

168/2008 Sb.

Účinnost od: 19. května 2008

ZÁKON ze dne 22. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů

169/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 234/2006 Sb., zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

Částka 54, rozeslána dne 19. května 2008

170/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 28. dubna 2008 o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky

Částka 55, rozeslána dne 26. května 2008

171/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 28. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 365/1999 Sb., o výši a podmínkách odměňování odsouzených osob zařazených do zaměstnání ve výkonu trestu odnětí svobody, ve znění nařízení vlády č. 414/2000 Sb.

172/2008 Sb.

Účinnost od: 26. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 12. května 2008, kterou se mění vyhláška č. 495/2006 Sb., o stanovení vzorů diplomatických a služebních pasů a vzorů tiskopisů žádostí o jejich vydání

173/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

VYHLÁŠKA ze dne 2. května 2008 o ukončení platnosti bankovek po 20 Kč vzoru 1994 a vzoru 1996

174/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

VYHLÁŠKA ze dne 2. května 2008 o ukončení platnosti mincí po 50 haléřích vzoru 1993

175/2008 Sb.

Účinnost od: 26. května 2008

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 19. května 2008 o vydání cenového rozhodnutí

Částka 56, rozeslána dne 27. května 2008

176/2008 Sb.

Účinnost od: 29. prosince 2009

NARIŽENÍ VLÁDY ze dne 21. dubna 2008 o technických požadavcích na strojní zařízení

Částka 57, rozeslána dne 28. května 2008

177/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů

178/2008 Sb.

Účinnost od: 28. května 2008

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů

179/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 83/2003 Sb., zákona č. 179/2003 Sb. a zákona č. 293/2004 Sb.

180/2008 Sb.

Účinnost od: 28. května 2008

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 20/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

181/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008 s výjimkou

ZÁKON ze dne 24. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

182/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 24. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů

183/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

ZÁKON ze dne 1. května 2008, kterým se mění některé zákony v oblasti cen

184/2008 Sb.

Účinnost od: 1. července 2008

ZÁKON ze dne 24. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů

185/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

SDĚLENÍ Ústavního soudu ze dne 6. května 2008 o přijetí rozhodnutí podle § 11 odst. 2 písm. k) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, o aťahování působnosti senátní plenem

Částka 58, rozeslána dne 28. května 2008

186/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

VYHLÁŠKA ze dne 21. května 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 205/1999 Sb., kterou se provádí zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů

187/2008 Sb.

Účinnost od: 28. května 2008

VYHLÁŠKA ze dne 19. května 2008, kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů

188/2008 Sb.

Účinnost od: 28. května 2008

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. května 2008 o uložení kolektivní smlouvy vyššího stupně

Částka 60, rozeslána dne 30. května 2008

190/2008 Sb.

Účinnost od: 1. června 2008

VYHLÁŠKA ze dne 26. května 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 141/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobu, skladování a zpracování lihu, ve znění pozdějších předpisů

ÚČINNOST

Dne 1. března 2008:

106/2007 Sb.

ZÁKON ze dne 12. dubna 2007, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

344/2007 Sb.

ZÁKON ze dne 5. prosince 2007, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

26/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 16. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

27/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 16. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů

32/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 16. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších

předpisů, a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

37/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 17. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů

49/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. února 2008 o požadavcích k zajištění bezpečného stavu podzemních objektů

50/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. února 2008, kterou se mění vyhláška Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů

52/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. února 2008, kterou se stanoví zásady a termíny finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy nebo Národním fondem

55/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 529/2005 Sb., o administrativní bezpečnosti a o registrech utajovaných informací

59/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů

60/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. února 2008 o plánech péče, označování a evidenci území chráněných podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a o změně vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (vyhláška o plánech péče, označování a evidenci chráněných území)

62/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 207/1995 Sb., kterou se stanoví stupně zdravotního postižení a způsob jejich posuzování pro účely dávek státní sociální podpory, ve znění vyhlášky č. 156/1997 Sb.

64/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. února 2008 o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením (vyhláška o přístupnosti)

65/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 25. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 417/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění vyhlášky č. 299/2006 Sb.

69/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. února 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bez-

platného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečování ubytování vojáků z povolání, ve znění vyhlášky č. 456/2002 Sb.

71/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. února 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 332/2000 Sb., kterou se stanoví některé postupy při schvalování typu a ověřování stanovených měřídel označovaných značkou EHS, ve znění pozdějších předpisů

Dne 5. března 2008:

9/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. ledna 2008 o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun ke 100. výročí úmrtí Josefa Hlávky

80/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. února 2008 o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 – 2012

81/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva životního prostředí ze dne 22. února 2008 o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu

82/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva životního prostředí ze dne 22. února 2008 o evropsky významných lokalitách, které nebyly zařazeny do evropského seznamu

Dne 11. března 2008:

83/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji, a nařízení vlády č. 462/2002 Sb., o institucionální podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o hodnocení výzkumných záměrů, ve znění nařízení vlády č. 28/2003 Sb.

84/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. února 2008 o správné lékařské praxi, bližších podmínkách zacházení s léčivými v lékárnách, zdravotnických zařízeních a u dalších provozovatelů a zařízení vydávajících léčivé přípravky

85/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. února 2008 o stanovení seznamu léčivých látek a pomocných látek, které lze použít pro přípravu léčivých přípravků

86/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. února 2008 o stanovení zásad správné laboratorní praxe v oblasti léčiv

87/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 579/2006 Sb., kterou se stanoví způsob volby a volební řád pro volby do správních rad a dozorčích rad resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťoven

Dne 12. března 2008:

57/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 29. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů

88/2008 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 31. ledna 2008 ve věci návrhu na zrušení některých částí zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a na zrušení některých ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

89/2008 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhlašuje úplné znění zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 157/1993 Sb., zákonem č. 323/1993 Sb., zákonem č. 244/1994 Sb., zákonem č. 132/1995 Sb., zákonem č. 211/1997 Sb., zákonem č. 333/1998 Sb., zákonem č. 363/1999 Sb., zákonem č. 492/2000 Sb., zákonem č. 126/2002 Sb., zákonem č. 260/2002 Sb., zákonem č. 176/2003 Sb., zákonem č. 438/2003 Sb., zákonem č. 669/2004 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 545/2005 Sb., zákonem č. 223/2006 Sb., zákonem č. 261/2007 Sb. a zákonem č. 296/2007 Sb. (ZÁKON o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů)

90/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 29. ledna 2008 ve věci návrhu na zrušení § 400 odst. 1 a § 398 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

91/2008 Sb.

SDĚLENÍ Národního bezpečnostního úřadu ze dne 3. března 2008 o vyhlášení převodních tabulek stupňů utajení podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána

Dne 14. března 2008:

63/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 223/2005 Sb., o některých dokladech o vzdělání, ve znění vyhlášky č. 489/2006 Sb.

Dne 15. března 2008:

76/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 29. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb.

77/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. února 2008 o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořízovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu

95/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. března 2008 o stanovení některých podmínek poskytování oddělené platby za rajčata určená ke zpracování

96/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.

Dne 19. března 2008:

92/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. března 2008 o stanovení seznamu zemí referenčního koše, způsobu hodnocení výše, podmínek a formy úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely a náležitostí žádosti o stanovení výše úhrady

94/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6. března 2008 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně a dodatků ke kolektivním smlouvám vyššího stupně

Dne 26. března 2008:**101/2008 Sb.**

VYHLÁŠKA ze dne 11. března 2008 o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun u příležitosti vstupu České republiky do schengenského prostoru

102/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. března 2008 o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

Dne 27. března 2008:**97/2008 Sb.**

VYHLÁŠKA ze dne 28. února 2008 o vzorech služebních stejnokrojů příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky, jejich používání a způsobu vnějšího označení, a vzoru služebního průkazu (vyhláška o vystrojování a služebním průkazu příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky)

98/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 17. března 2008 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Dne 31. března 2008:**99/2008 Sb.**

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. března 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 242/2004 Sb., o podmínkách provádění opatření na podporu rozvoje mimoprodukčních funkcí zemědělství spočívajících v ochraně složek životního prostředí (o provádění agroenvironmentálních opatření), ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. dubna 2008 nabývají účinnosti:**281/2007 Sb.**

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 6. listopadu 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění vyhlášky č. 55/2003 Sb.

293/2007 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. listopadu 2007, kterým se mění nařízení vlády č. 244/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek pro uplatňování dávky v odvětví mléka a mléčných výrobků v rámci společné organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky, ve znění pozdějších předpisů

374/2007 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 6. prosince 2007, kterým se mění zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů

38/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 17. ledna 2008 o vývozu a dovozu zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, a o poskytování technické pomoci s tímto zbožím související, a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

39/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 23. ledna 2008, kterým se upravuje výše služného vojáků v záloze povolovaných na vojenské cvičení

65/2008 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 25. února 2008, kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 417/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění vyhlášky č. 299/2006 Sb.

72/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. února 2008 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Drbákov – Albertovy skály a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

73/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. února 2008 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Habrůvecká bučina a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

74/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. února 2008 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Hádecká planinka a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

75/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. února 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

93/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. března 2008 o vyhlášení Národní přírodní památky Prameníště Blanice a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

100/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. března 2008 o vydání bankovek po 1 000 Kč vzoru 2008

104/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 19. března 2008 o nabídkách převzetí a o změně některých dalších zákonů (zákon o nabídkách převzetí)

105/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. března 2008 o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol

106/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. března 2008 o správné praxi prodejců vyhrazených léčivých přípravků a o odborném kurzu prodejců vyhrazených léčivých přípravků

107/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 107/2005 Sb., o školním stravování

Dne 4. dubna 2008:**108/2008 Sb.**

Pozn.: s výjimkou
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. února 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech, ve znění nařízení vlády č. 219/2007 Sb.

111/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 31. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 446/2005 Sb., kterou se stanoví okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního víza, ve znění pozdějších předpisů

Dne 14. dubna 2008:

115/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. března 2008 o závaznosti kolektivní smlouvy vyššího stupně

116/2008 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 12. března 2008 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce

Dne 15. dubna 2008:

103/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. března 2008, kterou se mění vyhláška č. 14/2008 Sb., o způsobu vnějšího označení, odznamenání, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky

118/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

119/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Dne 16. dubna 2008:

128/2008 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 3. dubna 2008 o vydání cenového rozhodnutí

Dne 21. dubna 2008:

133/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. dubna 2008 o uložení kolektivních smluv vyššího stupně a dodatků ke kolektivním smlouvám vyššího stupně

rs 43/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce č. 105/2008 Sb., o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol

Dne 25. dubna 2008:

134/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 20. března 2008 o přijetí úvěrů Českou republikou od Evropské investiční banky na financování národních podílů u projektů spolufinancovaných z Operačního programu doprava v programovém období 2007 až 2013

139/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 26. března 2008, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

140/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 26. března 2008, kterým se mění některé zákony na úseku cestovních dokladů

141/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 26. března 2008, kterým se mění zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách)

Dne 29. dubna 2008:

143/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. dubna 2008 o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidské krve a jejích složek (vyhláška o lidské krvi)

145/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí

Dne 30. dubna 2008:

1/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 12. prosince 2007 o ochraně zdraví před neionizujícím zářením

153/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. dubna 2008 o vzorech tiskopisů žádostí o udělení povolení k předávání, nabytí, vývozu, dovozu a tranzitu výbušnin

154/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. dubna 2008 o závaznosti kolektivní smlouvy vyššího stupně

155/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 21. dubna 2008 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

rs 47/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce č. 132/2008 Sb., o systému jakosti při provádění a zajišťování činností souvisejících s využíváním jaderné energie a radiačních činností a o zabezpečování jakosti vybraných zařízení s ohledem na jejich zařazení do bezpečnostních tříd

Dne 1. května 2008:

109/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. března 2008 o podmínkách poskytování zvláštních cen veřejně dostupné telefonní služby

131/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 2. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění nařízení vlády č. 336/2007 Sb.

132/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. dubna 2007 o systému jakosti při provádění a zajišťování činností souvisejících s využíváním jaderné energie a radiačních činností a o zabezpečování jakosti vybraných zařízení s ohledem na jejich zařazení do bezpečnostních tříd

136/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů

144/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. dubna 2008 o vydání zlatých mincí „Národní kulturní památka řetězový most ve Stádlci“ po 2 500 Kč

147/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008 o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zachování hospodářského souboru lesního porostu v rámci opatření Natura 2000 v lesích

148/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 239/2007 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy, a nařízení vlády č. 308/2004 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.

149/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008 o stanovení některých podmínek poskytování diverzifikační podpory pěstitelům cukrové řepy

150/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. dubna 2008 o kontrole výroby a oběhu lihu a o provedení dalších ustanovení zákona o lihu s tím souvisejících

151/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 89/2004 Sb., kterou se stanoví vnější označení příslušníka Vězeňské služby České republiky, zvláštní barevné provedení a označení služebních vozidel a prokazování příslušnosti k Vězeňské službě České republiky, ve znění vyhlášky č. 474/2005 Sb.

152/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění vyhlášky č. 168/2006 Sb.

Dne 7. května 2008:

156/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 28. dubna 2008 o zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a o změně vyhlášky č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb.

Dne 10. května 2008 :

135/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 20. března 2008, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Dne 12. května 2008:

158/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 28. dubna 2008 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Dne 13. května 2008 :

160/2008 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 13. března 2008 ve věci návrhu na zrušení zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů, nebo jeho jednotlivých ustanovení, a na zrušení jednotlivých ustanovení některých dalších zákonů

Dne 14. května 2008:

146/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. dubna 2008 o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb

Dne 15. května 2008:

120/2008 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 19. března 2008, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

157/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití, ve znění pozdějších předpisů

161/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. dubna 2008 o technickém plánu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání (nařízení vlády o technickém plánu přechodu)

162/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. dubna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění nařízení vlády č. 288/2007 Sb.

164/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 28. dubna 2008 o vydání výměru MF č. 03/2008, kterým se mění seznam zboží s regulovanými cenami

rs 51/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra o opravě tiskových chyb v zákoně č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů

Dne 19. května 2008:

168/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Dne 26. května 2008:

172/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. května 2008, kterou se mění vyhláška č. 495/2006 Sb., o stanovení vzorů diplomatických a služebních pasů a vzorů tiskopisů žádostí o jejich vydání

175/2008 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 19. května 2008 o vydání cenového rozhodnutí

Dne 28. května 2008:

178/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů

180/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění zákon č. 20/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

187/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. května 2008, kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů

188/2008 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. května 2008 o uložení kolektivní smlouvy vyššího stupně

Dne 30. května 2008:

163/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2008 o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského televizního vysílání

Dne 31. května 2008:

127/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 113/2005 Sb., o způsobu označování potravin a tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů

RUŠÍ**Dne 1. března 2008**

551/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. října 2004, kterou se stanoví zásady a termíny finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy nebo Národním fondem

323/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. srpna 2005, kterou se stanoví obsah roční zprávy

Dne 11. března 2008:

75/1998 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství ze dne 27. března 1998, kterou se vydává seznam léčivých látek a pomocných látek, které lze použít pro přípravu léčivých přípravků

504/2000 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství ze dne 22. prosince 2000, kterou se stanoví správná laboratorní praxe v oblasti léčiv

255/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. července 2003, kterou se stanoví správná lékárenská praxe, bližší podmínky přípravy a úpravy léčivých přípravků, výdeje a zacházení s léčivými přípravky ve zdravotnických zařízeních a bližší podmínky provozu lékáren a dalších provozovatelů vydávajících léčivé přípravky

220/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. dubna 2006, kterou se mění vyhláška č. 255/2003 Sb., kterou se stanoví správná lékárenská praxe, bližší podmínky přípravy a úpravy léčivých přípravků, výdeje a zacházení s léčivými přípravky ve zdravotnických zařízeních a bližší podmínky provozu lékáren a dalších provozovatelů vydávajících léčivé přípravky

6/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. prosince 2006, kterou se mění vyhláška č. 255/2003 Sb., kterou se stanoví správná lékárenská praxe, bližší podmínky přípravy a úpravy léčivých přípravků, výdeje a zacházení s léčivými přípravky ve zdravotnických zařízeních a bližší podmínky provozu lékáren a dalších provozovatelů vydávajících léčivé přípravky, ve znění vyhlášky č. 220/2006 Sb.

Dne 27. března 2008:

323/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva vnitra ze dne 29. srpna 2001, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů

564/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. října 2004, kterou se mění vyhláška č. 323/2001 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění vyhlášky č. 433/2004 Sb.

657/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. prosince 2004, kterou se mění vyhláška č. 564/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů

Dne 1. dubna 2008:

52/1998 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství ze dne 9. března 1998, kterou se stanoví obsah, rozsah a provádění odborného kurzu prodejců vyhrazených léčiv

269/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva obrany ze dne 5. listopadu 1999 o rozsahu, výši a způsobu poskytování naturálních náležitostí a peněžních náležitostí žákům vojenských středních škol, kteří nejsou vojáky v činné službě a kteří se soustavně studiem připravují k výkonu služby vojáka z povolání

39/2002 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. ledna 2002, kterým se upravuje výše služného vojáků v základní nebo náhradní službě a vojáků v záloze povolanych na vojenské cvičení

43/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. ledna 2004, kterou se stanoví správná praxe prodejců vyhrazených léčiv

Dne 30. dubna 2008:

480/2000 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. listopadu 2000 o ochraně zdraví před neionizujícím zářením

Dne 1. května 2008:

140/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 20. června 1997 o kontrole výroby a oběhu lihu a o provedení dalších ustanovení zákona o lihu s tím souvisejících

214/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Státního úřadu pro jadernou bezpečnost ze dne 15. srpna 1997 o zabezpečování jakosti při činnostech souvisejících s využíváním jaderné energie a činnostech vedoucích k ozáření a o stanovení kritérií pro zařazení a rozdělení vybraných zařízení do bezpečnostních tříd

81/2000 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 21. března 2000, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 140/1997 Sb., o kontrole výroby a oběhu lihu a o provedení dalších ustanovení zákona o lihu s tím souvisejících

469/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. prosince 2003, kterou se mění vyhláška č. 140/1997 Sb., o kontrole výroby a oběhu lihu a o provedení dalších ustanovení zákona o lihu s tím souvisejících, ve znění vyhlášky č. 81/2000 Sb.

336/2006 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2006 o podmínkách poskytování zvláštních cen veřejně dostupných telefonních služeb ■

Knižní

Knihy můžete zakoupit v elektronickém knihkupectví na adrese www.epravo.alescenek.cz

Idea spravedlnosti a práva v řecké filosofii

Bohuš Tomsa

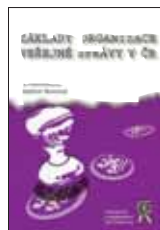
Váz., 232 s., 230 Kč

ISBN: 978-80-86898-93-3

2008

Tomsova kniha o idejích spravedlnosti a práva v řecké právní filosofii náleží k dílům, jejichž kvalitu a životnost prověřil čas. Stojí za to přiblížit si jejím čtením myšlenkový svět velkých řeckých filosofů. Od Řeků odvozujeme vše, co je typické pro sociokulturní prostředí naší civilizace. Nejinak je tomu i ve vztahu k dnešnímu hledání a pojímání práva a spravedlnosti. Zájemce překvapí životnost myšlenek velikanů antického světa, to, jak podnětné pro dnešek je jejich namáhavé hledání pravdy a stejně pracně vyvracení omylů na cestě k poznání. Nestranná, kritická Tomsova analýza přesvědčivě ukazuje, jak je důležité vracet se k počátkům - uvědomit si, v čem opakujeme staré pravdy a v čem jen kopírujeme staré chyby. Nové vydání základního Tomsova spisu není jen splacením dluhu jennému právnímu filosofovi velké erudice, kterého totalitní pořádek izoloval od veřejnosti. Hlavní přínos a trvalá hodnota Tomsovy knihy je v tom, že nás nutí klást si otázky, proč v dnešní společnosti často nad solidností dobývá úspěchu demagogie a nad poznáním leckdy vítězí líbivý

bonmot či autoritativní křik prostý argumentů. Počne-li se člověk sám sebe takto ptát, snáze odolá těm, kdo ho chtějí ovládnout sugestivní, líbivou, ale prázdnou řečí bez věcného podkladu. ■

Základy organizace veřejné správy v České republice

Eva Horzinková, Vladimír Novotný

Brož., 240 s., 260 Kč

ISBN: 978-80-7380-096-3

2008

Předkládaná publikace je určena především studentům vysokých škol k doplnění přednášek z obecné části správního práva. Pozornost je věnována základům organizace české veřejné správy. V příslušných kapitolách jsou také uvedeny základní předpisy týkající se této problematiky. Organizace veřejné správy je poměrně složitý institut, v němž dochází k neustálým změnám. Vzhledem k této skutečnosti i cílové skupině čtenářů nemohla publikace přinést vyčerpávající výklad. Autoři se pokusili vysvětlit především základní principy a instituty organizace veřejné správy v České republice tak, jak jsou v současné době pojímány právní teorií. Podrobněji rozpracována je pak oblast územní samosprávy. Publikace může rovněž velmi dobře posloužit

zájemcům zabývajícími se praxí veřejné správy, ale i širší veřejnosti, která přichází se správním právem do styku. ■

Občanské právo procesní, 2. vydání

Milan Kindl, Alexander Šíma, Ondřej David
Brož., 408 s., 420 Kč
ISBN: 978-80-7380-098-7
2008

Uplatňovat mnohá práva a domáhat se jejich ochrany vyžaduje znalosti postupu upraveného občanským právem procesním. Autoři sice komplexně, avšak

v rozsahu ještě přijatelném pro účely vysokoškolských zkoušek, shrnují materii občanského práva procesního tak, aby publikace byla přínosem jak pro studenta, který se z ní musí učit, tak i pro praktického právníka, který musí s procesními postupy pracovat a který se zde poprvé setká s výkladem o některých zcela nových institutech procesního práva (např. finanční arbitráž). Poprvé také upozorňuje na to, že se i český soudce musí v řadě předpisů řídit normami, které české zákony neobsahují (například pokud jde evropský exekuční titul); a opět poprvé tak reagují na dosud opomíjenou proměnu českého procesního práva v souvislosti se vstupem naší země do Evropské Unie. ■

Lidská práva. Globalizace. Bezpečnost, 2. vydání

Vladimír Zoubek
Brož., 464 s., 450 Kč
ISBN: 978-80-7380-103-8
2008

Tematizace problému lidských práv spolu se základním právem na bezpečnost a osobní integritu je v moderním demokratickém právním státě naprosto

klíčová. Publikace se zabývá nejen historickými lidsko-právními konsekvencemi ve středoevropském prostoru, ale i náhledem na možný vývoj civilizačních střetů mezi kulturními okruhy a právními kulturami v předmětné problematice univerzality či multikulturality lidských práv. ■

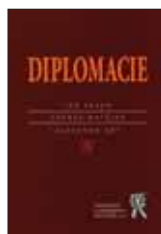
Psychologie pro právníky

Drahomíra Houbová a kolektiv
Brož., 280 s., 299 Kč
ISBN: 978-80-7380-100-7
2008

Psychologie byla před rokem 1989 v osnách právníckého studia zcela opomíjena.

I přestože právnícká profese vykonávaná na jakýchkoli úrovních je především prací s lidmi. O tom svědčí i fakt, že zájem o poznatky z psychologie byl a je u studentů práv značný. Obsah předkládané publikace vychází z ověřených zkušeností, že znalosti příchozích studentů právnických fakult zahrnují alespoň výchozí poznatky základních psychologických disciplín. Autoři proto nepokládají za nutné seznamovat studenty práv s otázkami dějin psychologie a se základními

směry psychologického myšlení. Z hlediska obsahového zvolili autoři víceméně encyklopedický přístup k otázkám obecné psychologie. Věnují se rovněž psychopatologii a velkou pozornost zaměřují na psychologii osobnosti, včetně nejnovějších poznatků v oboru. Nad obvyklý rámec zařadili autoři kapitolu o asertivitě, o kterou studenti projevují velký zájem. Zvláštní pozornost je dále věnována vybraným problémům aplikované psychologie v právu (resp. forenzní psychologii). Cílem učebnice je poskytnout zejména adeptům právníckého studia a studentům práv vhléd do základních znalostí v relevantní problematice psychologických disciplín, nicméně učební text lze velmi dobře využít i v právní praxi. ■

Diplomacie

Jan Kavan, Zdeněk Matějka, Alexandr Ort
Váz., 344 s., 350 Kč
ISBN: 978-80-7380-079-6
2008

Alexandr Ort definuje, co je to diplomacie, bilancuje její historii, zdůrazňuje význam mezinárodního práva a vysvětluje, jakým

nesnadným uměním je realizovat koncepci zahraniční politiky, která by maximalizovala zájem daného státu. Zdeněk Matějka seznamuje čtenáře se společnými zásadami i rozdíly mezi prací českého a jiných ministerstev zahraničních věcí. Jan Kavan podává významné osobní svědectví o průběhu českého předsednictví Valného shromáždění OSN v době zahájení války proti Iráku, tj. v roce, který Kofi Annan nazval nejsložitějším v historii OSN. ■

Geografie cestovního ruchu. Evropa

Iveta Hamarnehová
Brož., 272 s., 280 Kč
ISBN: 978-80-7380-093-2
2008

Odborníka v oblasti cestovního ruchu si dnes jen těžko dokážeme představit bez

důkladného geografického vzdělání. K nabytí relevantních vědomostí velmi dobře poslouží právě předkládaná publikace, která je v první řadě určena studentům oboru cestovního ruchu na vyšších odborných a vysokých školách. Zároveň je však určena široké veřejnosti, která ráda cestuje, poznává nové kraje a ráda se o nich dovídá nové informace. V neposlední řadě je kniha věnována i pracovníkům v oblasti cestovního ruchu, kteří svým přístupem a odborností mohou přispívat ke konkurenceschopnosti nabídky služeb cestovního ruchu v ČR, jež bude srovnatelná s ostatními členskými státy Evropské unie. Cílem předložené publikace je především seznámit čtenáře s problematikou geografie cestovního ruchu, a to s faktory a předpoklady jeho rozvoje, s hodnocením prostorového rozložení či s vlivy cestovního ruchu na okolní prostředí. Dalším cílem je dále to, aby čtenáři získali geografický přehled o podmínkách rozvoje cestovního ruchu v Evropě jako celku i v jednotlivých zemích tohoto nejvýznamnějšího turistického regionu. ■

Dokumenty ke studiu ústavního práva, 3. vydání

Tomáš Pezl, Michael Pezl
Brož., 528 s., 399 Kč
ISBN: 978-80-7380-099-4
2008

Publikace je souborem vybraných právních předpisů určených studentům kurzu ústavního práva. Dokumenty byly vybrány s ohledem na potřeby obecných kurzů ústavního práva vyučovaných na právnických fakultách. Publikace je určena zejména jako doplněk při seminární výuce ústavního práva jako podklad pro praktickou práci s právními předpisy. Dokumenty ke studiu ústavního práva jsou tedy určeny především studentům právnických fakult, jakož i studentům jiných vysokých škol zaměřených na právo a veřejnou správu. Publikace však může taktéž dobře posloužit vyučujícím pro jednodušší přípravu jejich výuky i širší odborné veřejnosti. ■

Správa daní a poplatků s komentářem 2008 – komplexní pohled na problémy správy daní

Jaroslav Kobík
Váz., 864 s., 599 Kč
ISBN: 978-80-7263-459-0
2008

Publikace přináší úplné znění zákona o správě daní a poplatků s podrobným komentářem k jeho jednotlivým ustanovením, a to včetně ustanovení novelizovaných v roce 2007. Autor ve svém komentáři vychází jak ze svých zkušeností vedoucího pracovníka správce daně, tak i z mnohaleté zkušenosti daňového poradce specializujícího se na problematiku procesních sporů mezi daňovými subjekty a správci daně. Komentář autor doplňuje judikaturou i svými poznámkami, v nichž upozorňuje na nejasnosti při výkladu jednotlivých ustanovení a na rizika z nich vyplývající, na nejčastější chyby daňových subjektů a na to, jak se jich vyvarovat. Do textu jsou zapracovány nejpoužívanější vzory podání správcům daně a text je doplněn i o nejnovější judikaturu Nejvyššího správního soudu ČR a Ústavního soudu ČR v oblasti správy daní. Autor na zásadní právní názory těchto soudů reaguje v komentáři k jednotlivým zákonným ustanovením. Kniha také obsahuje výklad novelizovaných ustanovení zákona, včetně výkladu nového sankčního systému. ■

Daň z přidané hodnoty s komentářem k 1. 1. 2008

Ladislav Pitner, Václav Benda
Váz., 432 s., 419 Kč
ISBN: 978-80-7263-447-7
2008

Aktualizovaná publikace obsahuje zákon o dani z přidané hodnoty ve znění platném od 1. 1. 2008 s komentářem, v němž jsou komentovány jednotlivé paragrafy zákona a je v něm reagováno zejména na

změny, které byly provedeny v zákoně o DPH v rámci daňové reformy s účinností od 1. 1. 2008. Podrobně jsou vysvětleny zejména změny týkající se sazeb daně a pravidla pro skupinovou registraci, která budou platit od 1. 1. 2008. V komentáři jsou zohledněny praktické zkušenosti s uplatňováním DPH na názorných příkladech, které jsou aktualizovány. Reagováno je i na aktuální výklady zákona o DPH přijaté na Koordinačních výborech Komory daňových poradců, Ministerstva financí a vazby některých ustanovení zákona na příslušná ustanovení předpisů Evropského společenství a judikáty Evropského soudního dvora. Součástí publikace jsou dále aktuální sdělení a informace k problematice uplatňování DPH zveřejněné Ministerstvem financí na jeho internetových stránkách. ■

Společnost s ručením omezeným – řešení účetní a daňové problematiky včetně příkladů z praxe 2008

Pavel Běhounek
Brož., 304 str., 339 Kč
ISBN: 978-80-7263-452-1
2008

Kniha uvádí praktické řešení situací, které se mohou vyskytnout v každé s. r. o. Jednotlivé okruhy problémů vycházejí z výkladu soukromého práva a jsou dořešeny do účetních a daňových důsledků, zejména s důrazem na minimalizaci daňové zátěže. Proti předchozímu vydání reaguje publikace především na tzv. daňovou reformu přijatou v rámci zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů – jedná se např. o změny daňového zatížení, kterými pokračuje trend snižování zdanění zisku vytvářeného s. r. o. v porovnání se snižováním zisku vytvářeným podnikajícími fyzickými osobami, o snížení daňového zatížení vyplácených podílů na zisku od 1. 1. 2009, o odklad změn v platbách pojistného z odměny společníků a jednatelů z 1. 1. 2008 na 1. 1. 2009. Nové vydání umožňuje připravit se v předstihu na zásadní změny v účasti společníků a jednatelů na nemocenském, důchodovém a zdravotním pojištění od 1. 1. 2009. Značná pozornost je věnována judikatuře, a to např. v otázce vztahu obchodního podílu ke společnému jmění manželů, fakturace společníků, souběhu výkonu funkce jednatele a pracovního poměru. ■

Přehled judikatury z oblasti stavebního práva

Jitka Křenková, Michal Mazanec
Váz., 1472 s., 1770 Kč
ISBN 978-80-735-7296-9
2008

Komplexně pojatý přehled přináší judikaturu z oboru stavebního práva, zahrnující otázky práva veřejného i soukromého. Sborník judikatury shrnuje administrativistickou i civilistickou judikaturu (ostatně i četná cenná právní stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj) ke stavebnímu právu, excerpovanou v zásadě od počátku vydávání (celkem devíti) pramenů do roku 2007. Pokud je

nám známo, praxe dosud pomůcku tohoto typu a podobného rozsahu nemá. Práce je určena značně širokému okruhu těch, kteří se ve své praxi setkávají se soukromoprávními i veřejnoprávními otázkami stavebního práva: zaměstnancům obecných i specializovaných stavebních i jiných úřadů včetně ministerstev, soudcům civilním i správním, advokátům i jiným právním profesím. Jednotlivé kapitoly přehledu jsou věnovány základním institutům stavebního práva, územnímu plánování, územnímu a stavebnímu řízení a účastenství v něm, stavebnímu řádu, jednotlivým typům staveb, ochraně zvláštních zájmů ve výstavbě, řízení před správními úřady a před soudem, správními deliktům v oblasti stavebního práva aj. Kniha je doplněna poznámkovým aparátem, podrobnými rejstříky a srovnávacími tabulkami starého a nového (resp. nového a starého) stavebního zákona. ■

100+1 vzorů korespondence s finančními úřady 2008 + CD

Pavel Prudký, Milan Lošťák
Brož., 240 str. + CD, 389 Kč
ISBN: 978-80-7263-451-4
2008

Publikace aktuálně reaguje na poslední novelizace daňových předpisů po uplatnění daňové reformy po 1. 1. 2008. Srozumitelnou formou seznámí čtenáře zejména se zákonem o správě daní a poplatků a v návaznosti na jeho jednotlivá ustanovení nabídne i mnoho vzorů žádostí, oznámení a podání k uplatnění oprávněných nároků, ale i ke splnění všech povinností vůči finančním úřadům, a to jak z vůle poplatníka, tak i po výzvě správce daně. Součástí knihy je CD s programem pro tvorbu a aktualizaci dokumentů při písemné korespondenci s finančními úřady. Publikace i CD obsahují 101 vzorů a dokumentů seřazených do logických okruhů, jako jsou žádosti, žádosti o závazná posouzení, opravné prostředky, mimořádné opravné prostředky, oznámení, sdělení, uplatnění nároků, plné moci apod. Na CD je rovněž uveden zákon o správě daní a poplatků v platném znění. ■

Česká komunální politika v obcích s rozšířenou působností

Stanislav Balík
Brož., 388 s., 349 Kč
ISBN: 978-80-7325-144-4, 2008

Kniha přináší politologický pohled na dosud spíše opomíjenou oblast – na českou komunální politiku mezi volbami 1994 a 2006. Zkoumá způsob fungování nejnižší úrovně českého politického systému ve 206 obcích s rozšířenou působností, tedy v jakýchkoli mikroregionálních centrech ČR, v nichž žijí tři pětiny obyvatel ČR. Autor se zamýšlí nad teorií komunální politiky a nad teorií koalic, kdy navrhuje nový systém jejich klasifikace. Předmětem výzkumu pak je především typologie a složení koalic v obcích s rozšířenou působností a stabilita

tamních voličských vzorců. Privilegovanými subjekty zkoumání přitom byly čtyři velké parlamentní strany – ODS, ČSSD, KSČM a KDU-ČSL. Bylo zjištěno, že i ve větších městech má komunální politika vlastní logiku a dynamiku, která není zcela odvozena od logiky a dynamiky parlamentní. Stanislav Balík (* 1978), politolog a historik. Působí na Katedře politologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity a v Centru pro studium demokracie a kultury. Odborně se zaměřuje na lokální politiku, nedemokratické režimy a moderní české dějiny. Je spoluautorem monografií *Katolická církev v Československu 1945–1989* (s J. Hanušem, 2007), *Postkomunistické nedemokratické režimy. Studie k proměnám politické teorie v posttranzitivním čase* (s J. Holzerem, 2007), *Teorie a praxe totalitních a autoritativních režimů* (s M. Kubátem, 2004), *Politický systém českých zemí 1848–1989* (s V. Hlouškem, J. Holzerem a J. Šedem, 2003), autorem knihy *Miloval jsem okrasu domu Tvého. Bludovský monstrproces 1950–1952* (2000) a editorem řady sborníků. ■

Mezinárodní zdanění příjmů – 2. vydání

Vlastimil Sojka
Brož. 324 s., 395 Kč
ISBN: 978-80-735-7354-6
2008

První vydání této publikace se setkalo s příznivým ohlasem odborné veřejnosti. Druhé, aktualizované a doplněné vydání nabízí základní orientaci v problematice zdaňování příjmů cizinců v ČR a zahraničních příjmů českých daňových rezidentů. Postupuje od výkladu základní metodiky práce s legislativou, přes vysvětlení pojmů, metody zamezení dvojího zdanění, zdanění aktivních příjmů (stálá provozovna, příjmy fyzických osob apod.), zdanění pasivních příjmů (úroky, dividendy, licenční poplatky), problémy zdaňování nadnárodních společností, až po specifické problémy aplikace jednotlivých ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění. Začátečníkům pomůže získat orientaci v související právní úpravě obsažené v zákoně o daních z příjmů, v zákoně o správě daní a poplatků a v metodice práce s mezinárodními smlouvami o zamezení dvojího zdanění. Daňovým specialistům publikace poskytne přehled o sporných otázkách, náměty na řešení nestandardních situací a vysvětlení některých legálních metod optimalizace daňového zatížení. Text je provázen citací judikatury správních soudů, komentářem k odborným sporům, názornými příklady, přehledy a užitečnými přílohami. ■

Osobní údaje a jejich ochrana, 2. vydání

Miroslava Matoušová, Ladislav Hejlík
Brož., 468 s., 499 Kč
ISBN: 978-80-735-7322-5
2008

Tato publikace se věnuje podrobnému výkladu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně

osobních údajů. Přináší odpovědi na řadu otázek spojených s osobními údaji – počínaje důvody zájmu veřejnosti přes otázky, zda rodné číslo je osobním údajem vždy nebo jen někdy, kdy a jak je třeba prokazovat totožnost, a konče tím, zda neznalost zákona o ochraně osobních údajů může pro někoho být příčinou postihu. Toto druhé, aktualizované vydání je navíc doplněno výkladem o Schengenském prostoru. Kniha je určena těm, kteří jako zaměstnavatelé, zaměstnanci nebo podnikatelé s osobními údaji jiných lidí nakládají, a těm, kdo chtějí vědět, kdy má smysl starat se o svoje osobní údaje a údaje svých blízkých. Kniha zaujme i zájemce o systematický výklad fenoménu osobní údaj a o srovnání s evropskými předpisy pro ochranu osobních údajů. Autoři čerpají ze zkušeností s ochranou osobních údajů. Domácí právní úpravu probírají důsledně v kontextu platných právních předpisů, jichž je v knize citováno na 350 – ze všech oblastí a oborů lidské činnosti. ■

Euro versus koruna (Rizika a přínosy jednotné evropské měny pro ČR), 2. vydání

Ivana Pečinková (ed.)
Brož., 216 s., 195 Kč
ISBN: 978-80-7325-138-3
2008

Je politicky, právně a technicky možné, aby si Česká republika zachovala svou vlastní měnu? A bylo by to pro ni přínosné? Předkládaný sborník srozumitelně odpovídá nejen na tyto otázky, ale zároveň se pokouší dívat na společnou evropskou měnu se všemi jejími klady a zápory. Svými texty přispěli jak vrcholní politici a politologové, tak i právníci a ekonomové. Kniha přitom není určena jen odborníkům. Naopak cílí na širší okruh čtenářů a objasňuje i praktické důsledky přijetí eura v České republice. ■

V boji za ústavnost (Ze vzpomínek bývalého ústavního soudce)

Antonín Procházka
Brož., 216 s., 249 Kč
ISBN: 978-80-7325-148-2
2008

Paměti polistopadového politika a ústavního soudce Antonína Procházky (1927–2006) ukazují celý jeho život, s velkým důrazem na závěrečné patnáctiletí. Vynechána přirozeně nejsou léta prožitá v komunistickém kriminále ani „bezčasí“ normalizace. Zajímavými postřehy přímého účastníka je dokreslován politický vývoj po roce 1989, s pochopitelným důrazem na činnost federálního a posléze republikového ústavního soudu. V pohledu na vybrané konkrétní kauzy, jež Antonín Procházka jako ústavní soudce řešil, vystupuje integrita jeho myšlenkového profilu. Vydávané paměti jsou unikátním svědectvím o neobyčejném životě neobyčejné osobnosti. ■

Volební systémy postkomunistických zemí

Jakub Šedo
Brož., 420 s., 349 Kč
ISBN: 978-80-7325-137-6
2008

V postkomunistických evropských zemích uplynulo jeden a půl desetiletí od okamžiku, kdy v nich proběhly první svobodné nebo alespoň částečně svobodné volby. Kniha Volební systémy postkomunistických zemí sleduje vývoj volebních systémů a jednotlivé volební soustavy ve dvaceti státech od roku 1989. V komparativní perspektivě hodnotí prováděné volební reformy, analyzuje a posuzuje vliv, který měly volební systémy na vývoj systémů politických stran. Pozornost je věnována také možnému vlivu volebních systémů na průběh demokratizace. Výsledky výzkumu zpochybňují některá zjednodušující tvrzení o vztahu mezi volebními a stranickými systémy, neboť je sice možné v řadě případů na základě volebního systému vysvětlit přítomnost, či absenci určitých fenoménů ve stranických systémech, v komparativní perspektivě ale lze většinu těchto kauzalit zpochybnit příklady dalších systémů, které s podobnými pravidly dospěly k zřetelně odlišným výsledkům. Jakub Šedo působí jako odborný asistent Katedry politologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity a jako výzkumný pracovník na Institutu pro srovnávací politologický výzkum. Odborně se zaměřuje na problematiku volebních systémů. ■

Zákon o veřejných zakázkách a koncesní zákon s komentářem

Robert Krč, Karel Marek, Michal Petr
Brož., 704 s., 598 Kč
ISBN: 978-80-720-1711-9,
2008

Nový komentář mimo jiné detailním způsobem rozebírá aktuální rozhodovací praxi a judikaturu v oblasti veřejných zakázek a koncesí. V publikaci je obsaženo 538 odkazů na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (zejména dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách), na rozsudky českých soudů (Krajského soudu v Brně, Nejvyššího správního soudu, Vrchního soudu v Olomouci), a také na rozsudky Evropského soudního dvora. V knize jsou již zapracovány a vysvětleny všechny dosavadní novelizace zákona o veřejných zakázkách a koncesního zákona od nabytí jeho účinnosti – zákon č. 110/2007 Sb., o některých opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy, souvisejících se zrušením Ministerstva informatiky a o změně některých zákonů - zákon č. 296/2007 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím – zákon č. 76/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb. A – zákon č. 30/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 139/2006 Sb., o koncesních

smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon). Komentář rovněž rozebírá nové vyhlášky roku 2008: – vyhlášku č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu a – vyhlášku č. 78/2008 Sb., kterým se stanoví finanční limity pro účely koncesního zákona. Autoři mají k této problematice blízko, neboť JUDr. Robert Krč a JUDr. Michal Petr jsou zaměstnanci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže; doc. JUDr. Karel Marek, CSc., z Právnické fakulty Masarykovy univerzity je pak členem rozkladové komise uvedeného úřadu. ■

Pracovní právo (300 otázek a odpovědí) + CD

Milan Galvas
Váz., 192 s., 299 Kč
ISBN: 978-80-251-1872-6
2008

Počínaje 1. lednem 2007 je účinný zákon č. 262/2006 Sb., Zákoník práce. Kolem jeho aplikace se vyrojilo množství otázek. Předkládaná publikace se snaží na tyto nejčastěji pokládané otázky týkající se pracovněprávních vztahů odpovědět. Srozumitelnou formou se zde např. dozvíte: které jsou nejdůležitější pracovněprávní předpisy, co je princip rovného zacházení a co diskriminace, jak je to s prací dětí do 15 let, zda může podnikatel zaměstnat svého manžela, co je švarcsystém a co je na něm nezákonného, jak je to se mzdou, její výší a jejími zárukami, co znamená pracovní smlouva a kolektivní smlouva, jak se čerpá mateřská a rodičovská dovolená apod. Pro snadnější aplikaci pracovního práva jsou připojeny vzory nejčastěji používaných dohod. ■

Pravidla českého pravopisu (s graficky naznačeným dělením slov v pravopisném slovníku)

Kolektiv autorů
Brož., 464 s., 140 Kč
ISBN: 978-80-86002-88-0
2008

Tato pravidla jsou platnou verzí schválenou MŠMT ČR. Jedná se o koncepčně nové vydání bez Dodatku, který je již zapracován do pravopisných pravidel i pravopisného slovníku. Zásady jsou vysvětlovány jednoduchou, výstižnou, srozumitelnou a přehlednou formou. Nově uvádí i některé zásady úpravy písemností podle ČSN 01 6910. Součástí je kompletní pravopisný slovník s graficky naznačeným dělením slov a poznámkami k pravopisu a tvarosloví u klíčových hesel. ■

Španělsko-český česko-španělský slovník (nová generace)

Váz., 1120 s., 450 Kč
ISBN: 978-80-86002-88-0
2008

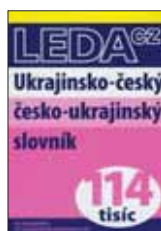
Tento slovník je zkrácenou verzí nového Španělsko-českého a česko-španělského slovníku, vydaného v roce 2008. Důraz je kladen především na současný jazyk. Zvláštní pozornost je věnována novým pojmům objevujícím se zejména v dynamicky se rozvíjejících oborech lidské činnosti jako jsou informatika, telekomunikace, cestovní ruch apod. Slovník plně respektuje nejnovější lingvistické trendy v oblasti slovní kombinatoriky, a proto nenabízí pouze tradiční výčty izolovaných slov, termínů a pojmů, ale představuje jednotlivé slovní jednotky v tzv. kolo-kacích. Slovník není určen pouze českým uživatelům, cenné služby může prokázat i španělsky mluvícím uživatelům, případně všem, kteří češtinu používají jako svůj druhý jazyk. ■

Učebnice nizozemštiny

Olga Krijtová, Jana Červenková
Váz., 400 s., 290 Kč
ISBN: 978-80-246-1435-9,
2008

Třetí, výrazně přepracované vydání stejnojmenné publikace Olgy Krijtové (Karolinum 1995), jejímž cílem je běžný dohovor v Nizozemí a ve Flandrech. Nové vydání bylo zásadně rozšířeno o aspekt komunikativní: o jednoduché rozhovory a autentické texty, doplňující konverzační či lexikální cvičení, klíč a nizozemskočeský abecední slovník; nově zpracována je i gramatická část. Součástí publikace je zvuková nahrávka na 2 CD, namluvená rodilými mluvčími. Učebnice probírá takřka veškerou gramatiku nizozemštiny a základní realie a je vhodná jak pro jazykové kurzy vedené učitelem, tak pro samostudium. ■

Ukrajinsko-český a česko-ukrajinský slovník

N. P. Savický, R. Šišková
Váz., 1032 s., 990 Kč
ISBN: 978-80-7335-113-7
2008

Moderní, aktuální slovník, který byl přepracoven ve spolupráci se Slovanským ústavem Akademie věd ČR, přináší v ukrajinsko-české části přibližně 24 300 ukrajinských výrazů a 33 200 českých ekvivalentů, v česko-ukrajinské části asi 32 400 českých výrazů a 55 100 ukrajinských ekvivalentů. Jeho předností je přehledné grafické uspořádání hesel, které usnadňuje vyhledávání základních gramatických údajů, kontextových charakteristik, užitečných slovních spojení a nejběžnějších frazeologizmů. Slovník zahrnuje i odbornou terminologii z mnoha vědních oborů i častěji užívané hovorové výrazy včetně nespisovných.

Přílohu tvoří samostatný slovníček českých a ukrajinských zkratk. Slovník je určen nejširšímu okruhu česky nebo ukrajinsky hovořících uživatelů, kteří potřebují porozumět psaným textům a domluvit se v běžných situacích. ■

Nový úvod do právnické angličtiny – Díl 1., 5. vydání

Marta Chromá
Brož., 564 s., 350 Kč
ISBN 978-80-246-1406-9
2008

Učebnice právnické angličtiny ve dvou dílech představuje úvod do angloamerického systému práva. První díl ve čtrnácti lekcích seznamuje s ústavním uspořádáním většiny anglicky mluvících zemí, s rozdělením práva na právo soukromé, veřejné, mezinárodní atd. Jednotlivé lekce obsahují mnoho různých cvičení spolu s klíčem a slovníkem nových termínů. Učebnice je určena nejen studentům právnických fakult, ale též i praktikujícím právníkům, soudcům a státním zástupcům. ■

Nový úvod do právnické angličtiny – Díl 2., 5. vydání

Marta Chromá
Brož., 566 s., 350 Kč
ISBN: 978-80-246-1422-9
2008

Nová učebnice právnické angličtiny ve dvou dílech představuje značně rozšířenou podobu předchozí knihy Introduction to Legal English, přinášející úvod do angloamerického systému práva. Dvanáct lekcí druhého dílu přináší krátké texty a množství metodických cvičení týkajících se porušení osobnostních práv, trestního a pracovního práva, seznamuje rovněž s legislativou a soudními institucemi Evropské unie. V každé lekci jsou zařazena také gramatická a překladová cvičení. Svazek uzavírají opakovací cvičení, klíč a slovník. Učebnice je určena především studentům právnických fakult, ale i praktikujícím právníkům, soudcům a státním zástupcům. ■

Účel a smysl trestu

Jan Lata
Brož., 116 s., 215 Kč
ISBN: 978-80-869-2024-5
2008

Vědecká monografie se zabývá problematikou smyslu trestu, kterou zkoumají nejen kriminální vědy, ale i řada dalších vědních disciplín – filosofie, sociologie, psychologie a jiné. Odpovědi na otázky smyslu trestání jsou totiž relevantní pro celou koncepci trestní justice. První polovina práce je věnována popisu i zsvěcenému rozboru velkého množství teorií trestu, které autor člení na teorie utilitární, retribuční a smíšené. Jeho výklad obsahuje řadu nových poznatků. Druhá část práce je věnována vybraným

trestněprávním problémům (ukládání trestu a jeho spravedlnost, ochranná opatření, diferenciacie věznic, atd.). ■

Dozorčí rada obchodních společností

Ivan Rada
Brož., 224 s., 380 Kč
ISBN: 978-80-86131-75-7,
2008

Publikace je první monografickou prací, která se podrobně věnuje doposud opomíjené problematice dozorčí rady akciové společnosti a společnosti s ručním omezením. Výklad se věnuje působnosti dozorčí rady v obou typech kapitálových společností, a to jak ve vztahu ke zbývajícím orgánům společnosti, tak i ve vztahu ke společníkům a třetím osobám, a dále pak právům, povinnostem a odpovědnosti členů dozorčí rady. ■

Abeceda účetních znalostí pro každého, 18. vydání

Dana Kovaníková
Váz., 440s., 495 Kč
ISBN: 978-80-7273-152-7
2008

Podvojně účetnictví nesporně patří k vrcholným výtvorům tisíciletého vývoje lidské společnosti. Bylo by závažným omylem domnívat se, že v době počítačů k pochopení účetnictví stačí naučit se „Má dáti“ „Dal“ a k tomu správná tlačítka klávesnice počítače.

Stále úspěšná, veřejností vřele přijímaná kniha, představuje ve své první části účetnictví jako obdivuhodný myšlenkový systém, bez jehož pochopení nelze ani věrně zobrazit finanční pozici a výkonnost podniku, ani využívat informace z účetních výkazů pro nejrůznější rozhodovací úlohy a pro prognózování. Druhá část knihy včleňuje účetnictví do širšího rámce daní, finančních trhů a v neposlední řadě do evropské a světové harmonizace. Třetí část je věnována finančnímu účetnictví podnikatelských subjektů ČR podle úpravy platné od roku 2008. Tato část je nejrozsáhlejší; je zpracována systematicky, nekonzistentně a velmi názorně: k srozumitelnosti přispívá hojnost tabulek, příkladů, obrázků a schémat. Zvláštní kapitola je v této části věnována sestavení výkazu zisku a ztráty v účelovém členění nákladů, včetně možného zajištění údajů pro jeho sestavení.

Kniha je určena studentům středních, vyšších a vysokých škol, současným i budoucím účetním, manažerům i širokému okruhu externích čtenářů zveřejňovaných účetních výkazů – je tedy „pro každého“. Je stále nová, neboť v každém (nyní již osmáctém) vydání je zohledněna poslední úprava českého účetnictví i nejnovější vývoj prostředí, v němž české účetnictví působí.

Kniha rovněž obsahuje novátorský pohled na varianty zobrazení nákladů v provozním cyklu podniku a na tvorbu modelů finančního účetnictví. Znalost této problematiky je podmín-

kou pro porozumění nynějším i následným novelizacím českého účetnictví a účetní závěrky, jež směřují k přibližování ČR k evropské a světové standardizaci účetního výkaznictví. ■

ZPRACOVÁNÍ A OBHAJOBA BAKALÁŘSKÉ A DIPLOMOVÉ PRÁCE

Václav Liška

Brož., 94 s., 148 Kč

ISBN: 978-80-86946-64-1

2008

Řada manažerů si doplňuje či zvyšuje své vzdělání: je to nezbytná nutnost nejen pro další kariérní postup, ale pro získání aktuálních informací, potřebných pro každodenní práci. Závěrečným aktem, kterým sice skončí studijní období, ale který začíná mnohem dříve, je napsání a obhájení bakalářské, diplomové či doktorské práce. Právě této skutečnosti se věnuje kniha doc. Václava Lišky „Zpracování a obhajoba bakalářské a diplomové práce“. Čtenář se dozví jak si zvolit téma práce, jak zpracovat osnovu a jak zvolit vnitřní strukturu práce. Řada chyb se vyskytuje při používání citací, proto je tomuto věnována celá kapitola, stejně jako formální úpravě práce, typografickým pravidlům, psaní zkratk a jazyku práce obecně (nejčastější chyby při psaní). Druhá část knihy se věnuje hodnocení práce, spolupráci s vedoucím práce a vlastní obhajobě (včetně popisu celého procesu obhajoby). Prakticky využitelné jsou i přílohy a dodatky – vědecké metody poznávání, formální vzor diplomové či bakalářské práce a adresář knihoven, kde lze získat podklady pro studium a následné zpracování práce. Kniha je praktickým manuálem, potřebným pro všechny, kteří jsou v závěrečné fázi studia na vysoké škole. ■

Ochrana majetku

Tomáš Hulva

Brož., 376 s., 596 Kč

ISBN: 978-80-7201-712-6,

2008

Ochrana majetku není právním odvětvím a lze ji proto považovat pouze za soubor právních norem, jež mají společný předmět právní regulace – ochrany majetku. Pro neprávnickou veřejnost může být proto orientace v jednotlivých právních předpisech obsahujících normy o ochraně majetku poměrně komplikovanou. Předkládaná publikace je praktickou příručkou, jež komplexně pojímá výklad o ochraně majetku, a to právě s přihlédnutím na vzájemnou provázanost právního řádu. Rukověť poskytne čtenáři celkový přehled o právních normách, jež jsou svou povahou zaměřeny na ochranu jeho majetku. Pro praktické použití je však pouhá systematizace právních norem, konkrétního problému se dotýkající, nedostatečnou. Publikace proto obsahuje zároveň procesní aspekty ochrany majetku, praktické příklady a doporučení z právní praxe. Nedílnou součástí práce je též značné množství vzorů právních úkonů týkajících se problematiky ochrany majetku. ■

Anglicko-český odborný slovník z oblasti ekonomické, obchodní a finanční – 4. Aktualizované a doplněné vydání

Miroslav Kalina a kolektiv autorů

Váz., 1104 s., 1200 Kč

ISBN: 9780-7201-693-8,

2008

Předkládaná publikace si klade za cíl seznámení s anglickou terminologií z oblasti ekonomiky, obchodu, měnové a finanční politiky, řízení a rozhodování. Pozornost je též věnována oblasti marketingu, cestovního ruchu, ochrany životního prostředí, pojišťovnictví a základní terminologii v oblasti EU. Slovník obsahuje více než 50 000 hesel a terminologických spojení. Součástí je seznam frekventovaných zkratk, souvisejících s uvedenou oblastí. Snahou autorů bylo postihnout slovní zásobu v praktickém kontextu a poskytnout tak uživateli rychlou orientaci v užití slova v obvyklém spojení (kolokaci). Překlad určitého termínu je často vázán na jeho použití v konkrétním kontextu. Příručka je užitečným pomocníkem podnikatelům, překladatelům, studentům a ostatním zájemcům o hlubší znalost slovní zásoby anglického jazyka. ■

Základy zdravotnického práva (S příklady a otázkami)

Libor Šnědar

Brož., 120 s., 195 Kč

ISBN: 978-80-86920-21-4

2008

Pracovníci ve zdravotnictví na nejrůznějších pozicích se dnes už neobejdou bez alespoň základních znalostí zdravotnického práva – a právě jim je určena tato publikace, která komplexně shrnuje danou problematiku. Jejím cílem je zmapovat a popsat základní oblasti zdravotnického práva v celé jejich šíři tak, aby mohla sloužit především jako učební text pro studenty zdravotních škol, zejména v bakalářských studijních programech. Součástí textu je i řada námětů k zamyšlení a konkrétních příkladů, aby učebnice mohla být využívána při seminární výuce a také posléze jako vhodná pomůcka při řešení modelových situací v praxi. ■

Postavení prezidenta v ústavním systému České republiky

Vojtěch Šimíček (ed.)

Brož., 240 s., 240 Kč

ISBN: 978-80-210-4520-0

2008

Tento sborník tvoří souhrn textů věnovaných postavení prezidenta v ústavním systému České republiky. Jeho načasování není náhodné, neboť představuje pokus o koncentraci příspěvků z per odborníků z oblasti ústavního práva, kteří se nad tímto tématem zamýšleli v době blížící se volby nového prezidenta a s tím spojených diskusí o způsobu jeho volby, za situace, kdy již

bylo možno hodnotit faktický způsob výkonu prezidentského mandátu osobami dvou dosavadních prezidentů, kdy nastal čas pro první podrobnější analýzy prezidentských pravomocí a jeho postavení mezi jinými ústavními orgány apod. Čtenář se tak postupně může seznámit s obecnějšími informacemi věnovanými postavení a funkci prezidenta, zasazenými jednak do komparativního kontextu a také uvažujícími nad možnými změnami v budoucnu (K. Klíma, J. Wintr, A. Gerloch). Další texty se podrobně zabírají způsobem volby prezidenta republiky (J. Kysela, J. Filip, D. Kosař). Následuje skupina příspěvků, zaměřených na vztah prezidenta a soudní moci, z nichž některé podrobně analyzují stále neskončenou kauzu justičních čekatelů (E. Wagnerová, V. Sládeček, M. Bartoň, L. Mokrý). Samostatný blok textů se z různých úhlů pohledu zabývá možností soudního přezkumu aktů prezidenta republiky (V. Pavlíček, P. Rychetský, V. Šimíček). Českým a slovenským zkušenostem se vztahem prezidenta a vlády se věnují Z. Koudelka a L. Cibulka. Konečně poslední trojice příspěvků (P. Mlsna, V. Šťastný, B. Fridrich) se zabývá otázkami role prezidenta navenek, a to jak při zastupování státu, tak při sjednávání a ratifikaci mezinárodních smluv. Ve svém souhrnu tak sborník představuje ojedinělý vějíř informací a názorů věnovaných tématu prezidenta republiky, využitelný jak v rámci studia a rozvíjení vědy ústavního práva, tak i v právní praxi. ■

Česko-ruský mluvník

Kolektiv autorů
Brož., 416 s., 249 Kč
ISBN: 978-80-87062-38-8
2008

Mluvník v sobě spojuje výhody slovníku, konverzační příručky a přehledu gramatických pravidel. Obsahuje abecedně řazená klíčová slova, která pokrývají základ slovní zásoby. V každém hesle pak naleznete množství praktických vět, slovních spojení a idiomů obsahujících dané klíčové slovo. Cílem mluvníku není obsáhnout vyčerpávajícím způsobem slovní zásobu, ale poskytnout uživateli množství užitečných informací pro snazší komunikaci v cizím jazyce. ■

Česko-francouzský mluvník

Kolektiv autorů
Brož., 432 s., 249 Kč
ISBN: 978-80-87062-34-0
2008

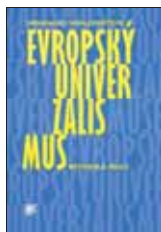
Mluvník v sobě spojuje výhody slovníku, konverzační příručky a přehledu gramatických pravidel. Obsahuje abecedně řazená klíčová slova, která pokrývají základ slovní zásoby. V každém hesle pak naleznete množství praktických vět, slovních spojení a idiomů obsahujících dané klíčové slovo. Cílem mluvníku není obsáhnout vyčerpávajícím způsobem slovní zásobu, ale poskytnout uživateli množství užitečných informací pro snazší komunikaci v cizím jazyce. ■

ÚZ č. 668 – Nájemné z bytu. Cenové předpisy Podle stavu k 17. 3. 2008

Šitá, 96 s., 59 Kč
ISBN: 978-80-7208-680-1
2008

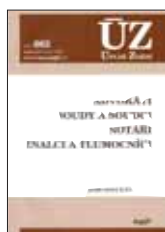
První kapitola obsahuje zákon o jednostranném zvyšování nájemného z bytu a sdělení o roztřídění obcí do velikostních kategorií podle počtu obyvatel pro rok 2008; dále jsou zde ustanovení občanského zákoníku týkající se nájemní smlouvy a nájmu bytu. V kapitole věnované cenám je zákon o cenách, zákon o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, vyhláška o nájemném z bytů pořízených v družstevní bytové výstavbě a výměr MF č. 01/2008, kterým se vydává seznam zboží (služeb) s regulovanými cenami. ■

Evropský univerzalizmus. Rétorika moci

Immanuel Wallerstein
Brož., 93 s., 159 Kč
ISBN: 978-80-86429-81-6
2008

Základem této knihy jsou tři přednášky na téma „Perspektiva světa“, které autor pronesl v listopadu 2004 v St. John's College Univerzity Britské Kolumbie. „Budu se snažit ukázat, že univerzalizmus mocných byl vždy částečným a překrouceným univerzalizmem, kterému říkám evropský univerzalizmus, protože s ním vystupovali a vystupují panevropští vůdci a intelektuálové ve snaze prosazovat zájmy dominantních vrstev moderního světového systému. Navíc pojednám o způsobech, jak bychom mohli pokročit směrem k opravdovému univerzalizmu, kterému říkám univerzální univerzalizmus. Boj mezi evropským univerzalizmem a univerzálním univerzalizmem je ústředním ideologickým zápasem současného světa a jeho výsledek do značné míry určí, jak bude strukturován budoucí světový systém, do něhož vstoupíme v příštích pětadvaceti až padesáti letech. Nemůžeme se vyhnout tomu, abychom se přidali k jedné ze stran. A nemůžeme se uchýlit k nějakému krajně partikularistickému postoji, v němž budeme hlásat stejnou platnost jakékoli partikularistické myšlenky navrhované kdekoli na tomto světě. Protože superpartikularismus je pouze skrytou kapitulací před silami evropského univerzalizmu a dnešními mocnými, kteří se snaží udržet svůj nerovný a nedemokratický světový systém. Jestliže máme vybudovat reálnou alternativu k existujícímu světovému systému, musíme najít cestu, jak zřetelně vyhlásit a institucionalizovat univerzální univerzalizmus – který bude dosažitelný, ale který se neuskuteční automaticky nebo nevyhnutelně.“ (z autorova úvodu ke knize) ■

ÚZ č.662 – Advokáti, soudy a soudci, notáři, znalci a tlumočníci

Podle stavu k 21. 4. 2008

Brož., 224 s., 79 Kč
ISBN: 978-80-7208-685-6
2008

Soubor 17 předpisů obsahuje úplná znění zákonů a prováděcích předpisů pro výše uvedené profese. Nový je zákon o vyšších soudních úřednících a vyšších soudních úřednících státního zastupitelství. Změnami je dotčeno 5 předpisů. ■

ÚZ č. 670 – Živnostenský zákon

Podle stavu k 1. 7. 2008

Brož., 240 s., 98 Kč
ISBN: 978-80-7208-681-8
2008

Živnostenský zákon je od 1. 7. 2008 dotčen řadou systémových změn, které zjednodušují všeobecné podmínky pro vstup do živnostenského podnikání, snižují administrativní zátěž

podnikatele při styku se živnostenskými úřady; novela dále snižuje počet živností, u nichž je vyžadována odborná způsobilost; průkazy živnostenského oprávnění se nahrazují výpisem z živnostenského rejstříku; zvyšuje se počet kontaktních míst (živnostenských úřadů). Jde o největší změnu živnostenského zákona od roku 1991. Publikace obsahuje celkem 13 předpisů. ■

Spolkové a nadační právo

Kateřina Ronovská
Brož., 110 s., 270 Kč
ISBN: 978-80-210-4512-5
2008

Učebnice Spolkové a nadační právo je úvodem do problematiky práva neziskových organizací, v návaznosti na aktuální právní úpravu, a to především co se týče jejich soukromoprávních aspektů, tj. statusových otázek vzniku, vnitřních poměrů a následného znaku těchto subjektů. Nechybí však ani shrnutí tématu vztahu státu a neziskového sektoru a exkurs do související daňové problematiky. ■

Knihy můžete zakoupit v elektronickém knihkupectví na adrese www.epravo.alescenek.cz

Zahraníční knižní novinky

Civil Procedure and EU Law

By Eva Storskrubb

Oxford University Press, 27 March 2008

560 pp

ISBN 9780199533176

2.360 CZK

- Provides the first thorough analysis of the EU's growing activity in the regulation of civil procedure
- Offers a detailed, practical examination of the specific legislative measures, analysing their impact on principles of civil procedure, including due process rights
- Situates the policy in the broader contexts of EU intergration and the international codification of civil procedure.

The regulation of cross border civil and commercial litigation is a burgeoning EU policy area. Legislative measures and other initiatives now provide a framework for the regulation of cross border service of documents, obtaining evidence, establishing jurisdiction and enforcement of judgments, enforcement orders, legal aid, alternative dispute resolution, payment orders, and small claims. In addition, overarching measures have been enacted including the creation of a judicial network and judicial training structures.

This book offers the first detailed analysis of the EU's activity

in procedural harmonization, spanning civil procedure, private international law and European law. The book situates the development of the policy area and its regulation in relation to broader themes of the European integration process: market building, citizenship, fundamental rights, subsidiarity and governance. It provides a detailed analysis of the legislative measures and assesses their impact on fundamental principles of civil justice, including due process rights. The case-law in the area is also analysed, including the introduction of the principle of mutual recognition. The book concludes with a comparative analysis of the EU's approach with broader international efforts for procedural harmonization. ■

European Law, Fourth Edition

By T P Kennedy

Oxford University Pres, 10 April 2008

511 pp

ISBN 9780199541515

2.000 CZK

The manual examines issues from both the academic and practical perspective giving students the ability to understand the theoretical issues behind EU law as well as learning how to deal with these issues in practice.

Offers detailed analysis of recent cases, using specimen forms and precedents as examples of documentation students will come across in practice

Part of the successful Law Society of Ireland series that offers excellent coverage of key topics trainee solicitors need to understand when studying on the Irish Professional Practice Course. ■

Blackstone's Employment Law Practice 2008

Third Edition

Edited by John Bowers

Oxford University Press, 20 March 2008

1056 pp

ISBN 9780199535101

3.300 CZK

- Provides a tailor-made reference for practitioners advising and representing parties in employment litigation in the employment tribunal or civil courts
- Ensures portability with a single volume paperback format, ideal for the busy tribunal practitioner
- Provides complete coverage of practice and procedure in the employment tribunal, Employment Appeal Tribunal and Central Arbitration Committee, as well as in employment issues in the High Court and Court of Appeal
- Draws together all the relevant up-to-date legislation, procedural rules, Codes of Practice, and Practice Directions needed by the busy practitioner
- Offers authoritative in-depth analysis from a team of highly respected practitioners
- Offers fully up to date coverage of developments in law and procedure, including comprehensive treatment of the impact of the new CEHR on employment, as well as expanded coverage of sex discrimination; maternity; whistleblowing; unfair dismissal; redundancy; and TUPE
- Includes specialist coverage of issues that frequently arise at the tribunal, including calculation of compensation, guidelines for general damages in discrimination cases, guidance on drafting of compromise agreements, group litigation, and consent orders
- Includes an appendix on employment appeals tribunal Procedure in Scotland
- Contains charts and procedural checklists to ensure quick reference and easy access to key information
- Easy to use, with clear and accessible page design. ■

European Environmental Law

By A F Lowenfeld

Third revised edition

Europa Law Publishing, Publication date: May 2008

496pp

ISBN 9789076871776

2.000 CZK

This leading monograph on European Environmental Law now completely updated and revised. Taking into account

new case law of the Court of Justice, recent environmental directives and regulations and the new provisions of the Reform Treaty.

This book provides an in-depth analysis of important legal issues of European environmental law. What are the legal grounds for EC environmental policy and on what principles are directives and regulations based upon? To what extent preclude EC environmental directives more stringent national environmental standards? What are the requirements the Court of Justice has imposed on the Member States implementing environmental directives? To what extent can European environmental law be relied upon and challenged before national courts and the Court of Justice? How do the Treaty rules on the Internal Market and undistorted competition interfere with national environmental policy? Answers to these questions can be found in this book. ■

International Economic Law

By A F Lowenfeld

Second Edition

Oxford University Press, 27 March 2008

1016 pp

ISBN 9780199226948

1.890 CZK

- Comprehensive analysis of the legal foundations of the international economy
- Coverage includes the WTO and GATT, international investment sanctions, developing country debt and competition and intellectual property laws
- This fully updated new edition also includes discussion of the rapidly growing areas of Interstate, Investor-State, and International Commercial Arbitration
- A comprehensive overview of this complex area available in paperback for students from the outset ■

Rise and Fall of the EU's Constitutional Treaty

Edited by Finn Laursen

Brill, 2008

560 pp

ISBN 9789004168060

4.950 CZK

This book analyses the EU's Constitutional Treaty, which emerged in draft form from the European Convention in the summer of 2003 and which was finalised by an Intergovernmental Conference (IGC) in June 2004. It describes the main novelties of the treaty and looks at policies of important actors, Member States and Community actors (the Commission and European Parliament) and the roles played by the Convention and the Italian and Irish Presidencies during the process of deliberation and negotiation that produced the treaty. It further studies the failure of ratification in France and the Netherlands and the implications for the process of

European integration of this failure. It finally touches on the question whether a constitutional equilibrium has been reached. Since the new Lisbon Treaty negotiated in 2007 contains much of what was in the Constitutional Treaty the analyses of the book remain pertinent for this latest EU treaty. ■

Family Law

By Mary Welstead

Second Edition

Oxford University Press, 17 April 2008

530 pp

ISBN 9780199231270

1.060 CZK

- A highly readable text detailing the law and offering a critique of the controversial issues which face family lawyers today, thereby raising students' awareness of these issues and offering them up for debate
- Includes chapter summaries to highlight key topics, and self-test questions to encourage further reflection and to stimulate critical thinking
- Students are able to follow the text with ease due to the clear design and numbered paragraphs for quick reference ■

Process of Constitutionalisation of the EU and Related Issues

Edited by Nadezda Siskova

Europa Law Publishing, May 2008

236pp

ISBN 9789076871875

1.770 CZK

The main objective of the book is to give an analysis of relevant parts of the European Union legal order with regard to some envisaged cardinal changes in the field of *acquis communautaire*, which are linked directly to the constitutional development at the supranational level.

The significance of the issues of EU constitutionalism is enduring and cannot be reduced merely to the process of formal creation of the Constitution for Europe. Although the Constitution for Europe, after the unsuccessful referenda in France and the Netherlands, seems to be at the moment put aside *ad acta*, actual constitutional development already exists in the form of concrete provisions and institutes, as indicated by general trends *de lege ferenda*, and thus can it be used as a guide for dealing with the key questions of constitutionalisation of supranational entities. In addition, the conclusions of the Brussels summit (June 2007) show that this document, in substance, will still be used in future but with some modifications. The book reflects this fact.

The book focuses especially on the formation of a transnational constitutional sphere; the influence of the national constitutional models on the development of European Constitutional law; the actual issues of

constitutionalism in the field of human rights on the EU level and its prospects, including the analysis of a future mechanism for the enforcements of those rights; the issues of the binding character of the Charter of Fundamentals Rights of the EU and the prospective accession of the EU to the European Convention of human rights; actual constitutional issues related to the European parliament and national parliaments, the relationship between the European Court of Justice and national courts of member states; and the constitutional aspects of the European judicial system. Consideration is also given to other important questions where cardinal changes, in particular, are envisaged. ■

World Trade Law

Text, Materials and Commentary

Edited by Simon Lester

Hart Publishing, March 2008

892 pp

ISBN 9781841136608

1.710 CZK

This new textbook on world trade law offers a unique perspective on this important subject in a number of ways. It is the first book to combine the best aspects of both the casebook and legal analysis approaches, providing both detailed explanations and analysis of the law to help understand the issues as well as case extracts to offer a flavour of the judicial reasoning of trade adjudicators. Moreover, the book is truly global in outlook, being equally useful for students of international trade law in the UK, Europe, the US, Asia and elsewhere in the world. For instance, where domestic regulatory issues come into play, the book examines a variety of country practices, to illustrate how the rules apply around the world. ■

EC Competition Law

Analytical Guide to the Leading Cases

Edited by Ariel Ezrachi

Hart Publishing, April 2008

288 pp

ISBN 9781841136745

1.470 CZK

This book is a concise, highly practical guide to the leading cases of European competition law. It focuses on Article 81 EC, Article 82 EC, the European Commission's enforcement powers and the private enforcement of competition law in national courts.

The book is designed as a working tool for the study and practice of European competition law. An introduction at the beginning of each chapter lays down the relevant laws, regulations and guidelines for each of the topics and sets the analytical framework for the case summaries that follow. The case summaries are then provided, each followed by analysis and commentary that add further context. ■

Restaurant Gourmet

- místo pro pravé gurmány

V polovině března tohoto roku byl do provozu uveden jeden z největších kongresových hotelů v ČR – Clarion Congress Hotel Prague****, který si okamžitě získal pozornost svou velikostí, nadstandardními službami a špičkovým konferenčním zázemím.

Pravé gurmány láká restaurant svou nabídkou mezinárodní kuchyně, v níž se odráží trendy současné moderní gastronomie i vlastní ingredience a postupy kuchařů. Při sestavování menu se šéfkuchař řídí aktuálním gastronomickým kalendářem.

Amouse bouche – malá pozornost šéfa kuchyně, servírovaná na začátku večere s jeho osobním komentářem, Vám ukáže směr, kterým se bude ubírat gastronomická procházka celého večera.

Hosté určitě také ocení, že se v naší restauraci kreativité meze nekladou, sestavit menu si mohou sami dle vlastní chuti nebo mohou konzultovat svá přání přímo s kuchařem. Pokud si budou naši hosté přát něco z asijských specialit, přivezli jsme si odborníka na slovo vzatého až z daleké Jižní Koreje.

Skutečný kulinářský zážitek podtrhuje nabídka kvalitních vín z proslulých vinic, domácí i světové produkce.

K posezení u voňavé kávy nebo při skleničce koňaku, či něčeho ostřejšího, vyzývá prostorově i barevně oddělený

bar. Ústředním motivem celého restaurantu je jasně červený světelný sloup, který dominuje celému interiéru. Restaurant Gourmet jednoduše patří k místům, jež znalci ocení a nároční hosté opět rádi navštíví. ■

V superlativěch však nijak nezaostává ani místní gastronomie, kterou nejlépe reprezentuje fine dining Restaurant GOURMET.

Gastronomická cesta na Olymp

Culinary Nestlé Team (CNT) je tým profesionálních kuchařů a cukrářů, který se zformoval počátkem roku 2003 na základě dlouhodobých zkušeností gastronomické divize Nestlé Professional, v té době působící pod názvem Nestlé FoodServices.

Tato specializovaná divize se soustřeďuje na dodávky potravin pro „velkou“ gastronomii, která prochází v posledním desetiletím bouřlivým vývojem. Mění se technologie, objevují se stále nové suroviny, zvyšuje se náročnost konzumentů a v neposlední řadě roste významně povědomí o vlivu stravy na lidské zdraví. Toto vše představuje pro výrobce potravin významné výzvy, na které je třeba včas reagovat.

Cílem zakladatelů CNT bylo vytvořit poradní sbor špičkových odborníků z praxe a podchytit talentované mladé odborníky. Po pěti letech společné práce můžeme říct, že původní záměr byl mnohonásobně překonán. Z poradního sboru se CNT vyvinul v pojem, který má vynikající zvuk nejen u české gastronomické veřejnosti, ale je zároveň skvělým reprezentantem a propagátorem té nejlepší české gastronomie v zahraničí. Kdybychom snesli na jednu hromadu všechny individuální a kolektivní medaile z nejrůznějších soutěží v blízké i vzdálené cizině, zasvítily by oči každému sběrateli drahých kovů. Dnes už desítky bronzových, stříbrných a zlatých medailí zdobí vitríny a stěny všech členů týmu a jejich mateřských restaurací. Mezi ty nejcennější patří samozřejmě zlaté medaile z kuchař-

Jaroslav Václavěk

Šéfkuchař restaurace Sorrento hotelu Carlsbad Plaza, Karlovy Vary

Patří mezi zakládající členy CNT s rozsáhlými profesními zkušenostmi z asijských a arabských zemí, které neúnavně

ských Olympiád, ze světových soutěží v Basileji, či Singapuru, Stuttgartu, Norimberka a mnohé další.

Představení všech členů týmu a jejich domovských restaurací by přesáhlo rozsah tohoto článku a snad pro to bude příležitost v některém z dalších čísel tohoto magazínu. Vždyť pro každého z nás je užitečné vědět, kde se dobře vaří a kde dostaneme za své peníze skutečnou hodnotu.

Kolegové z týmu mi prominou, když dnes představíme jen dva zakládající členy a duchovní otce celé myšlenky – Tomáše Konopku a Jaroslava Václavka.

předává mladším kolegům. Je držitelem zlatého hattricku na soutěži Gastro Hradec v letech 1996, 1997 a 1999 a držitelem mnoha individuálních medailí z velkých mezinárodních soutěží. Za svůj přínos k rozvoji české gastronomie byl oceněn Zlatým řádem Magdaleny Dobromily Rettigové.

Jako člen CNT získal zlaté medaile HOGA Norimberk 2003, Intergastra Stuttgart 2004. V roce 2004 získal bronzovou medaili na Olympiádě IKA v Erfurtu, stejně jako v basilejské soutěži European Culinary Challenge o rok později.

Tomáš Konopka

Šéfkuchař a Culinary Advisor Nestlé Professional

Zakládající člen CNT a jeho kapitán. Bohaté profesní zkušenosti sbíral např. v Paláci kultury, hotelu Čechie, ale i ve Fakultní nemocnici. Dokáže proto skloubit jak špičkovou, tak „masovou“ a navíc „dietní“ gastronomii v moderní a zdravou zážitkovou gastronomii.

Z množství získaných ocenění jmenujme např. zlatou medaili na HOGA Norimberk 2003, Intergastra Stuttgart 2003 a 2004, bronzovou medaili na Olympiádě IKA Erfurt 2004 a další.

Činnost CNT ovšem nespočívá pouze ve vítězném tažení napříč gastronomickými soutěžemi. Své zkušenosti dále předává prostřednictvím seminářů. Každý seminář je zaměřen na jedno téma, např. ryby a mořské plody, jahody, chřest, sushi, finger-foods, moderní moučníky, či dietní stravování. Semináře jsou určeny profesionálním kuchařům a jsou nabízeny za dnes neobvyklých podmínek, totiž zdarma.

Může Vás napadnout otázka, zda je možné tyto skvělé chlapíky a milé dámy potkat také na české scéně a třeba konkrétně v Praze. Odpověď zní samozřejmě ano. Zatím poslední příležitost nabídl nádherné Slavnosti chřestu 2008, které proběhly dne 15. května v noblesním prostředí paláce Žofín. Samotná oslava chřestu byla víc než důstojná a bohatý doprovodný program včetně dynamické a nápadité módní přehlídky naplnil uspokojením všechny hosty.

Na odborných seminářích jste se dozvěděli vše o historii, pěstování a zpracování chřestu i o jeho zdravotních účincích, takže na konci jste naprosto přesně věděli, jaké druhy chřestu se nabízí, jak jej správně nakupovat, uchovat a zpracovat. Jedna část seminářů byla dokonce zaměřena na správný výběr vhodného vína k pokrmům z chřestu, který se samozřejmě liší podle dalších použitých surovin a způsobů kuchařské úpravy.

Chřest je zelenina sezónní a v našich krajích spadá hlavní sklizeň do období mezi 15. dubnem a koncem června. Tato skvělá zelenina, označovaná jako „elixír

mládí“, již dávno překročila původní hranice použití jako léčebného prostředku a stala se neodmyslitelnou pochoutkou moderní a zdravé kuchyně. Univerzálnost použití a nápaditost prokázali i kuchaři, kteří se utkali v soutěži Chřest cup. O vítězi rozhodlo velké večerní finále před zaplněným velkým sálem.

Co z toho všeho měl běžný návštěvník? Kromě odborných informací, o kterých jsme již psali, si každý odnesl především skvělé kulinářské zážitky. Nejružnější pokrmy z chřestu připravili kuchaři ze Žofína za podpory a dohledu právě Culinary Nestlé Teamu. Studené pokrmy reprezentovaly především různé chřestové saláty v nápaditých kombinacích surovin i chutí. Teplé úpravy chřestu byly doplněny zejména lososy, šunkou a samozřejmě holandskou omáčkou. Sladkou tečkou byl např. citrónový sorbet Mövenpick s proslazeným zeleným chřestem. A co by to bylo za oslavu chřestu, kdyby se nepodávalo skvělé Chřestové víno!

Avšak život běží dál a s ním přichází i nové výzvy. To platí pro každého i pro Culinary Nestlé Team, který již zahájil přípravu na vrcholnou gastronomickou akci tohoto roku. Po čtyřech letech se v říjnu opět sejdou nejlepší z nejlepších na kuchařské Olympiádě IKA 2008 v Erfurtu. V přímém souboji se utkají členové CNT v několika disciplínách s kuchaři z celého světa a budou bojovat o kovy nejčestnější. Získané zkušenosti opět posunou českou gastronomii dopředu a my se budeme těšit na další setkání, ať už na Žofíně nebo v některé z restaurací, kde denně předvádí své mistrovství. ■

Palác Flóra odstartoval třítýdenní oslavy u příležitosti svého pátého výročí

První kulaté výročí zahájila úvodní show, kterou uvedla modelka Iva Kubelková za zvuků exotických rytmů skupiny Tam-Tam Orchestra. Hlavním bodem programu bylo odhalení exkluzivního diamantu v hodnotě okolo 15 milionů dolarů, který byl pro tuto příležitost dovezen z New Yorku. Žlutý diamant, patřící mezi tak zvané „fancy diamanty“, což v překladu znamená úžasné, byl k vidění ve třetím patře do 22. dubna a poté se navrátil do sídla společnosti LEV LEVIEV DIAMONDS.

„Palác Flóra přináší svým zákazníkům nové zážitky již pátým rokem,“ říká Šárka Bušková, marketingová ředitelka Paláce Flóra. „Odhalení exkluzivního diamantu je pomyslným vrcholem v této pětileté éře a současně výzvou do dalších let. Snažili jsme se, aby oslavy byly hlavně příjem-

ným zážitkem pro naše zákazníky, a proto nás velice těší, že Paláci Flóra přišla popřát také například Dana Morávková,“ uvedla Šárka Bušková.

Návštěvníci si v den zahájení oslav mohli vychutnat módní show značek Retro, Galex a Oxalis. Příjemnou relaxaci přineslo ošetření rukou francouzskou kosmetikou založenou na buněčné bázi

Nákupní galerie Palác Flóra byla otevřena 20. března 2003 a za necelé čtyři roky své existence si dokázala získat přízeň nejen obyvatel okolních částí Prahy. Důkazem je neustále rostoucí návštěvnost i zájem obchodů o možnost prodeje v této galerii. Palác Flóra, nákupní galerie ve středu Prahy, nabízí svým návštěvníkům 130 značkových obchodů domácích i světových značek, 8 kinosálů Cinema City, jediné kino IMAX v České republice, restaurace, kavárny, služby, dětský koutek a podzemní parkoviště, ale především příjemnou atmosféru. Palác Flóra důsledně dbá na dodržení svého motto „Jedinečný zážitek z nákupu“.

od společnosti GERnétic či ošetření pleť kosmetickým institutem Dr. Irena Eris. ■

Vyhlášením vítěze soutěže o nejoblíbenější obchod vyvrcholily oslavy kulatého pátého výročí Paláce Flóra, které se neslo ve znamení diamantového šperku.

V letošním roce soupeřilo o přízeň zákazníků více než sto obchodů. Na prvním místě se umístil obchod Esprit, nabízející moderní a pohodlné módní kolekce a doplňky. Za ním se umístily obchody Orsay a Sephora. Zákazníci hodnotili na základě svých osobních zkušeností umístěním nálepek ve tvaru diamantů na výlohy obchodů.

„Soutěž o nejlepší obchod u nás probíhá již třetím rokem a je stále více oblíbená. Jak ze strany zákazníků, kteří nalepením samolepky ve tvaru diamantu na výlohu svému obchodu vyjadřují přízeň, tak ze strany obchodů, které získávají motivaci ke

Při nákupu dárků či drobných pozorností Vám pomůže nově otevřený obchod Sparkys Dárky. Sortiment obchodu zahrnuje vše od plyšových hraček přes hrnečky, společenské hry až ke hrám elektronickým. Přináší inspiraci pro všechny věkové kategorie. Pro ty, kteří budou chtít změnit svůj vzhled je připraveno kadeřnictví CUT & COLOR. Bez objednání zde můžete změnit svůj účes pomocí nápaditých barev a extravagantních sestřihů.

zlepšování svých služeb vůči zákazníkům. Letos se obchody opravdu aktivně zapojovaly a soutěžení braly jako výzvu,“ uvedla Šárka Bušková, marketingová ředitelka Paláce Flóra.

Zákazníci, kteří přišli shlédnout narozeninový program Paláce Flóra probíhající ve dnech 17. dubna až 6. května, mohli pomocí samolepek ve tvaru diamantu označit svůj oblíbený obchod. Hlasovací lístek, na němž samolepku našli, poté vyplnili a vhodili do slosovacího boxu. Ve hře byly nákupní šeky Paláce Flóra v celkové hodnotě 50 000 Kč, pračka Siemens a dárkové šeky obchodu Nokia. Celkem bylo na výlohy obchodů nalepeno 6 360 diamantů, z nichž 422 získal právě obchod Esprit, vítěz celé soutěže.

Ve čtyřech patrech Paláce Flóra se nachází rozličné množství obchodů, které nabízí zboží českých i zahraničních značek. Koupit zde je možno oblečení, kosmetiku i drobné dárkové předměty. Rozličnost obchodů a neustále se obměňující dekorace spolu

navozují příjemnou nákupní atmosféru pro zákazníky Paláce Flóra. Čtyři patra této nákupní galerie nabízí nákupy i odpočinek v květinové oáze přímo v centru Prahy. Rodiny s dětmi zde mají k dispozici dětský koutek ve čtvrtém patře. ■

Golf Club *Mladá Boleslav*

Jste vášniví hráči golfu či se do úžasného světa golfu teprve chystáte vstoupit? Věřte, že jsme tím správným společníkem na Vaší cestě; náš profesionální tým spolu s luxusním zázemím klubu Vám poskytne tu nejlepší péči. Přijďte se přesvědčit na vlastní oči a zažijte na našem hřišti zážitky, které mají zkrátka švih...

Areál Golf Club Mladá Boleslav se svým mistrovským osmnáctijamkovým hřištěm SAND MARTIN'S HOLES, které bylo znormováno v červnu 2007, se golfové veřejnosti otevřel 6. srpna 2007, rozkládá se v mírně vlnitém modelovaném terénu na okraji Mladé Boleslavi, kousek od rekreační oblasti Český ráj. Hřiště se nachází na trase Praha – Liberec přímo v polovině, je

dobře dostupné z rychlostní komunikace R10. V Mladé Boleslavi se k němu dostanete po sjezdu směr Kosmonosy (EXIT 46) po čtyřech až šesti minutách.

Nezaměnitelným znakem hřiště je stolová hora uprostřed areálu poskytující nádherný výhled nejen na všechny odpaliště a greeny, ale i na panorama Jizerských hor s vrcholem Ještěd či siluetu hradu Bezděz. Strhující atmosféra je za dlouhých letních večerů dokreslena při západu, kdy se slunce odráží od hladiny dvou velkých vodních ploch. V blízkosti jezer se nachází hnízdiště Břehule říční (Sand Martin), která dala celé osmnáctce i své jméno. Po setmění se hráčům nabízí 9jamková golfová akademie, která je jako jediná

v České republice plně osvětlená, otevřená do 23 hodin a dává možnost fascinujících zážitků v podobě nočních miniturnajů. Ojedinelým prvkem je i tribuna pro 300 návštěvníků v prostoru jamkoviště č. 18, ze které se nabízí výborný pohled na hřiště. Zvolte si výjimečný zážitek z golfové hry a relaxace v našem regeneračním centru. Golfový resort se může pochlubit komfortním wellness centrem, kde lze využít služeb kadeřnického salonu, pedikúry/manikúry, solária, rehabilitačních masáží, thajských masáží, sauny, jacuzzi a vysoce specializované péče o pleť v kosmetickém a dermatologickém salonu či salonu Bentlon. Uspokojíme i ty nejnáročnější labužníky specialitami z lávového grilu servírovanými

v klubové restauraci. V lobby baru naléváme vybraná vína světových značek a lahodné chuti. Vybavení pro hru lze zakoupit přímo na místě v bohatě zásobeném golfovém obchodu. Schopný prodejní tým je vždy připraven pomoci s výběrem toho nejlepšího pro vás, případně poradit, co vám sluší na hřišti i mimo něj z rozsáhlého sortimentu oblečení. Výběr je vskutku působivý.

Hřiště

Projekt z dílny architektonické společnosti Golfer s. r. o. splnil veškeré záměry investora na jedničku a z hřiště se stal klenot mezi českými golfovými resorty. Hřiště je koncipováno tak, aby mělo vysokou sportovní úroveň; je vhodné pro začátečníky i pro zkušené hráče. Hráč na něm najde jak jamky technicky náročné, kde je potřeba zvo-

lit správnou taktiku hry /course management/, tak jamky méně náročné, kde každá kategorie hráčů může skórovat. Příjemně tvarované fairwaye nejlepších travních směsí vyznačující se dokonalým stříhem a shapingem jsou lemovány jehličnany. Greeny se mísí s vodními a písčnými překážkami a reprezentují některé ze vzrušujících výzev. Na našem hřišti si prověřte

nejen technickou zdatnost a sílu švihů, ale i bystrost úsudku při vyhýbání se přirozeným nástrahám hřiště. Zhodnotíte zde svoje vlastní zkušenosti a získáte celou řadu nových dosud nepoznaných, které vás posunou v golfově hře kupředu.

Plně zavlažované 18jamkové mistrovské hřiště má par 72, délku z nejkratších odpališť 5056 a z nejdelších 6530 m. Rozkládá se na ploše 70 ha.

Má velice pěkný sportovní design a bylo vystavěno za použití moderních technologií. Nejznámější jamkou je pětiparová jamka č. 15, která je nejdelší v České republice a od mistrovského odpaliště je vzdálená 652 m.

Sand Martin's Holes představuje ideálně navržené hřiště, kdy 1. a 10. odpaliště, stejně tak 9. a 18. green, jsou v těsné blízkosti klubovny, což umožňuje startovat hráči z 1. i 10. odpaliště, kdy obě devítky mají par 36, a návaznost jamek po sobě jdoucích umožní hráči krátký přechod bez nutnosti překonávání velkých vzdáleností mezi jamkami.

Zásluhou slunečního svitu, kterým Golf Mladá Boleslav celý den oplývá, nabízíme golfistům ideální počasí pro hru během dlouhé sezóny, která obvykle začíná v březnu a končí na přelomu listopadu a prosince. Příznivé klima a kvalitní zavlažování vám zajistí prvotřídní podmínky ke hře od začátku do konce sezóny.

Věříme, že naše 9jamková akademie, par 27, osloví všechny začátečníky, kteří mají možnost nácviku hry v reálném golfovém prostředí a zároveň je vhodná pro ty, kterým 18 jamek nestačí a chtějí si prodloužit čas strávený na golfu díky našemu umělému osvětlení. Byla vybudována na zcela stejných standardech jako celé hřiště a je stejným způsobem kvalitně upravována. 9 překrásných tříparových jamek nabízí podnětnou a vyzývající hru golfu, uvádějící sadu perfektně strážných greenů, užších fairwayí i vodních překážek. Golfová akademie má celkovou délku 660 metrů. Nechá se využít k pořádání komerčních akcí, kdy spousta golfistů hrála svůj první turnaj právě na naší akademii.

V době, kdy na jiných hřištích rozebíráte se svými kolegy vydařené odpaly dne v klubové restauraci, u nás se začíná hrát na osvětlených plochách. Chloubou Sand Martin's Holes jsou plně osvětlené tréninkové plochy, jejichž součástí je driving range s 19 krytými odpališti, rozlehlý putting green a velké plochy na nácvik krátké hry i hry z písku.

K vnitřnímu tréninkovému zázemí na Golfu Mladá Boleslav bezpochyby patří tři špičkové full swing golfové simulátory a putting green, které svojí kvalitou opravdu věrně simulují venkovní golf a stávají se v období nepříznivě počasí neodmyslitelným doplňkem přípravy snad každého golfisty. Indoor dává hráčům možnost trénovat na FSG simulátorech styl hry na některém z šedesáti světových hřišť uvedených zde v nabídce. Projekční plátna přenášejí vámi odpálený míček a vy si tak můžete v útulném prostředí vyzkoušet vlastní golfovou dovednost například na světovém hřišti Banff Springs, případně na prestižním Kapalua Bay. Hra na FSG simulátorech bývá vyhledávaným zpestřením firemních večírků i soukromých oslav. I člověk golfu neznalý má ojedinělou příležitost vzít hůl do ruky, postavit se na odpaliště a dát ránu. Indoorová sezóna má mezi golfisty své příznivce.

Chceme, aby se Golf Mladá Boleslav stal místem pro všechny, kteří chtějí hrát na příjemném a kvalitním hřišti i tréninkových plochách. Golf je jedním ze sportů, se kterým je možné začít v každém věku. Také proto připravujeme řadu programů pro zájemce, kteří se s touto hrou chtějí seznámit. Součástí našeho týmu jsou vynikající trenéři – Svoboda Roman, Bouda Martin Ondřej Žatečka, kteří mají za sebou dlouholetou kariéru s četnými úspěchy na národním i mezinárodním poli. Své zkušenosti a znalosti Vám předají v průběhu individuálních lekcí. Mezi vyučovací jazyky patří kromě češtiny, angličtina a němčina.

Půjčovna golfových potřeb je k dispozici návštěvníkům hřiště každý den. Zapůjčit si zde můžete jednotlivé hole i sady, ruční vozík, golfová autíčka.

Golf Club

GOLF CLUB MLADÁ BOLESLAV, který byl v sobotu 3. března 2007 na výroční Konferenci České Golfové Federace přijat za jejího nového řádného člena, zahájil svoji činnost. Klub působí na svém domovském hřišti Sand Martin's Holes. Zakoupením

golfisty i negolfisty, pořádáme komerční golfové turnaje. Zpestřením v průběhu turnajů jsou golfové kliniky, které jsou určeny nehrajícímu doprovodu hráčů. Jejich náplní je krátké seznámení s historií gol-

Golf je víc než hra, je součástí životního stylu, spojuje fyzickou i psychickou aktivitu.

fu, s pravidly, vybavením a etikou, golfová exhibice, stručné teoretické i praktické seznámení s technikou jednotlivých úderů. Všechny akce připravujeme podle přání klienta – turnaje, večírky, semináře, konference. Součástí reprezentativních prostor klubové budovy je konferenční místnost o kapacitě 50 účastníků, plně vybavená moderní výpočetní a projekční technologií.

Doprovodné služby

Nezáleží na tom, zda plánujete setkání s přáteli, oslavu narozenin, rodinnou dovolenou, uspořádání turnaje, obchodní setkání, firemní meeting, školení nebo odbornou konferenci, Golf Mladá Boleslav vám nabízí exklusivně vyhrazený prostor v klubovně, na terase klubové restaurace popřípadě přímo v některém ze salonků. Zajistíme prvotřídní catering dle vašich přání po celou dobu akce, servis hostesek, služby fotografa, hudební program a moderátorské záležitosti. Naše nápaditá nabídka je ušitá na míru vašim potřebám a zajistí tak maximální úspěch každé akce. Golf Mladá Boleslav vám zajistí aktivity dle vašich přání od adrenalinových sportů po kulturní zážitky. Okolí golfového hřiště nabízí celou řadu sportovního i kulturního vyžití. Mladá Boleslav, známá výrobou vozů Škoda, je městem s vysokou vybaveností – čas strávený na golfu je

možné obohatit o další zážitky v podobě horolezení, cyklistiky, raftingu či seskočku s padákem. Není hezčího pohledu na hřiště než z ptáčích perspektivy, kterou si můžete dopřát během vyhlídkového letu. Zajišťujeme též ubytování v luxusním 4*hotelu Stefanie umístěném v klidné lokalitě lesoparku Štěpánka.

V době, kdy budete trávit čas na hřišti či využívat služeb wellness centra nebo si jen potřebujete na chvíli oddechnout, je pro vaše děti připravený plně vybavený dětský koutek. Je určen pro

děti od 3 do 10 let bez doprovodu rodičů. Po dohodě je možné zajistit také hlídání dětí mladších tří let. Na děti čeká příjemně barevný prostor plný her vhodných k realizování jejich nápadů. Pedagogický dozor zajišťuje zkušený tým, který se dětem věnuje po celou dobu jejich pobytu v koutku, věnují se s nimi takovým aktivitám, které rozvíjí jejich kreativní myšlení a psychomotorické dovednosti.

Wellness

Po procházce na svěžím vzduchu máme pro hráče golfu v nabídce regeneračně-relaxační program zahrnující pobyt v sauně, thajskou masáž a masáž lávovými kameny. Naše centrum je otevřené pro každého. Svěřte se do péče profesionálnímu týmu, který se dokonale postará nejen o vaše zdraví, ale i komfort a příjemný pocit během procedur. Dále lze využít služeb kadeřnického salonu, pedikúry/manikúry, kosmetického studia či salonu formování postavy. Poradenskou činnost v oblasti dermatologie a fyzioterapie provozují specializovaní lékaři.

Slovo závěrem

Golf je víc než hra, je součástí životního stylu, spojuje fyzickou i psychickou aktivitu. S ohledem na golfovou etiku, morálku a smysl pro fair play je golf jednoznačně pozitivní image člověka. My vaši image můžeme zdokonalit. Staňte se členem Golf Club Mladá Boleslav a obohatte si svůj život o nové zážitky a přátele. ■

členství v GCMB získáte neomezenou hru na mistrovském 18jamkovém hřišti Sand Martin's Holes. Zdarma Vám bude k dispozici i jediná plně osvětlená 9jamková akademie v ČR. Navíc na vás čekají slevy v klubové restauraci, wellnessu či pro-shopu a roční předplatné časopisu Golf&Style! Pro všechny členy klubu jsou vytvářeny vhodné podmínky pro rozvoj golfových kompetencí. Pořádání speciálních turnajů a tréninkových handicapových dnů slouží tomuto účelu dokonale. Klubový život nabízí pestrou škálu sportovních i společenských aktivit pro své členy a jejich rodinné příslušníky.

Produkční činnost

Management golfového areálu Golf Mladá Boleslav nabízí firmám sportovní a společenské vyžití, a to nejen aktivním golfistům, ale i jejich doprovodu. Zajišťujeme bohatý golfový program pro

GOLF MLADÁ BOESLAV
SAND MARTIN'S HOLES

...a way of life

- 18 HOLES PAR 72
- 9 HOLES PAR 27
- TRAINING FACILITIES
- GOLF ACADEMY
- CLUBHOUSE
- FSG SIMULATORS
- WELLNESS / SPA
- RESTAURANT
- PRO SHOP

Golf
a state of mind
a way of life.

MICHALOVICE 72, 293 01 MLADÁ BOESLAV
+420 739 456 992, +420 326 327 272
golf@golfmladaboleslav.cz, www.golfmladaboleslav.cz

Když se řekne

HOSTIVÁŘ...

NAŠICH 5 HVĚZDIČEK

Dnes jsou hvězdičkami hodnoceny hotely, alba zpěváků, džemy i dětské kočárky, filmy... tak proč ne golfový areál?

Zkusme na tuhle hru přistoupit. Řeč hvězdiček je přece jasná a neúprosná. Všem je hned zřejmé, jak se to má s kvalitou. Počet hvězdiček výmluvně naznačí – tady jednou přenocovat musíme, tady

ani náhodou. Tohle vidět musíme a na tohle je škoda času. Jídlo z téhle kuchyně ochutnáme a z tamté radši nikdy. A sem do pěťhvězdičkového hostivařského golfového centra určitě zajedeme, protože... hm, proč vlastně?

Co se vám vybaví, když se řekne HOSTIVÁŘ? Parta golfuchtivých kamarádů nebo ochotný a vstřícný personál? Mistrovské hřiště, milá akademie či moderní klubový dům s recepcí, obchodem, restaurací a indoorovou sekcí? Nebo snad nevšední driving range a kvalitní cvičné plochy? Někoho možná napadne dobrá dopravní přístupnost, jiný se zasní při vzpomínce na své první birdie. Zjistili jsme a abecedně seřadili 5 "hvězdiček" na základě vašich nejčastějších odpovědí, které byly od vás, návštěvníků a hostů areálu, získány v průběhu října 2007.

DOPRAVNÍ SPOJENÍ A PARKOVÁNÍ

(výhodná poloha poblíž Jižní spojky, vzdálenost 10 km od centra Prahy, autobusem č. 154 nebo 271 ze stanice metra Skalka nebo Háje do zastávky Řepčická, na autobusy je napojení i z konečné tramvají č. 22 a 26 – nádraží Hostivař, nové parkoviště pro 110 aut)

GASTRONOMIE

(v nové restauraci kraluje zkušený šéfkuchař David Nerad, který prošel nejlepšími pražskými podniky, upřednostňuje tzv. pacifickou kuchyni, jeho specialitou jsou jehněčí kotlety a ryby, řídí až 8 spolupracovníků, hlavní atributy nabídky představuje čerstvost a pestrost)

HŘIŠTĚ

(9jamkové městské hřiště má ve skutečnosti 11 jamek, neboť jsou na něm 2 alternativní jamky – 2b, 3b, v plánu není vybudování tzv. profesionálních odpališť, ani rozšíření o více jamek, protože většina golfistů hraje z časových důvodů jen 9 jamek, naopak vznikne nový green – 1b)

SLUŽBY

(7 profesionálních trenérů, dětské kurzy za téměř symbolickou cenu, kvalitní šatny s moderním hygienickým zázemím, úložiště bagů a holí (tzv. caddy room) s 200 uzamykatelnými bezpečnostními boxy, privátní salony k byznys schůzkám i konferenční centrum pro 150 osob)

TRÉNINKOVÉ PLOCHY

(driving range nabízí celoroční trénink z venkovních i krytých odpališť, na kterých je k dispozici umělé osvětlení a vyhřívací systém, hřiště golfové akademie pro hráče bez HCP, v plánu je vybudování nových tréninkových ploch na protilehlé straně drivingu – pro děti a firemní akce) ■

Hotel • Golf • Zámek Štířín

20 minut od Prahy

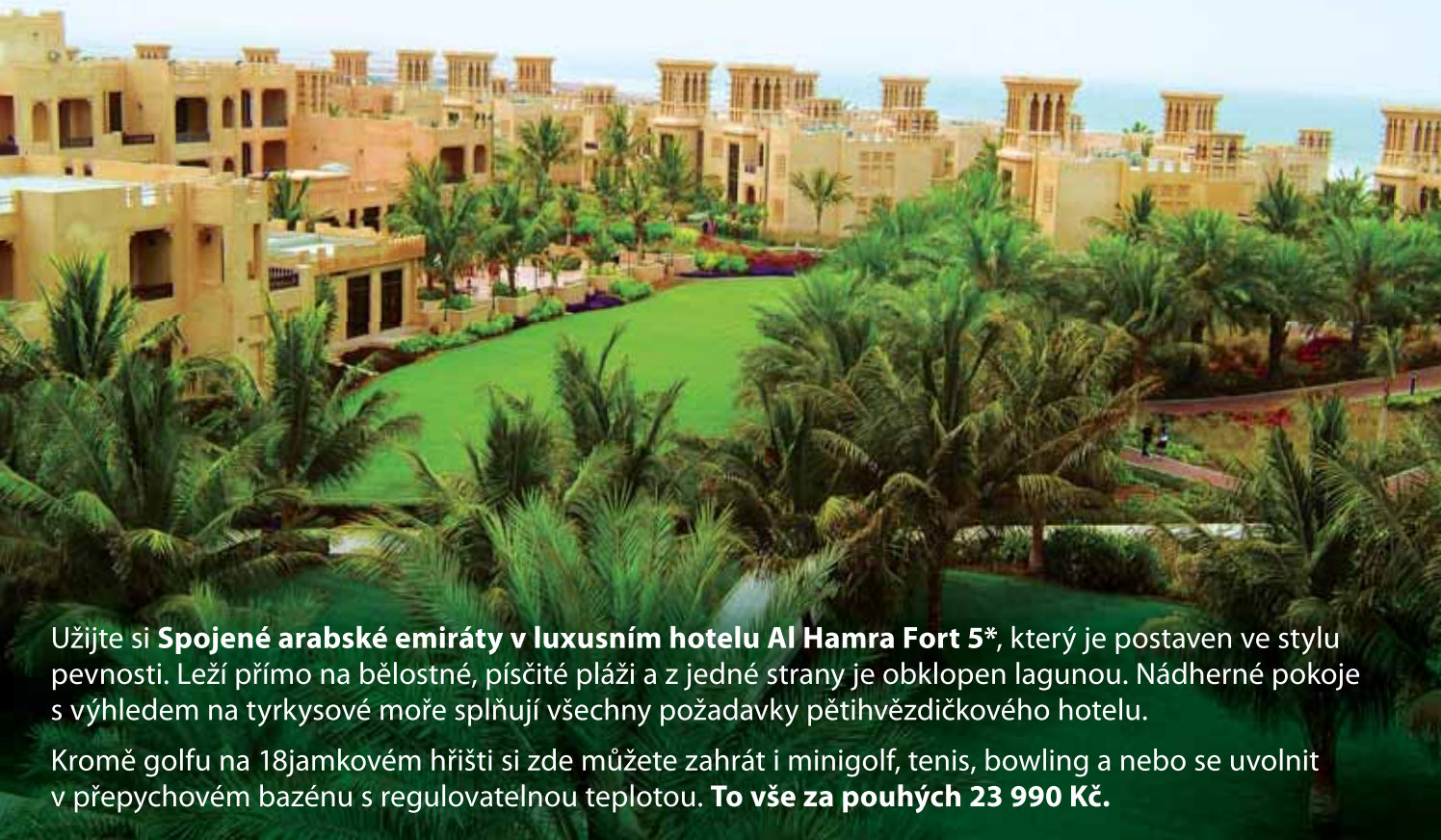

Vše se točí kolem Vás

Navštivte krásný areál Štířínského zámku, který se nachází pouhých 20min. jízdy z Prahy. Komfortní ubytování, konferenční sály, wellness, špičková gastronomie, unikátní 9-ti jamkové golfové hřiště - nazývané česká Augusta, driving range, romantické procházky, golfová klubovna, golfové simulátory, whirlpool, posilovna, vyjížďky na koni a mnoho dalších radostí...

Odhalte tajemství ráje golfistů

Užijte si **Spojené arabské emiráty v luxusním hotelu Al Hamra Fort 5***, který je postaven ve stylu pevnosti. Leží přímo na bělostné, písčité pláži a z jedné strany je obklopen lagunou. Nádherné pokoje s výhledem na tyrkysové moře splňují všechny požadavky pěťihvězdičkového hotelu.

Kromě golfu na 18jamkovém hřišti si zde můžete zahrát i minigolf, tenis, bowling a nebo se uvolnit v přepychovém bazénu s regulovatelnou teplotou. **To vše za pouhých 23 990 Kč.**

Golfoví nadšenci určitě ocení

- ✓ 18jamkové golfové hřiště blízko hotelu
- ✓ golfové kurzy pro každého vedené profesionály
- ✓ možnost hrát golf v noci za umělého osvětlení a příjemných teplot
- ✓ vzdálenost necelých 80 km od ráje golfistů Dubaje se čtyřmi golfovými okruhy

1. on-line prodej • www.fischer.cz • 800 12 10 10

Cestovní kancelář

FISCHER

Vzniká muzeum a galerie kubistického designu

- Sídlem bude Bauerova vila ve středočeských Libodřičích, unikátní venkovská kubistická vila v České republice
- Rekonstrukci stavby finančně podpořila i Evropská unie a státní rozpočet ČR

Kontakt:

Nadace českého kubismu
Sídlo: Široká 36/5, 110 00 Praha 1
tel: 00420 775 730 023
email: info@nck.cz
<http://www.nck.cz>

Chránit a propagovat architektonické a designérské dědictví jednoho z nejpozoruhodnějších uměleckých směrů první poloviny 20. století, takový je záměr Nadace českého kubismu, která působí od roku 2002. Významným počinem Nadace je rekonstrukce Bauerovy vily v Libodřičích u Kolína. V prostorách jedinečné kubis-

tické stavby by mělo být v létě 2008 zpřístupněno veřejnosti muzeum věnované autorovi vily, Josefu Gočárovi, a spolu s ním i galerie kubistického designu.

Vila v Libodřičích čp. 111 patří k vynikajícím ukázkám české kubistické architektury. Jde o unikátní venkovskou vilu postavenou v tomto architektonickém slohu v České republice.

V letech 1912-1914 ji pro nájemce a posléze i majitele místního velkostatku Adolfa Bauera navrhl Josef Gočár. Od roku 1987 je vila zapsána ve státním seznamu nemovitých kulturních památek pod č. 2-3451.

Rekonstrukce objektu byla zahájena v září 2005. Její projekt zpracoval ing. arch. Michal Sborwitz, mj. autor

výtvarného a užitého umění ze soukromé sbírky i sbírek Uměleckoprůmyslového musea v Praze.

Návštěvníkům vila nabídne dobovou atmosféru kubistického interiéru. Záměrem Nadace je postupně instalovat v prvním patře vily expozici věnovanou českému kubismu, Josefu Gočárovi a rodině původního majitele vily, Adolfa

ve spolupráci s odbornými a vědeckými institucemi, dokumentační materiál poskytne Národní technické muzeum, resp. oddělení architektury a stavitelství.

Rekonstrukce Bauerovy vily je součástí projektu Kubismus na venkově, jenž je spolufinancován Evropskou unií a státním rozpočtem ČR. Podporu poskytl také Středočeský kraj.

Bauera. Texty a exponáty doplní audiovizuální program věnovaný nejen Bauerově vile, ale i památkám moderní architektury v regionu. Expozice bude připravena

Podrobnosti o Bauerově vile, její historii, rekonstrukci a budoucím využití najdete na www.nck.cz/bauerova-vila.

rekonstrukce barokního špýcharu v Lánech na muzeum TGM či komplexu budov na Denisově ulici v Olomouci na Muzeum umění.

Dochované prvky (krbové zařízení, dřevěná vestavěná skříň, interiér a zařízení koupelny či technické zázemí vily) poslouží jako nosné body expozice, která bude ve vile zpřístupněna. Doplní je ukázky dobového mobiliáře a další díla

